This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

N.i.225a ~~Stack~~ RBS 3 vol.

A/40 d

Ed. Fraenkel

POETÆ MINORES GRÆCI

PRÆCIPUA LECTIONIS VARIETATE

ET

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

INSTRUXIT

THOMAS GAISFORD, A. M.

ÆDIS CHRISTI ALUMNUS

NECNON

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS

EDITIO NOVA, F. V. REIZII ANNOTATIONIBUS IN HESIODUM, PLURIUM POETARUM FRAGMENTIS ALIISQUE ACCESSIONIBUS AUCTA.

VOL. I.

LIPSIAE

IN BIBLIOPOLIO KUEHNIANO

MDCCCXXIII

IMPRESSIT BENEDICTUS GOTTHILF TEUBNER.

ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM

HESIODI

CARMINA

PRÆCIPUA LECTIONIS VARIETATE

ET

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

INSTRUXIT

THOMAS GAISFORD, A. M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS.

LIPSIAE

IN BIBLIOPOLIO KUEHNIANO

MDCCCXXIII

ASHMOLEAN
OXFORD
MUSEUM

Dr. GEORG WENTZEL.

8. 2. 9[illegible]

PRAEMONITUM.

In editione Poetarum minorum Lipsiensi nonnihil mutata est operis descriptio. Oxoniensis enim, quae quattuor voluminibus prodiit a. 1814 — 1820, primo complectitur Hesiodum quasque poetarum reliquias volumine tertio exhibuimus p. 1 — 283; secundo Bucolicorum carmina cum indicibus; tertio scholia ad Hesiodum; postremo grammaticorum commentaria in Theocritum.

Iam quae nova accesserint ostendamus. Ac primo quidem annotationes in Hesiodi Theogoniam, Scutum Herculis et Fragmenta auximus iis quae Fridericus Volgangus Reizius marginibus exemplaris Graeviani adscripserat. Copiosa sunt eiusdem ad Opera et Dies annotata, quae quum Spohnius in sua Hesiodei carminis editione, omni apparatus genere instructissima, editurus esset, nobis ea omittenda duximus. Ad locupletandas frag-

mentorum collectiones volumine tertio comprehensas adhibuimus Edmundi Henrici Barkeri supplementa per plures diarii classici fasciculos (24. 25. 26. 28. 30. 32. 34.) dispersa; alia Guilelmus Dindorfius contulit. Tum addidimus Alcaei, Sapphonis et Stesichori fragmenta a Blomfieldo collecta et docti Britanni, qui nomen suum latere voluit, dissertationem de Antimacho Colophonio. Denique voluminiquinto adiecimus indices in annotationes.

Praeterea Dindorfio haec debentur.

Diacon. in Hesiodum p. 544. *χωρίοις* pro *χωρὶς* dederunt Scaliger, Heinsius et Gaisfordus. Qui si accuratius agere vellent, vide ne *χώροις* potius scribere debuerint. Imitatur enim Diaconus Sophoclea haec, Trachin. v. 148.,

. . . . *τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσεται*
χώροισιν αὐτοῦ.

Empedocles vol. iii. p. 286. v. 25. *τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνὰ, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε.* Memorabilis hic locus propter prosodiam adiectivi *μανός*, de qua ambigebat Schaeferus annotatione ad scholiasten Apollonii p. 214. Vere, ut arbitror, Phrynichus in Bekkeri Anecdotis p. 51., omninoque *μανός* non magis quemquam corripuisse credo quam *δανός*. Nam Aeschyli quidem verba *ἐν μανοστήμοις πέπλοις*, (apud

Salmasium ad Tertullian. de pallio p. 41, Ruhnken. ad Timaeum p. 177. et Blochium ad Etymol. M. ii. p. 957.) in neutram partem adhibere licet, nisi repertis quae in eo loco vel antecesserunt vel secuta sunt. Quare in Theophrasti botanicis et medicorum libris, ubi comparativi et superlativi scripturae summa est inconstantia, μανότερος et μανότατος praeferenda iudicamus. In qua re non negligendum quod de praeclaro Theophrasti codice Urbinate retulit Schneiderus vol. v. p. 448. „Comparativum et superlativum variant libri editi per ō et ω̄, sed Urbinas fere ubique μανότερος et μανότατος verum habet, v. c. c. pl. 4, 2, 1. 4, 10, 1. 4, 16, 1.“

Theocrit. xv. 1. ἐνδοῖ Πραξινόα. Ioannes Alexandrinus MS. ex Herodiano. τὰ εἰς οι ἐπιῤῥήματα, ὅτε δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ ἢ τὴν εἰς τόπον σχέσιν, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, περισπᾶται, μεγαροῖ, φρεαροῖ, παιανοῖ, ἀδμονοῖ, οὐδαμοῖ, ἐνταυθοῖ τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν τῷ ἐνταῦθα τῷ πρωτοτύπῳ. τὰ δὲ δισύλλαβα τῶν εἰς οι βαρύνεται καὶ περισπᾶται· περισπᾶται μέν, ὅτε ἔχει πρωτότυπον ὀξύτονον, παρὰ τὸ σφιγξ σφιγγοῖ, ἰσθμὸς ἰσθμοῖ, βυθὸς βυθοῖ. τὸ ἁρμοῖ συμπερισπᾶται τῷ ἁρμῷ. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων βαρύνεται, ἔξω ἔξοι, πέδον πέδοι, πέδοι δὲ βᾶσαι, αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμῷ (sic), ἔνδον ἔνδοι, ἔνδοι πραξινόα, ὁ θεό-

κριτές, οἶκος οἶκοι. Ex his corrige Aeschyli librorum scripturam v. 280. et lexicis adde verbum συμπεριαπᾶν. φρεαροῖ et ὀδμονοῖ scripta oportuit Φρεάττοι et Ἄθμονοι. Neque illud obscurum, post ἐνταυθοῖ excidisse ὅ. Ex eodem grammatico afferam aliquid quod ad Sapphonem pertinet. ἡ ὀξεῖα, inquit, ἢ ἐν τέλει τίθεται, ἢ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους, ἢ πρὸ δύο· πρὸ τριῶν δὲ οὐκ ἔτι. τὸ γὰρ μήδεια παρὰ σαπφοῖ πεπονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν αι δίφθογγον διεῖλεν. Alia Sapphonis ceterorumque lyricorum fragmenta nonnihil vel lucis vel incrementi capere poterunt ex Herodiani libro quem in primo Grammaticorum volumine edidi. Quae hic non repetam. Scribebam Lipsiae.

PRAEFATIO
THOMAE GAISFORDI.

QUANQUAM in hac Poetarum Minorum Graecorum editione parum vel potius nihil, quod memoratu quidem dignum sit, effecerim, intererit tamen lectoris, ut de instituti mei ratione, et de subsidiis quibus usus sim, in ipso operis limine certior fiat.

Nemo fere ignorat Poetas Minores Graecos Radulpho Wintertono curante Cantabrigiae anno 1635. prodiisse hoc ordine dispositos: viz. *Hesiodus*, *Theocritus*, *Moschus*, *Bion Smyrn.* *Simmias Rhodius*, *Musaeus*, *Theognis*, *Phocylides*, *Pythagoras*, *Solon*, *Tyrtaeus*, *Simonides*, *Rhianus*, *Naumachius*, *Panyasis*, *Orpheus*, *Mimnermus*, *Linus*, *Callimachi Epigr.* *Euenus Parius*, *Eratosthenes*, *Menecrates*, *Posidippus*, *Metrodorus*, *Fragmenta quaedam Comicorum*, *et Diversorum Poetarum Gnomae.* Quae editio formulis typographicis saepius postea repetita est. Ex his scriptoribus, Poetas Bucolicos in aliud volumen seorsim brevi proditurum reservandos judicavi, alios, utpote sequioris aevi et notae, Simmiam v. c. et Musaeum, quin et Fragmenta Comicorum, cum Di-

versorum Poetarum Gnomis, in praesens saltim omnino praetermisi. Horum vero locum rectius, opinor, occupant Fragmenta Hesiodi, Archilochi[a] et Simonidis, non omnia fortasse quae sub istorum nominibus inter eruditae antiquitatis monumenta reperiri potuerunt, sed plura tamen auctioraque iis quae ad hunc usque diem habemus in unum quasi corpus congesta.

Quod ad rationem criticam spectat, satis erit in universum monuisse, me in contextu, uti vocant, constituendo, semper illaesam servare voluisse optimorum et vetustissimorum exemplarium fidem. Manuscriptorum itaque et edd. antiquarum, quotquot ad manum erant, collationibus diligenter usus, lectiones, quae vulgatis anteferendae videbantur, exinde haud dubitanter recepi. Emendationes ex conjectura rarissime (nunquam certe inconsulto lectore) admisi: quod sane saepius factum debuerat, si omnia ad accurate scribendi leges exigere mihi propositum esset. Ecquis enim nescit vitia, quae reliquias veterum deformant, codicibus hodiernis magnam partem esse antiquiora?

In brevibus cuilibet paginae subjectis annotationibus, praeter MSStorum et edd. vett. lectiones a receptis diversas, quae ullius quidem videbantur momenti, adjeci, quotquot in adversariis enotaveram, veterum auctorum loca Hesiodum ceterosque poetas laudantium.

Deinde Indices tres verborum locupletissimos addidi: quorum principem, in Hesiodum, rogatu meo confecit amicus: secundum, in Theognidem, post

a Prodierunt *Lipsiae* 1812. in 8o. *Archilochi Iambographorum Principis Reliquiae — edidit Ignatius Liebel* etc. etc. Hujus libri copiam non habui nisi postquam magna pars meae collectionis typis esset impressa.

Blackwallum a Sebero mutuum sumsi: tertium, in Archilochum, Solonem, Simonidem, Tyrtaeum et Mimnermum, ipse concinnavi.

Postremo monendus est lector, mihi in animo esse, postquam alterum volumen Poetas Bucolicos complexurum ad finem perduxero, Scholia veterum magistrorum in Hesiodum et Theocritum subjicere, MSStorum ope locupletiora quam antehac, et emendatiora.

Subsidia hujus editionis et notarum explicatio.

In Hesiodi Opera et Dies.

Voss. 1, 2. Duo MSS. Isaaci Vossii a Graevio adhibiti.

Pal. 1, 2. Duo MSS. Palatini apud Commelinum.

Barocc., *Bodl.*, *Reg. Soc.*, *Coislin.* Codd. Barocc. 46, 60, 109. Laud. Gr. Auct. C. 10. 54. Codex Regiae Societatis. Codex Coislinianus. apud Robinsonum.

Ac., *Sen.* Duo MSS. Lipsienses apud Loesnerum; Alter ex Bibl. Acad. Paullina, Alter ex ea, quam Senatus amplissimus studiosorum usibus aperuit.

Aug. MSS. Augustanus apud eundem.

Med. Lectiones Codicis Medicei N. 39. Sec. xii. manu Dorvillii enotatae (in Bibl. Bodl. Auct. X. 2. 6, 11.)

D. Codex Dorvillianus X 1. 3, 12.

E. Alter MS. Dorvillianus X 1. 3, 13.

Gal. Codex Galeanus, in coll. SS. Trinitatis Cantabrigiae servatus, cujus lectiones meum in usum enotavit doctissimus P. P. Dobraeus, A. M. istius collegii e Socīis.

[De libris Parisinis, qui serius accesserunt, vid. infra p. 149. Ed. Lips.]

Pr. Editio Mediolanensis a. 1493. omnium princeps.

In Theogoniam.

Med. Collatio Codicis Medicei inter libros Dorvillianos servata. Vide post Hesiodi fragmenta p. 197. [p. 144. ed. Lips.]

Bar. Codex Barocianus 109.

Reg. Soc. Codex Regiae Societatis Londini apud Robinsonum.

In Scutum Herculis.

Med. Collatio Codicis Medicei.

Emm. Codex recentissimus et mendosissimus, licet optimarum lectionum vestigia subinde exhibeat, in bibliotheca coll. Emmanuel. Cantabrigiae servatus, cujus collationem amicitiae debeo eruditissimi Car. Jac. Blomfield, A. M.

Harl. Codex Harleianus apud Robinsonum.

Rehd. Codex Vratislaviensis apud Heinrich.

Ald. Theocriti Eclogae triginta — Genus Theocriti et de inventione bucolicorum — Catonis Romani sententiae paraeneticae distichi. Sententiae septem Sapientum. De Invidia. Theognidis Megarensis Siculi sententiae elegiacae. Sententiae monostichi per capita ex variis poetis. Aurea Carmina Pythagorae. Phocylidae Poema admonitorium. Carmina Sibyllae erythraeae de Christo Jesu domino nro. Differentia vocis. Hesiodi Theogonia, scutum Herculis, georgicon libri duo. Impressum *Venetiis* characteribus ac studio *Aldi Manucii* Romani cum gratia, etc. MCCCCXCV. Mense februario.

Junt. 1. Hesiodus, Theognis, Gnomae diversorum Poetarum, Carmina Sibyllae, Pythagorae aurea Carmina, Gregorii Gnomae, Theocriti opera omnia. *Florentiae* in aedibus *Phil. Juntae* MDXV. 8°.

Trinc. Hesiodus cum Scholiis *Venetiis* in aedibus Bartho-

lomaei Zanetti Casterzagensis aere vero et diligentia *Joannis Francisci Trincavelli.* a. MDXXXVII. in 4to.

Junt. 2. Hesiodus, Theognidis Sententiae, Sibyllae Carmina, Musaei opusculum de Herone et Leandro, Orphei Argonautica, Hymni, et de Lapidibus — Phocylidis Paraenesis — *Florentiae* per *Benedictum Junctum* MDXXXI. 8°.

Commelin. Hesiodi opera quae exstant. In eadem doctorum virorum annotationes et Lectiones variae e MSS. Palat. E Typographeio *H. Commelini* 1591. 8°.

Loesner. Hesiodus ex recensione T. Robinsonii cum ejusdem, Jo. Scaligeri, Dan. Heinsii, Francisci Guieti et Johannis Clerici notis, Joh. Georg. Graevii lectionibus Hesiodeis, et Danielis Heinsii introductione in doctrinam operum et dierum, accesserunt var. lectt. MSS. et edd. vett. etc. etc. curante *C. F. Loesnero. Lips.* 1778. 8°.

Wolfius. Theogonia Hesiodea. Textu subinde recicto in usum praelectionum seorsim edita a *F. A. Wolf. Halae Saxon.* 1783. 8°.

Heinrich. Hesiodi Scutum Herculis cum Grammaticorum Scholiis Graecis, emendavit etc. etc. *C. F. Heinrich Vratislaviae* 1802. 8°.

In Theognide adhibiti sunt,

Harl. MS. recentissimus Musei Britannici Harl. n. 6301.

Turneb. ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΑΙ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ *Parisiis* MDLIII. apud *Adrianum Turnebum* typographum regium. 4to.

Vinetus. Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, aliorumque veterum poetarum gnomica apud *Crispinum* 1569. 12°.

Neander. Opus aureum et Scholasticum etc. studio *Mich. Neandri* Soraviensis. *Lipsiae* 1577. in 4to.

Sylburgius. Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, et aliorum Poemata Gnomica — opera *F. Sylburgii* — *Traj. ad Rhenum* 1592. 12°.

Seberus. Theognidis etc. cum indice duplici, etc. Ed. secunda, quae seorsim, praeter Graeca Joachimi Camerarii Scholia, peculiares quoque notas exhibet, etc. et var. lect. e MSS. Aug. et Palat. opera *M. Wolfgangi Seberi. Lipsiae* 1620. 8vo.

Blackwall. Theognidis etc. etc. notis et emendationibus explanatae et exornatae opera *Antonii Blackwall* A. M. *Londini* 1706. 12°.

Epkema. Observata in Theognidem apud Acta Societatis Rheno Trajectinae T. IV.

In Pseudo-Phocylide usus sum,

Bar. MS. Barocc. 50.

Brunck. Gnomici Poetae Graeci. Ad optimorum exemplarium fidem emendavit *R. F. P. Brunck. Argentorati* 1784. 12°.

——— Ejusdem Analecta Graeca 3 Tom. 8°. *Argent.* 1776

Jacobs. Animadversiones in Epigrammata Anthologiae Graecae. *Lipsiae* 1798. et ann. seqq. 8°.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΟΥΣΑΙ Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείουσαι,
δεῦτε δὴ, ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι·
ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ' ἄῤῥητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.
ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

1. Decem priores versus hujus carminis ab antiquis temporibus tanquam spurios notari auctor est Pausanias IX. 31. *Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντες παρειλημμένα δόξῃ λέγουσιν ὡς ἄλλο Ἡσίοδος ποιῆσαι οὐδὲν ἢ τὰ Ἔργα· καὶ τούτων δὲ τὸ ἐς τὰς Μούσας ἀφαιροῦσι προοίμιον, ἀρχὴν τῆς ποιήσεως εἶναι τὸ ἐς τὰς Ἐριδας λέγοντες. Καί μοι μόλιβδον ἐδείκνυσαν ἔνθα ἡ πηγὴ, τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου λελυμασμένον· γέγραπται δὲ αὐτῷ τὰ Ἔργα.* Tzetzes ad locum: *Ἰστέον ὅτι Ἀρίσταρχος καὶ ἕτεροι ὀβελίζουσι τὸ προοίμιον, καὶ Πραξιφάνης ὁ μαθητὴς Θεοφράστου, λέγων ἀπροοιμιάστῳ βιβλίῳ ἐντυχεῖν, ἀρχομένῳ ἐντεῦθεν, Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος.* Nec agnoscere videtur Plutarch. Symp. IX. 1. p. 736. E. E sua editione exulare fecit Brunckius.

2. δὴ. Sic Trinc. MSS. Voss. aliique cum Herodiano Villoisoni Anecd. p. 89. Schol. Venet. Il. Α. 1. δι'. Pr. Ald. Steph. Heins. cum Eustathio ad Od. Π. p. 1809=615, 9. refragantibus Commelino et Graevio.

3. Aristides T. I. p. 208=363. *ἀλλὰ μένει δικαστὴς ἕτερος μέγας, ὃν οὔποτε οὐδὲν ἐκφεύγει τῶν δικαίων. κἀνταῦθα δὴ πολλὴ καὶ εὐσχήμων ἡ ἰσότης μικροῦ πρὸς μέγαν, καὶ ἀδόξου πρὸς ἄδοξον, καὶ πένητος δὴ πρὸς πλούσιον, καὶ γενναῖον ἀγεννοῦς, καὶ τὸ Ἡσιόδου συμβαίνει, Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει· οὗτος ὁ δικαστής τε καὶ ἡγεμών.* Grammaticus MS. apud Bastium in Gregorii de Dialectis ed. Schaefer. p. 573. *καὶ σαφὲς ὅτι τὸ ῥέα μὲν γὰρ βριάει ὁλόκληρον, τὸ δὲ ῥεῖα ἐν πλεονασμῷ ἐστι τοῦ ι.* Confer ex H. Stephani citatione Homer. Il. P. 461. ubi ut h. l. *ῥεῖα* in proximo versu sequitur. *Γὰρ* abest ab antiquo quodam exemplari apud Steph.

κλῦθι ἰδὼν ἄϊων τε· δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
τύνῃ· ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην.
ΟΥΚ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινήσειε νοήσας,
ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
σχετλίη· οὔτις τήνγε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν
τὴν δ' ἑτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δά τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,

9. Etymologus M. p. 314, 42. τὸ δὲ τύνη, ὅπερ ἀντὶ τοῦ σύ ἐστιν, ἀντωνυμία· ὡς τὸ, Τύνη δ' ἔστηκας (Il. E. 485.) καὶ Ἡσίοδος, ἴθυνε θέμιστας τύνῃ. Etymologi locus omnino conferendus cum Apollonio de Pronomine nuper edito in Wolfii et Buttmanni Museo Ant. Stud. pp. 323. 529.

10. Πέρση in vocativo Heinsius et Graevius. Edd. Πέρσῃ.

11. νὺξ ἄρα. Schol. Apollonii Rhodii IV. 440. ἡ ἄρα δή τις ἦν]. τὸ ἦ ἄρα ἠθικῶς, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικε. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, (P. 454.) Οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἶδε καὶ φρένες ἦσαν. καὶ Ἡσίοδος· Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος. οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε, μία ἔρις. Similia habet Schol. Victor. ad Homeri Il. P. 147. apud Heynium T. VII. p. 792. Lucianus, qui hunc et duos proxime sequentes versus adhibet Amor. 37. T. II. p. 459. vel consulto, vel memoriae vitio citat Οὐ μὴν, οὐδ' ἐρίδων γένος ἐστὶν ἓν, ἀλλ' —

12. ἐπαινήσειε. Sic Graevius e MSS. Voss. ed. Basil. Eustath. Il. B. p. 231 = 175, 26. τοῦ δὲ ἐπαινῶ· ἐπαινήσω· οὐ κοινότερον τὸ ἐπαινέσω, χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ ἄλλοις. ἐπαινέσσειε duo Bodl. D. Sen. Aug. Jen. ἐπαινήσσειε Pr. Ald. Junt. Trinc.

η

16. βαρεῖαν Gal.

20. ἀπάλαμον MS. Paris. aliique. Pr. et alii ἀπάλαμνον. Mox ἔγειρεν Gal. a m. p.

22. ἀρόμεναι Med. E. Regius μ apud Bruńckium. ἀρόμεναι D. ἀρόμμεναι cum edd. plerisque Stobaeus Serm. XXIX. p. 198. Galen. Therap. I. p. 55, 24. ed. Bas. ω ἀρομεναι Gal.

23. Hunc locum adhibent Ammonius v. ζῆλος. Thomas Magister v. ζηλῶ.

24. ἄφενος Voss. 1. Stobaeus.

25. Aristoteles, hunc locum citans, Republ. V. 10. verborum seriem probante viro docto in Obs. Misc. ii. p. 315. leviter immutat, καὶ κεραμεῖ κεραμεύς. Sed vulgaris ordo servatur Rhet. II. 4. et.

καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
ᾧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν,
τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
οὐδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃσι δίκῃσι, αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἄλλα τὰ πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
νήπιοι, οὐδὲ ἴασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς,
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

12. conf. Ethic. VIII. 2. Plato in Lyside p. 215. C. καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ, Καὶ πτωχὸς πτωχῷ. Conf. Plutarch. II. p. 92. A. 473. A. Aristides T. I. p. 83. Dio Chrysost. LXXVII. p. 650. A.

27. Ὦ Πέρση σὺ δὲ. Veteres post vocativum ponebant σὺ δὲ. Scaliger. Confer Porsonum ad Eurip. Orest. 614.

28. Etymolog. M. p. 484, 48. Κακόχαρτος ἔρις, Ἡσίοδος, ἀμφίβολος, ἤγουν γὰρ ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα, ἢ ἐφ' ᾗ οἱ κακοὶ χαίρουσι.

29. ὀπιπτεύοντ' Med. sequentia citat Apollonius de Syntaxi p. 324. ult.

30. Suidas v. ὡρακιάσας. ὥρα γὰρ ἡ φρόντις· Ἡσίοδος κ. τ. λ. v. et Schol. Sophocl. Trachin. 57. ὥρη Ald.

33. Eustathius Il. A. p. 88. = 66, 27. e Schol. Venet. v. 211.

34. δεύτερον ἔσται. Antiqui cum stricte aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus cogerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitata formula τοῦτο δεύτερον ἔσται: i. e. si primum non placet, licebit et secundum. Δεύτερόν ἐστι nihil aliud est quam ἔξεστιν, et potentiam denotat, seu licentiam potius. Heinsius.

37. ἄλλα τὰ π. Ita pro ἄλλά τε π. Guietus. Mox δικάσαι Fr. Ald. MSS. quidam.

40. Conf. Plato Republ. V. p. 466. C. Legg. III. p. 690. B. Schol. Sophocl. Oed. Col. 1211. Aelianus apud Suidam v. ἡμίσεια. Stobaeus X. p. 127. Ceterum ex h. l. effluxisse videtur vetus illud verbum ὀρχὴ ἥμισυ παντός, de quo consulendi Solanus et Hemsterhusius ad Luciani Somnium c. 5.

41. Vid. Plutarch. II. p. 157. E. 940. B. Athenaeus II. p. 58. D. Schol. Aristoph. Plut. 253. Theocrit. VII. 68. Suidas Ὄνειαρ παρ' Ἡσιόδῳ ἡ ὠφέλεια.

42. Vid. Schol. Aristoph. Plut. 90. Ex h. l. citare solitus est Polemo, referente Eusebio Praep.

ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο,
ὥστε σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάϊς Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραunον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδὼς,
χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ev. XIV. p. 726. Κρ. γ. θ. νόοι ἀνθρώποισι.

45. Schol. Aristoph. Acharn. 278. ἔνθα κε πηδ. Av. 712. αὐτίκα π. Cum vulg. consentit Plutarch. II. p. 527. B. conf. Eustath. Il. E. p. 540=409, 37.

48. Proclus secutus auctoritatem Plutarchi, qui et ipse olim in Hesiodum commentarios edidit, quos Gellius laudat N. A. XX. 8. et Proclus frequenter, tuetur ἀγκυλομήτης. Eustathius vero ad Odyss. Γ. p. 1462, 20=119, pen. ait utramque terminationem apud veteres invenīri: illam in ητης esse a μήδω, hanc vero a μῆτις, ἡ βουλή. Graevius. MSS. plerique, opinor, habent ἀγκυλομήτης. Aug. Voss. a. ἀγκυλόμητις. quae forma Philemoni, Grammatico doctissimi et amicissimi Burneii cura nuper edito, unice placet p. 3.

49. Pr. ἀνθρώποισι διὸς παρὰ μητιόεντος. Mox 53. τόν τε Pr. Ald.

53—82. 90—93. citat Origenes c. Celsum IV. 38. p. 187. ed. Spenc. ubi v. 55. χαίροις cum Pr. Gal. Junt. Sed alterum MSS.

55. ἐμὲ φρ. MS. Orig. Bodl.

56. Apollonius de Pronomine p. 584. Εἰ ὁμόχρονοι αἱ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον, σαφὲς ὅτι ἡ ΣΦΙΝ συστελλομένη ὁμολογεῖ ἀπ' Ἰακῆς ἐγκλίσεως, εἴγε, ὅτε ἐγκλίνουσιν οἱ Ἴωνες, συστέλλουσι τὸ ι, ἡ δὲ μόνως ἐστὶν ἐγκλιτική. Τπὸ γὰρ Ἡσιόδου ἐν ἀρχῇ τεθεῖσα εὐλάγως ὠρθοτονήθη ἐν τρίτῳ, Σφὶν δ' αὐτοῖς μέγα πῆμα.

57. Clemens Alexandrinus Strom. VI. p. 742. Ἡσιόδου λέγοντος, Σοὶ δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες τέρπωνται· Εὐριπίδης ποιεῖ, Ἀντὶ γὰρ πυρὸς Πῦρ ἄλλο μεῖζον ἡδὲ δυσμαχώτερον Ἕβλαστον αἱ γυναῖκες. vv. 57. 58. et mox 67. 77. 78. habet Stobaeus LXXI. p. 434.

58. Apollonius ubi supra p. 405, Ἡσίοδος μέντοι ἐπίμεμπτός ἐστιν εἰπὼν Ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες, ἐν ᾧ ἑνικῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο. Καλλίμαχος. Μοῦσαί νιν ἐοῖο ἐπὶ (γούνασι Ruhnken.) τυνὸν ἔθεντο, καὶ, Ἑὸν δέ μοι οἷα γονῆα· δέον γὰρ σφὸν καὶ σφοῖς. Καὶ παρ' ἄλλοις δὲ πλεῖστα παραπεμπτέον δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐπὶ πλεῖον προάγειν τὸν λόγον. Τπὲρ δὲ Ἡσιόδου οὕτω τινὲς ἐκδέχονται, τῆς

Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐΐσκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην,
καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοβόρους μελεδῶνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήνγε

ἀντὶ πυρὸς δοθείσης γυναικὸς τέρπονται ἑὸν ἕκαστος κακὸν ἀγαπῶντες. Ad hunc locum respexit Proclus. Schol. Aristoph. Lysist. 1037. οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων] ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγουσι. Κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως (ὦ δημόται) Οὐκ ἔστιν (οἰκεῖν) οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. (cf. not. ad Procli Chrestomath. p. 410.) καὶ Ἡσίοδος· Ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

59. Ad h. v. respexisse credo Eustathium Il. Ψ. p. 1330, 4 = 1454, 28. παρ' ἡσιόδῳ ἐκγελᾷν, ἤγουν ἔξω καὶ ἐπιπολῆς γελᾷν. Pro ἐκ δ' ἐγέλασσε citat Origenes ἐκ δ' ἐτέλεσσε probante V. D. Observ. Misc. II. p. 315. Sed vulgatum defendit Dorvillius.

60. Schol. Pindari Nem. VI. 1. habet ἐκέλευε. Clemens Alexandr. Strom. V. p. 708. δὲ κέλευσε et mox καὶ νόον.

61. Ob oculos habuit Lucianus Prometh. c. xiii. T. I. p. 195. Etymologus M. p. 549, 54. μεταπέπλασται τὸ κῶας εἰς τὸ κῶος, ὡς τὸ ὕδας εἰς τὸ ὕδος. Ἡσίοδος κ. τ. λ.

62. ἀθανάτῃς δὲ θεῇς Voss. 1. Ac. Gal. Pr. Ald. Junt. Tzetzes. ἀθανάτου θεοῦ Med. a p. m. ἀθανάτοις δὲ θεοῖς Origenes.

63. Παρθενικῆς Voss. 1. Palat. (cum gl. παρθένου.) Med. Codd. alii plerique cum edd. vett. παρθενικαῖς. παρθενικοῖς Origenis MS. παρθενικῆς Gal. cum gl. ναῖς παρθένοις. Mox καλὸς penultimam habet correptam, quod ne semel quidem vel in Iliade vel in Odyssea facit Homerus. Sed ita Noster Theogon. 585. 903. Vide Clarkium ad Il. B. 43. Versum mendosum putat Hermannus Orphic. p. 817.

64. διδασκεμέναι ex Origene recepit Brunckius.

66. γυιοκόρους. Sic Edd. MSS. cum Origene, Etymologo M. p. 576, 24. et Zonara. Sed recte Guietus post H. Stephanum correxit γυιοβόρους: ad hanc enim lectionem, quemadmodum observavit Ruhnkenius, spectat Procli et Tzetzae explicatio, φροντίδας κατεσθιούσας τὰ μέλη, et sic diserte citat Julianus Misopog. p. 347. C. γυιοκόνους Ald.

70. Vide Theogon. 571. seqq.

74. τήνδε Origenes et in proximo καλλιπλόκαμοι.

Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι·
[πάντα δὲ οἱ χροΐ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεϊφόντης
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν,
εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην,
δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
ἐφράσατ' ὡς οἱ ἔειπε Προμηθεύς, μήποτε δῶρον
δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
ἐξοπίσω, μήπού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
αὐτὰρ ὁ δεξάμενος ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
πρὶν μὲν γὰρ ζαέσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.

76. Est in hac Pandorae fabula, quod lectorem attentum impediat. Vs. 63. et 64. Minerva jubetur Pandorae texendi artem tradere, Venus eandem exornare. At v. 72. nullae Veneris partes sunt: ornatricis munere Minerva fungitur. Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. Igitur aut librarius temere Minervam Veneri substituisse dicendus est, aut poetae oratio non satis sibi respondere. Sed quid attinebat eandem rem v. 76. verbis nihil diversis repetere? Nempe hic versus, ut saepe accidit, ex alio poëta in hunc locum migravit. Ruhnkenius.

77. στήθεσφι Gal.

82. ἐδωρήσαντο Origenes.

86. Plutarch. De Aud. Poet. p. 23. E. Καὶ μὴν ὁ Ἡσίοδος τὸν Προμηθέα πρίων τῷ Ἐπιμηθεῖ παρακελευόμενον, μήποτε δῶρον δέξασθαι πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀλλ' ἀποπέμπειν, ἐπὶ τῇ τῆς τύχης δυνάμει τῷ Διὸς ὀνόματι κέχρηται· τὰ γὰρ τυχηρὰ τῶν ἀγαθῶν Διὸς δῶρα κέκληκε, πλούτους καὶ γάμους καὶ ἀρχὰς, καὶ πάντα ὅλως τὰ ἐκτὸς, ὧν ἡ κτῆσις ἀνόνητός ἐστι τοῖς χρῆσθαι καλῶς μὴ δυναμένοις. Διὸ καὶ τὸν Ἐπιμηθέα, φαῦλον ὄντα καὶ ἀνόητον, οἴεται δεῖν φυλάττεσθαι καὶ δεδιέναι τὰς εὐτυχίας, ὡς βλαβησόμενον καὶ διαφθαρησόμενον ὑπ' αὐτῶν. Vide De Fortun. p. 99. F.

88. Brunckius γένοιτο.

91. τε om. Pr. Ald. Trinc. κακοῦ Gal. ἄτερθε Brunck.

92. Duo MSS. Bodleiani, Coisl. Med. duo Dorvill. Aug. Ac. Gal. cum Schol. et Origene habent κῆρας, et sic edidit Brunckius. Alii γῆρας. Versum sequentem, quem Origenes non agnoscit, viro docto in Obs. Misc. II. p. 316. obsecutus delevit Brunckius. Et sane abest a Med. In Gal. marg. adscriptum est a m. recent. Proculdubio ex Homero irrepsit Od. T. 360. ubi v. Barnesium et Clarkium. Ut Homericum refert Plutarchus Aud. Poët. p. 24. F.

[αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.]
ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισι
ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
[αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.]
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.
οὕτως οὔτι πῇ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι.
χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι ποίησαν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

94. Hue respiciunt Porphyrius de Ant. Nymph. c. 30. Eustath. ad Il. Ω. p. 1363, 22 = 1501, 16.

95. ἀνθρώποισι δὲ μῆδετο Plutarch. Consol. p. 105. E. ubi locus a v. 94. ad 104. laudatur. δὲ μήσατο Gal.

96. Ἐν ἀῤῥήκτοισι δόμοισι. Non potuit concoquere Seleucus antiquus magister, qui a Proclo citatur, πίθον ab Hesiodo δόμον vocari: rescripsit igitur ἐν ἀῤῥήκτοισι πίθοισι. Sed loquendi rationem non intellexit. Locum, in quo ante nuptiarum tempus puellae solent παρθενεύεσθαι, δόμον et οἶκον Hesiodus vocavit, quod et infra ostendimus 518. *Omnes autem virtutes et affectiones τὰς μάλιστα καθαρευούσας Poetae virgines faciunt. Atque haec causa est cur Hesiodus, reliquis omnibus malis e vase volantibus, solam spem dicat tamquam καθαρεύουσαν, μίμνειν ἐν δόμοισι. Elegantissima loquendi ratio: quae ab eo quod sequitur satis confirmatur, οὐδὲ θύραζε Ἐξέπτη. Heins.

97. ἔμιμνε. MSS. quidam Plutarchus et Stobaeus CIX. p. 580. ἔμεινε. Recepit Brunckius. Alteram praestant ceteri cum Origene.

99. Hunc versum Aristarchi jussu et Plutarchi auctoritate, qui solum hunc praetermittit De Consol. p. 105. inducendum putavit Heinsius, probante Graevio.

100. ν. δ. ἀ. ἐφήμεροι αἱ δ' ἐ. ν. Plutarchus. αἱ δ' ἐπὶ ν. Codicum pars et Stobaeus XCVI. p. 531.

104. Plutarch. De Sanit. Tuend. II. p. 127. D. οὐ γὰρ ἅπασαι, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, ἐπιφοιτῶσιν αἱ νόσοι Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς, ἀλλ' αἱ πλεῖσται καθάπερ προαγγέλους καὶ προδρόμους καὶ κήρυκας ἔχουσιν ἀπορίας καὶ δυσκινησίας.

105. πῇ Voss. 1, Med. Gal. et Tzetzes. Alii ποῦ.

106. ἐθέλοις — ἐκκορυφήσω Med. εἰ δὲ θέλεις Gal. Pr. Huc spectat Etymologus M. p. 322, 28. e Zonara p. 670. emendandus. ἕτερόν τι Junt.

οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν·
ὡς δὲ θεοὶ ζώεσκον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔντοσθεν ἁπάντων·
θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελημοὶ
ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν,
αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,

112. ζώεσκον MSS. nonnulli Diodori Siculi V. 66. quomodo post Commelinum emendavit Brunckius. vid. supr. 90. infr. 132. Hesiodi edd. MSS. ὥστε θεοὶ δ' ἔζωον. Et in hac lectione fortasse debueram acquiescere; nam Aratus, locum hunc aperte imitatus Phaenom. 108. Οὔπω λευγαλέον τότε νείκεος ἠπίσταντο, Οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ· Αὔτως δ' ἔζωον.

113. τε MSS. Vossianorum et Tzetzae auctoritate delevit Graevius. Miror tantum virum scholiographi ineptiis decipi potuisse, Merae enim sunt ineptiae πόνων δὲ τὸ πο κοινή ἐστι συλλαβή· ὑπὸ γὰρ τοῦ ν ἀμεταβόλου ἐκτείνεται. Sed in prosodiae leges alibi peccat Graevius, ut mox 197. ubi ex uno MS. φῦλ' lectoribus commendat. Guietus malit ἄτεργε, [2 MSS. Diodori.] V. D. Obs. Misc. II. p. 317. ἄτερθε. Neutra emendatio necessaria videtur. MSS. quidam Diodori Siculi Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο Νούσων τ' ἀργαλέων, καὶ ἀπήμονες, οὐδὲ μέλεσσιν Γῆρας, et unus post ἀργαλέων αἵ τ' ἀνδράσι πῆμα φέρουσι, οὐδὲ μέλεσσι Γῆρας. Interpolationem ex superioribus notavit Wesselingius.

115. κακῶν ἔντοσθεν ἐόντες MSS. quidam Diodori Siculi, et infra ἄλλα τε πολλὰ Τοῖσιν ἔην. Unus MS. ἄλλα πάντα.

117. Citat Porphyrius de Abst. iii. extr. iv. 2.

118. MSS. quidam Diodori Siculi οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ Εὔφρονες ἔργ' (unus ἄρ') ἐνέμοντο. Sed vide Porphyrium Abst. iv. 2.

119. Aug. ἡσυχῇ sed in marg. ἥσυχοι. Etymolog. M. p. 318, 42. οἱ δ' ἐθελημοὶ Ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο. Ἡσίοδος. Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ, θελημοὶ, ἥσυχοι. ubi MS. Dorvill. καὶ ἥσυχοι. Addit Graevius e Diodoro Siculo Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.

120. Edd. priores et credo MSS. ἐπεί κε vel κεν. Brunckius tacite ἐπεὶ καὶ. Nos praetulimus ἐπειδὴ ex Platone Cratyl. p. 397. E. ubi Stephani margo ἐπεὶ καὶ. Ibidem in extr. μοῖρ' ἐκάλυψεν. Affertur etiam hic locus Republ. V. p. 469. A. Plutarch. Is. et Osir. p. 361. B. Oracul. Def. p. 417. B. Aristid. II. p. 171.

[V. 121 — 125. Vid. Buttmann, in Commentatt. Acad. Berol. a. 1814. p. 158. et seqq. Ed. Lips.]

121. Plato οἱ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται (τελέθουσιν posteriore loco) et sic Aristides (ὑποχθόνιοι cum Aristide exhibet Platonis MS. Clark.) Vulgatum est in Lactantio Div. Inst. II. 15. Schol. Ven. ad. Il. Α. 222. Ησιοδος δε δαιμονας φησι τους ἐκ του ζην μεταστάντας, όντας δε ἐπι της Κρονου βασιλειας, του χρυσου γενους,

ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον.
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώειεν ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίῃσι· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ' ἕρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἦ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρηος

λεγων αὐτους δαιμονας φυλακας θνητων ανθρωπων.

122. ἐσθλοὶ, ἀλεξίκακοι Plato et Aristides. μερόπων ἀν. Plato loco posteriore. ὑγιοὶ ἐπιχθόνιοι φ. θ. ἀ. Plutarch. de Or. Def. p. 431. E.

124. Schol. Venet. Il. A. 3. Ἡρωας δε φασι κληθηναι απο τῆς ἀρετης, ἢ απο των ἀερος, ὡς φησιν Ἡσιοδος· ἠερα ἑσσαμενοι. quem locum ob oculos habuit Eustathius p. 17=13, Etymologus M. p. 437, 37, ubi MS. Dorv. φοιτῶσιν. Tangunt Nostrum Plutarchus II. p. 431. B. Themistius VII. p. 90. C. v. infra 251.

130. Etymolog. M. p. 745, 6. τάλας σημαίνει τὸν ἄθλιον· παρὰ τὸ τάλλω τὸ κακοπαθῶ, ἔνθα (l. ἔνθεν) Ἡσιόδος φησὶν, Ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος· ἀντὶ τοῦ μὴ κακοπαθῶν. Quidam MSS. ἀττάλλων. [Vid. Heyn. ad Homer. vol. VI. p. 375. Ed. Lips.]

133. ἀφραδίῃσιν Voss. 1. Gal. Ad b, l. respicit Porphyrius De Abst. II. 8.

138. ἐδίδων — θεοῖσιν Gal. ἐδίδαν etiam Med.

140. ὑποχθόνιοι R. Coisl. Aug. Ac. D. (cum gl. ἀντὶ τοῦ αἱ ψυχαὶ τούτων) Pr. Ald. Iunt. Trinc. Alii cum Tzetze probante Graevio ἐπιχθόνιοι. τοὶ μὲν τοι χθόνιοι Voss. 1. τοὶ μὲν οὗτοι πολυχθόνιοι E. Gal. habet μέντοι, χθόνιοι cum Gl. ἐπίγειοι.

144. ὄβριμον Brunckius e MS. et sic Coisl. Ac. E. Huc alludit Eustathius Il. K. p. 1362, 11 = 1560, 22.

Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν,
ἄπλατοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο,
νώνυμνοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας
εἷλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι προτέρῃ γενεᾷ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
τοὺς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηΐδι γαίῃ,
ὤλεσε μαρναμένους μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·
τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.
ἔνθ' ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε' ὀπάσσας

145. ἔμελλε Gal.

147. ἄπλατοι. Sic Trinc. D. E. Coisl. Ac. Aug. et alius apud Brunckium, cum Scholiaste. Gal. habet in marg. a m. r. Edd. pleraeque ἄπλαστοι.

148. Gal. marg. γρ. πεφύκασιν. στιβαροῖσι μέλεσσιν MS. apud Brunckium, duo Vossiani, et plerique e nostris.

149. τῶν δ' ἦν Med. Barocc. 60. Gal.

150. Ita ed. Trinc. Gal. D. Aug. Ac. et Brunckii cum Apollonii lexico, Schol. Apollon. Rhod. I. 430. et Etymol. M. 805, 32. Edd. pleraeque ἐργάζοντο. Postrema h. v. citat schol. Euripid. Phoen. 1098.

153. νώνυμνοι. Ita Brunckius adstipulante, ut videtur, codicum parte. Certe Gal. a prima manu. Antea νώνυμοι.

156. αὖτις. Ac. Gal. marg. a m. rec.

159. Eustathius ad Il. A. p. 17=13,36. Ἥρωας δὲ ἡ παλαιὰ σοφία γένος τι θεῖον εἶναι δοξάζει μέσον θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Καὶ τὸ μὲν θεῖον φῦλον εἰς θεοὺς διαιρεῖ καὶ δαίμονας, ὧν καὶ διαφορὰν λέγει ὁποία φανήσεται ἀλλαχοῦ. Τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἴς τε ἥρωας καὶ εἰς αὐτὰ τοῦτο ἀνθρώπους. Καὶ ὑποβεβηκέναι μέν φησι θεοῖς δαίμονας, ἀνθρώπους δὲ ἥρωσιν, οὓς καὶ ἐκ θείου καὶ ἀνθρωπίνου σώματος φῦναι λέγουσι. Διὸ καὶ Ἡσίοδος ἡμιθέους αὐτοὺς λέγει.

162. Tzetzes ad Lycophr. 933. ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος — μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο, ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος.

Ζεὺς Κρονίδης κατέκασσε κατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφελον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι,
νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας·
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, οὐδέ τι παῖδες,
οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὡς τὸ πάρος περ.
αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες. οὐδὲ μὲν οἵγε
γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,

167. Addit Graevius e Voss. 2. τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε, quem, inquit, olim quoque in antiquis extitisse exemplaribus, sed a nonnullis fuisse ejectum tanquam ineptum, et qui Hesiodo sit indignus, Proclus testatur. [Vid. Buttmann. l. l. p. 171. et inprimis p. 192. Ed. Lips.]

171. τρὶς ἔτεος. Sic bene Graevius e Voss. 1. Pal. et Tzetze. Plures alii τρὶς τοῦ ἔτους.

o s

172. ὤφελον Gal.

174. διδήσειν. οὐδέτι νύκτωρ Pr. οὐδέ ποτ' οἶμαι E.

175. καμάτοιο καὶ ὀϊζύος Gal.

179. γινόμενοι codicum pars, γιγνόμενοι Aristides T. I. p. 227. sed ibi MS. γεινόμενοι.

184. βάζοντες D. E. Aug. Ac. Ald. Trinc. βάζοντ' Palat. et, nisi fallor, alii. Gal. Βάζοντες ἔπεσσι, et in marg. ab eadem m. γρ. βάζοντ' ἐπέεσσιν. Equidem nescio an hae lectiones recte pro diversis habendae sint. Meminerint enim Tirones, notam elisionis cum syllaba finali ες in libris manu exaratis quam saepissime permutari. Sic in Etymolog. M. p. 351, 34. ubi ed. κάτθαν' MS. Dorvillianus κάτθανες. Ibid. p. 370, 9. ed. et MS. perperam καλὲς αἴξηῶν ubi exhibere debebant κάλ'. Rursus p. 36, 25. ed. νῆα δ' ὀλίγην. MS. νῆες ὀλίγην. Repone statim νῆ'. Hinc patet in Aeschyl. Theb. 359. nunc demum egregie editum τλήμον'. In Aristophane apud Suidam v. ὦ περὶ πάντ' — ubi legitur ἡσθέντες, ex Comici edd. ἡσθέντ' restituendum quivis viderit. In Philemone p. 145. Phavorin. v. ἀμφιβέβηκας ex Euripide corrige ἀμφιβάντ'. Pauca ista exempla ex centenis sufficiant. Hunc versum suspectum habuit Guietus.

185. οὔτε Aug. Ac. Gal. οὐδέ τεν Brunckius.

χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσί, καὶ αἰδὼς
οὐκ ἔσται· βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται.
ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασιν
δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει, στυγερωπός.
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλώ,
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλκή.
Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ(ι), ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.
ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,

187. Eustath. Il. B. p. 201 = 152, 20. παρὰ Ἡσιόδῳ διαφέρει ὁ χειροδίκης καὶ ὁ ἐν χερσὶν ἔχων τὴν δίκην· χειροδίκης μὲν μὰρ συνθέτως ὁ βίαιος καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλ' ἐν χερσὶ ταῖς ἑαυτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον.

188 — 194. Stobaeus Serm. II. p. 30. ubi οὐδὲ ter. οὐδὲ δικαίου Gal.

191. βλάπτει Schol. Sophocl. Philoct. 453.

192. ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται. Notandum est non jungi praepositionem cum verbo, sed cum nomine, et licet ὅρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται pro ὀμεῖται δ' ἐπίορκον, ut infr. 280. ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας Ψεύσεται. H. STEPH.

194. στυγερωπὸς D. E.

195. Vide Schol. ad Arati Phaen. 97.

197. ἴτην Pr. Barocc. 60. Gal. Voss. 2. Pal. cum Schol. Sophocl. Oed. Col. 1670. Grammat. in Aldi Hort. Adon. p. 181. alii cum Ald. Trinc. ἴτον. Graevius ex uno MS. post Steph. et Heinsium male dedit φῦλ'. Scholiastes Sophocl. et Eustathius p. 723, 15 = 613, 25. et Schol. Venet. Il. Θ. 455. notant hunc versum ob προλιπόντε pro προλιπούσαι, et cum Homerico loco contendunt. Consulendus etiam Apollonius de Syntaxi pp. 58, 209.

200. βασιλεῦσιν Med. νοέουσι καὶ αὐτοῖς Anmonius v. Αἶνος. Cf. Eustath. Il. A. p. 855 = 796, 35. Schol. Aristoph. Vesp. 1251.

201. ἴρηξ cum spiritu tenui, ut Ionibus efferre moris erat. Haec est ubique scriptura Regii codicis. BRUNCKIUS. Et sic Gal.

[Ib. ὧδ' ἴρηξ. Vid. Huschk. de Archilocho p. CGVII. ed. Fur. ED. LIPS.]

Ib. ποικιλόδειρον. Atqui luscinia non est ποικιλόδειρος sed χλωραύχην. Simonides apud Etym. M. p. 813, 8. Eustath. Od. T. p. 1875. εὐτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι, χλωραύχενες, εἴαρινα. Quae fortasse caussa fuit cur Tzetzes et Moschopulus ποικιλόδειρος, sine exemplo, ποικιλόφωνος explicarent. Sed vix dubito, quin affinis sonus literarum ει et η, qui tot menda peperit, huic etiam loco corrumpendo occasionem dederit. Lege, ποικιλόγηρυν. Epigr. apud Gruter. p. 1118, 9. τὴν

ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
ἣ δ' ἐλεὸν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
μύρετο, τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.
τῇ δ' εἷς, ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·
δεῖπνον δ', αἴκ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω.
ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.
Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ τανυσίπτερος ὄρνις.
ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε·
ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

κυανῶπιν Μοῦσαν ἀηδόνα τὴν μελίγηρυν. Theocr. Ep. IV. 11. 12. Philippus Anal. Brunck. T. II. p. 221. Nec tamen reticere debeo, vulgatam scripturam magnis patronis niti, Ammonio v. Αἶνος. Theone Progymn. p. 31. Nonno XXVI. p. 688. XLVII. p. 1204. Huc accedit quod luscinia, auctore Clemente Alex. Paed. II. 10. p. 221. cum voce etiam colorem mutat: ὡσαύτως δὲ καὶ ἀηδὼν καὶ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ᾠδὴν συμμεταβάλλει ταῖς τροπαῖς. Ruhnkenius. ποικιλόδηρον E. Etymolog. M. p. 467. pen. h. v. citans, vocem ultimam omittit.

203. γναμπτοῖσι Gal.

205. λέληκας MSS. prope omnes, cum Schol. Euripid. Orest. 162. Eustath. Od. M. p. 1715 = 478, 10. Trinc. et Brunck. Alii cum Pr. λέλακας.

206. ἀηδὸν (sic) Gal. cum gl. οὖσαν ἀηδόνα, in marg. γρ. ἀηδ'.

207. αἴκε θέλω Gal.

208. Ἄφρων. Versum istum et sequentem obelis suis confodit Aristarchus, quia brutis non conveniant γνῶμαι, sententiae. Et mihi videtur absurdum. Ἐπιμύθια enim a λογοποιοῖς solent addi. Itaque jam olim persuasum mihi fuit accuratius de hoc loco cogitanti, ab antiquissimis temporibus hos versus laborare trajectione, qui sic restituendi sint suo ordini: Δεῖπνον δ' αἴκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἠὲ μεθήσω. Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ τανυσίπτερος ὄρνις. Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν, Νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει. In hac opinione me confirmavit MS. prior Vossianus, in quo idem ordo servatur, nisi quod sequens versus Ὦ Πέρση — male praecedat ἐπιμύθιον. Sic enim ille liber, recens quidem, sed ex optimo exemplari descriptus, hos versus digerit: Ὣς ἔφατ' ὠκυπέτης ἴρηξ τανυσίπτερος ὄρνις, Ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης μηδ' ὕβριν ὄφελλε· Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι. — Tzetzes totam hujus fabulae, quae eodem ordine in exemplaribus ejus tunc descripta erat, ut nunc in nostris, σύνταξιν damnat, non verborum, quasi aliquid σόλοικον, aut σολοικοφανὲς hic sit commissum, ut viri docti ceperunt, sed sententiae et totius orationis, quae non videtur commode cohaerere. Hinc et ipse versus alio locat ordine, quam quem vulgo tenent. Graevius.

Ib. ὅς κ' ἐθέλῃ Brunckius, cujus MS. ὅς κε θέλῃ. Etymolog. M. p. 113, 14. ὅς κε θέλοι, sed MS. Dorvill. ἐθέλῃσι. Gal. ἐθέλει. Plerique ἐθέλοι.

211. Etymolog. M. p. 45, 5. ἀΐω Ἡσίοδος, εὖ (l. οὐ) δ' ἄϊε δίκης, ἀντὶ τοῦ ἄκουε.

213. θ' om. Gal.

ἐγκύρσας ἄεῖρσιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἔσχει
ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν,
τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἕλκομένης ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι
δωροφάγοι, σκολιῇς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
ἡ δ' ἕσπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἵ τέ μιν ἐξελάσουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβριθασι·
τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
νείσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,

214. Citat Schol. Venet. ad Il. N. 588. V. sequentem Schol. Euripid. Hec. 1187. V. 216. Schol. Pindari Isthm. l. 56. Aeschyl. Agam. 185.

219. σκολιῆς δὲ δίκης Gal.

220. πόλιν καὶ ἤθεα sine τε e MS. Aug. probat Hermannus de Metris p. 67. et sic Gal.

222. ἐξελάσσωσι e MSS. suis Graevius. Plerique alii ἐξελάουσι.

223. διδόντες cum Gl. δικαιοκρινοῦντες Gal. sed ab eadem manu in marg. γρ. διδοῦσι.

225. Citat Eustath. Il. 1. p. 743, 36 = 640, 20. Sequentem v. habet Schol. Pindari Pyth. VIII. 1.

228. ἰθυδίκῃσι Voss. 1. Med. Bodl. ἰθυδίκοισι Gal.

231. Voss. 1. Gal. ἄκρη — μέσσῃ. Videtur Tzetzes hanc lectionem agnovisse, qui exponit ἐν ἄκρῃ, ἐν μέσῃ. Vulgata tamen lectio melior. Graevius. Et vulg. defendit Plato Rep. II. p. 363. B. Plutarch. apud Euseb. Praep. p. 86. D.

232. Versum habet Clemens Alex. Paed. III. p. 266. καταβεβριθασι Gal.

233. τοκεῦσιν Med. Vide Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 63. D.

235. νείσονται et in marg. γρ. νίσσονται Gal. Sed forma, quam habent edd. testibus Etymologo p. 606. 12. Eustath. Od. I. p. 1615 = 335, 50. veteribus in usu erat. Confer tamen Brunck. Apollon. Rhod. I. 53.

236. κακὴ om. Gal.

τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης ὑπερμενέτης εὐρύοπα Ζεύς.
πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπῆυρα
ὅς τις ἀλιτραίνῃ καὶ ἐπέσσυτο μηχανάασθαι.
τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τείχος,
ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.
Ὦ βασιλῆες, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.
τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
ἦ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.

238. ἀπῆυρα. Sic Voss. 1. Med. cum Aeschine pp. 324, 525. ed. Reiske. Schol. Pindar. Pyth. III. 64. Eustath. Il. A. p. 127, 1 = 95, 43. ἐπάυρει edd. vett. et MSS. plerique.

239. ὅς κεν ἀλιτραίνῃ Aeschinis editio.

240. Bruncknius edidit ἐπήλασε e Plutarcho II. p. 1040. C. Vulg. servat Aeschines, ubi MS. unus ἔδωκε, alter μέγα πῆμα ἔδωκε.

241. ἀποφθίνουσι Gal.

245. ἀποτίνυται Bruncknius e MS. Κρονίδης τε ὑποτίνυται αὐτοῖσι Med.

246. MS. Viteberg. apud Hermannum Homer. H. Cer. p. 122. ὑμεῖς δὲ βασιλῆες καταφράζεσθε καὶ αὐτοί, unde legendum conjicit, ὑμεῖς δ' ὦ βασιλῆες, ἐπιφράζεσθε καὶ αὐτοί. In Med. diversa omnia, βῆ δ' ἴέναι μάλα δ' ἔωκα γλαυκῶπις Ἀθήνη.

248. Med. Bodl. Gal. φράζονται.

250. Vide Sextum Empiric. adv. Mathem. IX. p. 571. Clement. Alex. Protr. p. 26 = 55. Eusebium Praep. V. c. ult. Maximum Tyr. p. 163. XVII. p. 207.

251. μερόπων ἀνθρώπων Sextus — δαίμονες ἀθάνατοι φ. μερόπων ἀ. Clemens. Duo versus proxime sequentes leguntur supra 124. in alterutro loco forsitan delendi.

254. Vide Schol. Arati Phaen. 97. Eratosth. Catast. IX. Plato Legg. XII. p. 943. D. Plutarch. II. p. 781. B. Suid. v. Δίκης. Usque ad v. 260. exscripsit Stobaeus Serm. IX. p. 100.

255. Κυδνή. Sic edd. vett. et codicum pars, ut Theog. 328, 442. Athen. III. p. 116. c. probante Ruhnkenio et ad Hemsterhusium provocante in Hesych. v. Ἰάχεσιν. Graevius e Voss. 2. Bruncknius e suo MS. κυδρή, et sic Med. D. Stobaeus κεδνή.

αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίσῃ
δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
ἄλλῃ παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.
οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων,
ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας
καί νυ τάδ', αἴκ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει.
νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
εἴην, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
ἀλλὰ τάγ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς,
ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς·
ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη

258. ἀδίκων Gal. ἀπότισκε Med.

261. Legendum βασιλεῖς, vel saltem pronuntiandum statuit Dorvillius Crit. Vann. p. 347. Versum corruptum censet Hermannus ad Homeri H. Cer. p. 122. ἰθύνετε δίκας Med. Bar. 60. Viteb.

262. Tmesin hic esse non viderunt Hesiodi editores, ἐπιλάθεσθε πάγχυ, ut paucis interjectis βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν. BRUNCKIUS.

263. οἱ θ' αὐτῷ Voss. 1. Gal. Eustath. Il. Ε. p. 522 = 395, 12. ad haec verba, Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο, Οἱ τ' αὐτῷ] Τὸ δ' οἱ τ' αὐτῷ ἀρχὴ γέγονε γνωμικοῦ, πρῶτα μὲν Ἡσιόδῳ, εἶτα καὶ Καλλιμάχῳ, τοῦ εἰπόντος ὡς ὁ τεύχων ἑτέρῳ κακὸν, ἑῷ ἤπατι τεύχει· ὃ δὴ καὶ τῷ Φερέκλῳ συνέπεσε. conf. Aristot. Rhetor. III. 9. Plutarch. S. N. V. p. 554. A.

265. Plutarchus, teste Proclo, hunc et versus sex proxime sequentes, utpote Hesiodo indignos, delevit. Hunc v. citat Schol. Arati Phaen. 1.

268. δὴ Med. Gal. Stobaeus II. p. 30. in aliis δὲ vel δ'. mox 270. Stobaeus habet ἀτιμότερος.

271. Voss. 1. Δία μητιόεντα cum Gl. βουλευτικὸν, et sic Gal.

275. πετεηνοῖς Ambo Voss. et alii, credo, MSS. Porphyr. de Abstin. I. 5. Plutarch. de Anim. Solert. p. 964. B. Sext. Empiric. adv. Mathem. II. p. 295. Clemens Alex. Strom. I. p. 427. Aelian. H. A. VI. 50. πετεεινοῖς Pr. Ald. Trinc.

276. ἔσθεμεν Clemens. ἐν αὐτοῖς Med. Gal. cum Aeliano, et Stobaeo Ecl. Phys. I. p. 8. μετ' αὐτοῖς Plutarch. Sextus. μετ' αὐτῶν Porphyrius, Clemens. ἐπ' αὐτοῖς edd.

γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
γινώσκων, τῷ μέν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς·
ὃς δέ κε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη,
τοῦδέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρσα.
τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἰλαδόν ἐστιν ἑλέσθαι
ῥηϊδίως· λείη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν,
καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐοῦσα.
οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,

278. ἐθέλει Gal. ἀγορεύσαι Med. mox 282. τοῦδ' ἔτ' Gal.

281. Frustra Guietus ἠδὲ. Vide Dorvillium ad Charit. p. 126 = 275.

285. Confer Oraculum apud Herodot. VI. 86. Suid. v. Εὐόρκου.

285 — 290. Locus amplissimis antiquorum testimoniis celebratus; vide Xenoph. Mem. II. 1. 20. Platon. Rep. II. p. 364. C. D. Legg. IV. p. 718. E. Stobaeum I. p. 2. Lucianum Hermot. 2. T. I. p. 742. 25. p. 764. Parasit. I. p. 852. Hunc versum habent Plutarch. de Aud. Poet. p. 24. F. Schol. Euripid. Hippol. 380. Eustath. Il. B. p. 179 = 135. ult. Τοῦ δὲ ἰλαδὸν χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ. Πρωτότυπον αὐτοῦ ἡ ἴλη, ὃ σημαίνει τὴν τάξιν· καὶ πάλαι μὲν ἡ ἴλη καὶ τὸ ἰλαδὸν διὰ τῆς εἰ διφθόγγου εἰχετὴν ἄρχουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω· ἐξ οὗ καὶ τὸ πέδειλον· ὕστερον δὲ οὐχ ὁμοίως, ἀλλ' ἐν τῷ ι αὐτοῖς ἡ γραφή. Τὴν μὲν γὰρ Xenophon, Plutarch, Schol. Eurip. Ὡς τὴν μὲν Plato.

286. λείη. Sic Xenophon, Plato, Stobaeus p. 28. Plutarch. πῶς ἄν τις αἴσθοιτο p. 77. D. Edd. MSS. ὀλίγη.

287. Plutarch. II. p. 24. D. Schol. Euripid. Med. 296. Hippol. ubi supra. Pindar. Ol. VI. 14. IX. 161.

288. ἐς αὐτὴν Med. Plato. Lucian. II. p. 852. Schol. Aphthonii apud Bast. ad Gregor. de Dial. p. 105. ἐπ' αὐτὴν vulgo cum Xenophonte, Stobaeo, Lucian. I. p. 764.

289. ἵκηαι. Ita Heinsius aliique, quomodo diserte legitur in duobus codd. Platonis, Vossiani nempe, et Parisiensis, cujus excerpta nactus sum. Pro vulgato ἵκηται stant Xenophon, et Stobaeus, quae lectio, subaudito τις, satis commoda videri potest; sed alterum usitatius credo. Vide Brunckium ad Sophocl. Trachin. 2. [Sed confer Platonem in Protag. p. 340. D. H. St. *Ex Addendis.*]

290. MSS. tres Platonis ἤπειτα φέρειν.

291. αὐτὸς restituerunt viri docti ex Aristot. Eth. Nic. I. 4. Clement. Alex. Paed. III. 8. (ubi tamen MSS. et Ed. Flor. αὐτῷ) Aristidis MSS. II. p. 26. Themistio VIII. p. 108. D. Diogene Laertio VII. 25. Edd. vett. MSS. αὐτῷ, vel αὐτῷ, cum Schol. Sophocl. Antig. 718. Ammonio v. οὗτος. Stobaeo Serm. II. et III. cf. Eustath. Il. B. p. 238 = 180, 30. Loca similia ex scriptoribus antiquis collegit Gatakerus ad M. A. IV. 12. p. 101.

[φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω.]
ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.
ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρση, Διὸν γένος, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ σ' εὐστέφανος Δημήτηρ
αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν πίμπλῃσι καλιήν.
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὃς κεν ἀεργὸς
ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν,

292. Non agnoscitur hic versus ab omnibus illis antiquis Scriptoribus, quos hoc loco usos esse diximus, nisi ab Aristotele. In vetustis tamen codd. fertur desiderari. Sane nec Eustratius, qui reliquos exponit, hujus meminit, ut et alii prisci Aristotelis interpretes. Nec Latinis fuit cognitus, qui hunc locum in sua transtulerunt scripta. Liv. XXII. *Saepe ego audivi milites eum primum esse virum qui ipse consulat quid in rem sit; secundum eum qui bene monenti obediat: qui nec ipse consulere nec alteri parere sciat esse extremi ingenii.* Cicero in Cluent. *Sapientissimum esse dicunt eum, cui, quod opus sit, veniat in mentem; proxime accedere illum, qui alterius bene inventis obtemperet.* Hesiodi tamen Graeci interpretes in suis libris illum invenerunt, ut ipsorum declarant explicationes. Hinc vero apparet non heri aut nudiustertius, sed ante multa saecula hunc versum esse Hesiodo subjectum. Suppositititium enim esse et Poeta indignum ego quidem nullus dubito. GRAEVIUS.

293. Schol. Venet. ad Il. O. 203. στρεπται μεν τε φρενας εσθλων· στρεπται προς τα εσθλα, φαυλων δε προς τα φαυλα. Εν βραχει δε το Ἡσιοδου περιειληφεν· εσθλος δ' αὖ κ. ο. ε. ε. π.

294. αὐτῷ et hic edd. vett. et nisi fallor MSS. Ἀκούων ἐν θυμῷ βάλληται idem est interprete Graevio, ac ἀκουειν ἐν θυμῷ β. *neque alii parere in animum induat.*

[295. Recte Schaeferus ὁ δ'. Monuit etiam Iacobsius ad Antholog. Palat. vol. III. p. 11. et h. l. et infra v. 361. ED. LIPS.]

297. Διὸν conjecturam Sevini Hist. Acad. Inscr. T. III. p. 122. e Suida et Procli Prolegom. ined. confirmavit Ruhnkenius ad Velleium Paterculum p. 26. Sed vulgatum, a Plutarcho II. p. 1047. E. F. Cornuto inter Opuscula Galei p. 211. conservatum, donec certius quid statuatur, retinere malui.

298. σ' ex edd. quibusdam excidit. Deinde MS. Cornuti ἐυπλόκαμος.

300. Huc pertinet Hesychii glossa ut Sopingius vidit: Σύμφορος λιμός· ὁ συμπίπτων, καὶ συνών. Theogon. 593. Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο. Ab Hesiodo locutionem, quanquam deflexa significatione, sumsit Theognis v. 526. ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν. RUHNKENIUS. [Vid. schol. Victor. ap. Heyn. ad Homer. vol. VI. p. 634. ED. LIPS.]

302. εἴκελος ὀργήν. Ita Etymologus M. p. 524, 42. Zonaras pag. 1227. Schol. Platon. Legg. X. p. 237. et Tzetzes probante Ruhnkenio. Edd. MSS. cum Schol. Aristophan. Vesp. 1109. Stobaeo Serm. XXX. p. 210. ἴκελος (vel εἴκελος) ὁρμήν.

οἵ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
ὥς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωσι καλιαί.
ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε·
καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
ἔσσεαι, ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.
εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.
[αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,

303. Stobaeus p. 210. κάματον νήποινον ἔδουσι, et paullo supra ὅστις ἀεργός.

306—311. Stobaeus Serm. XXIX. p. 198. ubi ἐξ ἔργων τ' — 308. deest. et Med. ἀεργὸν Trinc. Coisl. Aug. marg.

309. Priora citat Plato Charmid. p. 163. B. Totum versum Xenophon. Mem. I. 2, 56. Eustath. Il. B. p. 250 = 190, 9. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει, πάνυ ἀσφαλέστερόν ἐστι τοῦ, Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ὃ δή φησιν Ἡσίοδος. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἀσαφῶς γραφὲν, ἔβλαψε τὸν σοφὸν Σωκράτην· ὃς εἰωθὼς λέγειν συχνὰ τὸ, ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἤγουν, οὐδέν τι ἐστὶν ὄνειδος τὸ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς ἐμπαίεσθαι, συκοφαντίᾳ περιέπεσεν, οἷα δογματίζων, ὡς ἔργον οὐδὲν, ἤγουν οὐδεμία ἐργασία κἄν τε φαύλη, κἄν τε χρηστὴ, ὄνειδός ἐστι τῷ ἐργαζομένῳ, κἀντεῦθεν ἐβλάβη ὡς ἀδιαφορῶν περὶ τὰς πράξεις. Καὶ οὕτω Ἡσίοδος ἔγραψεν ἀδιάρθρωτα. Insignis est in Pr. Junt. 1. typogr. error, οὐδρὺ ὄνειδος. Mox Pr. Ald. ζηλώσει κἀεργός.

315. Hunc versum, sicut et proxime sequentem, ex Homero insertum esse Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Sciendum est autem hosce duos non eodem loco haberi apud Homerum (nisi me memoria fallit) sed priorem Odyss. P. et quidem paullo aliis verbis, posteriorem Il. Ω. Ita enim legimus Od. P. 345. αὐτόν τε κέλευε Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ, (Vel, ut quaedam edd. habent, quarum est Florentina) κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι. At Il. Ω. 44. Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν· οὐδέ οἱ αἰδὼς Γίνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι. Quem posteriorem versum hic videmus sine ulla mutatione esse servatum. Sed ad priorem quod attinet, qui fit, dicet aliquis fortasse, si et ipse ex Homerico poemate in Hesiodeum irrepsit, ut non κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ vel κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι, sed κεχρημένον ἄνδρα κομίζει scriptum sit? Hic certe quod affirmem nihil habeo; sed non deest quod suspicer: hoc nimirum, quum prius appositus margini esset versus Homeri iisdem quibus apud eum legitur verbis, postea quempiam legentem apud Hesiodum infra v. 498. Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει, idem loquendi genus adhibere voluisse et illi versui, et ita verba Homeri mutasse. H. Steph. Plato Lach. p. 201. B. τὸν Ὅμηρον δοκεῖ μοι χρῆναι προβάλλεσθαι· ὃς ἔφη, οὐκ ἀγαθὴν εἶναι αἰδῶ κεχρημένῳ

αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.]
αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον·
χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται,
ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσεται, (οἷά τε πολλὰ
γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδὼ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ)
ῥεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ,
ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει·
ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνει,
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων·
ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα·
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν·
καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσι τε ἱλάσκεσθαι,

ἀνδρὶ παρεῖναι. ubi Schol. in MS. Clark. ἡσιόδου τὸ ῥητόν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς ὁμήρου εἴρηκεν ἀγνοῶ. vv. 315 — 318. habet Stob. XXIX. p. 198. Vide Suidam v. Αἰδώς.

316. Hunc v. margini adscriptum habet Med. Voss. 1. ἠδ'. Voss. 2. ἥτ'. Legendum conjicit Graevius Αἰδὼς ἠδ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.

317. ἀνολβίην (vel ἀνολβίαν) — ὄλβον Vossiani et Palatinus cum Tzetze et Stobaeo. Alii ἀνολβίῃ — ὄλβῳ, cum Eustath. Od. Θ. p. 1606 = 322, 40.

318. Habet Stobaeus X, p. 127.

322. Voss. 1. Gal. αἰδὼς δ' ἔτ' ἀναιδίῃ κατοπάζῃ. Alii αἰδὼς δέ γ' ἀναιδείῃ κατοπάζῃ. Med. αἰδὼς — κατοπάζει. Vulgatam interpretatur Graevius, "Pudorem vero cum "impudentia vicerit. Ὀπάζειν et "κατοπάζειν est sequi jubere, ut "victores solent victos, aut domini "jubere solent servos sequi."

323. ῥεῖα δέ μιν Med. D. Ac. Trinc. Schol. Pind. Isthm. IV. 81.

324. παυροῖσί τ' ἐπὶ R. S.

326. βαίνει. Sic MS. apud Brunck. Aug. Ac. D. E. Editum erat βαίνοι.

327. Etymolog. M. p. 654, 5. παρακαίρια ῥέζων· Ἡσίοδος. Καίρια τὰ εὐκαίρως γινόμενα· παρακαίρια, τὰ ἄκαιρα, καὶ σαπρὰ καὶ ἄτοπα.

328. ἀλιταίνεται Ald. Trinc. Voss. 2. Pal. et alii cum Etymolog. M. p. 65, 6. Edd. et MSS. quidam ἀλιτραίνεται. Etymologus etiam habet ἀφραδία.

331. τῷ δ' ἤτοι e MS. Viteberg. Hermannus ad Homeri Hymn. Ven. p. 105.

334. Vide Xenophon. Mem. I. 3, 5.

336. σπονδῇς θύεσσι τε edd. recent.

ἡμὲν ὅτ' εὐναίῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
ὥς κέ τοι ἵλαον πραπίδην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
ὄφρ' ἄλλων ἀνῇ πλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι·
τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένοιτο,
γείτονες ἄζωστοι ἔασιν, ζώσαντο δὲ πυοί.
πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ,
ἔμμορέ τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λαΐον, αἴκε δύνηαι·
ὡς ἂν χρηίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρῃς.
μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν.
τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·
καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ.

340. Citat Plutarch. II. p. 530. D. 707. C. Eustath. *Il. I.* p. 778, 24 = 688, 24. Schol. Victor. apud Heyne T. VII. p. 775.

341. Athenaeus V. p. 186. F.

342. *ἐγκώμιον* Ruhnkenii monitu ex Stephano Byzantino v. *κώμη* restitutum, adstipulantibus Proclo, Hesychio, et Suida, qui explicant per *ἔνδημον*. Stephano etiam debetur *γένοιτο*. Edd. MSS. *ἐγχώριον — γένηται* —

343. Citat Schol. Pindar. Nem. VII. 127.

344. 345. Stobaeus Serm. II. p. 30. ubi *ὅς κ' ἔμμορε*.

346. Heraclides in Rep. Cumaeorum Thes. Gronov. T. VI. p. 2828. *ἔθος ἦν αὐτοῖς εἰς τὰ κλοπιμαῖα συμβάλλεσθαι τοὺς γείτονας, διὸ καὶ ὀλίγα ἀπόλλυνται· πάντες γὰρ ὁμοίως ἐτήρουν. Καὶ Ἡσίοδος ἐντεῦθεν δοκεῖ λέγειν, Οὐκ ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.* Citat Plutarchus Aud. Poët. p. 34. B. conf. Aelian. V. H. IX. 28.

347. Vid. Schol. Aristoph. Acharn. 1020. Ammonius v. *μετρεῖσθαι*.

348. Versu usus est Cicero Ep. ad Attic. XIII. 12. Huc alludunt Lucianus Imagg. c. 12. T. II. p. 470. Synesius p. 264. A. Prorsus abest a Gal.

350. V. Stobaeus Serm. X. p. 127. Artemidorus Oneirocrit. IV. 61. p. 237.

351. Proclus: *τὸν φιλέοντα φιλεῖν. Τούτους ὁ Πλούταρχος ἐκβάλλει τοὺς στίχους. Ὁ γὰρ μέλλων λέγειν ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς τὸ διδόναι προσήκει, καὶ ὡς χαίρουσι διδόντες, ἄτοπος ἂν εἴη λέγων καὶ διδόναι τῷ διδόντι, καὶ μὴ διδόναι τῷ μὴ διδόντι· οὕτω γὰρ ἂν τὰς δόσεις ἀναγκαίας ἐποίει, καὶ οὐ δὲ προκαθηγουμένας τῶν εὐεργεσιῶν ἐξέκοψεν.*

Ibid. Grammaticus in marg. MS. Reg. *προσεῖναι* accipit pro *προσιέναι*, secutus Apollonium Lex. Hom. *Εἶναι ὁ Ἡσίοδος ἀντὶ τοῦ ἰέναι· καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.* Tzetzen etiam sic cepisse, ex ejus interpretatione colligas, *τῷ προσιόντι καὶ εὐόμιλον γνώμην ἔχοντι, προσλεσθαι*. Sed non opus est huc confugere. *Προσεῖναι* hic ponitur, ut *adesse* apud Latinos. Ruhnkenius.

352. V. Suidas v. *δόμεν*.

δώτη μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτη δ' ὅτις ἔδωκεν.
δὼς ἀγαθὴ, ἅρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο θάμιστα.
ὃς μὲν γάρ κεν ἑκὼν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅτε κεν μέγα δώῃ,
χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται, ἐναισίμῳ πιθήσας,
καί τε σμικρὸν ἐὸν, τό γ' ἐπάχρωσεν φίλον ἦτορ.
εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο,
καὶ θαμὰ τοῦθ' ἕρδοις, τάχα κεῖ μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται αἶθοπα λιμόν.
οὐδὲ τόγ' εἶν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
οἶκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύραζε.
ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντας, ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐπὶ πυθμένι φειδώ.
μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἅρκιος ἔστω.
καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.

354. Suidas v. *Δώς*. Etymolog. M. p. 293, 48. qui versum praeced. habet paullo infr. 55.

355. Graevius e Voss. 2. et Proclo *καὶ μέγα δοίη*.

358. *καί νοι* Gal. Deinde *τό γ'* Gal. Med. Aug. E. Suidas, Stobaeus MS. apud Brunckium; edd. *τό τ'*. Male etiam edd. quaedam in fine *φίλον κῆρ*. Suidas, *Ἐπάχρωσεν, ἐλύπησεν, ἔφθειρεν. Μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης, τῆς φθειρούσης, καὶ λύπην ἐμποιούσης τοῖς φυτοῖς*. Conf. Etymolog. M. p. 667, 1. Eustath. Il. P. p. 1097, 57 = 1130, 40.

359. *σμικρῷ*. Sic ambo Palatini, Voss. Med. cum Platone Cratyl. p. 428. A. Plutarcho Lib. Educ. p. 9. E. Eustath. Il. Δ. p. 838, 62. *σμικρὸν* edd. vett.

360. MSS. Thomae Mag. v. *Θαμὰ*, cum Med. *ἕρδεις*. Med. etiam *τοῦτο*.

363. *βέλτιον* Gal. v. Homer. H. Mercur. 56.

366. Conf. Plutarch. Sympos. III. 7. Macrob. Sat. VII. 12.

367. *δειλὴ*. Sic Vossiani, Gal. et Med. Alii *δεινή*. Elementa Δ et Ν saepenumero permutari docuit Dorvillius ad Chariton. p. 235 = 344.

368—370. Hi versus desunt Med. Voss. 1. Proclus: *τούσδε τινες τοὺς στίχους ἐξέβαλον· ὁ δὲ Πλούταρχος ἐμμένει*. Vide Vitam Thesei p. 2. Et legisse videtur Aristoteles Ethic. Eudem. VII. 10. *Ἔστι δὲ τῆς χρησίμου φιλίας εἴδη δύο· ἡ μὲν νομική, ἡ δὲ ἠθική. Βλέπει δ' ἡ μὲν πολιτικὴ εἰς τὸ ἴσον καὶ τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἱ πωλοῦντες καὶ οἱ ὠνούμενοι· διὸ εἴρηται, Μισθὸς ἀνδρὶ φίλῳ.*

369. Plutarch. de Vitioso Pudore II. p. 533. B. *ὁ δὲ Περσαῖος ἀργύριον τινὶ τῶν γναρίμων δανείζων, δι' ἀγορᾶς καὶ τραπέζης ἐποιεῖτο τὸ συμβόλαιον· μεμνημένος δηλονότι τοῦ Ἡσιόδου, λέγοντος, Καὶ τὰ κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι — Θαυμάσαντος δὲ ἐκείνου καὶ εἰπόντος, Οὕτως ὦ Περσαῖε νομικῶς; Ναὶ, εἶπεν, ἵνα φιλικῶς ἀπολάβω, καὶ μὴ νομικῶς ἀπαιτήσω.*

πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
μηδὲ γύνη σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω,
αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.
ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φηλήτῃσι.
μουνογενὴς δὲ πάϊς εἴη πατρώϊον οἶκον
φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

370. πίστεις δ' ἄρ τοι ὁμῶς Guietus. Sed ἄρα defendit Dorvillius Crit. Vann. p. 227.

371. Πυγοστόλος ex h. l. citat Pollux II. 184. Suidas Πυγοστόλος· προαγωγὸς, μαυλίστρια. Etymolog. M. p. 695, 31. similia iis protulit, quae apud Proclum leguntur. Hunc v. et seq. habent Stobaeus LXXXIII. p. 483. Clemens Alexandr. Cohort. p. 91. ubi νόον.

372. V. Etymolog. M. p. 35, 29.

373. φηλήτῃσι magna pars codicum, Hesych. forsan ex h. l. φηλήτῃσι, λησταῖς. Vulgo cum Stobaeo LXXI. p. 433. φιλήτῃσι. Eustath. Il. B. p. 194 = 147, 20. Τὸ δὲ ταύτας ὑφέλκειν ἐν τῷ μέλλειν ἀποπλέειν τὴν νῆα, ὑφαιρεῖν λέγει ὁ ποιητής. Οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ τοῦ κλέπτειν τιθέασι τὴν λέξιν, ὡς καὶ τὸ ὑφελέσθαι· ἀφ' οὗ καὶ τὸν φιλήτην παράγουσί τινες τῶν παλαιῶν σχολιαστῶν Ἡσιόδου, ἵνα ᾖ φιλήτης ὁ παρ' Ἡσιόδῳ μὴ ἀπὸ τοῦ φηλῶ φηλήσω τὸ ἀπατῶ· αὐτὸ γὰρ τρίτης ἐστὶ συζυγίας, ὡς δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι τὸ, φηλώσας πρόμον· ἀλλὰ ὁ κλέπτης, παρὰ τὸ ὑφελεῖν, οἱονεὶ ὑφειλήτης διὰ διφθόγγου, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ υ καὶ ἀπελεύσει τοῦ ε, φιλήτης διὰ τοῦ ι. ὡς ἂν τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὑφειλήτου συνεξομοιωθῇ καὶ ἡ γραφὴ τῆς λέξεως, ὑποκλαπεῖσά τι τῆς διφθόγγου, ὡς καὶ τοῦτο δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς. Rursus ad Il. I. p. 781 = 692, 26. καὶ τὸ, πέποιθ' ὅγε φηλήτῃσιν, οὐ διὰ τοῦ η ἔχει τὴν ἄρχουσαν ἐν τοῖς ἀκριβέσιν ἀντιγράφοις, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰῶτα, καὶ δηλοῖ οὐκ ἀπατεῶνα, ὡς ἀπὸ τοῦ φηλεῖν, ἀλλὰ κλέπτην, παρὰ τὸ ὑφελεῖν. Cf. ad Od. T. p. 1889 = 730, 30. Citatur a viris doctis Helladius apud Photium in Bibl. κατ' εὐφημισμὸν οἱ Ἀττικοὶ τὸν κλέπτην φιλητὴν λέγουσι· οἱονεὶ μισητόν· ἢ καὶ φιλητὴς ὁ κλέπτης, διότι φιλεῖ λαμβάνειν τὰ ἀλλότρια. Et sane extat φιλήτης in omnibus quae ad manum sunt edd. Aeschyli Choeph. 999. Seneca Epist. 51. *Voluptates praecipue exturba, et invisissimas habe, latronum more, quos* Philetas *Aegyptii vocant.* Φιλήτης etiam agnoscunt Lexicographi veteres. Sed quum satis pro comperto sit v. φίλος et derivativa (si ab Homerico φίλε κασίγνητε, quod huc trahi nolim, recesseris,) primam nunquam producere, eorum sententiam praetuli, qui φηλήτῃσι patrocinantur. In talibus manuscriptorum perexigua est auctoritas, quum liquido constet, litteras η et ι ab antiquis temporibus saepissime permutari. In Homer. H. Mercur. 446. φηλῆτα tacite dedit Hermannus. Scaliger ad Festum v. *Pilare*, Φιλητὴς *Hesiodo*, *et* πιλητὴς *Aeolice*. Priora versus habet Schol. Euripid. Med. 426.

374. μουνογενὴς δὲ πάϊς εἴη Med. Voss. 1. D. pro v. l. cum Eustath. Il. Z. p. 649, 32 = 512, 7. Vulgo, μ. δ. π. σώζοι quod habet Gal. ex emend. Versuum 375, 376. mutato ordine sententiae ἀκολουθίαν restitui posse censebat Heinsius, cui Graevius et Brunckius adstipulantur. Et nescio an talem transpositionem indicare velit librarius in cod. Med. e quo v. seq. enotatur pro v. l. ἀμφέρβεμεν. Μονογενὴς citat Pollux III. 19.

ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη·
σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
ὧδ' ἔρδειν, ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

ΠΛΗΙΑΔΩΝ Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσομενάων.
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου. [5]
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,

379. σοῖσιν Voss. 1. σῇσι Voss. a. sed ᾗσιν vel ᾗσι major codicum pars.

380. καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ MSS. Robinsoni, Med. Gal.

381. Nescio quo judicio vulg. edd. hunc librum secundum Hesiodi constituant, quum si hic sit initium secundi, illud Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος tertii initium esse oporteat: quod tamen illae dicere ausae non sunt, licet et hanc partem a praecedentibus distinguentes. Ego certe, considerans titulum hujus opusculi esse Ἔργα καὶ Ἡμέραι, et ita in duas duntaxat esse partes divisum, illis editionibus assentiri non potui quae librum secundum hinc incipere volunt: (nam alioqui tres esse libros necesse foret opusculi in duas tantum partes divisi, uti dixi) sed satis esse putavi si literis majusculis ostenderem poëtam ad alterum prioris libri membrum transire. Quum enim antea hortatus sit fratrem ad suscipiendos labores, praesertim rusticos, multa interim salubria ad instituendam vitam consilia admiscens; nunc de iis et in tempore et certa arte suscipiendis praecepta tradit: adeo ut quae praecedunt ad hunc usque locum, veluti praefationis cujusdam vicem obtinere videri possint. H. Steph.

Ibid. Gregorius de Dialect. Aeol. §. 2. Ἀτλαγεννάων, ubi Koënius: „In Hesiodo Opp. et D. „editur ἀτλαγενέων neque aliter „citant M. Tyrius Diss. XXX. 6, „p. 363. Athenaeus XI. p. 459. „F. Quod si secunda in Ἀτλαγε„νὴς corripi posse censeatur, ve„ram scripturam Grammaticus „videri queat custodivisse: inpri„mis cum Ἀτλαγενάων agnoscat „praeter Aeschyli Schol. Prom. „428. etiam Homeri ad Il. Σ. 486." Schol. Ven. ad Il. Σ. 486. Ἀτλη-γενέων et in proximis ἀρότροιο δὲ δυσσομενάων. Ad Il. T. 221. ἄρχεσθ' ἀμητοῖο. Reliqua versus de-

ε

sunt. Ἀτλαγενάων Gal. Aug.

382. δυσομενάων. Perperam vulgo σ geminatur. Vide Eustath. Il. T. p. 1169, 57 (= 1231, 30)

α

Brunckius. δυσσομενάων Gal.

383. αἵ δ' ἤτοι, ut edd. Pr. Junt. Hermannus ad Homer. H. Ven. p. 105.

384. αὖθις Aug.

387. Vossiani ναιετάωσ' et infra ναίωσ'.

389. ναίωσ' γυμνὸν δὲ σπείρειν Gal.

γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλῃσιν
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξηται, μή πῃ τὰ μετᾶξυ χατίξων
πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἔργάζευ, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἔτι πλέον ἀγορεύσεις
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός· ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρειήν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.

Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο·
χρήματα δ' ἐν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
μήθ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἔννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτησιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

[10] 390
[15] 395
[21] 401
[25] 405
[30] 410

390. ἀμάειν Med. Voss. 1. Pal. cum Proclo. Ceteri fere omnes ἀμᾶσθαι.

395. ἀνύσσῃς Gal. et mox 400. πράξεις.

401. ἔσσεται Gal. et τ' om. mox 403.

403. γυναῖκα. Non intelligit uxorem, sed ancillam. Aristoteles in Oeconomicis falsus est memoria, cum hoc versu putat absolutam sententiam contineri, et γυναῖκα putat esse γαμετήν. Scaliger. v. Aristot. Polit. I. 2. [ubi vid. Schneider. in annot. p. 8. Ed. Lips.] Oecon. II. 2. Lucian. Navig. 20. T. III. p. 261.

404. Muretus ad Aristot. Oecon. Opp. T. III. p. 478. hunc versum sedulo arguit, improbante Graevio.

406. ἀρνεῖται Gal. Pr. De τητᾷ, v. Etymolog. M. p. 757, 51.

408. [Vid. Grammat. MS. ap. Osann. ad Phileuton. p. 241. Ed. Lips.] εἰς αὔριον Zonaras p. 1155. Vocem ἔννηφι citat Pollux I. 66. Athenaeus III. p. 100. B. αὔριον δὲ ἡ ἔννηφι· τὴν γὰρ τρίτην Ἡσίοδος εἴρηκεν οὕτως. v. et XIV. p. 653. D.

409. Etymolog. M. p. 485, 55.

410. Malim μελέτη τοι, deleto δὲ, cum Schol. Pindari Isthm. VI. 97. Vulgatum tamen extat ibid. Nem. VI. 91.

411. Zonaras p. 142. ἄτῃσι πρὸς παλαίει. Versum adhibent Ammonius in Categ. p. 67. ed. Ald. fol. 1505. Simplicius ad Epictet. c. LXXV. p. 525. ed. Heins. Eustath. Il. B. p. 250 = 190, 8.

Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρὼς
πολλὸν ἐλαφρότερος· (δὴ γὰρ τότε Σείριος ἀστὴρ [35] 415
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιος, πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον. [40] 420
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ σφῦράν κε τάμοιο.
τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἁμάξῃ. [44] 424
πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃς,
εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν·
εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμωὸς ἐν ἐλύματι πήξας
γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.
δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμενος κατὰ οἶκον, [50] 430
αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουσὶ βάλοιο.
δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες.

415. Etymolog. M. p. 465, 18. Ἰδαλίμου, τοῦ ἱδροῦν ποιοῦντος· ἢ τοῦ διαυγοῦς καὶ καθαροῦ· ἐν γὰρ τῷ χειμῶνι, καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἡλίου ἀσθενεστέρα ἐστί· καὶ (MS. Dorv. ἐ/ i. e. ἐστι) ῥῆμα ἰδίω τὸ ἱδρῶ· ἐξ οὗ γίνεται ἴδιμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλι συλλαβῆς, ἰδάλιμος.

418. τῆμος Med. Gal. (cum Gl. νόσο,) Zonaras p. 45. ut conj. Guietus.

420. δ' ἄρ' Gal. ὥρια ἔργα Voss. 1. Gal.

421. τάμνειν. Voss. 2. κόπτειν. Sed vulg. praestat. Vide Schol. Aristoph. Vesp. 238.

422. Eustath. Il. O. p. 1040, 2 = 1050, 7. ἄρμενος Pr. Ald. Iunt.

423. ἀπέχει Gal.

424. Etymologus M. p. 185, 37. δεκαδώρῳ, ubi recte MS. Dorvill. δεκαδώρῳ. De v. ἄψις vide Eustath. Il. E. 574 = 436, 26. [Add. Schol. Lips. Homeri apud Heynium vol. V. p. 711. Ed. Lips.]

427. Schol. Aristoph. Acharn. 179. Suidas v. Πρίνινοι.

δμώς.

428. δμωος ἐλύματι Gal.

431. Schol. Venet. ad Il. K. 353. πηκτὸν ἄροτρον· τὸ τὸν γύην προσπεπηγότα ἔχον· αὐτόγυον δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ μονόξυλον. Tum Nostrum citat.

432. κ' ἐπὶ. Aug. Ac. Sen. Pr. Iunt. 1. 2. Brunck. Alii γ' ἐπὶ.

433. Zonaras p. 113. ἀκιωταχουν το ἀσθενέστατον κ. τ. λ. Aliam lectionem memorat Etymolog. M. p. 48, 49. ἄλλοι γράφουσιν ἀκιωράτατοι· ἵν' ᾖ κάλλιστοι, quam tamen merito improbare videtur

δὸς ἔλυμα, πρίνου δὲ γύην, βόε δ' ἐνναετήρω
ενε κεκτῆσθαι, (τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,)
ς μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
ἄν τώ γ' ἐρίσαντες ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
αν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
δ' ἅμα τεσσαρακονταέτης αἰζηὸς ἕποιτο,
ον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
ἔτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
ὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
ρματα δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
ρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται.
Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
θεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης·
ἀρότοιό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
νύει ὀμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω

kenarius ad Ammon. p. 102, Etymologum, auctiorem quam n edito, describit.

4. Versus ἀκέφαλος, quales l vetustissimos poetas repe- plurimos observavi ad Theog. 1057. Sic supra 171. τρὶς ἔ- quod perperam a librariis polatum fuerat, qui metro onsulere arbitrabantur scri- lo τρὶς τοῦ ἔτους. Non itaque endus erat Dorvillius, qui ad itonem p. 427. legendum sta- ἴουρὸς ἔλυμα. At certam vero ri medicinam fecit, γύην πρί- legens pro πρίνου δὲ γύην, NCKIUS. Edd. vett. et pars co- m πρίνου γύην. Voss. 1, 2. ου τε γύην, Med. Barocc. 60. ου δὲ cum Schol. Aristoph. urn. 179: Suid. v. Πρίνινοι, ra p. 457. Etymolog. M. p. 25. Quare Brunckium, li- pse nihil quod placeat afferre m, hic imitari nolim. Peri- bus locum in medio relinquo. eqq. Eustathius Il. B. p. 245, 6, 13. Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἐν- ίρους, ἀρίστους εἰς ἐργασίαν λέγει, καὶ ἥβης μέτρον ἔχειν· καὶ Ἀριστοτέλης (H. A. VI. 21.) οὖν ἱστορήσας ἀκμάζειν μά- λιστα τὸν βοῦν πενταέτη ὄντα, λέ- γει ὀρθῶς πεποιηκέναι τὸν Ὅμη- ρον, Βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον. Gal. γύης.

437. ἐρίσαντε Suidas in v. ζυγο- μαχεῖν. Supra Pr. ἔχοντες.

439. V. Eustath. Il. E. p. 528 = 398, 31. Schol. Ven. Il. N. 484. ubi citatur v. 436.

440. Gal. in marg. γρ. τρυφί- σας, et ad v. seq. γρ. ὡς. De v. ὀκτάβλωμον v. Etymolog. M. p. 201, 17. Suid. v. βλωμὸς, Eustath. Od. I. p. 1635, 26 = 363, 50.

444. δάσασθαι (sic) Gal. Zona- ras p. 473. σπέρματα δάσασθαι, φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἄριστα. Po- strema, monente Zonarae editore, ad v. 779. infr. spectant. Pollux I. 223. Ἐπισπορία δέ ἐστιν, ὅταν τις εἰς τὸ αὐτὸ σπέρμα ἕτερον ἐπεμ- βάλῃ· ὃ δεῖ φυλάττεσθαι.

446. Schol. Arati Dios. 268. φράζεο δ' εὖτε ἐὰν γεράνων φω- νῆς. Schol. Aristoph. Av. 710. ἐ- πακούσαις.

449. ὀμβρηροῦ Pal. Voss. 1, Pr. Trinc. alii MSS. edd. ὀμβρηρῶν. Schol. Arati ὀμβρινοῦ. De ἀν- δρὸς ἀβούτεω vide Eustath. Il. Δ.

δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βόας ἔνδον ἐόντας.
ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· Βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·
ῥηΐδιον] δ' ἀπανήνασθαι. Πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἁμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι.
εὖτ' ἂν δὲ πρώτιστ' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωῒ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.
νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν, ὅρπηκι βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβων. ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν

p. 71 = 53, 39. Gal. in marg. γρ. ἀβόστου, et v. seq. γρ. ἐόντας; textus enim βοῦς — ἐούσας. Mox Pr. hoc ordine 454. 455. 452. 453.

454. τόδ' Gal. Hunc locum citat Plato Theaetet. p. 207. A. quo respicit Galenus in Hippocr. de Nat. Hom. T. V. p. 16, 36. Adde Etymolog. M. p. 283, 21.

456. εὖτ' ἂν δὴ Graevius e Voss. Et sic Pr. Idem codd. v. seq. δεῖ τότ' ἐ.

459. Supra ἄρουραι gl. in Gal. αἱ ἀποθῆκαι. Unde in glossatoris codice exstitisse πλήθωσι καλιαί suspicatur Dobraeus.

460. Ἔαρι scribendum pro vulg. εἴαρι post Guietum docuit Brunckius. Et sic editum est in Polluce I. 223. Versus ultima sunt in Eustath. Il. Κ. p. 811 = 733, 18.

462. ἀλεξιάρη. Vide Etymolog. M. p. 59, 32. Schol. Pindari Olymp. II. 1. Eustath. Il. Δ. p. 439 = 334, 19.

463. Hunc versum et sequentem habet Schol. Aristoph. Plut. 727.

465. Edd. vett. ἀρότρου cum Plutarcho II. p. 169. B.

466. Ὅρπηκι. Observanda tmesis ἐφίκηαι νῶτον βοῶν ὅρπηκι. Prava scriptura, pravaque distinctione obscuratur in libris hic locus. ὅρπηκα legi solet. ἐφικνεῖσθαι adtingere, hic adhibitum ut καθικνεῖσθαι, quod feriendi significatione passim obvium. Brunck.

467. Ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβω. Lege ex utroque MS. [et Pr.] μεσάβων. Jam olim de lectione hujus loci incertos animi fuisse viros eruditos, qui in hoc scriptore non negligenter sunt versati, Proclus ostendit, qui utramque lectionem affert et exponit. Vulgatam ut tueatur ibi vide. De hac nostra sic disputat: ἑλκόντων μεσάβων (sic lege ex MS. Gudii, vulgo male μεσάβῳ) τὰ μέσσαβα μεσσάβων, λέγονται δὲ αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαί. Καὶ ὁ Καλλίμαχος· μέσσαβα βοῦς ὑποδύς. Ἑλκόντων τῶν βοῶν τὸ ἔνδρυον, τῶν μεσσάβων, τὸν ζυγὸν ἐν ᾧ αἱ γλυφαί;

δμωὸς, ἔχων μακέλλαν, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη
σπέρματα κακκρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς]ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
γηθήσειν, βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος.
εὐοχθέων] δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόῃς χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.
ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.

ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν δέδενται. Sed melior hoc loco Tzetzes: Εὔχον τῇ ἐχέτλῃ εἱμμαρμένη ὅταν ἄρξῃ ἀροτριᾶν, καὶ οἱ λῶροι τοῦ ζυγοῦ ἕλκωσι τὸν ῥυμὸν δηλονότι τῶν βοῶν κινουμένων. Est enim μέσαβον et μέσσαβον lorum quo boves alligantur temoni. Pollux I. 13. Ὁ πλατὺς ἱμὰς ὁ τῷ ζυγῷ παρακαθαπτόμενος ἐχέβοιαν, καὶ μέσαβα, καὶ μέσαβον (sic lege ex MS.) καλεῖται. καταλαμβάνουσι δὲ αὐτὸν ὅταν περιειλῶσιν εἰς τὸ τοῦ ζυγοῦ τρύπημα, κερκίδα ξυλίνην ἐμβαλόντες, ἣ καλεῖται ἔμβολον ἢ ἔνδρυον. Valde apposite ad hunc locum. Sane ἔνδρυον Proclus quoque δρύϊνον πασσαλίσκον quernum paxillum exponit, qui infigitur foramini jugorum, ne lora, quae temonem trahunt et boves illi alligant, excidant. Plerisque tamen est ipse ἱστοβοεὺς, seu ῥυμός. Sed, puto, συνεκδοχικῶς, ut postea temo pro ipso aratro. Graevius. In fin. τυτθὸν ὄπισθεν collato Hom. Il. *Ε*. 443. mavult Schaeferus ad Dionys. H. de Comp. p. 62.

468. μάκελλαν γρ. μακέλλην Gal.

469. σπέρμα κατακρύπτων Gal.

Ad sequentia alludit Plutarchus Sympos. VIII p. 701. B.

472. Christiani cujusdam vestigia hic detexisse sibi visus est Ruhnkenius, improbante Brunckio.

474. βιότου αἱρεύμενον. Ita Med. Voss. Etymolog. M. p. 38, 12. Male edd. ante Brunck. βιότοιο ἐρεύμενον. Gal. βιότου γρ. cum γρ. βιότοι ε.

475. εὐοχθέων. Male in quibusdam edd. legitur εὐοχέων. Eustathius Il. *Α*. p. 143 = 108, 14. Ἡσίοδος εὐοχθεῖν λέγει, τὸ ἐπὶ καλοῖς κοπιᾶν. p. 156 = 118, 56. ὀχὴ μὲν ὀξυτόνως ἡ τροφή· ἀφ' ἧς καὶ εὐοχθεῖν κατά τινας παρ' Ἡσιόδῳ. cf. *Γ*. 424 = 322, 7. Od. *Α*. p. 1385 = 12, 23. ἐκ τῆς ὀχῆς ὅ ἐστι τροφῆς ὁ παρὰ Ἡσιόδῳ εὐοχθέων. αὐτὸ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὄχθου γένοιτ' ἄν. Vide Casaubon. ad Athenaei IV, 27. εὐωχῶν δ' ἥξεις Gal.

477. τροπῇς edd. et MSS. quidam. τροπῇ a p. m. τροπῆς ex em. Gal. deinde ἀρόῳς.

480. Citat Lucianus Dissert. cum Hesiod. c. 6. T. III. p. 224. Priora Etymolog. M. p. 798, 54.

εἰ δέ κεν ὀψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι, μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων·
οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.
ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων
ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι·
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
δείκνυε δὲ δμώεσσι, θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος,
Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.
μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βουδόρα πάντα,

483. ἀρόσῃς MSS. plerique et veteres edd. Recentiores ἀρόσεις.

484. V. Schol. Aristoph. Av. 505.

485. τέρπει δὲ Ac. E. Gal. Trinc.

486. ἐπ' ἤματι μήτ' Gal.

487. Deest Med. Citant Schol. Aristoph. Ach. 740. Theocrit. IV. 54.

488. ἰσοφαρίζοι sic Med. Gal. quomodo legendum statuerunt Guietus et alii. Edd. et MSS. reliqui vel ἰσοφαρίζῃ, vel ἰσοφαρίζει cum Ammonio v. ὀψέ. Paullo ante προαρηρότῃ Gal.

491. Citat Aristides T. II. p. 134=223. Suidas: λέσχη δὲ παρὰ Ἡσιόδῳ ἡ κάμινος.

492. ἔργων. Sic Med. Gal. Guietus e conjectura. Eustath. Il. P. p. 1117=1158, 38. ὅτι δὲ ὁ σφοδρὸς χειμὼν ἀναπαύει ἔργων ἀνθρώπους, δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος. Antea εἴργον.

493. μέγαν edd. vett. ὀφέλλοι Brunck. Vulgo ὀφέλλει. Mox μὴ δὲ κ. Pr.

495. πιέζῃς Coisl. Aug. D. E. et MS. Brunckii. Al. πιέζοις.

Ib. Aristoteles in Probl. *Famelicis superiora arescunt, inferiora tument.* Scaliger.

496—499. Stobaeus Serm. XXX. p. 210.

500. γρ. θέρους Gal.

502. Etymolog. M. p. 564, 6. cum Scholiis ad h. l. conferendus. Eustath. Il. *P.* p. 1117=1158, 56. Ἡσίοδος ἐν τῇ τοῦ χειμῶνος ἐκφράσει βούδορα εἰπὼν ἤματα προπαροξυτόνως κατὰ παθητικὴν σημασίαν, ἐν οἷς βόες ἀποδέρονται· ἢ κατὰ ἐνέργειαν παροξυτόνως τὰ τοὺς βοῦς ἐκδέροντα· διὰ τοῦ μέρους τῶν βοῶν δηλαδὴ, πάντα ζῶα ἐδήλωσεν. Adjunge Schol. Victor. apud Heynium T. VII. p. 745.

τον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵ τ' ἐπὶ γαῖαν
ύσαντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν·
ε διὰ Θρῄκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ [125] 505
νεύσας ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
λὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας,
εος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἵπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
ες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο, [130] 510
καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ρὸς ἐὼν διάησι, δασυστέρνων περ ἐόντων.
τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
κ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν [135] 515
νέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
ὼ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·

3. Suidas: πηγάδας· κρυώδεις
ας, παγετούς.
4. δυσηλέγεες Gal.
5. ἅς τε Med. et Gal. cum γρ.
.
6. μέμυκε. Scholiastes Nican-
Theriac. p. 41. ed. Colon. 1530.
ιδος· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη,
ὴ πάντα ἐν χειμῶνι συνεσταλ-
εἰσὶ καὶ ἠσφαλισμένα. Du-
m interpretationem suggerit
nolog. M. p. 579, 8. μέμυκε
τοῦ ἤχησεν. Εἰ μὲν οὖν ση-
ει τὸν ἦχον οἱονεὶ ἀποτελεῖν,
τοῦ μυκῶ ἐστιν· εἰ δὲ δηλοῖ
υνεσφῖχθαι καὶ πεπιλῆσθαι ἀ-
οῦ κρύους, δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ
ἐστι.
9. Etymolog. M. p. 604, 50.
ιτος ὕλη. Ἡσίοδος μεγάλη,
ἣν οὐδεὶς φιλονεικήσειεν διὰ
λῆθος.
0. Etymolog. M. p. 575, 10.
α τὰ αἰδοῖα· ὅτι μέσα εἰσὶ
οὐρᾶς, μέσεα ὄντα· Σικελοὶ
αὶ Ταραντῖνοι μέσα αὐτὰ ἀπο-
ῦσιν. Ἡσίοδος· καὶ ὑπὸ μέ-
θεντο: — ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ
ζ, μέδεα. Eustath. Il. B. p.
= 177, 40. Ἰστέον δ' ὅτι μή-
δεα παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ οἱ ὄρ-
χεις, παρὰ τὸ μέδειν ὅ ἐστιν ἄρχειν·
ἀρχὴ γάρ τις ἐν ζώοις καὶ αὐτοὶ ὡς
δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, διατρανοῦν-
τες αὐτὸ ἐκ τῆς πολλῆς ἐναλλαγῆς
τῶν γάλλων, ητοι ἀποκόπων, σα-
φέστερον δὲ εἰπεῖν εὐνούχων. Ἡ-
σίοδος δέ φησιν αὐτοὺς μήδεα ἐν
Θεογονίᾳ, ἑτέρωθι δὲ μέζεα, φυ-
λάξας μὲν τὸ ε̄ τοῦ μέδειν, τρέψας
δὲ δ εἰς ζ κ. τ. λ. cf. ad Il. Γ. 407,
1 = 308, 24. Gregor. De Dial.
Ionic. §. CXLII. vv. 510, 511.
transp. Pr. Ald.

512. Suidas διάησι, διέρχεται.

514. V. Eustathius ad Dionysium 666.

516. Etymologus M. p. 769. antep. τροχαλόν· ἀντὶ τοῦ ἐπικαμπῆ· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τροχοῦ· ἢ ὀξὺν ἐν τῷ δρόμῳ· ἀναγκάζεται γὰρ ὁ γέρων ὑπὸ ψύχους τρέχειν ὑπὸ θερμὸν οἶκον· ἢ κυρτὸν καὶ ἐπικλινῆ. βορέαο Pr. Ald. Mox τε Gal.

517. Citat Plutarchus de Animi Tranquill. p. 465. D.

518. Voss. 1. ἔντοσθεν μίμνει παρὰ μητέρι κεδνῇ.

εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χρόα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ [140] 520
χρισαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου,
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος οὖν πόδα τένδει,
ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν.
οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε [145] 525
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
καί τότε δὴ κεροὶ καὶ νήκερον ὑλήκοιται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,

520. εὖτ' ἂν λοεσσαμένη — ἐλαίῳ Aug.

521. Voss. 1. μυχίη cum Gl. ἔνδοτος, non improbante Graevio, cui et Proclus sic legisse videtur, interpretatus, ἐξω μυχῶν τοῦ οἴκου παρθενευομένην. μυχίη etiam Gal. cum gl. ἐν μυχοῖς, sed υ superscribitur. In fine versus Voss. 1. ἔνδοθι οἴκου, cum edd. Pri Junt.

522. ἀνόστεος ὧν πόδα τένδει. Antigonus Garystius in παραδόξων συναγωγῇ c. 25. legit τέμνει. Ὁ δὲ πολύπους, inquit, ἐν τῷ χειμῶνι τὰς πλεκτάνας αὐτοῦ κατεσθίει· τοῦτ' ἐστιν, Ἤματι χειμερίῳ ὅτ' ἀνόστεος ὧν πόδα τέμνει. Quod Hesiodus πόδα πολύποδος, hoc Antigonus πλεκτάνας nominat, Philes vero et Aelianus πλοκάμους. Inde proverbium cujus Hesychius meminit, Πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών. Observatu vero dignum est, quod observavit Moschopulus, ἀνόστεον esse Lacedaemoniorum vocem, sicque eos appellasse πολύποδα. Graevius. Habet Suidas v. Ἐλεδώνη, (conf. Etymolog. p. 327, 25.) Idem v. τένθαις — τένθω γάρ καὶ τένδω τὸ ἐσθίω· Ὅτ' ἀνόστεος ὧν πόδα τένθει. Διὰ τοῦ θ γραπτέον.

524. οὐδέ οἱ ἠέλιος Hermannus Orphic. p. 780.

526. Ob usum vocis βράδιον citat Phrynichus Ecl. p. 36. v. Thomam Mag. p. 171. Zonaram p. 407. De v. Πανέλληνες omnino commemorandus Strabonis locus VIII. p. 557 = 568, ubi Nostri opus deperditum, Catalogum puta, in testimonium allegat. Περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀνειλήφαμεν. Θουκυδίδης μὲν γὰρ τὸν ποιητὴν μηδαμοῦ βαρβάρους εἰπεῖν φησι, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνές πω τὸ ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. Καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ πόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαί φησιν Ἑλληνας· Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἕλληνες. Ἡσίοδον μέντοι, καὶ Ἀρχίλοχον, ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα, ὡς Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτάς· τὸν δὲ, Ὃς Παγγελλήνων ὑζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

528. μυλιόωντες. Brunckius edidit μαλκιόωντες, lectionem Cratetis, Valesio, Graevio, Valckenaerio, aliisque probatam. Vide notas ad Hesych. v. Μαλκτεῖν· τὸ ὑπὸ ψύχους συνεσπᾶσθαι τὰς χεῖρας. Etymolog. M. p. 594, 46. Μυλιόωντες· Ἡσίοδος· τὰ χείλη κινοῦντες ἀπὸ τῆς ψυχρότητος, ἢ συνάγοντες· ἢ τὰς μύλας συγκρούοντες. Κράτης δὲ γράφει, μαλκιόωντες. Ἔστι δὲ τὸ διὰ ψύχος μὴ ἔχειν εὐκινήτῳ δυνάμει χρήσασθαι. Mox MSS. complures δρία, cum Etymologo M. p. 287, 43. Alii δρύα.

οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἴσοι,
οὔ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.
καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
χλαῖναν μὲν μαλακὴν, καὶ τερμιόεντα χιτῶνα.
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.
πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὕπερθεν
πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ·
ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼς πέλεται Βορέαο πεσόντος·
[ἠῷος δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος

530. Sententiae forte magis esset congruum, si legeretur, οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἕλωσι. *Fugiunt ferae omnes, idque unice curant, quo, tecta inquirentes, densas latebras occupent.* BRUNCKIUS. De plurali σκέπα vide Ruhnkenium ad H. in Cerer. 12.

531. Ob v. γλαφὺ citant Etymolog. M. p. 233, antep. Eustath. Il. B. p. 178 = 135, 24. τερμιόεις, ποδηνεκῆς interprete Eustathio ad Il. K. p. 794, 16 = 710, 4.

535. χλαῖνάν τε, edd. quaedam et Gal.

536. Schol. Ven. Il. Λ. 600. Ἡσίοδος· τὴν κρόκην, κρόκα. Vide Zonaram p. 1139. Suid. v. ἰῶκα. Etymol. M. p. 481, 28. Salmasium Herod. Attic. Inscr. p. 115.

541. ὁπότε — ἔλθοι Gal. ἔλθοι Ald. Trinc. Junt.

542. νώτῳ. Moschopulus ὤμῳ probantibus Graevio, et Brunck.

544. Etymolog. M. p. 258, 34. 672, 2. Eustath. Il. E. p. 613 = 467, 33.

546 — 551. Non unum telum ad manum est, quo versuum, quos apponi, fides jugulетur. Primum mihi explicet aliquis, qui sit ἀὴρ πυροφόρος. Graecos enim magistros nihil moror, misere hoc loco balbutientes. Seleucus, vetus Grammaticus, apud Proclum, cum se aliter expedire non posset, ἀὴρ ὀμβροφόρος rescripsit. Mox, μακάρων ἐπὶ ἔργοις, quale tandem est? Scholiastae, quos Graevius sequitur, de *ditiorum agris* capiunt. Sed, ne dicam, minus recte unos ditiores, exclusis pauperioribus, commemorari, cedo mihi locum Hesiodi vel Homeri, ubi μάκαρες simpliciter *beati homines* dicantur. Ἔργα μακάρων sunt *Deorum opera:* Dionysius Perieg. 1109. Ἦν ῥά τ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν, Ἠέλιος πρώτησιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσι. Verum ne interpolator quidem, quamvis in scribendo novare potuerit, sic videtur scripsisse. Suspicor ab ejus manu fuisse, μερόπων ἐπὶ ἔργοις, ut vetus Poeta περὶ καταρχῶν v. 543. Ἀρχὴν καὶ τέλος ἐσθλὸν ἄγει μερόπων ἐπὶ ἔργοις. At hac ipsa loquendi forma, quan-

ἀνὴρ πυροφόρος τέτατται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀενάοντων,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
ἄλλοτε μὲν θ' ὕει πρὸς ἑσπέρου, ἄλλοτ' ἄῃσι [170] 550
πυκνὰ Θρηϊκίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.]
τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατά θ' εἵματα δεύσῃ.
ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μείς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος [175] 555
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
τῇμος θώμισυ βοῦσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπιῤῥοθοι εὐφρόναι εἰσί.
[ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰσόκεν αὖθις [180] 560
γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν φύμμικτον ἐνείκῃ.]
Εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀστὴρ
Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος. [185] 565

tum ab Hesiodi aetate fuerit, ostendit. Hesiodus enim semper cum Homero dicit μέροπες ἄνθρωποι, nunquam μέροπες nude et substantive. V. 55b. factus ad exemplum notissimi Theocrit. Id. IV. 42. Ruhnkenius.

547. πυροφόρος ἐντέτατται Voss. 1.

548. αἰὲν ναόντων gl. ῥεόντων, in marg. γρ. ἀόντων et gl. φυσώντων Gal. αἰὲν ναόντων Pr. Ald. Trinc.

549. γαῖαν Aug.

552. ἔργα edd. vett.

553. μήποτ' ἐξ οὐρ. in marg. γρ. μήποτέ γ' (vel σ') οὐρ. Gal.

554. χρῶτα δὲ μυδάλεον· Gal. Med. D.

557. τῶμισυ βουσὶν — πλεῖον omisso καὶ Gal. Brunckius dedit e MS. τ. θ. βουσὶν ἐπ' ἀνέρι δὲ π. s. quam lectionem firmant D. E. et alii. καὶ πλέον Graevius e Voss. ubi καὶ πλεῖον. Pr. Ald. Trinc. τὸ πλέον. Etymolog. M. p. 145, 7. Ἁρμαλιή· ἡ τροφή.—ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἴη Ἁρμαλιῆς· Ἡσίοδος. ubi MS. Dorvill. ἁρμαλιᾶ—πλεῖον omisso τό. τῶμισυ Eustath. Il. B. p. 245=186, 8.

559. Hunc et duo sequentes versus pro subditiis expungendos esse censuit olim Plutarchus. Nec illos videtur agnovisse Moschopulus. Rectius sane abesse̓nt. Graevius.

560. αὖτις Gal.

562. τροπὰς ultimam corripit, more Dorico. (cf. Gregor. §. CXLIX.) Sic infra 661. δεινὰς 673. κοῦρας Theog. 60. Ἀρκτῖας ib. 267. μεταναιέτας ib. 401. βουλὰς ib. 534 653. λαγὸς (acc. pl.) Scut. 302. Quae loca collegit Clarkius ad Homer. Il. B. 43. Multa ex usu Dorico protulisse Hesiodum auctor est Schol. Venet. ad Il. E. 269. Conf. Dorvillium in Charit. p. 785=680.

τόνδε μετ' ὀρθρογόην Πανδιονὶς ἄρτο χελιδὼν
ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
τὴν φθάμενος, οἶνας περιταμνέμεν· ὧς γὰρ ἄμεινον.
ἀλλ' ὁπόθ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίνῃ
Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων [190] 570
ἀλλ' ἅρπας τε καρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
φεύγειν δὲ σκιεροὺς θώκους, καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον,
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.
τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
ὄρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. [195] 575
ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
ἠὼς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ἠὼς, ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.
Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ [200] 580
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιότατοί τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
μαλλότατοι δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ τε ἄνδρες

566. ὀρθρογόη. Sic Voss. 1. et Suidas. ὀρθογόη Voss. 2. Ac. Aug. Proclus, Tzetzes, Hesychius, Etymolog. M. p. 631, 4. utramque lectionem ob oculos habuisse videtur: ὀρθογόη, ἢ μεγάλως (μεγάλα MS.) θρηνοῦσα· ἢ ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἠχοῦσα.

568. περιτεμνέμεν Gal.

569. ἀμφυτὰ βαίη γρ. βαίνῃ Gal. ἀμφυτὰ Pr. Athenaeus II. p. 65. B. Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ.

573. Multi codd. κάρφει. Alii κάρφῃ. Gal. ἀμήτου — κάρφει. Illud recte, si vera monuit Etymolog. M. p. 83. 9. Διαφέρει δὲ ἄμητος, καὶ ἀμητός. Ἄμητος γάρ ὁ καιρὸς τοῦ θέρους· ἀμητὸς δὲ ὁ θερισμός, οἱονεὶ αὐτὸς ὁ ἀμώμενος καρπός. Legit et distinguit Guietus, ὥρῃ ἐν ἀμήτου. Ὅτε δ' ἠέλιος χρόα κάρφει, Τημοῦτος σπ.

574. ἀγινεῖν cum gl. συνάγων Gal.

576. ἀπομείρεται Gal. vs. om. Pr.

577. Suidas προφέρει, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρόσω ἄγει. Eustath. Il. B. 214 = 162, 15. Ἡσίοδος δὲ ἐν τῷ προφέρει μὲν ὁδοῦ προφέρει δὲ καὶ ἔργου, ἑτεροῖόν τι σημαινόμενον τοῦ προφέρειν ὑποκρούεται, καὶ οὐκ αὐτόχρημα λαμβάνει ἀντὶ τοῦ ὑπερφέρει, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ προάγει, προκόπτειν ποιεῖ, προκινεῖ, προβιβάζει.

578. Etymologus M. p. 384, 5. εἴτε φ. πολῆς. MS. πολεῖς.

580. Schol. Aristoph. Pac. 1159. Nicandri Theriac. p. 43. Suidas v. Τέφρα. Eustath. Il. Γ. p. 395 = 299, 49.

581. ἐπιχεύετ' Aug. Ac. D. cum MS. Gregorii de Dialect. p. 62. ed. Schaefer.

584. Vide Aristot. Problem. IV. 26. δὲ τοι Pr.

εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει, [205] 585
αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ, καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυίης,
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς, [211] 591
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέναντα πρόσωπον,
κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀποῤῥύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.
δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν [215] 595
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαέϊ, καὶ ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν, αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθῃαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον [220] 600
δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται.
χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη

587. τε om. Gal. βίβλινος L. Holstenius ad Stephanum Byz. p. 67. quem secutus est Brunckius, et sic edd. vett. et MSS. complures. Vulgatum βύβλινος servat Eustath. Il. Α. p. 871, 48. Plus simplici autem incommodo laborat versus. Prorsus enim inusitate ε ante σκ corripitur, et eadem fere sententia recurrit infr. 590. Quare pro acumine suo lector medelam, quam potest, excogitet; nam in talibus a codd. nihil est quod expectemus.

588. Vide Schol. Aristoph. Equit. 959. Etymolog. M. 575, 25. Athenaeus III. p. 115. A. Ἡσίοδος δὲ μάζαν τινὰ ἀμολγαίαν καλεῖ — τὴν ποιμενικὴν λέγων καὶ ἀκμαίαν. Ad Athenaeum respexit Eustath. Il. Α. p. 838, 52 = 774, 7.

589. V. Schol. Theocrit. I. 6.

590. πιέμεν Gal. pro v. l. E. Mox ἐν σ. δ' ἑζόμενοι Med.

592. ἀκραέος ζεφύρου. Ita Med. Voss. 1. et quod ad ζεφύρου Pal. Codd. quidam, frequenti errore, pro ἀκραέος sistunt εὐκραέος. Edd. vett. ἀνέμου. Mox πρόσωπα Gal. et alii.

593. Citant Porphyrius Abstin. IV. c. 20. Plutarch. II. p. 725. D. Athenaeus II. p. 41. E. XI. p. 782. A.

594. δ' om. Gal. et alii cum Athenaeo X. p. 426. C. XI. p. 782. A. vide Photium in Τρία καὶ δύο. Pr. οἶνον, et mox 596. πρῶτον.

599. ἔνδοθι Gal.

600. Copulam addunt duo Bodleiani, Coisl. Ac. Sen. Pal. Gal. MS. apud Brunck. Alii θῆτ' cum edd. plerisque, alii θῆτα sine elisione.

601. Schol. Venet. Il. Π. 5. Eustath. Il. Ρ. p. 1091, 53 = 1122, 6.

603. Etymologus p. 429, 37.

604. χόρτον τ' Aug. Ac. D. Med.

βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα [225] 605
δμῶας ἀναφύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος εἰς μέσον ἔλθῃ
οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀποδρέπειν οἶκαδε βότρυς.
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας· [230] 610
πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ', Ὑάδες τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος
δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη. [235] 615
Εἰ δέ σε ναυτιλίης δυσπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληϊάδες, σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
φεύγουσαι, πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ, [240] 620
γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα ταῷ ἐνικάτθεο οἴκῳ, [245] 625
εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·

Gal. Trinc. Sed alii cum Etymolog. M. p. 736, 39. δ'. τοι om. Pr.

606. Schol. Aristoph. Pac. 1170.

607. ἕλθαι — ἐαίδοι Pr.
οι

608. ἐσιδῃ Gal.

609. ἀποδρέπειν cum alt. in marg. Gal.

610. δ' ἤματα Gal. τ' om. Pr.

614. Codicum et editionum para ῥοότροον.

616. Brunckius e MS. αἱρεῖ, et sic plures, cum Zonara p. 679. Vulgo αἱρῇ cum Etymol. M. p. 292, 36. Sed ἵμερος αἱρῇ absunt a MS. Dorvill. Eustath. ad Il. Π. p. 1084, 38. Δυσπέμφελος δὲ πόντος, ὁ δυσχείμερος, δι' οὗ δυσχερῶς ναῦς πέμπεται. Ὅθεν καὶ Ἡσίοδος δυσπέμφελον τὴν ναυτιλίαν φησί. Schol. Victor. apud Heynium T. VII. p. 790. Ζηνόδοτος δυσπέμφελοι εἶεν, γράφων, ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἤκουεν· οἷον, δυσάρεστοι οἱ ἐπαῖροι· δηλονότι, ὡς καὶ Ἡσίοδος, πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι· ἢ ἀπλήρωτος· καὶ Ἡσίοδος· ναυτιλίης δυσπεμφέλου· κέρδους γὰρ οὐ πίμπλαται.

618. πίπτουσιν Junt.

619. θύνουσιν Gal. pro v. l. 620. ἐπὶ Pr.

625. ναόντων Aug. ἀέντων Pr. Junt. 1. E. D. ex em.

624. Eustathius Il. E. p. 525 = 598, 5. Ἡσίοδος τὸν ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ πλοίου πάτταλον χείμαῤῥον καλεῖ, τὸν καὶ ἴβδην λεγόμενον· ποιεῖ δὲ τοῦτο ἀστείως, διὰ τὰ ἐκεῖθεν τῆς νηὸς ἀποῤῥέειν τὸ ἄμβριον ὕδωρ, ὡς διὰ χειμάῤῥου τινός.

625. ὅπλα τ' Aug. ἐνικάτθεο Aug.

πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμέσασθαι.
αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἅρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι, [250] 630
ὥσπερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σός, μέγα νήπιε Πέρσῃ,
πλωΐζεσκεν νηυσί, βίον κεχρημένος ἐσθλόν·
ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηῒ μελαίνῃ·
οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον, [255] 635
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκρῃ, χείμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιστα. [260] 640
νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος

D. Pal. ἴνι κάτθεο Ac. Ald. Trinc. ἐγκάτθεο Pr. et rec.

627. Schol. Aristoph. Av. 712.

628. Gal. καιρὸν pro πλόον, et suprascr. πλοῦν πλόϊμον καιρόν.

632. πλωΐζεσκ' ἐν Gal.

633. βαθὺν pro v. l. Gal.

635. 636. Hos versus omisit Brunckius, J. Clerici judicium secutus. ἄφενον Aug.

637. Strabo IX. p. 594 = 628. Ἐν δὲ τῇ τῶν Θεσπιέων ἐστὶ καὶ ἡ Ἄσκρη κατὰ τὸ πρὸς Ἑλικῶνα μέρος, ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρίς· ἐν δεξιᾷ γάρ ἐστι τοῦ Ἑλικῶνος, ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ τραχέος τόπου κειμένη, ἀπέχουσα τῶν Θεσπιῶν ὅσον τετταράκοντα σταδίους, ἣν καὶ κεκωμῴδηκεν αὐτὸς ἐκεῖνος περὶ τοῦ πατρὸς λέγων, ὅτι ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος, Νάσσατο κ. τ. λ. conf. 600 = 633. XIII. p. 893 = 924. Ovidius Ep. e Pont. IV. xiv. 31. *Esset perpetuo sua quam vitabilis Ascra, Musa est agricolae Musa docere senis. At fuerat terra genitus, qui scripsit, in illa: Intumuit vati nec tamen Ascra suo.*

638. θέρος ἀργαλέῃ Aug. cum Eustath. Il. B. p. 270 = 205, 5. sed vulgatum est in Schol. Ven. Il. B. Catal. v. 14. Strabone, Lucian. Pseudol. T. III. p. 177. Max. Tyr. Diss. XXIX. p. 355. θέρει δ' ἀργαλέῃ Junt. Maximi Tyrii edd. vett. praebent θέρος.

641. V. Schol. Arati Phaen. 152. Eustath. Il. E. p. 610 = 464, 58. Etymolog. M. p. 56, 22. αἰνεῖν· ἐπαινεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι παρ' Ὁμήρῳ· παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ, τὸ παραιτεῖσθαι· Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν.

Tricantur Graeci magistri, qui contendunt αἰνεῖν εἰρωνικῶς esse χαίρειν ἐᾷν, quamvis iis adstipuletur Plutarchus libello de Audiendis Poetis. Qui, cum hunc locum produxisset, ait, τῷ μὲν γὰρ αἰνεῖν σημαίνεται τὸ ἐπαινεῖν· αὐτῷ δὲ ἐπαινεῖν ἀντὶ τοῦ παραιτεῖσθαι νῦν κέχρηται, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλῶς φαμὲν ἔχειν, καὶ χαίρειν κελεύομεν, ὅταν μὴ δεώμεθα μηδὲ λαμβάνωμεν. Οὕτω καὶ τὴν ἐπαινὴν Περσεφόνειαν ξένιοι φασὶν ὡς παραιτητὴν εἰρῆσθαι. Vide Eustath. ad Il. K. p. 802 = 720. Sed non erat ut alienam τῷ αἰνεῖν significationem hic affingerent. Dictum enim est ab Hesiodo eo sensu quo a Virgilio, *Lau-*

ται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
λῆαι χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, [265] 645
ὤ δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ς τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, οὔτε τι νηῶν.
γὰρ πώποτε νηῒ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
ἢ εἰς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ἦ ποτ' Ἀχαιοὶ
αντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν [270] 650
άδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
κόθ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
κίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα με φημὶ
ῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα. [275] 655
μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
κ με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
τον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
τὰ καὶ ὧς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
ῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.
Ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο, [281] 661

ingentia rura, Exiguum co-
GRAEVIUS.

3. Eustath. Il. Γ. p. 427 = 324, ἰήτης αὐτὸς ὁ ἄνεμος, ὁ ἄλλως ως τῷ ἀνέμῳ συνδυαζόμενος ετικῶς, ὡς δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος ς λέγων ἀνέμων, ἤτοι πνοάς. lunt. ἀνέμοιο.

5. τρέψας. Sic edd. vett. Mapars codicum τρέψῃς, et in imo versu alii βούλεαι δὲ χ. τ. ρυγεῖν, alii βούληαι δὲ χ. τ. εῖν. Si τρέψας praefers, delenerit δὲ ante χρέα, potius quam nm Guieto. Nonnulli MSS. ἀτερπέα λιμόν.

6. λέξω Eustathius ad Dionys. et mox idem οὐδέ τι νηῶν.

7. δεδιδαγμένος D. textu. σεσοιένος pro v. l. Conf. Clement. . Str. I. p. 330. Narrationem Chalcide, et certamine apud hidamantem, suspectam habPlutarchus, teste Proclo. Qui spectat, Themistium Or. XXX. citabo ad Theog. 50.

651. Citat Eustath. Il. Γ. p. 385 = 291, pen. ob Τροίην καλλιγυναῖκα.

653. προπεφασμένα e MS. Viteberg. probavit Hermannus ad Orphic. p. 757. πεφραδμένα Aug.

654. μεγαλήτορος cum gl. οἱ υἱοὶ τοῦ μεγάλου ἀμφιδάμαντος· Gal.

655. Monet Proclus quosdam scribere "Τμνῳ νικήσαντ' ἐν Χαλκίδι θεῖον "Ομηρον, qui non sunt audiendi. Decisum enim jam est et constitutum ab iis, qui temporum rationes descripserunt, Hesiodum minorem esse Homero centum quasi annis, nec potuisse cum eo de palma certare. GRAEVIUS.

657. "Ενθα. Ἑλικῶνι scilicet, quod e praegresso Ἑλικωνιάδεσσι cogitatione supplendum.

658. πεπείραμαι Gal. 660. πεπείρημαι codd. quidam. citat Eustath. ad Dionys. 1181.

ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
ναυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων [285] 665
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπήμων,
ἥκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' ἐν πάντα τίθεσθαι, [290] 670
σπεύδειν δ', ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι·
μηδὲ μένειν οἰνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν. [295] 675
ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα.
εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε [300] 680
αἰνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
ἁρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλά σ' ἄνωγα [305] 685
φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὅσσ' ἀγορεύω,
μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι,

665. *εἰ δὴ μὴ* Med. Voss. 1. Gal.

668. Eustath. ad Il. Ξ. p. 965, 3 = 948, 36. Ὁ δὲ ἐν *Διὸς ἦγουν ἀέρος κεκριμένος οὖρος*, ὁ αὐτός ἐστι τῇ *εὐκρινεῖ αὔρᾳ*, ἧς χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ, εὐκρινέες αὖραι, αἷς ἐναντίαι εἰσὶν αἱ συγκεχυμέναι καὶ ἄπαικτοι.

670. *φόρτον τ'* Med.

678. *πέτηλ'* Gal.

682. *καὶ νόν*, sc. *πλόον*, praetulit Bruncknius e MS. Paullo ante *γε φύγῃς* Gal. *γε* Med.

683. *ἀϊδρίῃσι* Aug. Med.

685. *κατὰ κύμασι* Med. Gal. sed hic habet *μετὰ* pro v. l.

686. *ὥς σ' ἀγορεύω*. Bodl. Coisl. Aug. Ac. Pal. edd. quaedam. *ὡς ὠγορεύω* D. E. Voss. 2. Gal. *ὅς τι κελεύω* unus ex Palatinis. *ὡς ἀγορεύω* scribendum censet Schaeferus ad Sophocl. Oed. Col. 1124.

689. Graevius e Voss. 1. dedit *πήματι*.

ν δ' εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας [310] 690
κ ναυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
ε φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
ος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων, [314] 694
ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος,
γυνὴ τέτορ' ἡβῴοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
ενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
ᾳ μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι κάρματα γήμῃς.
ἐν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λῆξει' ἄμεινον [320] 700
ἰγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
ολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον· [325] 706

. εἰ κ' ἐφ' ἅμαξαν. γρ. ἐπ' κν ἀττικῶς. Gal. ἐπ' ἅμαξαν.

, καὶ φόρτι' Med. Gal. Mox ἐπὶ pro ποτὶ Gal. Junt. Pr.
— 696. Stobaeus LXIX. p.

. τριήκοντα edd. Pr. Junt. Voss. 2. Gal. pro v. l. et e, probantibus Guieto et Da- Misc. Cr. p. 178. τριηκόντων Callimacho apud Etymolog. . Λύσιν. Fr. Bentl. LXVII. ostro citant Plutarch. II. p. A. Eustathius Il. Δ. p. 97 =

5. ὡραῖος Gal.
6. ἡβῴοι Voss. 2. Gal. Ac. D. n. Junt. 1. 2. cum Etymolog. . 754, 10. Plutarch. in ed. Vulg. ἡβῴη habet Pollux I. Vide Porphyrium in Schol. ;. Il. Κ. 452. Mox γαμείσθω

7 et 699. Stobaeus LXVIII. p. pbi 699. MS. apud Brunckium ατα νείμῃς. Priorem versum nt Aristoteles Oecon. I. 4. p. Aristides T. II. p. 53 = III.

65. ex quibus dedi ἵνα ἤ pro vulg. ὡς κ' ἤ.

700. οὐδὲν γάρ τι Voss. 1. Sed vulg. habet Clemens Alex. Strom. IV. p. 744.

702. δειπνολόχου e MS. Stobaei LXVII. p. 423. dedit Brunckius. Sic et Zonaras p. 479. Etymolog. M. p. 262, 48. Δειπνολόχος, κλεπτοφόρος. Καὶ Ἡσίοδος, γυναικὸς δειπνολόχης, τῆς κακὰ λοχούσης, τῆς λάθρα ἐσθιούσης, καὶ μὴ φανερῶς· ἥτις χωρὶς δαλοῦ τὸν ἄνδρα καίει, καὶ γηράσαι πρὸ ὥρας ποιεῖ. Eustath. Od. Δ. p. 1508 = 184, 35. δειπνολόχη γυνὴ λέγεται ἡ ἁπλῶς ἐνεδρεύουσα τοῖς βρώμασι. Vide ad Theognidem v. 11.

703. καὶ ἐν οἴμῳ γήραϊ θῆκεν Voss. 2. in marg. Plutarchus II. p. 527. A. et Stobaeus: h. l. forsan confundentes cum Homeri Od. O. 356. Hanc vero receptae lectioni unice praeferendam censet Graevius. Priora citat Eustathius Il. Δ. p. 864, 54 = 810, 12. N. 954, 51 = 906, 5.

704. Stobaeus Ecl. Phys. I. p. 8.

705. Plutarch. II. p. 491. A.

εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος καλὸν ἔρξῃς·
μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ
ἢ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἠὲ καὶ ἔρξας,
ὅις τόσα τίννυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
ἤγητ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι πάρασχεῖν, [330] 710
δέξασθαι· θειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται, σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστῆρα.
μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ [335] 715
σῷ τλαῦ' ἀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων·
γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
μηδὲ πολυξείνοιό δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι, [340] 720
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
οὐ γὰρ τοὶγε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.

η
706. κεν ποιήσεις Gal. πρότερον
ς
Aug. Bodl. E. Junt. πρότερον Gal.

707. δέ σε γ' Gal. Med. et voluisse videtur Junt. ubi δέ κε γ'.

708. γ' εἰκὼν ed. Trinc. τ' recentiores post Graevium, qui particulam intulit minus recte e Voss. 2. Equidem auctoritate MSS. complurium et edd. vett. expunxi.

709. δέ σε γ' αὖθις Med.

710. ἤγειτ' Gal. E. duo Bodl. Junt. Trinc.

711. θεειλός τις Junt. τ' ἄλλον Gal.

[713. μήτε — μήτ' Aristot. Eth. Nic. p. 424. ed. Zell. Ed. Lips.]

714. νεικητῆρα Med. Voss. 1, 3. cum Schol. Pindari Pyth. IV. 507. νεικητῆρα Gal. Sed vulg. defendit Eustathius a Graevio citatus.

715. Stobaeus XCIV. p. 518. CXI. p. 582. Etymolog. M. p. 641, 22.

717. 718. Stobaeus XXXVI. p. 216. Hunc locum Latine fecit Gellius N. A. I. 15. *Hesiodus Poëtarum prudentissimus linguam non vulgandam, sed recondendam esse dicit, perinde ut thesaurum; eiusque esse in promendo gratiam plurimam, si modesta, et parca, et modulata sit.* Sed aut Gellius non intellexit quid sit κατὰ μέτρον ἰοῦσα, quod non est *modulata*, sed *modum tenens*, quae coërcet et reprimit effrenem loquacitatem, ἀχαλίνους λόγους, inanem futilitatem, quae μέτρα φυλάσσει in loquendo; aut forsan scripsit, *et parca et moderata sit.* Graevius.

719. κ' εἴπῃς MSS. quidam.
οις αις
εἴπῃς Gal. ἀκούσεις Gal.

720. δυσπέμφελος hic interpretatur Eustathius δύσχολος, δυσπαράπεμπτος. Vide supra ad v. 616. Hunc versum et seq. laudat Athenaeus VIII. p. 364. D. ubi δυσπέμφελον et πλείστη τε.

724. γὰρ δ' οἵ γε Gal. τὰς ἀράς Med.

ἄντ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν· [345] 725
ῳ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα,
ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρῆσῃς,
ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
νος δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,
ε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς. [350] 730
αἰδοῖα χερσὶ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
ἐμπεladὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
μαίνειν γενεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίῤῥοον ὕδωρ [355] 735
ὲ περῶν, πρὶν γ' εὐχῇ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
ις νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
οταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἄνιπτος,
θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκεν ὀπίσσω.
ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ [360] 740
ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν ἄῤῥωνι σιδήρῳ.
ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεν
ντων, ὅλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται,
δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
ι ἑφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη. [365] 745
ἀπὸ χυτροποδῶν ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα
ιν, μηδὲ λόεσθαι· ἔπει καὶ τοῖς ἔνι ποινή.
ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)

. *ἠελίου* Gal. v. Hermannum rphica p. 757.
. *ἐπήν κε δύῃ* Graevius e MSS. : Trinc. In fine *ἀνιόντος* co- n pars, cum Trinc.
. *προβάδην* ex h. l. citat Pol- II. 93.
. *μήτ'* Med. D. Gal. alii *μήδ'*. Schol. Victor. ap. Heyn. ad er. vol. VI. p. 629. Ed. Lips.]
. *εὐεργέος* Gal.
. *πεπαλαγμένον* cum Gl. *με- μένον* Gal. ibid. *ἔνδοθι*.
. Vide Plutarch. T. II. p. A.
. *Σπερμαίνειν, τὸ παιδοποιεῖν.* δος. Etymol. p. 723, 16. MS.
ill. Compendium *η* librario- alicujus vel editoris primi di- tiam effugit. Vide ad Theo- 709.
. Ante h. v. in E. Gal. Pr. Trinc. Steph. *μήδ' ἐπὶ κρη- κ. τ. λ.* cf. Inff. 756.
. 740. Etymolog. M. p. 127, 41. *Πενταάκλαδος ἡ χειρ· μὴ ὀνυχίσῃς, φησὶν, ἐν ἑορτῇ ἑηρὸν ὄνυχα· χλω- ρὸν δὲ, τὸ ζωτικὸν αἷμα· ἀσεβὲς γὰρ τὸ ὀνυχίζεσθαι ἐν ἑορτῇ θεῶν.* V. Zonaras p. 243. Plutarch. II. p. 552. E. *ἐν* Gal.
741. Suidas v. *Ἄδον*. Gal. *ἄῤῥοπι. γρ. ἄῤῥονι*, et mox *κρατῆρος*.
742. Plutarch. II. p. 28. B. 156. D. Lege Wyttenbach. ad priorem locum.
745. *κρώξῃ* Gal.
746. Plutarchus Sympos. VII. p. 703. D. in fine *ἀφελόντα* Pollux X. 99.
748. Etymologus M. p. 48, 56. in MS. Dorvill. *Ἀκίνητα· μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν· σημαίνει ὡς ἐντεῦθα τὸν τάφον· νόμος γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις, τάφον μὴ κινεῖν, τοῦτέστιν ὀρύττειν.* Conf. Eustath. Il. B. p. 349, 4 = 264, 12.

παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ·
μηδὲ δυωδεκάμηνον. ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι,
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή· μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
μωμεύειν ἀΐδηλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων,
μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔτοι λώϊόν ἐστιν
ὧδ' ἕρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίξουσι· θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

ΗΜΑΤΑ δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
πεφραδέμεν δμῳῆσσι. τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι,
αὐτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ·
τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
ἑνδεκάτη τε, δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί,

749. Versus sic transponendos censet Heinsius: *Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ, Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται Ἀνέρι.*

750. ἴσον γὰρ καὶ Gal. Sequentem v. citat Clemens Alex. Paedag. III. 5. p. 272.

754. θεὸς τοι κ. τ. λ. Coisl. Aug. D. Ald. Junt. Trinc. νύ τοι Gal.

756. V. Plutarch. de Stoic. Repugn. II. p. 1045. A.

757. οὔ τι Gal. de v. ἐναποψύχειν vid. Etymolog. M. p. 337, 31. Eustath. Il. Δ. 866, 17 = 812, 5.

758. Etymologus M. p. 60, 15. Ἀλεύω, φεύγω. Παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, ἀλεῶ, καὶ ἀλεύω, κυρίως τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους εἰς θερμασίαν ἀποφεύγω· μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἐκκλίνω ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε· καὶ Ἡσίοδος κ. τ. λ.

761. Brunckius e suo MS. dedit φημίξουσι, aliis MSS. et ed. Trinc. consentientibus. In Aeschine c. Timarchum p. 141. Reisk. ubi editio φημίζουσι, MS. Helmstad. φημίξουσι, duo alii φημίζωσι. In Aristide T. II. p. 150. MSS. φημίξουσι vel φημίζωσι. ed. Junt. φημίξωσι. Jebb. φημίζωσι. Aristoteles Ethic. Nicom. VII. 14. Eudem. VI. 13. φήμη δ' οὔτε γε π. α. η. λαοὶ πολλοὶ φημίζωσιν. Pr. Θ. νύ τοι.

765. Hesych. Ἁρμαλιὴν· τὴν τροφήν· παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἁρμοστεῖν τὰ μέλη.

766. H. e. tempus diei, quod vocatur πληθουσα ἀγορὰ, frequens forum, quando jus dicitur; hoc vero est ἀληθείην κρίνειν. Scaliger.

768. Citat Clemens Alex. Strom. V. p. 713. Conf. Valckenaerii Diatr. de Aristobulo §. XXXV.

770. Zonaras p. 433. γέμει· ἐγένοντο, Ἡσίοδος. Ὀγδοάτη δ' κ. τ. λ.

ἡ μὲν, ὅτις πείκειν, ἡ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης
ἥματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' Ἶδρις σωρὸν ἀμᾶται.
τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ, πρυμάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸς δ' ἱσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
σπέρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἄριστη.
ἕκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν,
ἀνδρογόνος δ' ἀγαθὴ· κούρῃ δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆσαι·
οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη, κούρῃσι γενέσθαι
ἄριενος, ἀλλ' ἐρίφους τ' ἀμνειὸν καὶ πώεα μήλων,
σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἦπιον ἦμαρ.
ἑβδὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
ψευδεά θ', αἱμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
μηνὸς δ' ὀγδόῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἴστορα φῶτα
γεινασθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστὶν.
ἑβδὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρῃσι δὲ τετρὰς
μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
πρηῦνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετράδ' ἀλεύασθαι φθινοντός θ' ἱσταμένου τε
ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι·
πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,

775. Schol. Theocrit. V. 98.

775. Thomas Magister: Ἀράχνη, τὸ ὕφασμα· ἀράχνιον, τὸ νῆμα· ἀράχνης τὸ ζῷον. Vide Suidam in Ἀράχνη. Idem v. νεῖν. — τοῦ δὲ νεῖν, ἤτοι νήθειν, ἡ χρῆσις παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ, Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης. τινὲς δὲ τὸ νεῖ νήματα διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡς ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ νήθει. Πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ νῶ εἰς νεῖ· οἷδε πρωτότυπον· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ νήθω· ὡς κνῶ, κνήθω, σῶ, σήθω. cf. Etymologus p. 135, 1. Eustath. Il. Γ. p. 420 = 518, ult. Τ. 1312, 4 = 1429, 24.

776. Ἶδρις, ὁ μύρμηξ, παρὰ Ἡσιόδῳ, ὅτε τ' ἰ. σ. ἀ. σωρὸν τὸν καρπὸν λέγει. Zonaras p. 1086.

779. σπέρματα δάσασθαι Voss. 1. et 2. pro v. l. ἐνθρέψασθαι duo MSS. Bodl. Pr. Junt. 1. 2.

780. Conf. Pollux I. 65.

781. ἀνδρογόνος δ'. Med. Aug. Ac. Trinc. Alii τ'.

782. ἄρ. Mihi magis placeret αὖ.

783. κούρῃσι. Ita Graevius e Voss. 1. Alii κούρῃ τε. Infra 792. idem κούρῃσι δὲ pro vulg. κούρῃ δέ τε.

786. φιλέοι δέ κε κέρδεα Trinc.

791. γεινασθαι· μάλα Graevius e MSS. et edd. quibusdam. γίνεσθαι· μάλα — πεπυκασμένος Trinc. et pauci alii.

798. ἄγεσθαι δ' Ald. ἄγεσθαι δὲ Pr. Junt. ἄγεσθ' εἰς Trinc. Med.

Ὅρκον τινυμένας τὸν Ἔριν τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. [40]
μέσσῃ δ' ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
νηΐά τε ξύλα πολλὰ, τά τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς. [45]
εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λωΐον ἦμαρ.
πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
ἐσθλὴ μὲν γάρ θ' ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικὶ· καὶ οὔποτε πάγκακον ἦμαρ.
παῦροι δ' αὖτε ἴσασι τριακάδα μηνὸς ἀρίστην [50]
ἄρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,
νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἰνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ [55]
μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
ἠῶϊ γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.
αἵδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
αἱ δ' ἄλλαι, μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουσαι.
ἄλλος δ' ἄλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν. [60]
ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ·
τὰων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
ὄρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

802. Ὅρκον γεινόμενον Voss. 1. Med.

804. ὀπιπεύοντα Med. v. supra 29. ὀπιπτεύοντας Trinc.

806. ἄρματα Med. τά θ' ἅρμενα Trinc. ubi sequitur τῆμος ἀδικοτάτη π. τ. σ. v. supr. 418.

810. φυτεύειν Pr. Ald. Junt. et codicum pars.

816. παῦροι—κικλήσκουσι· *Pauci veracem dicunt.* Inde Virgilius ait illum diem esse contrarium furtis, *Nona fugae melior, contraria furtis.* Furibus enim fraudi est veritas. Hic est hujus loci sensus, quem et Salmasius ὁ πάνυ vidit. Graevius. Mox ex Voss. 1. dedit Graevius μεσσήν· παῦροι δὲ μετ' εἰκάδα μ. ἀ. Trinc. μεσσήην· παῦροι δὲ μετ' ἐ.

821. Μετάδουποι sunt μεταξὺ πίπτουσαι, dies *intercidentes* qui inter faustos et infaustos volvuntur. Vulgo *incerti* vertunt. Δουπέω est πίπτω. Graevius.

822. Stobaeus Serm. CIII, p. 562.

823. Suidas v. Ἄλλος. Eustath. Il. Ε. p. 560.

826. Ex Hesiod. citat Eust. Il. Ψ. p. 1318, 8 = 1457, 44. ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί. Locus non exstat in integris carminibus.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Excerptum ex Epistola Godof. Hermanni ad Car. Dav. Ilgenium Hymnorum Homericorum editioni Lips. 1806. praemissa.

HESIODI Theogoniam hymnosque Homeri et Batrachomyomachiam alii poetae nunc addendo, nunc detrahendo, nunc mutando, pronti cuique consilium, quod ipse habebat, postulare videbatur, interpolaverant: quae carmina si sic interpolata ad nostram aetatem pervenissent, profecto nulla ex parte facilius esset interpolatoris verba ab antiqui poetae dictis distinguere, quam in Iliade et Odyssea. Sed magno fortunae beneficio factum est, ut in plurimis locis simul et veterem carminum istorum formam, et ea, quae interpolatorum sunt, habeamus. Librarii enim, qui diversas illorum poematum recensiones ante oculos habebant, quum eas multis in locis congruere inter se animadverterent, eas recensiones, ut labori parcerent, in unum corpus conjunxerunt, semel scribentes, quae diversarum recensionum communia essent. Quamquam sic quoque factum est, ut hic illic aliquid sive de antiquioris poetae verbis, sive de mutationibus et additamentis interpolatorum interiret, maxime si non toto versu, sed hemistichio tantum, vel alia leviori re inter se discreparet diversorum poetarum oratio. Quod etsi valde dolendum est critico, quem ea res nunc ad periculosam conjectandi necessitatem compellit, nunc etiam omnino incertum reddit: nihil tamen impedit, quin ipsam de pluribus recensionibus disputationem, quoad licet, persequatur. Equidem Batrachomyomachiam hic plane praetermittam, quae minoris momenti est, quam ut in ea longius morari velim. Ejus carminis varias lectiones qui consideraverit, sponte intelliget, non versus quosdam tamquam spurios expelli debere, sed plures constituendas esse Batrachomyomachias, quarum multa communia, alia diversa sint. Theogoniae

recensiones, quas in unum corpus conjunctas habemus, numerari posse septem puto, si e prooemio, quod ex multis fragmentis constare jam alii viderunt, satis tuta potest conjectura peti. Ipsum enim opus eo est argumento, ut, quum magnam partem perpetuitate narrationis careat, non multum praesidii ad istam conjecturam conferre possit. Quamquam quum in his locis, quibus nihil praeter deorum origines continetur, quaedam vel aperte sibi repugnant, vel ipsa re ab aetate Hesiodi ahorrent, tum vero magis etiam illae partes, quae majorem ornatum admittunt, sententiam nostram eximie confirmant. Ut unum saltem exemplum afferam, quis sibi persuadebit, quae versu 727. leguntur,

αὐτὰρ ὕπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,

quaeque deinde scripta inveniuntur v. 736.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ ταρτάρου ἠερόεντος,
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ,

horumque versuum repetitionem v. 807. quis igitur sibi persuadebit, haec ab eodem poeta cani potuisse? Immo omnis ista inferni descriptio ne e duabus quidem aut tribus recensionibus tam potuit ampla et copiosa enasci. Quamquam non omnia in hoc genere in claram lucem protrahi poterunt, propterea quod multa interpolatorum additamenta, ut e Galeno cognoscimus, perierunt. Sed redeo ad exordium Theogoniae: quod quoniam, librariis nondum taedio adnotandarum interpolationum captis, satis integrum ad nostram aetatem pervenisse videtur, experiar, Ilgeni, an, quae illo in loco confusa sunt diversorum poetarum prooemia, separari queant. In qua re assentieris mihi, ut spero, haec duo tamquam veri simillima sumenti, primum, omnes illos poetas eodem versu, quem Hesiodi nomen sacraverat, esse exorsos; deinde alius rhapsodi prooemium rursus esse ab aliis rhapsodis interpolatum. Ita haec fere invenientur exordia: primum hoc:

1 Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν
22 αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον·

Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, ὡς κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφὰς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
τύνη Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰροῦσαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο, θεῶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτον,
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσί τ' ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτεΐ τε μέγιστος.
αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων
ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Secundum exordium hoc est:

1 Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἵ θ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
11 ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοίβον τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Λητώ τ', Ἰαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Ἠώ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπρήν τε Σελήνην,
γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

Sequitur tertium:

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἵ θ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο,
ἢ Ἱππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
καλοὺς, ἱμερόεντας, ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῷ,
ἐννύχιαι στεῖχον, περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἠδὲ Ποσειδάωνα γεήοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Λητώ τ', Ἰαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Ἠώ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπρήν τε Σελήνην,
Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ', ἥ τε προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
ἣ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἔερσην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι, διακρίνοντα θέμιστας
ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,

αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν·
τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσιν
ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἱλάσκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

versu, qui ante ultimum est, conjicias Odyss. VIII. 170. unde ita hausit, sic esse interpungendum:

οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν — ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει —
αἰδοῖ μειλιχίῃ.

Quartum prooemium his versibus constitisse videtur:

1 Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
53 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσης,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,
ἔνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά·
πὰρ δ' αὐτῇς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν.
68 αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύσῃς, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει
νισσομένων πατέρ' εἰς ὅν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

Quintum exordium decem priores versus cum quarto prooemio communes habuisse videtur, quorum ultimi duo sic continuabantur in duobus aliis versibus, quibus finiebatur prooemium:

ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ᾗσιν ἀοιδὴ

μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσης,
ἐν θαλίῃς· ἐρανὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἤθεα πεδυά.

Sextum prooemium ex eodem fonte, unde quintum est, ductum esse puto. Nam in his versibus, qui sunt 65—67.

ἐρανὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα πεδυὰ
θνητῶν ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι,

ultimus versus, qui prioribus pessime junctus est, ad aliud prooemium pertinere debuit. Locus autem, quo est insertus, suadet, ut eum versum pro aliis versibus, qui proxime antecedunt, ab aliquo rhapsodo positum existimemus. Ac veri simile est, prooemium, quod in nostra descriptione quartum est, ita ab illo poeta interpolatum fuisse, ut istum versum cum praegressis hoc fere modo conjungeret:

ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται· ἐν στήθεσσι δ' ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσαι
ἀθανάτους κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.

Qui versus quum esset pro varia lectione adscriptus, et quidem eo loco, quo debebat, id est post alias varias lectiones eorum versuum, qui ab interpolatoribus mutati sunt, librarii, ne nexus desideraretur, ex accusativo fecerunt genitivum. Septimum denique exordium, ex quo quatuor versus et unius dimidiam partem habet Homericus hymnus in Musas et Apollinem, ita conformatum erat:

1 Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν·
94 ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί·
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοπηδὲς θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι πηδέων
μέμνηται, ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Facile intelligitur, in hac Theogoniae prooemiorum descriptione

quaedam etiam aliter constitui posse. Ita quis dubitet, quin hi versus, quibus in primo exordio satis certa sedes est:

αὐτὰρ ὃ ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,

etiam in fine secundi prooemii apte legi, et inde, verbis *τέρπουσι Διὸς* in *τέρπων Ζηνὸς* mutatis, in tertium recipi potuerint? Utcumque est, illud clarum esse arbitror, tot fere et tales, qualia experimenti causa descripsi, exordia fuisse Theogoniae. Unde non immerito colligimus, in ipso opere totidem rhapsodorum interpolationes occurrere.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μοῦσαων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος·
καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο,
ἢ Ἱππουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλούς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' Αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,

1. Egregia est Hermanni disputatio de interpolationibus quae Hesiodeae Theogoniae prooemium invaserunt. Eam, quam fieri potuit, integram, praefationis loco excerpendam curavi.

3. Etymologus M. p. 475, 11. *Ἡσίοδος· π. κ. ἰοειδέα ἀντὶ τοῦ ἀνθώδη.* Versum hunc et sequentem laudat Lucianus de Salt. 24. T. II. p. 282. V. seq. *ὀρχοῦνται* habet Schol. Victor. Hom. Il. Σ. apud Heynium p. 804. Etymolog. M. p. 604, 4. mendose *λούσαντο.*

[5. Al. *Τερμησσοῖο.* v. Prideaux ad Marm. Ox. 339. Reiz.]

6. Hesychius: *Ἱππουκρήνης τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι, ἥτις ἀνομάσθη ἀπὸ τοῦ Πηγάσου ἵππου, ὃς διφήσας ἔκρουσε τὴν γῆν τῇ ὁπλῇ· ἡ δὲ τὴν πηγὴν ἀνῆκεν. Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ.*

Ib. *Ὀλμειοῦ.* Minus frequentatur a poetis Olmius, memoratur tamen a Strabone IX. p. 624. *Καὶ ὁ Περμησσός τε καὶ ὁ Ὀλμειὸς ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος συμβάλλοντες ἀλλήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τοῦ Ἀλιάρτου πλησίον.* Wolfius.

9. *πολλῷ* Robinsonus e duobus MSS. et Ald. Sed vulgatum ex usu Homerico defendit Wolfius.

10. Etymolog. M. p. 635., 51. *Ἡσίοδος τὴν πᾶσαν φωνὴν ὄσσαν λέγει.*

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἠδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
Ἠώ τ', Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ', Ἰαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν·
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
αἳ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·

Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἷον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι·
καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,

[16. Plutarch. Quaest. Conv. 9, 15. Ruhn.]

19. Aristides T. II. p. 569 = 636. σκόπει δὲ καὶ Ἡσιόδου φρόνημα, εἰ ἄρα πρότερον μὴ κατεῖδες. Ἐκεῖνος γὰρ ἀρξάμενος τῆς Θεογονίας, καὶ τὰς Μούσας ὑμνῶν, εὐθὺς λέγει, Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν. Καὶ οὕτω σχέτλιος ἦν καὶ ὑβριστὴς, ὥστ' οὐδὲ τοσοῦτον ἐνέμεινεν ἐκτελέσαι τὸ προοίμιον ταῖς θεαῖς· ἀλλὰ λέγων, ὅτι αἱ Μοῦσαι ὑμνοῦσι τὸν Δία, καὶ, Λητώ τε Ἰαπετόν τε ἠδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην, εἶτα οὐ παρτρεχεῖ, ἀλλ' ὀλίγον μεταξὺ τῶν Θεῶν τῶν ὀνομάτων φησὶν, Αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδήν· ὡς εἰ μὴ καὶ τοῦτο δόξει τῶν Μουσῶν ἔργον εἶναι, ὥσπερ τοὺς θεοὺς ᾄδειν οὕτω καὶ Ἡσίοδον ποιητὴν ἀπεργάσασθαι, μοίρᾳ τινὶ αὐταῖς ἀπολλυμένην τῆς εὐφημίας.

22. Huc respexit Ovidius Fast. VI. 13. *Ecce deae vidi, non quas praeceptor arandi Viderat, Ascraeas cum sequeretur oves.* Art. I. 27. *Nec mihi sunt visae Clio Cliusque sorores, Pascenti pecudes vallibus, Ascra, tuis.*

26. Hesychius: Γαστέρες οἷον τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι· ὡς Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. Atticus scriptor γαστέρες ἄλλως dixisset. Ruhnkenius. Videnet. ad Timaei Lex. p. 109.

28. Antiquorum scholiorum auctor notat in quibusdam libris fuisse γηρύσασθαι, quam lectionem non temere damnem. Sciunt enim qui veterum scripta cum iudicio versarunt, rariora et exquisitiora semper fuisse expuncta, et pro iis supposita trita, et ab usu vulgi minus remota. *Μυθήσασθαι* est alterius glossema. Hesych. γηρύσασθαι, φθέγγεσθαι, λέγειν. Opp. 257. Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι Γηρύει ἀνθρώποισιν ἄθικτον νόον. Gravius. Causam mutandi nullam videt Wolfius.

29. Etymolog. M. p. 150, 50. Ἀρτιέπειαι· αἱ ἀπηρτισμένα καὶ τέλεια λέγουσαι.

30. Themistius Or. XXX. init. Ἡσίοδος ὁ Ἀσκραῖος, ὃς μετὰ τῆς θάφνης τὴν μουσικὴν παρὰ τῶν Μουσῶν αὐτῶν δέξασθαι λέγεται, τὴν ποίησιν δαψιλῶς εἰς ἡρώων τε καὶ Μουσῶν ἐπαίνους, καὶ τὴν γεωργίαν ἐν τούτοις ἔταξε, τὴν φύ-

δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, ὡς κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
Τύνη Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διῒ πατρὶ

σιν τε ἐπαινῶν τοῦ πράγματος πᾶσαν, καὶ μαθητὰς τῆς τέχνης ποιούμενος ἡμᾶς· καὶ τοὺς περὶ γεωργίας λόγους τοῖς περὶ ἀρετῆς καταμίξας, ὡς ταὐτὸν ὄν, γεωργίαν καὶ ἀρετὴν δι' ἀλλήλων καὶ ἅμα μαθόντας εἰδέναι. Δεῖ δὲ ἤδη καὶ ἡμᾶς Ἡσιόδῳ καὶ Μούσαις ἀκολουθοῦντας, ἐπιδεῖξαι διὰ πλειόνων, ὡς ἄρα οὐ μάτην Ἡσίοδος σοφὸς ἐνομίσθη· ἀλλ' εἰς τοσοῦτον εὐκλείας διὰ τοὺς εἰς γεωργίαν λόγους προῆλθεν, ὥστε καὶ Ὁμήρῳ περὶ σοφίας καὶ μουσικῆς ἐν ταφαῖς Ἀμφιδάμαντος εἰς ἀγῶνα ἐλθὼν, παρὰ τῶν κριτῶν τὸν στέφανον καὶ τὴν νίκην ἔχειν. Ὁ μὲν γὰρ πολέμους, καὶ μάχας, καὶ τὸν συνασπισμὸν τοῖν Αἰάντοιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα προσῇδεν· ὁ δὲ γῆς τε ὕμνησεν ἔργα, καὶ ἡμέρας, ἐν αἷς ἔργα βελτίω γίνεται· καὶ διὰ ταῦτα πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ. Hunc versum adhibent Lucianus Rhet. Praec. 4. T. III. p. 4. Demosth. Enc. 12. T. III. p. 500. Aristides T. II. p. 26 = III. 45.

31. Δρέψασαι emendatio est Jortini post alios citantis Asclepiadae Epigr. Antholog. H. Steph. IV. p. 368. Analect. Brunck. T. I. p. 218. Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι Ἔδρακον ἐν κρανασοῖς οὔρεσιν, Ἡσίοδε, Καί σοι καλλιπέτηλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι, Ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρέμονα, Δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ, Τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ, Οὗ σὺ κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς Καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων. Et sic edidit Wolfius. Veretur tamen Heynius ne usus loquendi et Hesiodeus et Homericus postulet δρεψάμεναι, quod praestat sane Tzetzes p. 2. ed. Heins. Vulgatum δρέψασθαι servat Aristides T. II. p. 370 = 628. κἀγώ φησιν ὁ Ἡσίοδος, τὸ τῶν Μουσῶν μέρος, εἰμὶ τούτων εἷς. Ἐν ὑπερβολῇ δὲ σεμνύνων τὰ ἑαυτοῦ, τί φησιν; δρέψασθαι θηητόν· ὡς οὐδὲ τὸν τυχόντα κλαδίσκον λαβὼν, ἀλλὰ πολλῶν ὄντων, τὸν μάλιστα περίβλεπτον εἶναι σκῆπτρον Ἡσιόδου. Καὶ οὐδ' ἐνταῦθα ἔστη τῆς ὕβρεως, ἀλλ' ὥσπερ σὲ ῥηγνὺς ἐξεπίτηδες προσείθησιν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδήν. Καὶ τοῦ μὲν ἔπους ἐτελεύτησε, τοῦ δ' ἐγκωμίου οὐδὲν μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ θεσπεσίην πάλιν αὖ προσέθηκε· καὶ τό γ' ἔτι κάλλιον, ὥσπερ οἱ πανταχῇ περίττοι τῶν σοφιστῶν, Ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, καὶ ταύτην εἶναι φύσιν αὐτῶν. Vide Pausan. IX. 30. Nicephorus ad Synesium p. 371. D. φασὶ καὶ τὸν ποιητὴν Ἡσίοδον, πρότερον μὲν ὄντα ποιμένα προβάτων· ἐν μιᾷ δὲ πρὸς ὕπνον παρὰ τὸν Κιθαιρῶνα τὸ ἐν Θετταλίᾳ ὄρος κατακλιθέντα, δόξαι τὰς Μούσας θεάσασθαι, προσελθούσας τε αὐτῷ καὶ δάφνης φύλλῳ ΘΡΕΨΑΣΑΣ αὐτὸν, καὶ ὑπαραχρῆμα ἀφυπνισθέντα εἶναι σοφὸν, καὶ δεξιώτατον ποιητήν.

32. ὡς κλείοιμι. Sic H. Stephanus. ἵνα κλείοιμι cum Aristide Ald. Junt. Bar. Reg. S. ὥστε κλύοιμι Trinc. et aliae quaedam juniores. Conf. Lucian. Disp. cum Hesiod. init. T. III. p. 240. Mox καί μ' ἐθέλονθ' Bar.

34. Usitatius esset πρῶτόν τε καὶ ὕστατον. Wolfius.

36. τύνη. Guietus conjicit τοίνυν improbante Wolfio.

ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὀπὶ λειριοέσσῃ
σκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δώματά τ' ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτον,
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων,
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγουσί τ' ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτεΐ τε μέγιστος.
αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κραιπνῶν τε γιγάντων
ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεύς,
νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἦσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται, ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,

38. Hesychius v. *Εἰρεῦσαι.*
39. Hesychius: *ὁμηρεῦσαι, ὁμοφωνοῦσαι, ὁμοῦ λέγουσαι.* In Etymolog. M. p. 623, 53. recte MS. Dorvill. *ὁμηρεῦσαι.*
41. *Θεῶν* Trinc.
43. *δώματ'* Ald. Junt. Trinc. *δώματα* sine copula Bar.
44. *αἰδοίων* Junt.
45. *γαῖά τε — ἔτικτεν* Junt.
48. *λήγουσί τ' ἀοιδῆς*, sc. *αὐτὸν ὑμνεῦσαι*, quomodo explicat H. Steph. Haec est lectio edd. Ald. Junt. 1. 2. Bar. In Trinc. *λήγουσαι*, inter alios probante Ruhnkenio ad H. H. in Bacchum 9, qui *ἀοιδῆς* putat a veteribus pronunciatum *ᾠδῆς*. [*λήγουσί τ' ἀοιδῇ* Lennep. ad Coluth. 1, 1. p. 2. 3. Reiz. Vid. Wolf. Analect. II. p. 448. Ed. Lips.] Mox Bar. Ald. *τόσσον. φέρτερος* Junt.
51. Bar. *ὑμνοῦσαι* et supr. *ὑμνοῦσι.*
54. Etymologus M. p. 329, 25. *Ἐλευθήρ, ὄνομα πόλεως τῆς Βοιωτίας· Ἡσίοδος κ. τ. λ.*
60. *κοῦρας.* Vide ad *Ἐργ.* 564.
61. *μέλλεται* Ald. Junt. *μέμηλέ τ'* Trinc.

ἔνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δαίμονα καλά.
πὰρ δ' αὐτῇς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἶκί' ἔχουσιν,
ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ δι' στόμα ὄσσαν ἰεῖσαι,
μέλπονται κέκνων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.
αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει,
στεισομένων πατέρ' εἰς ὅν· ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
αὐτὸς ἔχων βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον. εὖ δὲ ἕκαστα
ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἐέρσην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ

64. Schol. Pindar. Ol. IX. 59. Χάριτές τε καὶ. τε abest Ald. Trinc. et al. Plutarch. II. p. 49. F. Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἶκί' ἔθεντο. [Sch. 2. Pind. Ol. 9. 138. b. et 1. 69. a. Reiz.]

73. ἕκαστα Ἀθανάτων διέταξεν ὁμῶς, ἐπέφρασδε δὲ Barocc.

74. Guietus ἀθανάτοις διέταξε νόμοις. Sed vulgatum habet Theophilus ad Autolyc. II. p. 58.

79. Diodorus Siculus IV. 7. ἢ σφέων προφερεστάτη ἐ. ἀ.

79—87. Stobaeus Serm. XLVI. p. 326. ubi Καλλιόπη τ' εἶδη — ἣ μὲν γὰρ — γεινόμενόν τε ἴδωσι — προχέουσιν ἀοιδήν. [Stob. 212. (7) 527. b. γινόμενόν τε ἴδωσι St. προχέουσιν St. Reiz.]

[80—85. Hunc locum Themist. or. XI, p. 254. recitat, ubi legit v. 80. Ἡ γὰρ καὶ β. 81. τιμήσωσι. recte. 82. γινόμενον. 83. χεύουσιν. 84. οἱ δέ τε λ. Reiz.]

81. τιμήσωσι Themistius IX. p. 122.

83. Scholiastes sine dubio legit ἐέρσην. Ἐέρση, inquit, ἡ δρόσος κηρίως· νῦν δὲ μεταφορικῶς τὸ μέλι. Γλυκερὴν δὲ τὸ γλυκὺ καὶ ἁπαλὸν τῶν λόγων. et sic Themistius probante Graevio. Vulg. ἀοιδὴν, haud omnino damnandam censet Wolfius, et eam sane servat Aristides nostra adhibens a v. 80. ad v. 90. T. II. p. 98, 99 = 265. Ἐέρσην habet Barocc. cum ἀοιδὴν pro v. l.

84. οἱ δέ τε λαοὶ Aristides, Themistius, et paullo supr. τοῦ μὲν ἐ. γ. γλ. χεύουσιν.

πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.
τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὡς, ἱλάσκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
φιλεῦνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

[86. ἀγορεύει Αἰδοῖ μειλιχίῃ· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν, Αἶψά τε — Lennep. ad Coluth. 1, 10. p. 49. sq. Cf. Hom. Od. 8, 172. Reiz.]

86. ἀτρεκέως ἀγορεύων Aristides.

[87. Arrian. in Epict. 2, 12. Reiz.]

88. Schol. Soph. Phil. 136.

88—90. Stobaeus Serm. XLVI. p. 326. ubi οὕνεκεν ἄλλοις. Sed recte cum vulg. LXXVIII. p. 468. ubi sunt vv. 85—92.

91. Schol. variam lectionem memorat Ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα, quam receptae praetulit Graevius. Wolfius contra vulgatam defendit ex Homeri Od. Θ. 171. θεὸν θ' ὡς Trinc.

93. οἵα τε Μουσάων R. Ald. Junt. οἷά τε μ. B. τοίη Μουσάων Guietus, et Wintertonus [et Lennep. Reiz.], quam lectionem in notis amplectitur Wolfius: οἷά τοι Trinc.

94. Utraque Junt. Bar. Schol. Pind. Pyth. IV. 313. Nem. III. 1. ἐκ γάρ τοι μουσάων. [Debet aut deleri particula τοί, aut scribi Μουσέων. Reiz.] In priore loco Cod. Gotting. Μούσεων. cf. Herman. ad Hom. H. XXV. Schol. Ven. A. ad Il. Α. 176. ἐκ γὰρ Μουσάων. Schol. B. ἐκ γάρ τοι Μουσάων. Eustath. p. 76, 1=57, 17. ὡς ἐκ μὲν Μουσῶν. Themistius Or. VII. p. 79. C. ἤδη οὖν πότε ἤκουσας Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ, ὅτι ἄλλοι μὲν ἄλλα σαφῶς κτῶνται παρὰ τῶν θεῶν, Ἐκ μὲν Μουσάων καὶ Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο, κιθαριστάς τε εἶναι καὶ ποιητὰς, Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆας. Conf. XIII. p. 170. B.

95. χθονὶ Guietus, ut in Hom. Hymn. et Schol. Ven. qui ἔασιν omittit.

96. 97. Stobaeus Serm. XLV. p. 322. ubi φίλωνται, ut Hom. Hymn. ῥέεν Bar.

Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὓς δ' ἅλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
εἰπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,
καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων,
ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπατ' ὅ τι πρώτιστον γένετ' αὐτῶν.

Ἦτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,

104—153. Citat Theophilus ad Autol. p. 58.

108. Hunc et seqq. ad v. 139. allegat Origenes Philosophumen. e Cod. Medic. editus in Gronovii Thes. T. X. p. 290. ubi mox *οἰδμά τε πόντου*.

112. *ὡς στέφανον λάσαντο* Origenes, cui deest v. 111.

114. In codice Regio hoc Scholion adscriptum erat: *Δύο ἔπη ὁ Σέλευκος ἀθετεῖ· οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον τὸ Ἐξ ἀρχῆς μόνον λέγουσιν.* Ego cum Guieto ad h. l. et Heynio in elegantissima Comment. de Theogonia ab Hesiodo condita p. 152. totum prooemium Hesiodo abjudicem. Theogonia incipit a v. 116. Ruhnkenius.

115. *καὶ ἔπειτα ὅτι περ πρῶτον γένετ' αὐτῶν* Origenes.

116. Locus ab iis imprimis celebratus qui de rerum initiis scripserunt. Praecipue consulendi Plato Sympos. p. 178. B. Aristot. Phys. Ausc. IV. 1. Metaphys. I. 4. Plutarch. Is. et Osir. p. 374. B. Sympos. p. 678. F. An aqua p. 955. E. Pausan. IX. 27. Achilles Tatius Isagog. p. 83. ed. Victor. Cornutus de N. D. p. 173. Sextus Empiricus Pyrrhon. Hypot. III. 16. Adv. Mathemat. IX. p. 550. X. p. 635. Stobaeus Ecl. Phys. I. 11. Ridet Aristophanes Av. 694.

117. Plutarch. Orac. Def. p. 433. E.

[V. 118. 119. Intrusi a rhapsodo, ut putat Heynius Comm. Soc. Gott. T. II. 1779. p. 138. Cf. Wolf. ad Plat. Symp. p. 20. Reiz.]

118. Hunc versum ex male accepto *πάντων* forsan ortum, expungendum esse viderunt jam Guietus et Heynius. Idem occurrit infr. 794. Schol. ad v. 117. *Διὰ τοῦτο καὶ Πλάτων αἴτιον τοῦ κόσμου φησὶ τὴν γῆν ἐν τῷ Φαίδωνι· ὅθεν ὁ ἐπαγόμενος ἀθετεῖται στίχος.* Nec videtur versum in libris suis habuisse Chalcidius, cum latinis versibus haec verteret Comm. in Timaeum p. 325. ed. Fabric. *Prima haec est Caligo, dehinc post Terra creata est Spirantum sedes firmissima, pectore vasto.* Wolfius. Abest a Sexto Empirico. Ἀθανάτων|τοι Cornutus.

119. *Τάρταρά τ' ἠνεμόεντα* Origenes. *Τ. τ' εὐρυόδοντα* Cornutus. Vide Schol. Ven. II. *A*: 512.

ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο.
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόεντ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί.
γείνατο δ' Οὔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
ἡ δὲ καὶ ἀτρύγετον Πέλαγος τέκεν οἰδματι θύον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοιόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
Θείάν τε, Ῥείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
[δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.]

Eustath. Il. *A.* p. 108 = 81, 37. μυχῶν Bar. Trinc.

120. Aristoteles, memoriae fortasse vitio, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν. Idem supra 116. πάντων μὲν πρώτιστα, quod nescio an Latine reddere voluerit Festus p. 185. *Inchoare videtur ex Graeco originem trahere, quod Hesiodus* omnium rerum *initium esse dixerit chaos.*

122. ἐπίφρονα βουλὴν Cornutus.

123. Schol. Euripid. Orest. 174. Arati Phaen. 411.

124. Ammonius v. Ἡμέρα. Etymologus p. 429, 25.

125. Deest Origeni. [Noctem Hesiodus ex Chao natam, et Erebi sororem et coniugem dicit: at M. Varro ap. Sex. Pompeium Erebo creatam. Victor. V. L. 3, 4. — Didymus ad Iliad. 8, 368. ἐξ ἐρέβους) ἐκ τοῦ ἐρέβους. ὅ ἐστι σκότους. ἔστι δὲ ὁ πρὸ τοῦ ταρτάρου τόπος. Reiz. Ad Aristophanis ex Avibus v. 695. Ἐρέβους δ' ἐν ἀ-

πείροσι κόλποις a Clerico allatum haec adscripsit Reizius: Etiam Euripides in Oreste Noctem Erebi loca incolere significat his verbis, Ἐρεβόθεν ἴδι.]

126. Schol. Pindar. Nem. VI. 1. πρώτιστον ἐγείνατο — καλύπτῃ. Vulgata habent Stobaeus Ecl. P. I. 11. Schol. Sophocl. Electr. 86. Arat. Phaen. 22. Etymolog. M. p. 642, 11. πρῶτα Origenes.

127. Origenes δύναμιν περὶ πάντα καλύπτειν et mox 129. ὅσα pro θεῶν. 130. Νυμφαίων αἳ ναίουσι κατ' οὔρεα.

128. ὅς ῥ' εἴη Stobaeus. Versum uncinis inclusit Wolfius.

134. Plutarch. Placit. Phil. p. 880. C. Etymolog. M. p. 523, 48.

137. ἀκρότατος γένετο Origenes.

138. Ridiculum illud θαλερὸν τοκῆα, jam olim castissimas Aristarchi aures offendit, ut Schol. monet; sed is, quod valde miror, maluit θαλερὸν explicare θαλεροποιὸν τῷ βίῳ quam ineptum vel-

γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας, ὑπερφιάλους ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργην ὀβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, καὶ ξὰν τε κεραυνόν.
οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ.
[Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἓις ἐνέκειτο μετώπῳ·]
ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μήχαναι ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ἄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
ἄπλατοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ στιβαρῇσι μέλεσσιν.
ἰσχὺς δ' ἄπλητος, κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆϊ
ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,

sum expungere. Ego nihil arbitror esse certius, quam illum pro scioli captu mutatum, et huc retractum ex v. 155. Nostram rationem probat Heynius. Ruhnkenius.

140. ἀστερόπην Bar. Trinc.

141. Schol. Apollon. Rhod. I. 730.

142. οἳ δ' ἦτοι Hermannus ad Hom. H. Cer. p. 105.

Ibid. Crates delevit hunc versum, et pro illo supposuit istum: οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες. Caussa haec est. Quia Cyclopes fuerint mortales, non dii, nec diis similes. Inde postea ab Apolline interempti, teste Leucippo in Catalogo. Sed haec vis est. Quasi non plures commemorentur in hoc libro, qui ex diis sati mortales tamen nati fuerint. Cyclopes autem diis similes erant robore et staturae magnitudine, non immortalitate. Graevius.

143. ἐνέκειτο Junt. 1. 2. αἰέκειτο Trinc.

145. Citat Eustath. Il. Β, p. 286 = 216, 48.

148. ὄμβριμος Junt. 149. ib. γνήσ. 150. ib. ἐπ' ὤμων.

[149. Mureti V. L. 6, 15. — τοὺς ἑκατοντάχειρας γράφει ἡσίοδος οὐρανοῦ καὶ γῆς γένος. Didym. A. 402. — Κόττος — Γύγης) Apollod. I, 1. Κοῖος — Γύγης. De Gya cf. Bentl. ad Hor. C. 2, 17, 14. — Κοῖος v. 134. Reiz.]

151. ἄπλατοι. Sic Trinc. ἄπλαστοι Ald. Bar.

152. Obelo h. v. confodit Guietus ob Ἔργ. 149. Scut. H. 76, Heynio omnino retinendus videtur.

153. ἄπλητος Bar. MS. Paris. apud Ruhnken. H. Cer. 83. et Junt. 1. 2. ἄπλατος Ald. Trinc.

156. δ' delet Guietus. Contra statuit Wolfius, construendum δειν. παίδων ἦσαν, καὶ ἤχθοντο σ. τ. unde patet particulam δὲ abesse non posse.

157. ἀνίησκε edd. vett.

Γαίης ἐν κευθμῶσι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός· ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ.

Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀτασθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.

Ὣς φάτο. τοὺς δ' ἅρα πάντας ἕλεν θέος, οὐδέ τις αὐτῶν
φθέγξατο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
αὖψ αὐτις μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν.

Μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.

Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
εἶσε δέ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανὸς· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητος ἐκίδνατο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη
πάντη· ὁ δ' ἐκ λοχεαῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
ἐσσυμένως ἄμησε, πάλιν δ' ἐρρίψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
ὅσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
γείνατ' Ἐριννῦς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,

[158. Corrupte affertur in grammat. cod. Havn. ap. Bloch. ad Etymol. M. p. 917. Ed. Lips.]
159. στεναχίζετο Junt.
160. στεινομένη. Seleucus malebat ἀχνυμένη, merito improbante Graevio. Mox ἀπεφράσσατο Baroce.
162. μὲν ἐπέφραδε Trinc.
165. πατρός γε Ald. πατρὸς δὲ Junt. infr. 171. πατέρος τε Junt. Bar.
169. αἶψ' αὐτις Bar.
176. Conf. Eustathius ad Dionysium Epist. p. 109. ed. Oxon.
178. λοχοῖο Bar. R. S.. λοχίοιο Junt. λοχείο Trinc. ἐδέξατο Junt.
179. Hunc locum imitatus est Antimachus apud Plutarchum II. p. 275. A. Citat Etymol. M. p. 148, 25.
184. ἐδέξατο Bar.
185. Versum respicit Pausan. in Attic. p. 68. Wolfius.

τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας.
Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
μήδεά θ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὥς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὥρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ'· ἔνθεν ἔπειτα περιῤῥύτην ἵκετο Κύπρον·
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἄέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
[ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐϋστέφανον Κυθέρειαν]
κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
[κυπρογένειαν δ', ὅτι γένοιτο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·

186. Deest versus in Barocc.

187. Eustathius Il. T. p. 1210, 38. *Δῆλον δ' ὅτι καὶ νυμφῶν ὄνομα αἱ μέλιαι, ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ· αὐτὸ δὲ καθ' ὁμωνυμίαν τῶν δένδρων, οἷς μυθικῶς ἔχαιρον ἐκεῖναι.*

188. *μήδεα δ'* Barocc. Junt. et Heyne. *ἀποτμήσασ'* conj. Guietus. *ἀδάμαντι* dedit Graevius ex Commelini sententia. Edd. primariae *ἀδάμαντον*. *ἀδάμαντι* praebet Junt.

189. *ἀπ' ἠπείροιο* Bar. Junt. ut e conjectura Guietus. in aliis *ἐπ' ἠ*. Apollodorus I. 1, 4. *Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παίδων, πείθει νοῦς Τιτᾶνας ἐπιβήσεσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἅρπην Κρόνῳ· οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν.*

196. *ἔπλητ'*. Quod Guietus de conjectura reposuit, *ἔπλητ'*, in cod. Paris. legitur. Est ab antiquo *πλῆμι*, *appropinquo*, pro *πέλημι*, *πελάω*, unde adjectivum *ἄπλητος*, de quo diximus ad Homeric. H. Cer. 83. Hom. Il. Δ. 449. *ἀσπίδες ἀμφαλόεσσαι ἔπλητ' ἀλλήλῃσι.* Il. Ξ. 438. *αὖτις ἐξοπίσω πλῆτο μᾶλλον.* Hesychius, ad priorem locum respiciens, *Ἔπλητο· ἐπλησίαζον, ἥπτοντο*, ubi v. Kusterum. Ruhnkenius. In Trinc. dudum legebatur *ἔπλητ'*. Cett. *ἔπλετο*.

[194. Schol. Homer. Il. 3, 424. Lennep. ad Coluth. 2, 4. p. 95. sq. Ruiz.]

195. Junt. 2. Barocc. *ἔπειτα* probante Heynio.

196. Versum spurium uncinis indlusit Wolfius, qui notat eum non agnosci a Platone h. l. citante in Cratylo p. 406. H. St. [196. 199. Ejicit Lennep. Ruhn. Qui in textu *Ἀφρογενῆ* et *Κυπρογενῆ* correxit, in margine *Ἀφρογενία* et *Κυπρογενία*. Ad *Ἀφρογενία* adscripsit: „nunquam Homerus ita vocat.“]

198. Eustath. ad Dionys. v. 498. Suidas v. *Κυθέρεια· οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσιόδός φησιν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ νευθόμενον ἔχρυσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίημι· διὰ γὰρ τοῦ νεύειν ἔχει τὴν δύναμιν.* Etymolog. M. p. 543, 43.

199. 200. Hos versus merito damnare videtur Wolfius, licet posteriorem Grammatici veteres haud semel in partes vocent. Schol. Ven. Il. E. 458. Eustath. Il. Δ. p. 439 = 334. E. p. 558 = 423. Z. p. 650 = 513. Etymolog. M. p. 179, 6. et 546, 20. ubi MS. Dor-

φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.]
δ' Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
ομένῃ τὰ πρῶτα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
την δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἠδὲ λέλογχε
ραν ἐνὶ ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
θενίους τ' ὀάρους, μειδήματά τ', ἐξαπάτας τε,
ψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.
[Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν,
δας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτός.
κε δὲ, τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ν, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.]
Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον, καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων·
τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή.
ερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
ερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
σεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν·
Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
θώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπόν· αἵτε βροτοῖσι
ομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

τ ἐ
sic habet: διὸ γεννᾶται ἐν π
ι ἐνὶ πόντῳ. Commode ob-
t V. D. quod Ἀφροδίτη φι-
δὴς nusquam legitur, nisi
Grammaticos; qui hujus
mentionem fecerunt, pro
semper Homerus et alii dein-
poetae habent φιλομμειδής,
e aliter infra 989. ubi adeo
ulli alterum reponere vole-
— Quin et alterum cogno-
a Cypro ductum forte ne me-
re quidem potuit Hesiodus,
paullo ante, deam in mari
n, et tum primum Cythe-
inde etiam Cyprum adpu-
dixerat. Similia fere Lenne-
ad Coluthum p. 94. Dedi
Trinc. γέντο Bar. [γέντο etiam
.] ἐνὶ πόντῳ Bar. Ald. καὶ
μηδεία Bar. [Κυπρογενῆ δτ'
o — Dorvillius Crit. Vanno
o, male. Reiz.]

202. γειναμένη Bar. et mox ἔ-
σχεν. γινομένη Ald. Junt. Trinc.

207—210. Obelo notat Wolfius. Ad hanc Etymologiam plus semel alludit Eustathius. Grammaticus in Etym. M. p. 760, 40. Τιτὰν παρὰ τὸ τιταίνω, οἱονεὶ οἱ τείναντες τὰς] χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου.

212. 215. Spurios censet Heynius. ᾧ τινι Ald. Trinc.

217. 218. 219. Hi versus si scripti sunt ab Hesiodo, ut sunt profecto, necesse est ab interpolatore esse vv. 904. 905. 906. ubi Parcae Jovis et Themidis filiae dicuntur, quae hoc loco Noctis. Antiquitas interpolationis intelligitur ex Apollodoro, qui eam secutus est I. 3. p. 7. Ἐκ μὲν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ Ζεὺς γεννᾷ Μοίρας, Κλωθὼ, Λάχεσιν, Ἄτροπον. ubi Th. Galeus ad nostram sententiam accommodate scribit: Diu est, cum

αἰῶνα ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραβασίης ἐφέπουσαι
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὀπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.
τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
[Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,]
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτεροθύμον.
Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον, ἀλγινόεντα,
Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,

suspicatus sum, illud opus (Theogoniam) non esse unius hominis. Ex his versibus primum affert Stobaeus Ecl. Phys. p. 9. ubi νηλεοποίνους editur. Monstri similis lectio est κλεοπόνους, quam Graeculus Grammaticus, Jo. Diaconus, non solum mendosam, sed etiam, quod stultius est, explicare conatur. Jam etsi nihil est in vulgata lectione, quod quemquam offendere possit, suspicor tamen ab Hesiodo scriptum esse, νηλιτοποίνους. v. Orphei Arg. 1362. Ruhnkenius. Hos versus habet Stobaeus Phys. I. 9. p. 11. ubi νηλεοποίνους. νηλεοποίνας Bar. Junt.

218. Schol. Pindar. Ol. VII. 118.

220. Quod *Μοίρας* hic munus datum, scelerum poenas exigere, a solito charactere harum dearum recedit, ut dicendum sit, vel non adoptasse hoc recentiores, vel textum vitio laborare. Wolfius. Versus 220—222. a Rhapsodo insertos esse nullus dubito; dubito nunc an 217—219. et ipsi ab Hesiodo profecti sint. Nam praecesserat *Μόρας* et *Κῆρ*, nunc subjiciuntur *Μοῖραι* et *Κῆρες*, serioris ingenii foetus, et *Μοῖραι* memorantur infra 904. ex Jove natae: ut adeo nunc illos versus relinqui malim, quam eos, qui hic inserti sunt. Heynius.

222. Stobaeus Ecl. Phys. I. p. 9. *πρίν ἀποδώωσι*.

223. *Νέμεσιν*. Diaconus legisse videtur *Μέμψιν*: interpretationi hoc puto deberi, qua Nemesin explicarunt Grammatici, ut Eustath. ad Il. p. 917. Nemesin tuetur quoque Hyginus. Wolfius.

224. Guietus, alienum *Φιλότητα* tentanti, monstrum vocis *Δόλότητα* excidit, quod, omnes et concurrant aruspices, vix expient. At demiror, eum, qui tot bonos et germanos versus proscripserit, hunc ineptissimum et manifeste insititium ferre potuisse. Quis enim credat, Hesiodum tam parum sibi constitisse, ut cum supra v. 201. 209. Veneri attributa dixerit *Παφθενίοιό τ' ὀάρους, μειδήματά τ', ἐξαπάτας τε, Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε*, hic blandas amantium fraudes inter res maxime detestabiles referret. Interpretes misere se torquent in his ad concordiam revocandis. Nos eruditissimum Heynium nobiscum sentire gaudemus. Ruhnkenius.

227. Ruhnkenius emendat *Ἄτην τε, Λιμόν τε* ut *Ἔργ.* 228. Heynius *Λοιμόν τε, Λιμόν τε*.

Ib. *λιμόν*. Graevius e Schol. et sic Ald. Trinc. Bar. Conf. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 207.

228. *φόβους* Trinc. Conf. Homer. Odyss. *Λ*. 611. [Eundem locum et Gell. 15, 25. adscripsit Reiz.]

229. *Ἀμφιλογίας τε*. Ulcus hic subesse indicat vacillans metrum. Guietus male reponit *ἀμφιλλογίας*, vocabulum hactenus inauditum.

ινομίην, Ἄνην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν,
κον δ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιδδονίους ἀνθρώπους
αίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
βύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
ὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
ται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν
ς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
ῃ μισγόμενος, καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
φβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων,
τῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠϋκόμοιο,
ρης, Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο·
ωτώ τ', Εὐκράντη τε, Σαὼ τ', Ἀμφιτρίτη τε,
ίρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
ιοθόη, Σπιώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τ' ἐρόεσσα,

MSS. habent φενδεά τε, λό-τ' ἀμηλογίας τε.
o. Δυσνομίην, Ἀπάτην τε
pkenius. ἀλλήλῃσιν 2 MSS.
1. Schol. Pindari Nem. XI. 30. seq. Stobaeus Serm. XXVIII. 36.
3. Νηρέα δ' edidi cum Trinc. Volfio. Alii τ'.
o. Edd. Ald. Junt. μεγήρια, l vocabulum agnoscit Hesy-s. Eodem redit lectio Trin-lii μεγήρηα. Edd. posteriores Bar. μεγήρατα ut Etymolog. 74, 54. quem citant Guietus Volfius. Nec dissimulandum tamen, quod observavit Al- ad Hesychium, formam με-τα ab Etymologo haud obscure tel. Sed, Ruhnkenio judice, ae ratio μεγήρατα postulat.
1. Aelianus H. A. XIV, 28. v. ne Hom. T. VII. pp. 433. 798. 42. Herodotus 4, 25. negat se e Oceanum fluvium: id no- videri sibi fictum ab Homero alio ante eum poeta. Etiam anias I, 53. negat Oceanum ium esse, sed mare terras am-biens. Apollon. IV. Αἰγαίου ἐδά-μασσεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο Νηϊάδα Μελίτην. (93. a. extr.) Hygin. Pontum Euxinum dicit Axenum fluvium. Hunc Apollonii locum Nic. Heins. in Epp. Sylloge Burm. p. 402. de mari Aegaeo accipit. Sed est Aegaeus fluvius circa Cor-cyram, ut scholiast. (240. b. 71.) notat ad IV. (104. a. 16.) Αἱ μέν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγα-τρες. Hom. Od. 11, 638. τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν — 12, 1. ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο. Et 24, 11. πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοάς. — Aegyptii Nilum sua lingua Oceanum dicunt. Diod. Sic. I. 1. extr. Aliter explicat hoc Str. p. 10. Reiz.
243. Εὐκράντη e Trincavell. Al-dus aliique Εὐκράτη. vv. 246. et 247. transponuntur in Barocc. R. S. Junt.
245. Edd. Vett. Σπειώ τε Θοή, Ἁλίη τ' ἐρόεσσα. Quod editur, est e praecepto Valckenaerii ad Ammon. p. 165. citantis Homer. Il. Σ. 40.
246. Alio respicere videtur Har-

καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυὴ,
Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ροδόσαχυς,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱππωθόη τ' ἐρόεσσα, καὶ Ἱππονόη ροδόσαχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
πνοιάς τε ξαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
ῥεῖα πρηΰνει, καὶ ἐϋσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ', Ἠιόνη τε, ἐϋστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς, καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Ἀυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυὴν τ' ἐρατὴ, καὶ εἶδος ἄμωμος,
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίππη,
Νηδώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε, Προνόη τε,
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυῤῥείταο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἡ δ' ὠκείαν τέκεν Ἶριν,
ἠϋκόμους θ' Ἅρπυιας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,

pocratio. v. *Μελίτη — κεκλῆσθαι δέ φησι τὸν δῆμον Φιλόχορος ἐν τρίτῃ ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν Ἡσίοδον, Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον, Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.*

248. Graevius pro *Πρωτὼ* legendum suspicatur *Κραντὼ*, quam quidem emendationem ad v. 243. minus cogitanter retulit Wolfius. [Lege *Πλωτὼ*, ut in suis exemplaribus reperit Aegius. Gale ad Apollod. p. 6. l. 18. Reiz.]

[249. *Πρωνομέδεια* Blomfield. ad Aeschyli S. c. Theb. p. 112. Ed. Lips.]

250. *Πανόπεια* Hermannus Orphic. p. 728.

253. *σὺν Κυματολήγῃ*. Schol. *τῇ τῶν κυμάτων λήξει, τουτέστι καταπαύσει· ἐὰν γὰρ ἄνεμα ἀκούσωμεν, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος, ἔσονται μία καὶ πεντήκοντα κατειλεγμέναι. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ, πατρονόη νημερτής τε, ἣ πατρὸς ἔχει νόον, τὸ τε περισσὸν φασὶ κεῖσθαι· ἵνα κατὰ τοῦ πατρονόη ἀκούσηται ἐπιθετικῶς· ἡ γὰρ προνοουμένη πάντων, ἀληθὴς ἐστι. Καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς Νηρεὺς, ἀληθὴς παρωνόμασται.* Ex postremis colligit Valckenaerius loc. cit. Scholiastam habuisse v. 261. *Πατρονόη τε*, in qua lectione confirmanda omnem laborem supervacaneum fore censet.

254. *πραΰνει σύν τε ἐϋσφύρῳ* Trinc. *πραΰνει* Bar. et mox *καὶ ἐϋστέφανός θ' Ἑλιμήδη*.

256. *Γλ. φιλομειδὴς τ' αὖ κ. Π.* Trinc.

267. Schol. Apollon. Rhod. II. 276. Etymolog. M. p. 148, 29. Apollodorus I. 9. 21. [*Ἁρπυῖας*. Reiz.]

αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕποντοι,
ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους,
ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ', Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα.
ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω,

269. Hunc locum imitatur Apollonius Rhodius II. 528. Ἅρπυιαί τ' Ἰρίς τε διέτμαγον· αἱ μὲν ἔδυσσαν Κευθμῶνα Κρήτης Μινωΐδος, ἡ δ' ἀνόρουσεν Οὔλυμπόνδε θοῇσι μεταχρονίῃ πτερύγεσσιν. Voce μεταχρόνιος omnium primus usus videtur Hesiodus. Est quidem in Apollonii Lexico Homerico: Μεταχρόνιον· μετέωρον. Sed cum nulla vocabuli vestigia in Homero reperiantur, credibile est, eam glossam, sicut plures alias, ex Hesiodo in illud Lexicon temere migrasse. Scripturae ratione nihil est incertius. Nam et apud Apollonium, et apud alios, modo μεταχρόνιος, modo μετάχθόνιος, scribitur. II. 589. ὑψοῦ δὲ μεταχρονίῃ πεφόρητο. III. 1150. ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίῃ πεπότητο. IV. 952. καὶ ἐς ἠέρα πέμπει Ὕψι μεταχρονίην. ib. 1296. Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσε. et 1385. Νῆα μεταχρονίην — φέρειν. Vetus poeta περὶ καταρχῶν v. 420. ἐν νεφέεσσι μεταχρονίην φορέεσκεν. Nonnus XX. p. 548. μεταχρονίῳ δὲ πεδίλῳ Αἰθέρος ἔνδον ἵκανε. et sic etiam XL. p. 1078. Suidas: Μεταχρονίη· ἡ εἰς ὕψος φερομένη. cui glossae subjicit exemplum, ἐκ τῶν Μυθικῶν, ni fallor, petitum: Τίς γὰρ ἐμοὶ σέο μισθὸς ἐπάξιος, ἤν σε διδάξω Ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι; Etymologus quoque M. p. 581, 41. agnoscit μεταχρόνιος. Item Hesychius, Μεταίσιον (l. μετάρσιον) μεταχρόνιον. ubi explicatio, inverso ordine, vocabulum, quod explicatur, praecedit, ut v. Ἀπόναιο, v. Ἐρᾷ etc. Mihi vox non ex μετὰ et χρόνος, ut Scholiastes Hesiodi nugatur, sed ex μετὰ et χθὼν composita videtur: quamvis facile largiar, doctiores etiam Graecos, depravatam vulgi consuetudinem secutos, μεταχρόνιος pro μεταχθόνιος scripsisse. Ruhnkenius.

270. καλλιπάρῃος correctio est Seleuci apud Schol. a Graevio laudata, quam a Wolfio repudiatam, in textum omnino recipiendam censet Heynius.

272. Ineptam Clerici conjecturam ἑρπόμενοι bene refutat Robinsonus citando Homer. Il. E. 441. Οὔποτε φῦλον ὁμοῖον Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων. Conf. Luciani Hermot. c. 5. T. I. p. 745.

274. Schol. Ven. ad Il. K. 36. τον περι Γοργους μυθον Ησιοδος επλασεν. Hesychius ex emend. Hemsterhusii, Schol. vetust. Homer. Od. A. 633. verba referens, Γοργείην κεφαλήν· οὐ τὴν Γοργόνα ἐκληπτέον, ἀλλὰ γοργότητά τινα, καὶ φόβητρον· Ἡσίοδος δὲ πλανηθεὶς, ἀνέπλασεν ἐκ τούτων τὰ περὶ τὸν Περσέα, ὅτι ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν Γοργόνος. Τὰ γὰρ περὶ τὴν Δανάην, καὶ τὸν Περσέα, καὶ τὰς Γοργόνας, Ὅμηρος οὐκ οἶδε. Conf. Etymolog. M. v. Γοργός.

277. ἀγήρως Bar. Ald. Junt. Trinc. Inter 279 et 280. Ald. Trinc. Bar. inserunt v. 288.

αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
[τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γείνεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.]
χὠ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων,
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διῒ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη,
βουσὶ παρ' εἰλιπόδεσσι, περιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ·
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερήν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθρον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
σταθμῷ ἐν ἠερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἔχιδναν,
ἥμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
[ποικίλον, ὠμηστὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.]

280. κεφαλὴν Περσεὺς Schol. Pindari Ol. XIII. 89.

281. ἔκθορε χρυσάωρ. Guietus, probante Hermanno Orphic. p. 419. Sed ἐξέθορε cum MSS. edd. habet Schol. Pindari.

282. 283. Uncinis inclusit Wolfius. παρὰ πηγὰς Trinc.

282. ὅτ' ἂν Bar. Ald. Junt. Mox ἔχων Junt. Trinc. Bar. 283. γένθ' Trinc. γείναθ' Bar.

286. Schol. Arati Ph. 204.

287. Ald. Junt. Barocc. R. S. cum Schol. Aristoph. Eq. 414. et Suida v. κυνοκέφαλος, τρικέφαλον. Vide Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 259. b. (N. B. numeri 257. 258. 259. 260. in ed. sec. per errorem his positi sunt.) [G. Canter. IV. 21. Reiz.]

288. A Junt. abest, sed a Codd. agnoscitur. Dorvillius Charit. p. 13 = 205. Mox βουσὶν ἐπ' ἐ. Junt. ut Homer. Il. Z. 424.

293. Ὄρθρον dedit Robinsonus Barocc. et sic Tzetzes ad Lycophr. 651. in MS. Bar. Ὄρθον est in Schol. Pindar. Isthm. I. 15.

295. ἀμήχανος Trinc.

300 — 305. In his versibus collocandis secutus sum Heynium, qui eos, si non omnino omnes alieni habendi sunt, certe trajectos esse censet. Nam vulgati libri ita ordinant: ποικίλον — ἔνθα — τηλοῦ — ἔνθ' ἄρα — ἡ δ' ἔρυτ' — ἀθάνατος. Haec quisque videt non ita a poeta venire potuisse. Turpiter claudicant ex vulgari ratione in primis postremi versus: ἡ δ' ἔρυτ' εἰν — ἀθάνατος. Deinde

ἡ δ' ἔρυτ' εἰν ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχεινα,
[ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.]
ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
[ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.]
Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ·
δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔτι φατειόν,
Κέρβερον ὠμηστὴν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ.
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ
Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
Ἡρακλέης, βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερήν τε.
τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέοντος·

clausula ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης v. 300. ex aliis locis huc videtur translata, postquam novi versus ansam dederat glossema ποικίλον, ὠμηστήν. Prorsus enim hic inutile illud emblema est. Tum Echidna νύμφη ἀθάνατος appellari vix potuit, cum ea ab Argo interemta tradatur: quamquam hoc urgere nolim. v. Apollod. II. 1. 2. Denique quo totum locum finivi, versus post illum ἔνθα δέ οἱ non minus inutilis videri debet. Attamen forte haec omnia, ut in in edd. vulgantur, patronos suos invenerint. Equidem in re tam lubrica ne verbum amplius. Hoc mihi persuasum est, talia Hesiodum non cecinisse. Wolfius. ζαθέοις ὑπὸ κεύθμοσι Bar.

302. ἀγήνορος R. S.

307. ἄνομόν θ' MSS. Barocc. et R. S. ἄνομον Junt. Mox νύμφῃ Barocc.

310. οὔτι φατειόν. Vide Ruhnken. Epist. Crit. I. p. 107. φαεινόν Bar.

312. πεντηκοντακέφαλον. Duo MSS. Ald. Junt. Vide supra ad v. 287. Recte Schol. Soph. Trach. 1092. πεντηκοντακάρηνον. Trinc. πεντηκοντοκάρηνον.

315. Vide Ruhnken. ad H. Cer. 85.

319. Etymolog. M. p. 76, 12. Apollodor. II. iii. 1.

321. Eustathius ad Il. P. 387. p. 1110, 50 = 1148, 35. a Wolfio laudatus, de verbo singularis numeri cum substantivo pluralis juncto. Ὅρα — ὡς ἐπήγαγε τοῖς τῶν διαφόρων γενῶν πληθυντικοῖς ὀνόμασι τὸ παλάσσετο ῥῆμα ἑνικόν· καὶ φασὶ Πινδαρικὸν τὸ σχῆμα οἱ παλαιοὶ, οὐχ ὅτι Πίνδαρος εὗρεν αὐτὸ, τῆς γὰρ Ὁμήρου μεταλλείας καὶ τοῦτο ἐκεῖνος ἐκέρδανεν, ἀλλ' ὅτι διαδεξάμενος καὶ ζηλώσας, κατεχρήσατο. Ἔχει δ' ἀφορμὴν ἡ

ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ' ὄφις, κρατεροῖο δρακοντος·
[πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.]
τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
ἡ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
Ὀρθρῳ ὑποβρήθῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις,
γουνοῖσιν κατάνασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
κρατέων Τρητοῖο, Νεμείης, ἠδ' Ἀπέσαντος·
ἀλλά έ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.

Κητὼ δ' ὁπλότατον, Φόρκυι φιλότητι μιγεῖσα,
γείνατο, δεινὸν ἄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
πείρασιν ἐν μεγάλοις, παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει,
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.

Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,

σύνταξις τὸ γούνατα οὐδέτερον ὡς πρὸς αὐτὸ μὲν ἀσφάλτως ἐποδοθεῖσα, ἐκεῖθεν δὲ ἀναλόγως ἀπὸ τοιοῦ συμβιβαζομένη καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ δύο γένη. Καὶ εἰσὶ μὲν καὶ ἄλλα τοιαῦτα εὐαφόρμως ἐνικὸν ῥῆμα συντάσσοντα πληθυντικοῖς ὀνόμασιν· σὲν ὀλίγα δὲ ὅμως καὶ ἀθεράπευτα, διαλέκτου νόμῳ· τοιοῦτον καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ, Τῇσδ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. κ. τ. λ. cf. ad Il. Z. p. 634, 37 = 491, 35. Adde Schol. Soph. Trach. 517. τῆς δ' αὖ Barocc.

323. 324. Recte judicat Wolfius post V. D. in Observ. Misc. T. II. p. 317. hos versus ex Homer. Il. Z. 181. irrepsisse.

326. Reposui veterem lectionem ex antiquorum scholiorum auctore, qui legit Φῖκ' ὀλοὴν, et explicat σφίγγα ὀλοήν. Addit porro Boeotos dixisse φῖκα, unde φίκιον locus ubi Sphinx aetatem egerit. Huic Euripidis Scholiastes adstipulatur in Phoeniss. qui tradit φίκιον ὄρος a Sphinge dictum esse, ipsamque a Boeotis vocatam φῖκα. Hinc et Latinis *picati* dicti quorum pedes formam Sphingum habebant. Festus: *Picati appellantur quidam, quorum pedes formati sunt in speciem Sphingum, quod eas Dorii phicas vocant*, Sic φίκιον τέρας dicitur Sphinx apud Lycophronem v. 1463. Φίκιον vero est mons Boeotiae, cujus meminit in Ἀσπίδι v. 55. Stephanus de Urbibus: Φίκειον ὄρος Βοιωτίας καὶ διὰ διφθόγγου καὶ διὰ βραχέως τοῦ ι. Vide et Plutarchum in libello *Quod bruta ratione utantur*. GRAEVIUS. Φῖκ' Trinc. σφίγγ' Ald.

328. τὸν δ' Trinc. De κυδρὴ vide ad Ἔργ. 255.

331. Plerique interpretes vocem τρητοῖο adjectivum faciunt cum *Νεμείης* concordans, eamque exponunt *cavernosae*. Sed perperam. Haec enim vox revera designat montem Tretum, in quo erat spelunca Nemaei leonis, quod Diodorus IV. 11. satis demonstrat. Vide et Pausan. II. p. 144. ROBINSON. Citat h. v. Etymolog. M. 119, 40.

538. Strabo I. p. 52 = 45.

Φᾶσίν τε, Ῥηθώ τ', Ἀχελῳόν τ' ἀργυροδίνην,
Νέσσον τε, Ῥοδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε, καὶ Ἄβησον, θεῖόν τε Σιμοῦντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἕρμον, ἐϋῤῥείην τε Κάϊκον,
Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιόν τε,
Εὔηνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, θεῖόν τε Σκάμανδρον.

Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουσι, σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι,
καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη θεοειδὴς,
Ἴκκώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδεία τε, Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε, Πασιθόη τε,
Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τ', ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοσίς τε, Θόη τε, καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη·
Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατὴ, Πλουτώ τε βοῶπις,
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεστώ τε κροκόπεπλος,
Χρυσηΐς τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρὼ, Ὠκυρόη τε,
καὶ Στὺξ, ἣ δὴ σφεων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων.
αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι. πολλαί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
τρὶς γὰρ χίλιαι εἰσὶ τανύσφυροι Ὠκεανίναι,
αἳ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.

340. Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην vulgatam lectionem, minus recte retinuit et defendit Wolfius. Equidem edidi quod voluisse videtur Guietus.

345. Ἄρδισκον Barocc. Ἄλδισκον Trinc.

347. Eustathius ad Il. Φ. 146. p. 1293 = 1403, 14. citante Wolfio: κουροτρόφοι ἐνομίζοντο οἱ ποταμοὶ διὰ τὴν ὑγρότητα, καθὰ καὶ ὁ ἥλιος Ἀπόλλων διὰ θερμότητα· κουροτρόφους δέ φαμεν τοὺς τὴν νεότητα τρέφοντας. Bar. Ald. Junt. κουρίζουσι σὺν Ἀ. ἄ. Trinc. κουρίζουσιν Ἀ. ξ. ἄ.

351. Ῥοδεία. v. Ruhnken. H. H. Cer. 419.

352. Schol. Apollon. Rhod. III. 242.

356. R. S. περσηΐς τ' ἐρόεσσα.

358. Τελεστώ Barocc. Junt.

359. Κρησηΐς Barocc. Κρυσηΐς Junt. Κρισίη Ald. Κρισίης Trinc. Χρυσηΐς ex Homeri H. Cer. 421. restituendum docet Hermannus.

364. Τρὶς γὰρ μυρίαι — Ὠκεανίδες Schol. Pindari Ol. V. 1. ὠκεανίδες Bar.

τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν·
οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάουσι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Ἠώ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει,
ἀθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ', ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' Εὐρυβίη τίκτεν φιλότητι μιγεῖσα,
Ἀστραῖόν τε μέλαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων·
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεῷ θεὰ εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἠριγένεια
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἕδρη,

367 — 370. Hesiodum manifeste ante oculos habuit Dionysius Periegetes, 644. Ἐκ τοῦ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν, Οἱ μὲν πρὸς Βορέην, οἱ δ' ἐς Νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν Εὔρου καὶ Ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴποι; Οὐ μὲν ἐπωνυμίαν μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ Οὔνομ' ἔχει στροφάλιγγι· τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο Ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμούριον οἶκον ἔθεντο. Wolfius.

369. βροτῶν ἄνδρ' ἓν ἐνισπεῖν. Trinc.

370. ἴσασιν ὅσοι περιναιετάουσι Junt. Steph. marg. ἕκαστα ἴ. οἳ ἂν Eustath. ad Dionys. 638. ὅσοι Trinc.

371. Schol. Eurip. Phoen. 179. Apollon. Rhod. IV. 54. Ammonius v. ἡμέρα. Etymolog. M. p. 449, 15.

374. ὑποδμηθεῖσ'. ita edd. Junt. et MSS. apud Robinsonum, cum Schol. Pindar. Ol. VII. 72. Isthm. V. 1. Pleraeque edd. ὑπευνηθεῖσ'.

[375. Al. Κοίῳ male. Sed alii Κρίον, παροξυτόνως, ut Gale observat ad Apollod. p. 2. l. 10. quod ego melius arbitror: est enim a κριός. Nomen appellativum proprium factum, mutat accentum, non mutat quantitatem. Recte igitur hic scribes metri caussa, Κρείῳ. Et ita scr. supra v. 134. Reiz.]

375. τέκεν ἐν φιλότητι μ. Junt. Trinc. Steph. marg. τέκε ἐν Barocc.

377. ὃς πάσαισι Trinc. Steph. marg. ὅς γε πάσῃσι Barocc.

379. Βορέαν τε λαιψηροκέλευθον Junt. Steph. marg. Βορέην λαιψηροκέλευθον Ald. ἐψηροκέλευθον Trinc. Ad h. l. respicit Suidas v. Θείας.

380. θεὰ θεῷ Junt. Trinc.

381. τίχθ' Ἑωσφόρος Bar. mox πολύσφυρον Junt.

383. Videndus Pausanias VIII, 18.

384. νείκην Junt.

οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ πάϊσαι θεὸς ἡγεμονεύει·
ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωντες.
ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στυὸς ἄφθιτος Ὠκεανίνη,
ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μή τιν' ἀποῤῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἕξέμεν, ἣν τὸ πάρος γε, μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
τὸν δ' ἔφαθ', ὃς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἥ θέμις ἐστί.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυὸς ἄφθιτος οὔλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παίδεσσι, φίλου διὰ μήδεα πατρός.
τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
παῖδας δ' ἤματα πάντα ἑοὺς μεταναίτας εἶναι.
ὡς δ' αὔτως πάντεσσι διαμπερὲς, ὅσσαπερ ὑπέστη,
ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει.
Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεί,
ἤπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
[μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγαναίτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.]
γείνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμόν, ἣν ποτε Πέρσης
ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμου ἱλάσκηται,

387. ἡγεμονεύοι Guietus, probante Wolfio.
393. ἀποραίσειν Ald. Junt. Trinc. Supra θεὸν Trinc.
397. ἄφθιτον Barocc. Trinc.
400. Schol. Venet. Il. Θ. 369.
401. ἑοῦ Barocc. Trinc.
408. Ex margine adhaesisse h. v. judicant Heyne et Guietus, quibus libenter assentior. Friget non parum post superiòra versus cum illa ipsa ἐπαναφορᾷ, qua eum adeo commendare studet Robinson. Wolpius.
409. Περσεὺς ἠγάγεθ' ὡς μ. Bar.
415. Schol. Euripid. Hippol. 146, 228.
417. ῥέζων Trinc.

νικλήσκει Ἑκάτην· πολλὴ τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
καί τε οἱ ὄλβον ὀπάζει· ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων,
οὐδέ τι μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
ἀλλ' ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔκλετο δασμός.
οὐδ' ὅτι μουνογενὴς, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
[καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ, ἠδὲ θαλάσσῃ]
ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
ᾧ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν.
ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέλῃσιν.
ἠ δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
[ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι·]
νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἆεθλον
ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὀπάζει.
ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
καὶ τοῖς οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ἄπασε πολλὴν,

420. Pleraeque edd. Bar. ὀπάζοι. Alterum recte dedit Wolfius ex ed. Schmidii. τε om. Junt.

425. Vide Ruhnken. ad H. Cer. 86.

426. Οὐδέ τι μουνογενὴς Schol. Apollon. Rhod. III. 1056.

427. Delent Wolfius et Heynius.

430. Reponenda est veterum librorum lectio, quam temere commutavit Commelinus, ut ex notis ejus editioni praefixis videre est: *Hic pro ἔνθ', inquit, reposuimus ἔν τ', et pro ὃν κ', ὧν κ'.* Sed ὃν κ' non erat de sua sede deturbandum. Subauditur enim μεταπρέπειν. Sensus est, *in concione inter homines excellit, quemcumque voluerit excellere Hecate.* Graevius.

431. ὅταν Trinc. θωρήσσοντο Barocc.

436. Versum frigide ex superioribus repetitum esse istud καὶ τοῖς satis arguit. In quo judicium nostrum sequitur Heynius. Ruhnkenius. τοῖς emendavit H. Steph. antea τοῖσι.

438. τοκεῦσί τε Ald. Junt. τ. δὲ Bar. et mox παριστάμεν.

440. γλαυκὴ. Supplendum θάλασσα recte notavit Lambertus Bos. Conf. Schol. Venet. ad Il. II. 54. 748. ex h. l. leviter corrigenda.

δεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
ἐσθλὴ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λῃδ' ἀέξειν·
βουκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν,
πολλυνας τ' εἰροπόκων γ' ὀΐων, θυμῷ γε θέλουσα,
ἐξ ὀλίγων βριάει, κάκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
[οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἳ δέ τε τιμαί.]
Ῥεία δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
ἰφθιμόν τ' Ἀΐδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών·
καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὥς τις ἕκαστος
νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο·
τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν Οὐρανιώνων
ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχῃ βασιληΐδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
[καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς·]
τῷ ὄγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥείην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,

446. εἰροπόκων ὀΐων θυμῷ δὲ κ' ἐθέλουσα Bar.

452. Uncinis inclusit Wolfius.

453. Aldus Ῥείη δ' οὐ δμηθεῖσα. Trinc. Ῥείη ὑποδμηθεῖσα.

454. Homerus Il. Δ. 59. Junonem de sese affirmantem induxit Καί μ' ἐτεαβντάτην τέκετο Κρόνος — ubi Schol. Ven. τιμιωτάτην φῦν· πλανηθεὶς δὲ ἐντεῦθεν Ἡσίοδος, νεώτερον φησὶ τὸν Δία. H. v. citat Ammonius v. βωμοί. Etymologus p. 382, 45.

459. Forte ὥς τις ἕκαστος. Quamquam et illud satis bene habet. Wolfius.

462. Edd. vett. ἔχει. Malit forsan aliquis ἔχοι.

465. Spurium judicant Guietus, Heyne, et Wolfius. πατρὸς Trinc.

470. τοὺς αὐτῆς. Quae super. hac scriptura Reizius V. C. per litteras mecum communicavit, eo lubentius adpono, quo magis haec subtilitas ab hominibus Grammaticis nunc negligitur. "Male

μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἑοῖο,
[παίδων οὕς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.]
οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο,
καί οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱέϊ καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τελέσθαι,
[Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.]
ἔνθα μὲν ἶκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
ἔντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,

exaratum est hic et v. 754. αὐτῆς cum spiritu denso. Nam semper illi antiqui dixerunt ἕο αὐτῷ, οἱ αὐτῷ, ἑ αὐτὸν, binis vocabulis, numquam uno, ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν, multo minus per ἐνδειαν, αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτόν. Haec est res certissima, veterum Grammaticorum auctoritate. Nonnumquam omittitur, ubi ea ellipsis nihil obscuri habet, pronomen personale vel possessivum, et ponitur solum ἐπιτεγματικὸν αὐτός. Ut Iliad. H. 538. ubi ad αὐτῶν omissum est ἡμῶν. Il. Φ. 538. ἐν δ' αὐτὸν ἔει πυρί. Cogitandum est σε. Romana ed. hic male αὐτόν. Il. I. 342. τὴν αὖτοῦ φιλέει. Omittitur ἕο vel ἑήν. Vulgatae edd. itidem male exhibent αὐτοῦ. Simillimus hic locus istis duobus Theogoniae. In Odyss. B. 125. eodem errore ediderunt αὐτῇ pro αὐτῇ. Od. Δ. 247. αὐτὸν pro αὐτὸν. Illic omissum est οἱ, hic vero ἑ. Immo etiam quarto ante hunc versu 244. scripserunt et ediderunt αὐτόν μιν πλῃγῆσιν — quum additum sit μιν, quod accipitur pro ἑ: unde numquam haec duo, μιν et ἑ, conjunguntur. Solus Barnesius monuit hic legendum esse αὐτόν μιν. Qui si Apollonium Alexandrinum numquam adhibuisset, non modo plura hujusmodi loca emendasset, verum etiam has emendationes ita confirmare potuisset, ut nulla dubitatio relinqueretur. Sed, nescio quomodo, factum est, ut Homeri editorum nemo adhibuerit istum Grammaticum, ex quo uno profici plurimum poterat et ad lectiones multorum locorum vindicandas, et ad intelligendum atque illustrandum Homericum usum loquendi. Locus Apollonii huc pertinens est de Syntaxi II. 19. Πότε αἱ ἁπλαῖ ἀντωνυμίαι εἰς σύνθετον παραλαμβάνονται, καὶ πότε οὔ. Discas inde, jam olim nonnullos fuisse, quos μάτην id facere ait, qui adspirarent in exemplis ante adductis αὐτοῦ φιλέει etc. Rectius igitur in utroque loco Hesiodi scribetur sine adspiratione αὐτῆς." — Confirmandae huic observationi viri doctissimi addi quoque potest locus Athenaei IV. p. 180. extr. Wolfius.

472. Observant Viri docti huc respicere Hesychii glossam, Ἐριννῦς, ἁμαρτίας.

475. Uncinis inclusit Wolfius post Heynium.

479 — 480. Uncinis circumscripsit Wolfius, secutus Heynium. Guietus delet 481 — 483. πρώτον ἐς αὐτὴν Δ. Aldus. Mox ζαθέοις Bar.

[481. θοὴ Schrad. Ruhn.]

αίῳ ἐν ὄρει, πεπυκασμένῳ, ὑλήεντι.
δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
ανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν,
λιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
εθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας,
ς ἐξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
το τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
ης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς,
όνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,

4. Αἰγαίῳ Trinc. Edd. plures
ίῳ. Robinsonus e Callim. H.
6. maluit Ἰδαίῳ. Schol. Arati
53. ὄρεος σχέδον Ἰδαίοιο. Τι-
ράφουσι, σχέδον Αἰγαίοιο, παρ'
δον λαβόντες, φάσκοντος, τὸν
ἐν Αἰγαίῳ ὄρει πεπυκνωμένῳ
ρήτῃ τραφῆναι.
7. εἰσκάτθετο hic et infra 899.
tus, probante Wolfio. [ἐσκάτ-
. Cf. v. 890. 899. Reiz.]
9. ἀνήκεστος Bar.
1. ἐξελάειν Barocc. Trinc.
2. sq. Hinc exspectari poterat
poneretur, qua ratione fatum
ante memoratum de Crono
Iovem imperio dejiciendo ex-
habuerit. Nam quae inferius
itur commemoratio Titanum
vo rege debellatorum, etsi in
Cronus quoque numerandus
tamen, cum illa pugna serius
rono jam oppresso commissa
i debeat, ea commemoratio
ie consilio satisfacere non po-
Et maxime tamen necessa-
erat, ut accuratius nunc ipsa
vis in patrem describeretur.
iac in primis parte mutilum
ri carmen, per se non impro-
e est. Sed confirmatur haec
cio auctoritate Platonis de
H. p. 377. E. Πρῶτον μὲν τὸ
τον καὶ περὶ τῶν μεγίστων
ος ὁ εἰπὼν, οὐ καλῶς ἐψεύσατο,
Οὐρανός τε εἰργάσατο ἅ φησι
αι αὐτὸν Ἡσίοδος, ἅ τε αὖ
Κρόνος ὡς ἐτιμωρήσατο αὐτόν· τὰ
δὲ δὴ τοῦ Κρόνου ἔργα καὶ πάθη
ὑπὸ τοῦ υἱέως. In quibus ultima
verba, si recte intelligo, arguunt,
Platonem uberiora legisse in The-
ogonia, quae nunc desiderantur;
nisi si quis cupide magis repug-
nare velit, et ad aliud carmen He-
siodeum a philosopho respici putet.
Illa vero mutilatio deinde forte
effecit, ut plura in hoc loco etiam
turbarentur ac depellerentur de
pristina sede: parum enim apte
inter se cohaerent quae sequuntur,
praesertim a v. 501 — 506. a qui-
bus mox ad Iapetidas et ad fabu-
lam Promethei procedit poeta,
quibus demum bellum Gigantum
adnectit. Haec et alia nondum
reputaveram, cum obelis notarem
vss. 492 — 500. immo nunc puto,
haec, modo integra et suo ordine
exstent, sine offensione legi posse.
Wolfius.

493. ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν Trinc.
et δ' inserto MS. R. S. Bar.

495. Id quod Cronos Metidis
dolo adductus facit apud Apol-
lod. I. 2. 1. Ita vero absonus
prorsus versus 496. νικηθεὶς τέχνη-
σι βίηφι τε παιδὸς ἑοῖο. Quae
enim partes Jovis ea in re fuere,
si Γαίης ἐννεσίῃσι res facta? Lapis
ostendebatur Delphis v. Pausan.
X. 24. Ceterum cur vs. 492 — 500.
uncis inclusi sint non assequor;
abesse enim vix possunt, si narra-

νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑῆος.
πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων·
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,
σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·
οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν, ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα πεπύθει·
τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀπάσσει.
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινεν.
ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἠδὲ Προμηθέα
ποικιλόν, αἰολόμητιν· ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον ἐμβρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
εἵνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητιέτα Ζεύς.
δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἦπαρ
ἤσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ

tionis ordinem specto. Redolere interpolationem videri potest v. 505. καὶ στεροπήν. De re cf. v. 156. sq. HEYNIUS.

501. Sequentia nimium quantum abrupta sunt, et sine dubio manca; totaque haec narratio alio loco melius posita esset. WOLFIUS. ὑπὸ Junt.

503. ἐκμνήσαντο Trinc.

505. τὰ πρὶν e conj. Guieti ed. Robinson.

519. Spurium censet Guietus. Occurrit infra 747. ubi ἀκαμάτοιο.

521. Respexit huc forte Apollon. Rhod. II. 1249. vid. ibi Scholiast. quem expilavit Eudocia p. 346. WOLFIUS. Versum citat Etymolog. M. p. 71, 34. Draco Straton. περὶ μέτρων apud Schaefer. Gregor. de Dial. p. 340. σπανίως εὑρήσεις τὸ ᾰ βραχὺ ἕδει δωρικῷ ἐκταμένον φωνήεντος, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Θεογονίᾳ· δῆσας ἀλυκτοπέδῃσι κ. τ. λ.

ὀυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλέης ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη
πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
καί περ χωόμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.

525. ἔδει Ald.

530. Θηβαγενέος. Ita libri cum Schol. Sophocl. Trach. 136. Unde Θηβαιγενέος non protulisset Valckenaerius ad Ammon. p. 98. si editionem Romanam vel obiter inspexisset.

532. Iterum haec hiulca sunt, et forte plura interciderunt. Nihil efficias, si cum Guieto ejicias v. 532. nisi ut pauperiores adhuc simus uno versu. Non cogitavit hoc Robinson, qui e cod. suo, binis versibus in unum coalescentibus, edidit, ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενος παύσθη χόλον ὃν πρὶν ἐπεῖχεν. Et tautologiam, quae sic dicitur tolli, non video. Magis mihi molestus est hiatus in ἄρα ἀζόμενος, et non inepte hoc corrigit Graevius φραζόμενος. Wolfius. Ruhnkenius confert cum μέγα ἅζομαι H. Cer. 76.

533. χόλον, ὅν περ Trinc. [Hic versus delendus. Reiz.]

[534. Ultimam in βουλὰς producit Homerus Il. 23, 78. Reiz.]

536. Μηκώνη urbs est Peloponnesi antiquissima et nobilissima, posthac Sicyon appellata. Strabo VIII. p. 382. (587.) Steph. Byz. v. Σικύων. Schol. Pindar. Nem. X. 123. Wolfius.

537. Ζηνὸς pro Διὸς Emm. Bar. Ibid. ἐξαπατίσκων Ald. Junt. qui Ζηνὸς habent pro Διός.

538. τοῖς μὲν Barocc. et Em.

538. 540. Assentior Guieto scribendum esse, τῇ μὲν γὰρ et τῇ δ' αὖτ' — *altera parte* carnes et adipem corio victimae conditam, *altera parte* ossa omento obducta apposuit Prometheus. γαστὴρ βοεία est ipsum corium, ῥινός. Heynius.

540. Conf. Luciani Prometh. T. I. p. 187. c. 3. De Merc. Cond. p. 684. c. 26.

544. μοίραν Ald. Junt. 1.

Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ' ἕλευ, ὁππότερην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ.
χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἷκτο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.
Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
οὐκ ἐδίδου μελέεσσι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐΰς παῖς Ἰαπετοῖο,
κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.

550. δολοφρονέων — γνῶ ῥ' omittit Emm.

554. θυμῷ Em. Bar. Ald. Junt.

556. sq. Spectat huc Apollonii glossa in Lex. Hom. *Μηρία.* Οὐχ ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα καὶ ἱεροθυτούμενα. Ὁ δὲ Ἡσίοδος τὰ περὶ τὴν μερίδα τῶν ὀστέων μυθικῶς διαπλάσσει. Parum tamen haec nos juvant: et me quoque valde exercuit locus Hesiodi, in quo, quod aliunde non didiceram, ossa aris deorum imposita narrantur. Nisi morem hunc ad antiquissima tantum tempora retrahendum esse dicamus, nihil omnino reliquum video, quam ut *ossa* accipiamus *carnibus undique et adipe obducta.* Quisquis enim versuum horum auctor sit, difficultatem suam retinet sententia. Wolfius. V. Clemens Alex. Strom. VII. p. 848.

557. ὑπὸ β. Emm. βομῷ Ald. Junt. Bar.

560. ἐπιλάθετο Emm.

563. μελίῃσι Barocc. R. S. Emm. Ald. Junt. μελίῃσι Trinc.

567. δέ ἑ εἰόθει θυμὸν Emm.

570. Sequentia ad verbum fere leguntur Opp. 70 — 75. Quod si ibi v. 72. utpote ex 573. interpola-

γαίης γὰρ σύμπλεσσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατακρῆθεν δὲ καλύπτρην
δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
[ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·].
ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.
τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἀνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα,
τῶν ὄγε πόλλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ,
θαυμασίη,) ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ', ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους,
ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
τῆς γὰρ ὀλωϊτόν ἐστι γένος· καὶ φῦλα γυναικῶν
πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν σίμβλοισι κατηρεφέεσσι μέλισσαι

tum, delendum statueris, locum suum contra Ruhnkenii objectionem tueri poterit v. 76.

574. ἀργυφέῃ Trinc. Etymolog. M. p. 137, 40. ἀργυφέῃ Ald. Junt. Mox κατακρῆθεν junctim idem Etym. p. 495, 30. cum edd. Junt. probante Ruhnkenio ad H. Cer. 182. καταθῆκεν Bar. Emm.

575. δαιδαλίην — κατέθηκε Em.

576. νεοθηλέος H. Stephanus. νεοθηλέης Trinc. Vide Homer Il. Ξ. 347.

577. ἱμερτούς τε π. Emm.

578. δὲ om. Junt.

582. Ald. Bar. κνώδαλα ὅσσ' ἤπειρος τρέφει. H. Steph. Append. Thes. p. 1243. G. κνώδαλά ὅσσά περ ἤπειρος τρέφει ἠ. θ. et sic ed. Paris. 1544. apud Heynium. Quod editum est, tuentur Zonaras p. 1225. Emm. Trinc.

585. ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν κακὸν Hermannus Orphic. p. 817.

587. ὀμβριμοπάτρης Em. Trinc.

590 sq. 612. Uncinis inclusit Wolfius, secutus Heynium. Sed monet postea Pausaniam Attic. p. 58. pro genuinis agnoscere.

593. ἀσύμφοροι Barocc. Ald. ἀσύμφορα Junt. 1. Emm. οὐ σύμφορα Trinc. οὐ σύμφοροι Stobaeus LXXIII. vel LXXI. p. 435. deinde ἀλλ' ὠκόροιο Ald. Junt.

594. ὡς δ' ὅταν Schol. Theocr. I. 107. Edd. Bar. σμήνεσσι. σίμβλοισι R. S. [Virgil. Georg. 4, 168. Rhes.]

κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων·
αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἠμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται·
ὣς δ' αὕτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
χήτει γηροκόμοιο, δὸ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς
ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χηρωσταί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀραρυῖαν πραπίδεσσι,
τῷ δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
ἔμμεναι· ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
[θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.]
Ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.

595. βόσκωσι κακοὺς Trinc. βόσκωσι Emm. Alii βόσκουσι. βόσκωσι recte legeretur post ὅταν.

596. οἱ μὲν Junt. γε Guietus, probante Wolfio. Antea τε, τοι Emm.

598. Etymolog. M. p. 713, 22. Ibid. ἔνδοσθε — ἐπηρεμφέας Emm.

600. δ' om. Emm. ἑαυτοῖς Trinc.

600 — 609. Citat Stobaeus Flor. LXIX. p. 287. Grot. LXVII. p. 423. Gesn. ubi 602. λευγαλέων. 604. δ' εἰς γῆρας ἵκοιτο. 605. ὅ γ'. 606. διὰ ζωὴν (et Emm.) 608. ἔσχετ'. 609. τῷ δέ τ'. et Emm, Edd. Hesiodi τ' omittunt.

605. ὅ γ' Trinc. βιότου τ' Emm.

606. V. Hom. Il. E. 154. seq.

[607. Stobaeus 146. Reiz.]

608. ἀρηρυῖαν Heynius [et Reisius] et v. seq. ἐπ' αἰῶνος.

609. τῷ δ' ἀπ' Ald. Junt. [τῷ δέπ' ἀπ' Stobaeus. Reiz.]

610. ὃν Bar. Ald. Junt. τίμνῃ Bar. γήμῃ Emm. [De ἔμμεναι Bach. ad Xenophont. Hieron. 7, 11. Reiz.

612. Scio Homerum, Hesiodum, aliosque centies conjungere θυμὸν et κραδίην. At vero, qui στήθεσι, θυμὸν, et κραδίην conjunxerit, scio neminem. Sed vel mediocriter attentus videat, θυμῷ et κραδίῃ natum esse ex interpretatione vocum ἐνὶ στήθεσσιν. Unde autem ἀνήκεστον irrepsit? An glossa dicenda vocis ἀλίαστον? Non, opinor. Quid ergo? Is, qui ἀνήκεστον scripsit, in codice suo pro ἀλίαστον reperit ἀνίαστον. Recte, an secus, nihil ad rem. Hesychius: Ἀνήκεστον· ἀνίαστον. Deleamus igitur h. v. ut sua Hesiodo constet elegantia. Ruhnkenius.

613. Ad Prometheum ejusque poenam poeta revertitur. In eadem fere verba desinit locus in Ἔργ. v. 105. Sagaciter autem Heynius conjicit ex superioribus

οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀπάνευθε Προμηθεὺς
τοῖό γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολύϊδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
Βριάρεῳ δ' ὡς τὰ πρῶτα πατὴρ ἀδύσσατο θυμῷ,
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ὑβρέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
ἔνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
ἄλλα σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις.
αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν νείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Οθρυός Τιτῆνες ἀγανοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
[οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα·]
οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἅρμενα πάντα,

nonnulla excidisse, quibus respondeant haec quasi pro epiphonemate subjecta. Expectari utique poterat uberior narratio de supplicio Promethei, quod supra tantum obiter attigerat v. 521. Wolfius.

615. Διὸς pro τοῖό Emm. ἀνάγκῃ Ald. Junt.

617. Sic Ald. Bar. Em. Schol. Victor. ad Il. *A*. 403. Ἡσίοδος δὲ, ὃν Βριάρεω ὡς τὰ πρῶτα. Recentiores ὡς πρῶτα. Wolfius ὡς *B*. τὰ π.

622. εἶαται ἐσχατιῇ Trinc. μεγάλοις Emm.

623. Vs. spurius Heynio. μέγα om. Emm.

624. τε om. Emm. τε δ' Ald.

[630. Plutarch. περὶ σαρκοφαγ. λογ. α. extr. τὸ γὰρ ἐν ἡμῖν ἄλογον καὶ ἄτακτον καὶ βίαιον, οὐ θεῖον ἀλλὰ δαιμονικὸν, οἱ παλαιοὶ Τιτᾶνας ὠνόμασαν, καὶ τοῦτό ἐστι κολαζομένου καὶ δίκην διδόντος. Reiz.]

634. Uncinis circumscripsit Wolfius, ut ex 625. repetitum.

637. ἦν om. Ald. Junt.

639. παρέσχεθεν; Jupiter scilicet. Wolfius.

νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν σταθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρναμεθ' ἤματα πάντα,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενάμεσθα.
ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ,
μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
ἐς φάος ἆψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
[ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.]

Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
δαιμόνι' οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.
σῇς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν

[640. Aristotel. Metaphysic. 2, 4. p. 42. Reiz.]

642. Additamentum alienae manus hoc esse putant Guietus et Heyne: mihi quidem versus nunc ferendus videtur. Wolfius. τ' pro δ' Emm. Ald. Bar.

647. περιμαρνάμεθ' Ald. Junt.

648. ἐξεγένοντο R. S. Trinc.

650. φαίνεται — ἐναντίον Trinc.

652. 653. ὑπὸ Emm. Barocc. Ald. Junt. 1. Sic et 657. 658.

653. Versus sine dubio e duabus glossis conflatus est. Wolfius.

656. Guietus em. περί σοι πραπίδες. Malui pro ἔστι scribere ἔσσι, quod magis Homericum est. Wolfius. Sed sic, πραπίδας quoque scribendum monuit Heyne.

657. ἀρεῦς vel ἄρεος legit Dorvillius Crit. Vann. p. 390. probante Wolfio. Sed vide Tollium ad Apollonii Lex. p. 168. [Dorvillius Vanno Critica c. 9. p. 399. legendum ait, ἀρεύς, vel ἄρεος. (Voluit ἄρεως, vel ἄρεω.) Bene. ἀρή, damnum, primam producit apud Homerum et Epicos: at scenici corripiunt. Il. ξ. 485. Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις Ἄρεως ἀλκτῆρα λιτέσθαι. σ. 100. ἐμεῖο δὲ δῆσεν (ἐδέησεν) Ἄρεως ἀλκτῆρα γενέσθαι. cf. ν. 213. Od. τ. 404. Od. γ. 208. Μέντορ, ἄμυνον Ἄρηϊ. Quamquam et his locis quidam jam olim ἀρῆς et ἀρῆϊ legere. Sic Porphyr. Quaest. Homer. 18. ad σ. 100. diserte ait, περισπαστέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἵν' ᾖ βλάβης. At Aristarchus, Eustathio auctore, legi volebat Ἄρεα. — Conf. Ἀσπ. 29. Reiz.]

658. σῆσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν Ald. Junt. Barocc. R. S. σῆς δ' ὑποφραδμοσύνῃσιν Trinc. quem sequuti sunt plerique ex recentioribus. ἐπιφραδμοσύνῃσιν e conj. Guieti dedit Robinsonus. σῆσιν ἐπιφροσύνῃσιν — ἠερόεντος Emm.

658. 659. transponuntur Em.

659. δ' delent Guietus et Wol-

ἠλύθαμεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
δῃσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ὣς φατ' ἐκήκησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλελίζετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβευσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φάανδε,
δεινοί τε, κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
[τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀΐσσοντο
πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.]
οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῇς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως; χειρῶν τε βίης δ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων·
γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος
ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωὴ
ἀσπέτου ἰαχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἔσαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα,
κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος· ἀλλά νυ τοῦ γε
εἴδαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν

fius. ἄφοβόν δ' una voce H. Steph. [ἄφοβόν. Reiz.] ὑπὸ Emm.

660. ἠλύθομεν κρόνου υἱὲ ξεῦ ἀνάελπα. Trinc. ἠλύθομεν edd. vett. Bar.

669. φάος τε Emm. φάασδε Ald. Junt.

671—5. Uncinis inclusit Wolfius, utpote ex 150. sq. repetitos.

673. μελέεσσιν Emm.

675. στιβαρὰς edd. vett. Bar.

677. προφρονέων Emm.

678. περ ἴαχε Emm. ὑπεριαχε Guietus.

682. ἠερόεντα, ἀδὸν αἰπεῖα τε κρατεάων Emm. ποδῶν δ' Ald. Junt. Bar. ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωὴ Herman. Orphic. p. 815. Ex h. l. Τάρταρον ἠ. citat Plutarch. II. p. 948. F.

688. πλῆντοι Em. ἐν δέ Em.

φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου.
ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἱλυφόωντες
ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
καιομένη· λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀϋτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄσπετος· ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἴσατο δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι,
αὔτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
πίλνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
[τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.]
σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον,
βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει

690. συνωλαδόν Emm.
691. εὖ ποτέοντο Bar. Ald. Junt. Trinc. ἀστραπῇ Emm.
692. φλόγα θ'. Copulam delevit Hermannus Orphic. p. 815. et abest. ab Emm.
695. ἔζεσε Emm.
696. ἀμφείπετο Barocc. Ald. Junt. 1.
700. φάος — ἄντια Emm.
703. Trinc. τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δ. ὀ.
704. τῆσδ' Emm.
705. ἔπλειτο Barocc. Ald. Junt. Exstat vs. apud Hom. Il. Υ. 66.
706. κόνιν τ' ἐσφράγιζον Trinc. κόνιν τ' ἐσφαράγιζον Ald. Bar. Hesych. ἐσφαράγιζον, ἐδόνουν, μετὰ ψόφου ἤχουν. V. H. Steph. App. Thes. p. 95. E.
709. Schol. notat in quibusdam exemplaribus legi κόναβος, quod prae edita lectione placet. Graevius. Zonaras p. 1476. ὄτοβος ἄπλητος ὀρώρει. Etymolog. M. p. 636. pen. Ἡσίοδος ἔνθα· ὄτοβος δ' ἄτλητος ὀρώρει. ubi recte MS. Dorvill. ἐν. i. e. ἐν Θεογονίᾳ. Prope infinita istiusmodi menda, quae ex scribendi compendiis male intellectis ortum habent, egregii codicis Dorvilliani ope, Etymologo M. detergeri possunt. Specimen unum atque alterum, ne quid temere effutire arguar, deinceps protraham. Ac primum literis ἐν, quibus supra ἐν Θεογονίᾳ significari manifestum est, saepissime utebantur librarii, siquando vel ἔνθα vel ἔνθεν exprimere volebant. Proinde isterum vocum constans in veterum scriptis confusio. Etymolog. p. 266. 15. ἔνθα

σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 719
ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες.

θ α
καὶ πᾶσι. MS. ἐν καὶ π. Praeclare igitur Sylburgius, ἔνθεν καὶ Πανύασις. Eadem forma post nomen Νίκανδρος, non ἔνθα, uti receperunt Etymologi editores, sed ἐν Θηριακοῖς designat: v. pp. 85, 29. 137, 44. 148, 13. 183, 7. 246, 37. 510, 17. 551, 14. 594, 10. 763, 31. Obiter ex MS. restitue Νίκανδρος ante πᾶς δέ τοι p. 404, 26. — Hesiodus tribus praecipue modis in MSS. denota-
η
tur, viz. Cη ut p. 42, 31. ς ut p.
c
42, 42. vel denique η ut p. 38, 15. Quarum similis alicujus abbreviaturae ignoratio insignem maculam adspersit Etymologo p. 328, 29. Ἔλεψε· Ἰλιάδος Α. (236.) περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε· περιελέπισε γὰρ αὐτὸ, ὅ ἐστιν ἔγλυψε κ. τ. λ. Deest ante περιελέπισε nominativus, qui tamen haud incommode ex praegresso χαλκὸς suppleatur. At quum MS. praebeat περιελέπισε γὰρ αὐτὸ ἡσίοδος, proculdubio reponendum ex Homeri Scholiaste, unde sua hausit Etymologus, ὁ σίδηρος. — Sexcenties verbum ζήτει usurpat Etymologus, praesertim sub articulorum finem, ubi lectores suos ob pleniorem vocabuli alicujus explicationem alibi
τ
amandat. At compendium ζη, grammaticum quoque Zenodotum, qui cum Zenobio nonnunquam commutatur, designat. Haud mirandum igitur si pro ζήτει alicubi scribendum sit Ζηνόδοτος. Mendum diversi generis obsedit p. 179, 43. ubi pro μεθ' ἑτέρους ζήτει στί-
χ
χους e MS. corrige μ. ε. ζ ϛι i. e. ἐξ στίχους. — Saepenumero allegatur Grammaticus Diogenes, in cujus sedem succedere debeat neque Diogenianus, aliis dijudicandum relinquo. Ambos aeque in-
γ
nuit compendium διο, quod suppeditat MS. p. 187, 25. ubi ed. διὰ τὸ τίλημα. — Theognidis Grammatici nemo, quod sciam, meminit praeter Etymolog. p. 80, 34. ubi MS. Θεγν' i. e. Θεόγνωτος, Canonum Orthographiae scriptor, in MS. Barocc. 50. servatus, cujus nomen haud raro excidit: v. c. p. 293, 30. 596, 39. — Invicem permutari Ἰσοκράτης et Ἰσαῖος haud semel observarunt viri docti. In Etymol. p. 321, 18. MS. habet
ο
Ἴσ. i. e. Ἴσαιος, cum Harpocratione et Suida. Sed aliud quiddam latet p. 790, 55. Φερέτρῳ, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ· παρὰ τὸ φέρειν· Κείμενον ἐν φερέτρῳ. Ἰσαῖος. MS. ῖ σ. i. e. Ἰλιάδος Σ. ubi verba occurrunt v. 236. — De nominibus Φιλόξενος et Φίλων consulatur G. Koënius in praef. ad Gregorium de Dialectis. Etymol. p. 57, 41. pro Φιλόξενος MS. exhibet Φίλων ξ, ς et p. 675, 28. φιλ. Posteriorem locum e codice integrum excerpam: πλεῖος οὖν καὶ πλειότερος. ἡμάρτηται δὲ ὁμολογουμένως τὸ πολὺ χειορότερον (l. χειρότερον) παρὰ Ἡσιόδῳ· καὶ γὰρ συγκριτικὸν ὂν τὸ χεῖρον, συγκριτικὸν ἐποίησεν· ὅπερ ἀδύνατον. Καὶ εἰ ὅλως ὤφειλεν εἰπεῖν, χειρονέστερον ὤφειλεν. τί οὖν ἡσίοδος;
τ η
ἴσως παρὰ τὸ χεῖρος. ε φιλ. ρ. Paullo inferius p. 683, 24. ubi ed. Φίλων δὲ μνημονεύει, aliquis fortasse e Suida substituendum putet Δίφιλος. Sed majus quiddam praesta-
ο
bit MS. Δίφιλος ἐνσχεδῑμνημ, i. e. ἐν Σχεδίᾳ μνημονεύει, cujus quidem fabulae mentionem alibi reperire non recordor. Millies in librorum titulis tam omittendis quam perperam describendis peccatum est. Quod obiter post multos alios moneo. P. 194, cum

ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,

Schol. Sophocl. Oed. Col. 5. pro Σοφοκλῆς ἐν Οἰδίποδι MS. Σ. ἐν Συνδείπνῳ. Quod in ed. omissum est, post Σοφοκλῆς p. 597, 44. Τρωΐλῳ suppeditat MS. P. 174, 31. Εὔπολις ἐν Δραπέταις. Fabulam Δραπέται solius Etymologi auctoritate Eupolidi adscribit Fabricius; sed quum MS. praebeat

δ
εὐπο] ἀν. fabula commentitia in exilium abeat, postliminio recipiatur Εὔπολις Ἀνδρογύνοις. P. 340, 5. Φρύνιχος κοινοτίδητον ἐνεργμόν. MS. κοννωτίδ, τ' ἐνεργ'. Legendum, Φρύνιχος Κόννῳ· τί δαί; τὸν ἐνεργμὸν — P. 151, 17. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκριτον ἀπολογίᾳ γράφει. MS. Δ. ἐν τῇ πρὸς

υ ρ ρ
λακριτ π γ. i. e. πρὸς Λακρίτου παραγραφήν. P. 33, 3. Αἰθὴρ, παρὰ τὸ ἀεὶ θεῖν κυκλοφορικῶς, φησὶν Ἀριστοτέλης περὶ Κυρηναίων. Pro

ο
voce Κυρηναίων MS. optime κ, i. e. κόσμου. Quippe locus ad quem respexit Grammaticus diserte legitur in libro De Mundo c. 2. p. 3, 5. ed. Sylburg. P. 451, 52. Θησεῖ[illegible]ιψ· ὁ ἐν τῷ Θησείῳ διατρίψας. Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ. καὶ θησομύζειν δὲ τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν. Postrema sensu omnino cassa sunt.

τ τ ε
MS. εν ἀν λ. i. e. ἐν τῷ αὐτῷ λέγεται. Ambae scilicet voces in Aristophanis Polyido inveniebantur.

Atque haec pauca de compendiis, quae per usitata alphabeti elementa peraguntur, dicta sunto. Difficilioris longe generis sunt ea, quae, siglis ad tachygraphi arbitrium confictis repraesentata, ne unam quidem vocis significatae literam praeferunt. Exempli gratia, Etymol. M. p. 28, 16. MS. pro ὀφθαλμοῖς habet Θ, sive circulum punctulo confossum, literae Θῆτα majoris formae apprime similem. Plura istiusmodi videsis apud Montefalconium Palaeograph. L. V. p. 344. Ducangium Append. Glossar. quibus, ne lectoribus meis nimis sim molestus, unum tantummodo adjiciam. Sed primo huc transferenda est Ruhnkenii observatio ad Apollon. Rhod. I. 1213. ex Epist. Crit. II. pag. 203.

„Hunc versum ita laudat Tzetzes ad Lycophr. 480. ἐκ Δρύοπος Δρύοπες, οἱ περὶ Παρνασὸν, ὥς φησιν Ἥλιος· Δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε. At quis, quaeso, est novus ille et inauditus poëta Ἥλιος, cui versus tribuitur? Nempe est ipse Apollonius Rhodius, qui hoc cognomen nescio unde invenit. Hujus rei notitiam uni debemus Grammatico veteri in Catalogo Bibliothecae Matrit. p. 449. Ζῆτα τὸ στοιχεῖον ἀπὸ Ζήτου τοῦ Βορέου, οὗ μέμνηται Ἥλιος Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς, scil. I. 211. Eadem habet Etymol. M. p. 406. l. 38. sed sine illo cognomine. Nominis ratio magis quaeritur ab Iriarte, quam reperitur. Ἡλιάδης si dictus esset Apollonius, intelligerem Ῥόδιος. Jam autem, cognomine per illum Grammaticum cognito, facile est emendare eundem Tzetzen ad Lycophr. 208. Δελφίνιος μὲν, ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι δελφῖνα δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε, Λητὼ βιάζοντα, ὥς φησιν Ἡλιόδωρος· Ὁππότε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν. Versus enim allati eum sint Apollonii II. 707. perspicuum est, pro Ἡλιόδωρος scribendum esse Ἥλιος."

Si Ruhnkenio fuisset ad manus codex Dorvillianus, tam in Tzetze, quam in Etymologo quantocius reponendum vidisset Ἀπολλώνιος. Scilicet nomina ἥλιος v. p. 177, 27. Ἀπόλλων, 243, 4. Ἀπολλώνιας 27, 3. Ἀπολλώνιος 32, 11.

Κύττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης.
[ἶσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.]
ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο·

et alibi saepissime eodem signo ϛ exprimuntur. [Vid. Bast. et Schaefer. ad Hemsterhusii Plutum p. XLII. seqq. et Porsoniana a Kiddio edita p. 288. Ed. Lips.] Nota, tam late patens, haud mirandum est, si menda quam plurima propagaverit. Sic pp. 687, 6. 779, 54. vice Ὅμηρος, MS. praebet, sed arcano isto charactere, quem modo exposui, Ἀπολλώνιος. Prior locus est Argon. IV. 800. posterior II. 4. P. 494, 50. post ἄλός, MS. supplet ἥδ'. Scriba proculdubio voluit ἥλιος. Sed redeat, unde per vim dejectus est, Ἀπολλώνιος, cujus verba sunt II. 595. Longe insignior est corruptio, quam olim a se sagaciter detectam, mecum communicavit Porsonus ὁ μακαρίτης. Etymologus, p. 797, 30. Φοινικοῦν, ἐρυθρὸν, πυῤῥόν· ἢ τὸ μέλαν. Γίνεται παρὰ τὸ φοινίσσω τὸ βάπτω· ἢ παρὰ τὸ φοινόν· τοῦτο παρὰ τὸ φόνος· πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ καταβιβάσει τοῦ τόνου, φοινὸς, ἤγουν πυῤῥός· φόνιος, ὅτι φονοδακεῖ. MS. ϛ φονοδακή. Particulae ὅτι forma compendiaria ϛ ab altera illa, quam e MS. protuli, tenui tantum lineola discrepat. Causa igitur non longe arcessenda est, quare Ἀπολλώνιος in edito Etymologo sedem propriam amiserit. Ceterum pro φονοδακῇ haud dubitanter corrige φοινὰ δάκῃ ex Nicandri Theriac. 146. Quod autem pro Nicandro Apollonii nomen in testimonium citetur, non librariis, sed ipsius grammatici incuriae tribuendum est.

720. ἔνερθ' ἀΐδης Emm.

721. 2. 3. om. Emm.

721. Profecto subit mirari, absurdum stolidi Grammatici emblema tot Criticorum acumen effugisse. Hesiodus imitatur Homerum Il. Θ. 15. 16. Ἧ μὲν ἐλὼν ὁίῳτε ἐς Τάρταρον ἠερόεντα, Τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης. Ab alterutro Lucretius IV. 418. *Despectum praebet sub terrus impetu tanto, A terris quantum coeli patet altus hiatus* Hesiodea, sed sine turpissima ista cauda, expressit Apollodorus, I. p. 2. In Homerico loco, quem adscripsimus, Heraclides Allegor. p. 457. vel maxime admiratur brevitatem, qua sphaerica mundi figura uno versu concluditur. Quid doctum hominem censes, si hunc Pseudo-Hesiodum legisset, dicturum fuisse? Adde Leontium de Sphaera Aratea p. 151. ed. Morell. Librarius codicis Regii ex binis versibus unum fecit: Τόσσον δ' αὖ ἀπὸ γαίης ἐς Τάρταρον ἠερόεντα, et v. 721. de quo jamdudum disputamus, post v. 723. posuit. Quod certissimo argumento est, eum ab aliena manu venisse. Nam spuria solere incertis sedibus vagari, Critici centies monuerunt. Haec quoque crisis nostra placuit idoneo judici, Heynio. Ruhnkenius.

ἐννέα δ' αὖτ' νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ἀπ γαίης κατιὼν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι.
τὸν πέρι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρὴν· αὐτὰρ ὕπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
[χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδᾶων
χαλκείας· τεῖχος περάαται δ' ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
ἐνθάδε γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ,
χάσμα μέγ'. οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὐδὰς ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ
ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
ἕστηκεν, νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.

724. ἐννέα γὰρ Emm.

725. δεκάτῃ δ' Barocc. Ald. Junt. Tr. ἥκοι ed. Paris. ἵκοιτο Ald. Junt. Trinc. Bar.

726. Post h. v. τόσσαν δ' αὖ ἀπὸ γαίης ἐς τάρταρον ἠερόεντα Emm.

727. Mos Hesiodeus postulat δειρὴν πέρι. HERMANNUS.

728. πεφύασι Bar. Emm. Ald. Alterum habet Trinc.

729. Mera repetitio est e superioribus in vv. 729 — 733. 736 — 744. In ultimis καὶ Νυκτὸς ἐρ. parum commode dictum est, cum saltem repetitum esse deberet ἔνθα, ut 758. 767. HERMANNUS.

730. διὸς μεγάλοιο ἕκητι Emm.

731. πελώρης τ' Emm.

Ibid: Uncinis inclusit Wolfius, post Guietum.

732. οὐκ ἐξ ὑπόντον ἐστι Emm. Θύρας — Ποσειδέων Trinc.

733. τεῖχος δέ περ οἶκεται Barocc. Ald. Junt. 1. περοίχεται Hermannus Orphic. p. 820. explicat Schol. per περιτρέχει.

736. In seqq. dubito an omnia ab Hesiodo sint, et satis sana. Partim haec jam antea dicta, partim versus ab Homero mutuati sunt, ut statim v. 739. ex Il. T. 65. WOLFIUS.

740. πάντα om. Emm.

741. Malit Guietus ἵκοι' — γένοιτο. Sed forte τις intelligi debet. WOLFIUS.

742. φέρει προθύελλα Bar. Ald. Junt. Trinc. cf. H. Steph. Thes. T. I. p. 1630. E.

743. τε μὲν Trinc.

744. ἐρεβεννῆς Trinc. qui om. καὶ.

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο πάϊς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἑστηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
ἀστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἆσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,
γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἐξ' ἂν ἵκηται.
[ἡ μὲν, ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
ἡ δ' Ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοὴ, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠερσειδεῖ.]
Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὕπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὐρανὸν εἰσανιὼν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι·
τοῦ δὲ σιδηρείη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ', ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ' Ἄϊδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
νηλειὴς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,

747. καὶ om. Emm.
748. τε om. Emm.
Ibid. ἆσσον Graevius e Schol. ἐάσσον Barocc. Ald. Junt. 1. Edd. Trinc. et al. ἀμφὶς, quod defendit Heynius, interpretatus, *utrinque accedunt*, unaquaeque pro se, a diversis partibus.
749. ἀλλήλαις Trinc. ἀλλήλοις Emm.
750. Guietus corr. καταδύεται. Sed futurum a Graecis saepius pro aoristo ponitur solet. Wolfius.
753. δόμοις Emm.
05— 757. Uncinis inclusit Wolfius, secutus Heynium.
755. ἐπιχθονίῃσι Emm. Trinc.
759. Vide Homer. Od. *A*. 15. sqq.
762. τῶν δ' Trinc.
765. ἀναστρέφεται Emm. Junt.
764. σιδηρείη Emm.
767. Guietus conj. θεῶν χθονίων; dubito an vere. Ad utrumque numen referri potest etiam singularis: et quaeri adhuc licet, num sequens versus Hesiodeus sit, quem explicandi caussa adscripsere aliquis potuit ex Hom. Od. K. 534. *A*. 47. Wolfius.
769. ἑστῶσιν Emm.

ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα
[ἰφθίμου τ' Ἀΐδεω καὶ ἐπαιτῆς Περσεφονείης.]
Ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στὺξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντη
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
[παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις,
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.]
καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
ψυχρὸν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
ὑψηλῆς. πολλὸν δέ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
ὠκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
ἐννέα μὲν πέρι γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνῃς ἀργυρέῃς εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προφέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσσῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·

774. vs. delendus, quippe huc retractus ex 768. et abest a MS. Paris. Ruhnkenius. abest quoque ab Emm.

[780. Vid. Platon. Theaet. p. 155. D. Hst. Ed. Lips.]

780—783. Hi versus, si sensum diligentius spectes, ita inepti sunt, ut nihil supra, et Heynius eos jam antea suspectos fecerat. Tamen uncis his, si alibi usquam, mihi ipse non satisfacio. Praesertim verba καί ῥ' ὅστις ψ. ὁ. tam arcte cohaerent cum seq. versu, ut amoveri vix possint. Wolfius.

781. ἀγγελίη Trinc. R. S. ἀγελίην Emm. cf. Il. Λ. 140.

783. καί ῥ' ὅς κε ψεύσηται Trinc. ὅς κε ψεύδηται Paris.

784. τ' ἔριν Emm.

785. πολυόμβριμον Emm.

786 — 792. Septem hos versus spurios judicat Guietus, nescio quo consilio; forte quia obscuri erant. Wolfius.

787. δέ θ'. Sic Emm. δ' ὑπό Ald. Junt.

791. εἰλιγμένα Emm.

792. προφέρει Junt. 2.

793. τὸν — ἐπομώσει Emm.

795. νηπότμος Barocc. Ald. Junt. Etymolog. M. p. 605, 29. Νήϋγμος· Ἡσίοδος, κεῖται νήϋγμος: — ἄπνους, ἄφωνος. Νήϋτμον habet Zonaras. νήϋτμος Emm.

οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσσον
βρώσιος, ἀλλά τε πεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ πῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἆθλος.
ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
ὠγύγιον, τὸ δ' ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
[Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
ἐνθάδε μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφὴς, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρὼς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.

800. χαλεπώτερος Emm. Trinc. et mox ἀπαμείρεται Trinc. ἀπομείρετο Emm. Ἀπαμείρεται tanquam genuinam in Thesauro suo agnoscit H. Steph. Sane ab antiquis Grammaticis videmus distingui ἀπομείρομαι et ἀπαμείρομαι. Eustath. vero non sensu, sed scriptura modo utrumque verbum differre putat ad Il. Φ. p. 1243, 22. ubi nostrum locum respicit. Wolfius.

802. ἐπιμίσγεται. Forte legendum hic et 803. ἐπινίσσεται. Nunc tamen, re diligentius cogitata, in Hesiodo ἐπιμίσγεται servem, sed v. 804. corrigam Εἴραις ἀθανάτων. Nam forma εἰρέα vitii suspicionem habet, nec apud ullum veterem scriptorem, aut Glossographum reperitur. Ruhnkenius.

807. Ad verbum hic repetiti sunt quatuor versus e superioribus a v. 736. quod nemo facile dixerit poetae consilio esse factum. Mox versus Theogoniae 811. vix verbo mutato exstat ap. Homer. Il. Θ. 15. Porro, quod v. 814. dicitur de Titanum domicilio, paullo superius etiam legimus vv. 729. 730. ubi id, quod ibi est ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι, exprimitur nunc πέρην Χάεος ζοφεροῖο. Tandem, qui de Centimanis subjicitur locus, non minus repetitus est e vv. 734. 735. Sed et nova et a nemine forte praeter Hesiodum memorata fabula de Cymopolaea filia Neptuni a v. 817. accessit. Si de prioribus illis vix dubium esse possit, quin spurii sint, certe hoc loco non ferendi, extremos tamen hos versus propter mythi insolentiam nemo expungat. Hos equidem uncis non complexus essem, si minus arcte cum reliquis juncti fuissent. Wolfius.

811. λάϊνος οὐδὸς Barocc. Ald. Junt. Mox διηνεγκέεσσιν Junt.

812. ἀστεμφῆς cum Gl. ἀμετατρέπτοις Bar.

814. μένουσι Emm.

ASHMOLEAN OXFORD MUSEUM

αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα νιφετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἠΰν ἐόντα,
γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.]

Αὐταρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,
Ταρτάρου ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφεος, δεινοῖο δράκοντος,
γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελιγμότος, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
[πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,]
φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇ κεφαλῇσι,
παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ', ὡς τε θεοῖσι συνιέμεν· ἄλλοτε δ' αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἀσχέτου, ὄσσαν ἀγαύρου·
ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος·
ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι·
ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,

815. κλειτοί τ' Ald. Bar.
819. ὀπύειν Bar. Ald. Junt. 1. ὀπύει Emm. v. Porson. ad Hom. Od. Δ. 798.
820. ἐξ οὐρ. ἐξέλασχε Emm.
823. θαῦμα ἀκοῦσαι Guietus. ἰσχύος conj. Wolfius. ἐπισχερὼ ἔργματ' ἔχουσαι Heynius.
825. κρατεροῖο δρ. Trinc. R. S. Emm.
826. λελειχμότες. Positum videri possit masculinum pro foeminino; cujus insolentioris formae exempla suppeditant auctores de dialectis, ut πυρᾶν τεθεσθέντων, σπονδᾶν ἑόντων. In Homero ipso Il. Θ. 455. πληγέντε κεραύνῳ est de solis deabus. Cf. Schol. ad Sophocl. Oed. Col. 1747. Nescio vero an praeferenda sit Guieti conjectura λελειχμόζος, ut non cum κεφαλαί, sed cum ὄφιος jungatur participium. Versum sequentem, inutile glossema, primus detexit Ruhnkenius, (Ep. Crit. p. 55.) ego uncis coercui. Wolfius. Guieti emend. probat Schaeferus ad Gregorium de Dial. p. 889 et sic edidi, ex Bar. et Emm. ubi λελιχμότος.
827. Etymolog. M. p. 77, 27.
828. δ' om. Emm.
830. Mirum videtur Stephano quare non scribatur ὅφ' ἰεῖσάι, qui nihil tamen mutat ob Homeridae H. Dian. 18. ubi ἄμβροτον ὄσσαν ex Nostro supra 43. malit Hermannus.
831. Versum delet Guietus, depravatum, si non interpolatum, censet Wolfius. In seq. edd. antiquae Bar. ἄσχετον.
835. ῥοίζεσχ' Emm.

καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
πόντος τ', Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ, καὶ Τάρταρα γαίης.
ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος
ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
βροντῆς τε, στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηστήρων τ', ἀνέμων τε, κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα·
θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περὶ τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
τρέσσε δ' Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
ἤριπε γυιωθείς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
οὔρεος ἐν βήσσῃσιν ἀϊδνῆς, παιπαλοέσσης,
πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα

840. ἐγγὺς Emm.
843. ὑπεστονάχιζε Emm.
844. ἀμφοτερηνων Emm.
845. πυρός τ' Emm.
Ibid. Copulam post πυρὸς adjecit post Guietum Wolfius, qui versum seq. suspectum habet.
846. τ' om. Ald. Junt. et τε v. 848.
847. ἔζεε πυρὶ Emm. ἔ. πυρὶ χ. Trinc.
849. ῥιπῆς Emm.
850. Edd. vett. τρέσσε δ' Ἀΐδης v. H. Steph. App. Dial. Att. p. 94.
851. Τιτῆγες δ' Emm. Κρόνου Ald. Bar.
Ibid. Versus est unus, in quo velut obiter mentio injicitur Oroni, cum reliquis Titanibus in Tartarum dejecti. Verba iterum paene Homerica sunt ex Il. Ξ. 274. ubi memorantur οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες, qui explicantur deinde v. 279. ὑποταρτάριοι, οἳ Τιτῆνες καλέονται. Haec tanta similitudo vereor ne alicui recte scrupulum injiciat. Wolfius.
853. κέρθυνεν — εἵλετο Emm.
856. Ἔπρεσε Ald. Junt. Baroco. ἔπρεσε Zonaras p. 1585. Etymol. M. 687. 40. ἔπερσε Emm.
858. γυρωσθεὶς Emm. στονάχιζε Trinc. ἐστέναζε Bar.
859. 860. Etymolog. M. p. 41. pen. deest locus in MS. Dorvill.
859. νοῖο Emm.

ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς,
τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείς, ἠὲ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
ὄβριος ἐν βήσσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν,
ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο.
ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.
οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,
αἳ δή τοι πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι, διασκιδνᾶσί τε νῆας,
ναύτας τε φθείρουσι· κακὸν δ' οὐ γίνεται ἀλλὴ
ἀνδράσιν, οἳ κείνῃσι συναντῶσιν κατὰ πόντον·
αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι·

Ibid. Tzetzes in Lycoph. 688.

862. ἀΰτμῃ θεσπεσίᾳ καὶ ἐκαίετο Emm. ἀΰτμῃ Bar. edd. vett.

864. ἠδὲ Bar. Ald. Junt. ὅ τε κρ. Trinc.

866. δίῃ ῥ' ὑφ' Emm.

867. Hunc quoque versum inter glossulas refert Ruhnkenius, in quo judicio non omnes habebit adstipulantes. Wolfius. Ruhnkenii sententiam probavit Heynius.

868. ἀκάχοντ' conj. Jortinus.

869. Schol. Sophocl. Antig. 418.

870. ἀργέσταο ζεφύρου τε Trinc.

871. θέοσφιν γενεῇ Emm. [γενεῇ Bekker. in censura Homeri Wolfiani p. 142. Ed. Lips.]

872. μαψαῦραι. Exemplaria vetusta, cum Hesychio v. μαψαῦραι· οἱ μάταιοι ἄνεμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί. Stephanus, ut videtur, primus aliam excogitavit lectionem μὰψ αὖραι, quam edidit Commelinus, probaverunt Wolfius et Heynius. Et sic sane Bar. Vs. deest Emm.

873. αἱ δ' ἦτοι Hermannus ad Homeri H. Cer. p. 105.

874. θύουσι θυέλλῃ Emm.

875. Ita pro ἄηαι Graevius ex Etymolog. M. p. 22, 12. Schol. Townl. ad Hom. Il. E. 526. διασκιδνᾶσιν ἀέντες· ὡς τιθέντες· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄημι· τὸ δὲ παρ' ἡσιόδῳ ἄλλοτε δὲ ἄλλοι ἀείσιν, αἰολικόν· — [Conf. Heyn. Homer. vol. V. p. 712. Ed. Lips.]

Ibid. διακιδνᾶσι Emm.

877. κείνῃσι συναντῶνται Emm. πείνῃσι Wolfius e conj. pro κείνοισι. συναντῶντες Barocc. συναντῶσι Ald. Junt. Mox αὖτε Ald. Junt.

879. ἔργον ἐρατόν Emm.

880. πιμπλήσαι Junt.

881. πόνων Emm.

882. Τιτῆνες δὲ ἀθρίμμασιν Emm.

δή ῥα τότ' ἄτρυνεν βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φρασσαμένης, Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα, δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
Γαίης φρασσαμένης, καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντί, θεῶν αἰειγενετάων.
ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἑὴν ἐσκάτθετο νηδύν,
[ὥς δή οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.]
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵ τ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι.

Ibid. *τιμάων ὕστερα* spe praemiorum, quae Jupiter diis pollicitus erat ante pugnas. v. 892. sq. Et de hac vocis *τιμὴ* potestate, quae supra etiam adfuit, vid. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 285. *Τιτῆνεσσι κρίναντο* i. e. *ἐπολέμησαν Τιτῆσι*. Wolfius.

884. *Ὀλύμπιαν αἰεὶ ζῆνα* Emm. Trinc. Mox 887. *ἐ. καὶ θν.* Ald. Junt. Bar.

[886. Hic Orphea Hesiodus corrumpit: *Μῆτις* enim Orphicorum deus erat. Gale ad Apollodor. p. 4. l. 2. Reiz.]

888. Reponendum suadet Wolfius e Galeno de Hippocr. et Plat. dogm. l. 3. p. 273. ed. Bas. *ὅτε δ' ἤ ῥα ἤμελλε*.

890. *τέξασθαι* Ald. Junt. Bar. *τεύξασθαι* Trinc. et 898. Mox *ἐσκάτθετο* edd. vett. *ἐς κάτθετο* Bar. *ἐγκάθετο θυμὸν γρ. νηδύν* Emm. *ἐγκάθετο* Galen.

892. *φρασάτην* Emm. Bar. Ald. Junt. Probant Heynius et Hermannus Orphic. p. 780. al. *ἐφρασσάτην*.

895. *ἔχοι* Emm.

895. *μὲν* pro *γὰρ* Emm. *μὲν γὰρ* Bar. Ald. Junt. *μὲν* probat Heyne.

899. *ἐγκάθετο* Ald. Junt.

900. Uncinis sepsit Wolfius ex monitu Heynii quem vide ad Apollodor. I. 5, 6. In Galeno legitur *ὡς δ' οἱ συμφράσσαιτο*, et versus ponitur post 890. *αἰμυλίοισι λ.* conf. Observ. Misc. II. p. 319.

Ibid. *δή φράσσατο* Emm.

[901. 902. Schol. Pindar. Olymp. 13, 6. *λιπαρὰν — Δίκην καὶ Εἰρ.* Reiz.]

905. *ὠρεύουσι*. Sic Emm. *ὠραίουσι* vett. edd.

Ibid. Mirum est Graevium, praesertim tam copiosum in hoc loco illustrando, non animadvertisse, linguae rationem non *αἰραίουσι*, sed *ὡραιόουσι*, postulare. Cum igitur vulgata lectio in manifesto mendo cubet, jam meliori

[*Μοίρας θ', ἃς πλείστην τιμὴν κόρε μητίετα Ζεύς,*
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον· αἵ τε διδοῦσι 905
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.]

Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῄους,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην τε, καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερκομενάων 910
λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.

Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀΐδωνεὺς
ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.

locum cedat: *αἵ τ' ἔρι' ὠρεύουσι κ. β.* Hanc et J. Diaconum, et Scholiastem ob oculos habuisse, eorum interpretationes ostendunt. Stobaeus Serm. LI. p. 184. (corrige IX. p. 101 = 57.) hunc locum laudans, *ὠρέουσι* legit. (*ὠρείρουσι* dedit Grotius.) Cui si literam addideris, veram scripturam *ὠρεύουσι* habebis. Quam diserte confirmat Cornutus de N. D. c. 29. *Ζεὺς λέγεται γεννῆσαι τὰς Ὥρας ὑφ' ὧν τὰ ἀγαθὰ πάντα καθ' ἡμᾶς ὠρεύεται καὶ φυλάττεται.* Sed non omittendus est Pindarus Olymp. XIII. 6. qui Hesiodi imitatione Horas *πλούτου ταμίας* vocans, quid in eo legerit, satis clare significat: *Ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία νέμει, κασίγνηταί τε, Δίκα, πολίων Ἀσφαλὲς βάθρον, καὶ ὁμότροποι Εἰράνα, ταμίαι Ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.* Ad verbum *ὠρεύειν* pertinet alter quoque locus. Cornuti c. 1. *ἔνιοι δέ φασιν οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ ὠρεῖν αὐτὸν ἢ ὠρεύειν τὰ ὄντα.* Hesychius, *Ὀρεύειν· φυλάσσειν*, solito errore *O* pro *Ω*. Idem: *Ἐνθρεῖν· φυλάσσειν.* Scribe *Ἐνωρεῖν.* RUHNKENIUS.

[904. Th. Gale ad Apollodor. p. 6. Fabric. CV. RZIZ.]

904 — 906. Uncinis inclusit Wolfius, ut ex 217. huc translatos.

907. V. Pausanias IX. 55. Heynium ad Hom. T. VII. p. 800.

909. *τε* addidi post *Ἀγλαΐην* Guietum et Wolfium secutus: et sic Schol. Pindari Ol. XIV. 21.

910. *εἵβεται* Etymolog. M. p. 295, 21. Zonaras p. 638. Ald. Junt. 1. Bar.

912 — 914. Etymolog. M. p. 41, 50. Sed deest locus in MS. Dorv.

913. V. Homerid. H. Cer. 2.

914. *μητίετα Ζεύς.* Interponam hic pauca a Reizio viro optimo ad me scripta de ratione accentus in voce *μητιέτα*: "Scribendum utique est *μητιέτα*, non *μητίετα*, ut alibi recte *νεφεληγερέτα*, non *νεφεληγέρετα*. Haud quidem negem, Aeoles in hac forma nonnumquam accentum retraxisse, ut, *ὁ Μύριλλα ἀντὶ τοῦ ὁ Μυρίλλης*: *ὁ Κάπαινα ἀντὶ τοῦ ὁ Καπαίνης.* Sed dubito, an id in omnibus nominibus fecerint; nec uni Aeoles hac forma usi sunt, sed etiam veteres Attici, qui accentum in ea non retraxerunt. Magnum auctorem habes Eustathium, qui ad Il. *Λ.* 175, p. 57, 4. *Ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς Βοιωτῶν καὶ Αἰολέων ὁ τοιοῦτος τύπος τοῦ σχηματισμοῦ· διὸ καί τινα ἐκ τῶν τοιούτων προπαροξύνονται· ὡς ἐνταῦθα τὸ, μητίετα Ζεύς. — καὶ ἐκ τοῦ ἀκακήτης τὸ ἀκάκητα. — προπαροξυντικοὶ γάρ εἰσιν οἱ Αἰολεῖς ἐν πολλοῖς, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ δύνατος παρ' αὐτοῖς προπαροξυνόμενον.* Putavi et ego, non omnia hujus formae nomina solitos Aeoles fuisse

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν,
ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα

προπαροξύνειν; sed idem tamen putavi, nomina omnia generis ejusdem apud Aeoles προπαροξύτονα fuisse aut non fuisse: κύρια μὲν, προπαροξύτονα· προσηγορικὰ δὲ, οὐ. Si μητίετα et ἀκάκητα dixerunt, cur dixerunt iidem νεφεληγερέτα, ἱππότα, ἱππηλάτα, εὐρυόπα, ἠπύτα, τοξότα? Sin haec sunt, ut suspicor, Attica potius, ut sane αἰχμητὰ Λυκάων (Il. E. 197.) Atticum est: nam Aeoles βαρυνταὶ fuerunt, nec ullum nomen acuerunt: num est credibile, Homerum in eadem forma, in qua sequutus est in plerisque nominibus Atticos, unum et alterum nomen accentu Aeolico usurpare maluisse?" Wolfius.

[916. χρυσάμπυγες. Schol. Aristoph. Nub, 1267. Reiz.]

920. Guietus, γείνατ' ἐν αἰγιόχοιο Δ. φ. μ.

Ibid. Γείνατ' ἄρ' ἐν φιλότητι Διὸς μεγάλοιο Emm.

922. καὶ ante Ἄρηα om. Ald. Junt. [Schol. Pindar. Nem. 7, 1. ἐνικῶς δὲ εἶπε (Πίνδαρος) Εἰλείθυια, ὡς καὶ Ἡσίοδος. Ὁ δὲ Ὅμηρος ἑκατέρως, utroque scilicet modo, et singulari (Il. π, 187. τ, 105. Od. τ, 188.) et plurali. (Il. λ, 270. Iunonis filiae. ν, 119. Reiz.]

924. Hom. Il. E. 880. ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείνατο παῖδ' ἀΐδηλον. ubi Schol. Venet. τουτο δεδωκεν αφορμην Ησιοδῳ το αυτος αντι του μονος λαβειν, ὁπερ ὁ Ποιητης ουκ οιδεν, αλλα λεγει, ανιεις αυτην, επει και συ αϊδηλον αυτην εγεννησας, ητοι επιβλαβη. conf. ad Il. Θ. 31. Citat Galenus, αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ' Ἀθήνην.

925. ἀγροκύδοιμον Ald. Junt.

927. MS. Regius, οὐ φιλότητι μιγεῖσα, ut viri docti verissime emendarunt. Ceterum nusquam interpolatorum manus licentius grassata est, quam in narratione de Metide, prima Jovis uxore. Vide enim, quid in suo Theogoniae exemplo legerit Chrysippus apud Galenum de Hippocr. et Platon. Dogm. III. p. 273. Ἐκ ταύτης ἔριδος ἡ μὲν τέτε φαίδιμον υἱὸν, Ἥφαιστον, τέχνῃσιν, ἄνευ Διὸς αἰγιόχοιο. Ἐκ πάντων παλάμῃσι κεκλημένος οὐρανιώνων. Αὐτὰρ ὅγ' Ὠκεανοῦ καὶ Τήθυος ἠϋκόμοιο Κούρην νόσφ' Ἥρας παρεδέξατο καλλιπαρήου, Ἐξαπατῶν Μῆτιν, καὶ περ πολὺ δινεύουσαν. Συμμάρψας δ' ὅγε χερσὶν, ἐὴν ἐγκάτθετο νηδὺν, Δείσας, μὴ τέξῃ κρατερώτερον ἄλλο κεραυνοῦ. Τοὔνεκά μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Κάππιεν ἐξαπίνης· ἡ δ' αὐτίκα Παλλάδ' Ἀθήνην Κύσατο, τὴν μὲν ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε Πὰρ κορυφὴν, Τρίτωνος ἐπ' ὄχθῃσι

γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρισεν ᾧ πάλαιρείῃ)
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου,
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
δεινοὺς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ·
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱόν,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσίν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην,
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
ὁπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,

ποταμοῖο. Μῆτις δ' αὖτε Ζηνὸς ὑπὸ σπλάγχοις λελαθυῖα Ἧστο, Ἀθηναίη μήτηρ τέκτηνα δικαίων, Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖα, καταθνητῶν τ' ἀνθρώπων. Ἔνθα θεὰ παρέλεκτο Θέμις παλάμαις περὶ πάντων Ἀθανάτων ἐκέκαστο Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν. Αἰγίδα ποιήσασα φοβέστρατον ἐντὸς Ἀθήνη, Σὺν τῇ ἐγείνατό μιν πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν. Haec, tametsi adulterina, tamen ob vetustatem digna sunt, quae emendatius legantur. V. 3. corrige: Ἐκ πάντων παλάμῃσι κεκασμένον οὐρανιώνων, ut est apud Hesiodum. v. 929. ubi forte melius ex h. l. παλάμῃσι pro τέχνῃσι scribatur. Hesychius: Παλάμαι· αἱ χεῖρες, καὶ αἱ τέχναι. Sic manus pro artificio apud Latinos. V. 5. facilis est emendatio: Κούρῃ, νόσφ' Ἥρης, παρελέξατο καλλιπαρήῳ. Multo gravius laborat v. 6. Lege: Ἐξαπατῶν Μῆτιν, καίπερ πολυΐδριν ἐοῦσαν. Homerus Od. Ψ. 82. Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων Δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν. V. 9. est ex Homero Il. Δ. 166. vel ex Hesiodo Ἔργ. 18. V. 14. scribe, Ἀθηναίης μήτηρ. Hesiodus quidem, teste Scholiaste Minore ad Il. Θ. 31. nusquam Minervae matrem commemoravit. At interpolator finxit alia omnia. V. 15. sumtus est ex Hesiodo v. 887. V. 16. leg. ἐκέκαστ', οἳ Ὀλύμπ. δ. ἔ. V. 18. scribe Ἀθήνῃ in dativo. Sensus est: Metis aegidem Minervae in Jovis corpore fecit. Reliqua quomodo corrigam, nescio. Ruhnkenius. οὐ Cuperus e Schol. Apollon. Rhod. I. 859. et sic Moschopulus ad Ἔργ. 60. in ed. Trinc. Huc respicit Schol. Ven. Il. Ξ. 358.

929. κεκαυμένων Emm.

[935. ναῖς χ. δ. Trypho in Museo crit. Cantabrig. I. p. 39. Ed. Lips.]

934. V. Etymolog. M. p. 704, 32.

938 — 941. Citat Clemens Alex. Strom. I. p. 382.

κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
τὴν δέ οἱ ἀθάνατος καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
ἷς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὠκεανίνη
Περσηΐς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον.
ἡ δέ νυ οἱ Μήδειαν ἐϋσφυρον ἐν φιλότητι
γείνατ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
νῆσοί τ', ἤπειροί τε, καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.
νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,

949. *Κρονίδης* Trinc.

954. Heynius jungit *ναίει ἐν ἀθανάτοισι*. Trinc. *ἀθανάτοισιν τελέσας*.

956. *Κλυτὴ*. MS. Reg. (ed. Trinc. κλητὸς.) *κλυτὸς Ὠκεανίνη*. Recte. Cui Grammaticorum non dicta est *κλυτὸς Ἱπποδάμεια* apud Homer. Il. B. 742. Rarius est *δαΐζομένου πόληος*, quod ex Hesiodo affert Philemon, Gramma ejus inéditus in Bibl. Paris. *καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, κλυτὸς Ἱπποδάμεια, καὶ, θερμὸς ἄϋτμῃ, καὶ ἀγὸς πολίοιο, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, δαΐζομένου πόληος*. Ruhnkenius. Philemonis locum exscripsit Phavorinus p. 781, 20. De hoc schemate omnino consulendus Budaeus Comment. L. G. p. 1065—1068.

958. *Αἰήτης δ' αὖ* Emm. V. Schol. Apoll. Rhod. III. 242.

961. *νυ* additur ex ed. Trinc.

963. 964. Suspectos habet Wolfius.

964. *ἁλμυροὶ* Ald. Junt.

965. Ab h. v. novi carminis initium fieri putandum. Sequebatur nunc *ἡρωογονία*, quae complectebatur primum *natos e deabus*, quae cum mortalibus congressae erant, ad v. 1019. Tum *prognatos e mulieribus mortalibus*, quae cum diis erant congressae. Haec altera pars interiit, nisi pars ejus superest, *Clipeus Herculis*. Heynius.

968. *γείνοντό* Ald. Junt.

969. V. Hom. Od. E. 125. Etymolog. M. p. 677, 16. Ruhnken. H. H. Cer. 494.

Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἐσθλόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὔ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
τόνδ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολύν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ, καὶ Σεμέλην, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον,
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυκαίτης,
γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
[Κούρῃ δ' Ὠκεανοῦ Χρυσάορι καρτεροθύμῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη,
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.]
Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ τοι Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.

972. τε om. Ald. Junt.
974. ὤπασε λαὸς R, S.
979. MSS. et edd. vett. Ὠκεαχοῖο. Locum interpolatum plures monuerunt.
980. πολυχρύσῳ Ἀφροδίτῃ. Ald. Junt. Emm. Bar.
981. Κάλλιστον edd. vett. Barocc.
982. Γηρυονῆ Emm. Γηρυονέα Trinc.
985. Etymologus M. p. 428, 49.
986. φιτύσατο. Ita Wolfius ex Etymol. M. 795, 28. pro vulg. φυτήσατο. φιτύσατο Emm. [φιτύσατο Schr. et Observ. Miscellan. V. s. p. 196. sqq. Reiz.]
987. Pausanias Attic. p. 8. Κέφαλον κάλλιστον γενόμενόν φασιν ὑπὸ Ἡμέρας ἐρασθείσης ἁρπασθῆναι, καὶ οἱ παῖδα γενέσθαι Φαέθοντα· καὶ φύλακα ἐποίησε τοῦ ναοῦ. Ταῦτα ἄλλοι τε καὶ Ἡσίοδος εἴρηκεν ἐν ἔπεσι τοῖς εἰς τὰς γυναῖκας. Locum debeo doctrinae Heynii in Not. ad Apollodor. p. 822. in quo memorabile est, quod ea, quae de Phaethonte hic legimus, a Pausania ad aliud Hesiodi poema, Κατάλογον γυναικῶν, diserte referuntur. Nam illud et alibi sic designare solet ᾠδόμενα εἰς τὰς γυναῖκας. Hinc nescio an firmari possit suspicio mea, qua hanc extremam partem carminis conflatam puto ex aliis poetae carminibus, nominatim ex illo catalogo, recisis forte multis, quae uberius ibi tractata erant. Verum non omnino cum nostro loco convenit ille Pausaniae, ut in quo Phaethontem Aurora, sc. Hemera, non Venus, templi sui custodem constituit. Sed corrigendum forte sic: Φαέθοντα· ὃν καὶ ἡ Ἀφροδίτη φύλακα ἐποίησε τοῦ ναοῦ. Wolfius. [Ἴφθιμον Φαέθοντα. Alius fuit Solis et Clymenes filius, cujus fatum descripsit Ovidius Metamorph. lib. II. [et Hyginus fab. 154. qui eum Phaethontem Hesiodi vocat. Ut eam fabulam poeta in opere aliquo deperdito narrasse videatur. Reiz.] *Clericus.*]

τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ὦρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων,
ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας συνόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελίης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός,
τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην,
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
καί ῥ' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθέρεια,
Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
γείνατ', Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,

989. ἀταλὰ. Sic Homer. Π. Σ. 567. et H. Cer. 24. non ἀπαλὰ, ut libri Hesiodei habent, quod dubito an alibi ita occurrat. Hinc conjecturam Guieti praefero, quam confirmabat MS. Paris. a Ruhnken. inspectus. Wolfius. ἀταλὰ Emm. Trinc.

990. ἀναρειψαμένη, Emm. ἀναῤῥειψαμένη Ald. Junt. Bar.

991. Μύχιον Archilochus (l. Aristarchus. v. Ruhnken. praef. Hesych. p. vii.) apud Schol. probante Wolfio. vide Ἔργα 521.

993. Stephanus Byzant. v. Αἶσων.

997. ἐς om. Junt.

[1000. 1014. Vid. Buttmann. in Commentat. academ. Berol. a. 1819. p. 232. sqq. Ed. Lips.]

1003. Νηρηΐδες κοῦραι Ald. Junt. Bar.

1011. Schol. Apollon. Rhod. III. 311. Etymolog. M. p. 779.

1013. Ἄγριον. Vide Schol. Apollon. Rhod. III. 200. Eustath. Od. Π. p. 1796 = 597. Qui locus infra in fragmentis dabitur. [Plinius 25, 2. s. 5. Quid non replevere fabulis Colchis Medea, aliaeque, inprimis Itala Circe, Diis etiam adscripta? unde arbi-

(Τηλέγονόν τε ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην)
οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων,
ἐθέσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι,
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Οὖν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

tror natum, ut Aeschylus e vetustissimis in Poetica, refertam Italiam herbarum potentia proderet; multique Circeios, ubi habitavit illa: magno argumento etiamnum durante in Marsis, a filio eius orta gente, quos esse domitores serpentium constat. Ratz.]

Ib. Post hunc v. alius additur in MS. Paris. sed tam turpiter claudicans, ut, spurium esse, satis appareat: *Τηλέγονον δ' ἔτεκε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.* Ruhnkenius. *τε ἔτικτε* MS. apud Dorvillium Obs. Misc. T. II. p. 320. Charit. p. 435=465. et Emm. Mirum est profecto neminem adhuc monuisse in ed. Trinc. exstare *Τηλέγονον δ' ἔκτιτε* (sic) *δ. χ. Α.* Vs. 1013. 1016. suspectos habet V. D. in Obs. Misc. l. l.

1014. *μυχῷ* Guietus et Dawesius p. 51. quod alii viri docti probarunt et sic sane MS. apud Dorvillium in Charit. p. 435 = 465. MS. Paris. apud Ruhnken. *τῆλε μυχῶν εἴσω ἱεράων.* [V. Niebuhr. Röm. Gesch. I. p. 64. Ed. Lips.]

1015. *ἀγακλειτοῖσι* pro *ἀγακλυτοῖσι* Wolfius.

1020. Si duo extremi versus genuini sunt, pergebat poëta enumerare heroinas, *γυναικῶν φῦλον*, ut sup. 965. *φῦλον θεάων mulieres mortales*, ab heroibus conjugio habitas, e quibus heroes prognati. Ex iis debuit esse Alcmena Amphitruoni nupta, e quo Iphiclum, ex Jove autem Herculem peperit. Ita poema, quod a Grammaticis inscriptum est Clipeus Herculis, Theogoniae esset attexendum, interceptis temporis injuria iis, quae in medio erant. Sed versibus istis novissimis parum auctoritatis esse arbitror. Wolfius. Duo extremi versus desunt R. S. Tabulae Genealogicae, quae sequuntur, ab Heynii manu sunt.

TABULAE GENEALOGICAE

HOC EST

STIRPS DEORUM ET HEROUM

SECUNDUM HESIODUM.

ab initio fuere Chaos, Terra, Tartarus, Eros, v. 116.

TAB. I.

Chaos

Erebus cum *Nocte*	Nox sine conjuge 211—225.
Aether. Dies 123—5.	1) *Μοιρος, Κηρ, Θανατος, Υπνος, Ονειροι* 211. 758. 2) *Μωμος, Οιζυς.* 3) Hesperides. 4) *Μοιραι, Κηρες.* (Poenae) 5) *Νεμεσις, Γηρας, Εριs.* 226—231.

Πονος, Λησθη, Λιμος, Αλγεα, Τσμιναι, Φονοι, Μαχαι, Ανδροκτασιαι, Νεικεα, Ψευδεις λογοι, Αμφιλογιαι, Δυσνομια, Ατη, Ορκος.

TAB. II.

Terra — *Uranus.*

Coelum. Montes. Pelagus. (Pontus.)
a. *Ουρανος.* 126—132.

Uranus. 132—155.

1. Oceanus. v. Tab. IV. Thia. Rhea. Tab. V. Tab. VI.
Coeus. Tab. V. Themis.
Crius. Tab. V. Mnemosyne e Jove Musae Tab. VI.
Hyperion. Tab. V. Phoebe Tab. V.
Iapetus. Tab. VII. Tethys.

Cronos. Tab. VI.

2. Cyclopes.
3. Centimani: Cottus. Briareus. Gyges. 147. 617. sq. Omnes dicti *Titanes* 207—210. 630. sq.

* * *

Ex Urani sanguine a Terra excepto 185—206.

Erinnyes. Gigantes. Nymphae Meliae. Venus — *Mars.*

* * *

Terra — *Tartarus.*
Typhoeus 821. sq.
ex quo
Venti procellosi. 869. sq.

Φοβος. *Δειμος.* Harmonia ex *Cadmo.*
935—7.
— *Anchises.*
Aeneas 1008—10.

Ino. Semele. Agave.
Autonoe *Aristaeo* nupta.
Polydorus 976—8.

TAB. III.

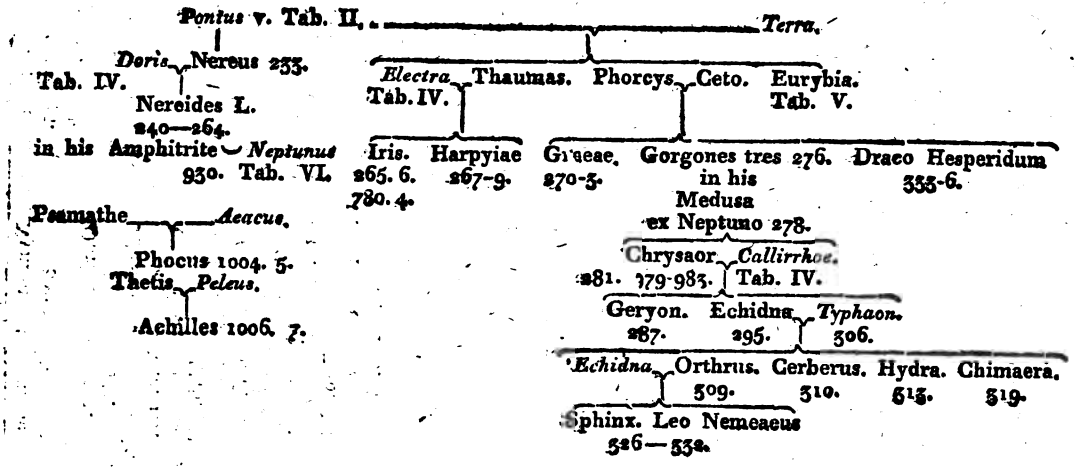
Pontus v. Tab. II.
Terra.
Doris
Nereus 233.
Tab. IV.
Nereides L.
240—264.
in his Amphitrite
Neptunus
930. Tab. VI.
Psamathe
Aeacus.
Phocus 1004. 5.
Thetis
Peleus.
Achilles 1006. 7.
Electra
Thaumas.
Phorcys.
Ceto.
Eurybia.
Tab. IV.
Tab. V.
Iris.
265. 6.
780. 4.
Harpyiae
267-9.
Graeae.
270-5.
Gorgones tres 276.
in his
Medusa
ex Neptuno 278.
Draco Hesperidum
335-6.
Chrysaor
Callirrhoe.
281. 279-983.
Tab. IV.
Geryon.
287.
Echidna
295.
Typhaon.
306.
Echidna
Orthrus.
509.
Cerberus.
310.
Hydra.
313.
Chimaera.
319.
Sphinx. Leo Nemeaeus
526—532.

TAB. IV.

Oceanus — Tethys. Tab. II.

Fluvii 537—345. 567—570.

Nymphae Oceaninae 346—366.

In his

Doris ⌣ *Nereus* 241. 350. Tab. III.

Electra ⌣ *Thaumas* 265. 349. Tab. III.

Callirrhoe ⌣ *Chrysaor* 288. 351. Tab. III.

Styx ⌣ *Pallas* 361. 775. Tab. V.

Clymene ⌣ *Iapetus* 351. Tab. VII.

Eurynome ⌣ *Jupiter* 358. Tab. VI.

Perseis ⌣ *Sol.* 356. Tab. V.

TAB. V.

Alii *Titanes*.

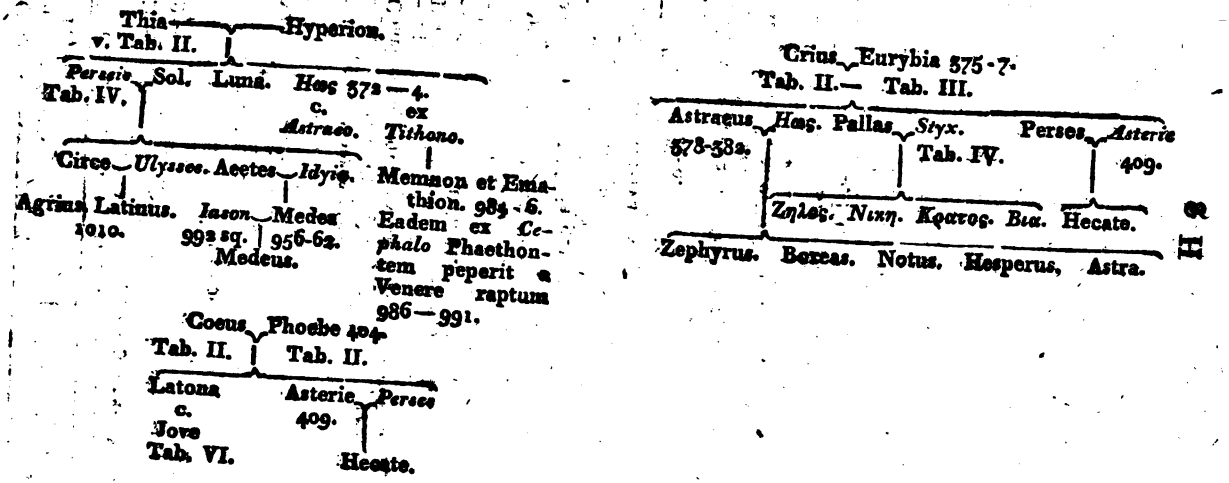

TAB. VI.

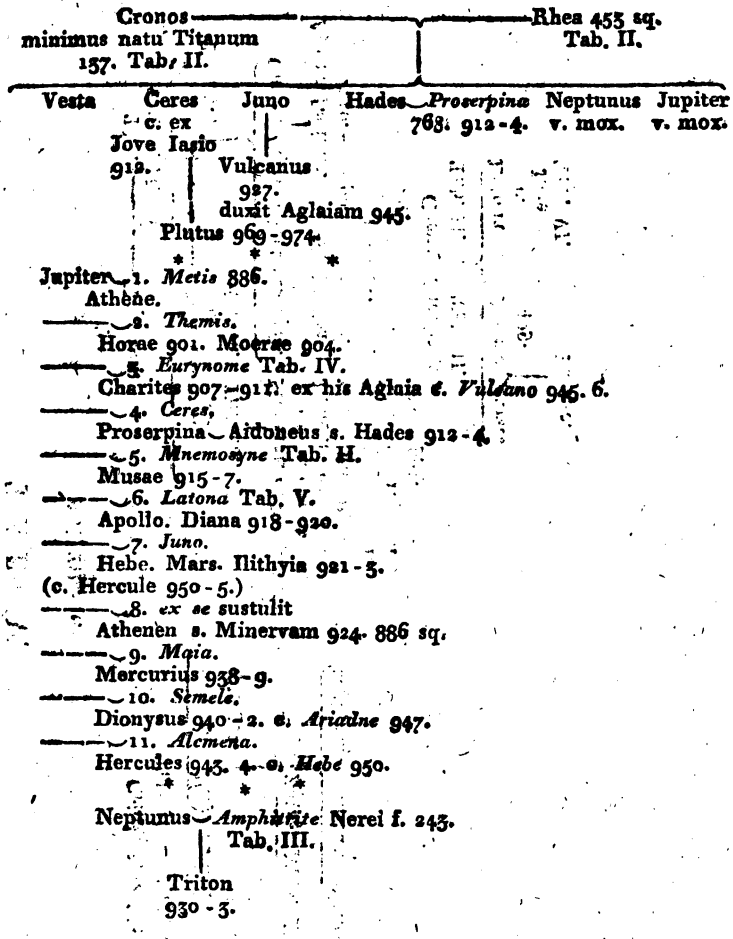
Cronos minimus natu Titanum 157. Tab. II.
Rhea 453 sq. Tab. II.
Vesta
Ceres c. ex Jove Iasio 912.
Juno
Hades Proserpina 768. 912-4.
Neptunus v. mox.
Jupiter v. mox.
Vulcanus 927.
duxit Aglaiam 945.
Plutus 969-974.
Jupiter 1. Metis 886. Athene.
2. Themis. Horae 901. Moerae 904.
3. Eurynome Tab. IV. Charites 907-911. ex his Aglaia c. Vulcano 945. 6.
4. Ceres, Proserpina Aidoneus s. Hades 912-4.
5. Mnemosyne Tab. II. Musae 915-7.
6. Latona Tab. V. Apollo. Diana 918-920.
7. Juno. Hebe. Mars. Ilithyia 921-5. (c. Hercule 950-5.)
8. ex se sustulit Athenen s. Minervam 924. 886 sq.
9. Maia. Mercurius 938-9.
10. Semele. Dionysus 940-2. c. Ariadne 947.
11. Alcmena. Hercules 943. 4. c. Hebe 950.
Neptunus Amphitrite Nerei f. 243. Tab. III.
Triton 930-3.

TAB. VII.

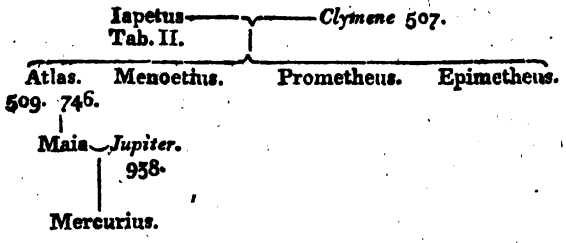
Iapetus
Tab. II.
Clymene 507.
Atlas.
509.
Menoetius.
746.
Prometheus.
Epimetheus.
Maia
Jupiter.
938.
Mercurius.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

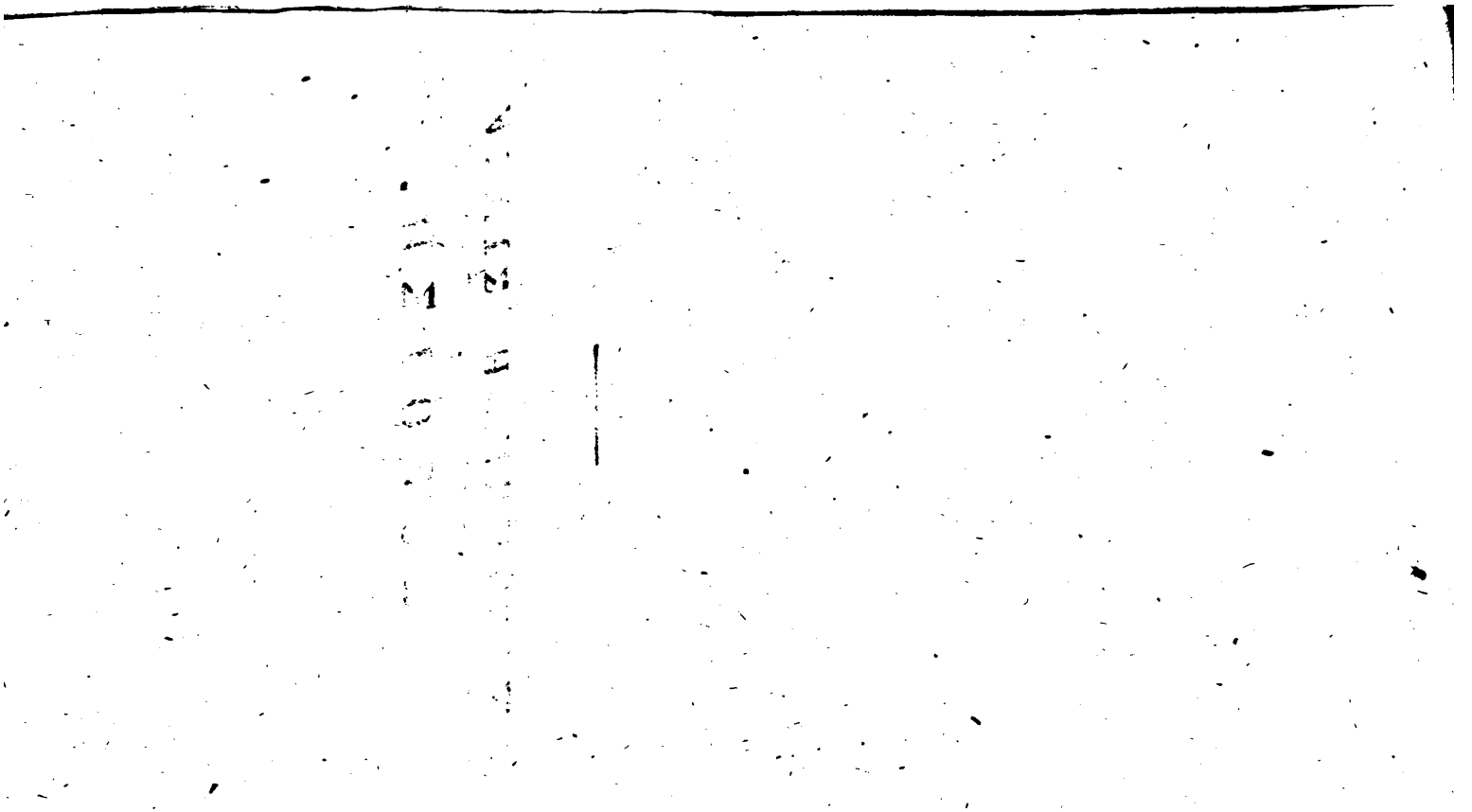

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΑΦΙΟΙ στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς Ἠλεκτρύωνος βοῦς ἀνεῖπον τοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἀδελφοὺς, τῶν θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένους. τοῦ δὲ Ἀμφιτρύωνος βουλομένου αὐτῇ συνελθεῖν, οὐ πρότερον αὐτῷ ὑπέσχετο, πρινὴ παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξηται a) τιμωρίαν· ὁ δὲ ἐπιστρατεύσας, ἀνεῖλεν αὐτούς. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα συνέρχονται αὐτῇ ἀμφότεροι, ὅ τε Ζεὺς καὶ ὁ Ἀμφιτρύων, ὁ μὲν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέψας, Ζεὺς δὲ βουληθεὶς τοῖς ἀνθρώποις βοηθὸν γεννῆσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ μὲν Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. ὃς καὶ ἐπὶ Κύκνον Ἄρεος υἱὸν, ἡνίοχον ἔχων Ἰόλαον, στρατεύεται, ὃς τοὺς τὰς δεκάδας ἄγοντας εἰς Πυθὼ, περιεσύλα. σκεπασθεὶς οὖν Ἡφαιστοτεύκτῳ ἀσπίδι, πρόσεισιν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήϋκα. συμβαλὼν b) δὲ τῷ Κύκνῳ, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ, τὸν δὲ Ἄρην, ὑπερασπίζοντα τοῦ υἱοῦ, κατὰ μηρὸν τιτρώσκει, καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κήϋκα. ἦν δὲ ὁ Κύκνος γαμβρὸς Κήϋκος, ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόμῃ.

Ἄλλως. Οἱ Τάφιοι καὶ οἱ Τηλεβόαι εἰς ἔριν ἐλθόντες πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς c) τῆς Ἀλκμήνης, ἐφόνευσαν αὐτούς. αὐτὴ δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυττε γαμεῖσθαι τῷ δυναμένῳ διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς. περιερχομένη οὖν ἐπὶ τούτοις, ἦλθεν ἐν Θήβαις, ὅπου ἐδούλευεν ὁ Ἀμφιτρύων τότε, κἀκεῖνος ὑπέσχετο αὐτῇ, ὁ Ἀμφιτρύων ὁ τῆς Ἀλκμήνης σύνευνος, τὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πατέρα Ἠλεκτρύωνα ἀποκτείνας d).

a) εἰσπράξεται edit. Basil. HEINRICH.
b) προσβαλὼν eadem. HEINRICH.
c) Perperam edd. εἰσελθόντες ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς. Dedi alterum rectius, monente *Lambecio* Comment. de Biblioth. Caesar. Vindob. To. VII. p. 500. ex codice, in quo *Io. Diaconi* in Scut. Herc. Scholia emendatiora ac pleniora, quam in editis, habentur. HEINRICH.
d) Facile vides, minorem hanc διάθεσιν et quidem maxime posteriorem ejus partem mancam esse, ut adeo, nisi omnino indocti homi-

Ad calcem carminis in edit. Aldina haec subjiciuntur:

Τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων ρ' καὶ ς' e). *ὑπόπτευκε δὲ Ἀριστοφάνης, οὐχ ὁ Κωμικὸς, ἀλλά τις ἕτερος Γραμματικὸς, ὡς οὐκ οὖσαν αὐτὴν Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν Ὁμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προαιρουμένου. Μεγακλῆς δὲ ὁ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ φησι, ποιεῖν Ἥφαιστον τοῖς τῆς μητέρος ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτοῦ εἶναι, ἔκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὐρίσκειν ἡνιοχοῦντα τῷ Ἡρακλεῖ. ὡσαύτως δὲ καὶ Στησίχορός φησιν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.*

[In primo folio haec scripsit Reizius: *Τὴν ἀσπίδα* Jos. Scaliger (Epist. 247.) putat esse praepostero judicio a criticis Ascraeo attributam. Refert ad aetatem Onomacriti, Solonis, Tyrtaei. — Scholiast. Aristoph. Ran. 994. *Δύο Κύκνοι ἐγένοντο· ὁ μὲν Ἄρεος υἱὸς, ὁ ὑφ' Ἡρακλέους φονευθεὶς, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσίοδος·* (v. 57.) *ὁ δὲ Ποσειδῶνος, ὁ ὑπ' Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ.* (Ol. 2, 147. Sch. 27. a. A. et 112. a. C. Isthm. 5, 49. Sed et prioris meminit, qui Herculem praelio congressum fugaverat, Ol. 10, 19. Sch. 78. a. C. et 148. b. B.) — Scaligero assentiuntur Heinsius et in libro de poetis Vossius. — Eadem sententia fuit Aristophanis Grammatici, ut Schol. vetus ad finem Asp. notat. — Aelianus V. H. 12, 36. loquens, ut videtur, de opere *ἠοίων μεγάλων*, cujus pars putatur fuisse Aspis, dubitat annon falso ista carmina Hesiodo tribuantur. — Dubitat de Asp. Longinus. — Theodosius Alex. ad Dionys. Thracem alterius poetae ait esse. — Hesiodi esse agnoscunt Megacles Athen. et Apollonius Rhod. *ἐν τῷ γ'*, et Stesichorus, ut Schol. vetus ad finem Asp. notat. — Apollod. Bibl. 2, 4. §. 2. p. 84. ad quem locum Tan. Faber p. 274. „Sane miror fuisse olim atque adeo hodieque reperiri, qui ea de re dubitent. Certa enim res est: et qui putant Hesiodi non esse *τὴν ἀσπίδα*, nae illi poesin Graecam haud satis norunt.“ — Hactenus Reizius. Add. Heyn. Homer. vol. VI. p. 495. Theodos. *περὶ γραμματικῆς* p. 54. ed. Göttling. Ed. Lips.]

nis lacinia sit, mirarer, si non is, quem modo dixi, cod. Vindob. saniorem eam exhiberet. Heinaich.

e) Numerum refinxi, quum in Ald. esset *ν' καὶ ξ'*, suadente jam *Pesito* de Legg. Att. p. 462. (561. ed. Wessel.) justis de causis, suo loco explanatis. Heinaich.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἵη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἦλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρύωνα,
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρύωνος.
ἣ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο δηλυτεράων

1. Ἡ οἵη. Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc *desitûs* initium, quod et abruptum videtur, et obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero (Nov. Lectt. IV. 5.) declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratûm [V. Jos. Scaliger ad Catalect. p. 250.] sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter caetera quae Pausanias in Boeoticis enumerat, scripsit etiam *μεγάλας ἠοίας*, ut vocat idem Pausanias, et praeterea Athenaeus, et Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus praeclarissimas quasque mulieres et heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam praeclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictae sunt *ἠοῖαι*, [Vid. Bentleïum ad Horat. Serm. I. 3, 7.] quod singulae similitudines ab his vocibus, ἢ οἵη, inciperent: sicut et in Homeri Boeotia factum cernimus, et apud Hebraeos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut *ἠοίην* posteriores Poëtae, et inter alios Hermesianax Colophonius [Vide Ruhnken. Ep. Crit. p. 289.] Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit: ut et Homerus Penelopen, et alii alias. Earum igitur *ἠοιῶν* fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quae una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque et ab ἢ οἵη, sicut etiam reliquae, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) et *scutum Herculis* vocatur, quod ejus praecipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Haec igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta a commendatione Alcmenae, quae Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est. Commelinus. Heynius in Indice Scriptorum ab Apollodoro laudatorum: "Continuata videtur fuisse Theogonia per plures partes, quae heroes natos e congressu deorum

εἶδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν, ἶφι δαμάσσας,
χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
ἔνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γάρ οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
ὣς γάρ οἱ διέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα,
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε

cum feminis mortalibus enarrabant: inque his Herculem: qui quidem locus, ex parte saltem, superest sub nomine Clipei Herculis. Parata erat via jam in extremis Theogoniae, ubi expositi sunt amores dearum erga mortales; pergit: *Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε.* Ita mihi quidem de his statuendum esse videtur. Aliis alia. V. Valesii Emendd. Addend. p. 222. Idem carmen vulgo appellatum *Ἠοῖαι μεγάλαι.* Potuit quoque appellari *γενεαλογίαι ἡρωϊκαί.*" Ceterum hoc Hesiodi carmen ad Homeri imitationem compositum esse haud obscure testatur Eustathius Il. Σ. p. 1154 = 1209, 37.

Ibid. *δόμον* Emm.

7. *ἀποκρῆθεν* junctim Etymol. M. p. 495, 31. Eustath. Il. X. p. 1257, 54 = 1354, 18.

Ibid. Eustath. Il. Ω. p. 1363 = 1501, 50. *περὶ δὲ τοῦ ΕΑΩΝ, δηλοῦται μὲν καὶ ἐν τῷ, θεοὶ δωτῆρες ἑάων, ἤγουν ἀγαθοδόται. Οὐ περιττὸν δὲ καὶ νῦν εἰπεῖν ὡς ἔοικε γένους οὐδετέρου ἡ λέξις εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἑὸν τὸ ἴδιον. Ἰδιοποιεῖται γάρ τις τὸ ἀγαθόν. Ἔχει δὲ πλεονασμὸν τοῦ α, οὐ συνήθη μὲν, ὅμοιον δὲ τῷ βλεφάρων ἀπὸ κυανεάων, ὅπερ ἐν τῇ τοῦ Ἡσιόδου ἀσπίδι κατ' ἀρχὰς κεῖται.*

8. Huc spectat, judice Ruhnkenio ad Homerid. H. Cer. 275. Etymologus M. p. 23, 15. *ἄητο* explicans *ἀπαυγάζει.*

9. *ὃς* Emm. *ἀκοίτιν* Trinc.

11. *οἱ* om. Ald. Junt. *ἀπέκτεινεν* Emm. *ἀπέκτειν'* Trinc. Historiam, Hesiodi testimonio utens, aliter narrat Scholiastes Apollonii Rhod. I, 747.

12. *ὅ τε* Ald. Junt. 1.

13. *φερεσσακέους* Trinc.

14. *παρακοίτι* Ald. Junt. 1. Trinc.

15. *οὐδέ οἱ ἦεν* Hermannus Orphic. p. 125. et 780.

18. *πυρὶ καταφλέξαι* Emm.

20. *ἐπὶ μάρτυροι* Trinc.

Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι,
ἕσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐῢς πάϊς Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖσι· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσῃ.
ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
ἐννύχιος· τάχα δ' ἵξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεῦς.
ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ·
ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων, χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,

24. πληξίππου Emm.
25. ἐγχέμαχοι Trinc.
28. ὡς ῥα θεοῖσιν Harl.
[Ibid. Schol. Venet. Il. Σ. 100. Ἡσιοδος αρης αλκτηρα, βλαβης και κακωσεως εφη. Vide inf. 128.
Ibid. ἀνδράσιν ἀλφιστῇσιν Ald. Junt. 1. φυτεῦσαι Harl. Junt. 1. φυτεύσαι Ald.
[29. ἀρῆς. Ἄρεως. Theogon. 657. Reiz.]
32. Τυφαόνιον non sollicitandum, et recte Tzetzes Ὄρος τῆς Βοιωτίας, διὰ τὸ Τυφῶνι ἐπικεῖσθαι. Dorvillius in Obs. Misc. T. I, p. 350. [V. Müller, Geschichten Hellen. Stämme I. p. 62. Ed. Lips.]
Ibid. πόθεν αὖθις Emm. τότε δ' αὖτις Harl. τότε Ald. Junt. 1. αὖτις Trinc.
33. φείκιον Emm. φύκιον Harl.
35. τανυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ Harl.
36. εὐνῇ ἐν φιλότητι Trinc.
38. δόμοισιν Emm.
42. ὑπερπροφύγῃ Emm. ὑπεκπροφύγοι Ald. Junt. Sententiam ex Homero Od. E. 398. sqq. adumbratam notavit Clericus.
44. ἐκτολμήσας Ald. Junt.
45. φιλίως Ald. Junt.
47. Vide Ruhnken. praef. ad H. Cer. p. XIV.

Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε· (κασιγνήτω γε μὲν ᾔστην)
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
τὸν δὲ, Διῒ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν, καὶ πατέρα ὃν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
ἑσταότ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδῄει,
κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἅρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον,
ἵππων ἰεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε,
χαλκῷ δῃώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου·
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;

49. ἐφ' ἑπταπύλῳ Harl.
51. τὸν δὲ μέγ' Trinc.
54. MS. Emman. et alter MS. apud Hermannum Epist. ad Schaefer. Greg. Dial. p. 879. Ἰφικλῆα λασσσόῳ — Hermannus probat Ἰφικλῆ λαοσσόῳ.
57. Schol. Aristoph. Ran. 994. Δύο Κύκνοι ἐγένοντο· ὁ μὲν Ἄρεος υἱὸς, ὁ ὑφ' Ἡρακλέους φονευθεὶς, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσίοδος· ὁ δὲ Ποσειδῶνος, ὁ ὑπ' Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ.
58. δὲ pro γὰρ Emm.
59. πατέρα sine elisione Trincavellus, quemadmodum malit Guietus.
[61. Virgil. Georg. 3, 88. Reiz.]
62. Suidas v. Ὁπλή.
67. δηϊώσειν — δώσειν Emm. δαϊώσειν Ald. Junt.
69. om Emm.
70. Etymolog. M. p. 646, 41. Παγασαῖος λέγεται ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ Παγάσης. Ἔστι δὲ τόπος τῆς Θεσσαλίας καὶ πόλις, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὴν Ἀργὼ πεπῆχθαι. Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι. Versus deest MS. Dorvill. Vide Schol. Homeri Il. Ψ. 346.
72. ἐκείνων Harl.
74. πρίν γ' Harl. πλήν γ' Trinc.

κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
Ἥρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἤ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
ἵκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ᾗ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,
ᾗ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι, οὔτε νόημα,
σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς·
ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρους τε τοκῆας,
ᾤχετο τιμήσων ἀλιτήμερον Εὐρυσθῆα,
σχέτλιος· ἦπου πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
ἣν ἄτην ἀχέων· ἡ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.

75. Vide Ἔργ. 147, 148. Theog. 152.

76. μελέεσσιν Emm.

79. Ita Dorvillius ad Charit. p. 36 = 220. Antea μετ'. μακρὰς Emm.

81. Τίρυνθος. Sic Ruhnkenius (post Wintertonum) optime e vestigiis MSS. Reg. Voss. in quibus Τίρυνθα. Quam pronum erat librariis α et ος confundere edocet Porsonus ad Eurip. Hec. 788. Edd. Τίρυνθον.

83. Schol. Sophocl. Antig. 1180. Εὐρυδίκην· Ἡσίοδος Ἡνιόχην αὐτὴν καλεῖ.

84. ἅρματα Emm.

85. ἱκέτῃ — τοῖον Emm.

Ibid. τίον δέ γε Harl. δ' ἄρ τηλόθι Ald. Junt. 1.

87. ἐπιπλομένῳ ἐνιαυτῷ Trinc.

88. οὔτε φρένας Ald. Junt. ἐναλίγκιον Ald.

Ibid. ἀλίγκιοι Emm.

90. δῶμα Ald. Junt. τε om. Junt. 2.

91. Vulgo ἀλιτήμενον. Ἀλιτήμερον conjecturam Guieti, Hesiodo vindicant Schneiderus Lexic. Graec. in v. et Hermannus Addend. ad Gregor. de Dialect. ed. Schaefer. p. 879. ex Etymologo M. p. 428, 10. Ἠλιτόμηνος καὶ ἀλιτήμερος σημαίνει δὲ τὸν ἑπταμηνιαῖον γεννηθέντα παῖδα. Conf. Schaeferum p. 358. Bentleius proposuerat Εὐρυσθῆ ἠλιτόμηνον. Literarum ρ et ν permutationem breviter attigi ad Hephaest. p. 52. Innumera istius confusionis exempla suppeditat codex Demosthenis Dorvillianus, recens ille quidem, sed ex egregio exemplari descriptus.

92. πολλὰ Trinc. cum MSS. Pal. apud Commelinum. Edd. vetustiores μάλα.

93. ὀχέων conjicit Graevius.

94. ἐπέτειλεν Trinc.

ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀείξων,
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα, καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος
ἦ μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλεα.
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ' ἄγε, δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες, Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
μαρνώμεσθ'· ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δή σφι σχεδὸν εἶσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας, μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἥρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ', ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντη ἀναστρωφᾷν, καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.
Ὣς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε·

97. ἔχων Harl.
98. ὑποδδεῖε Harl.
103. ὦ θεῖ' Trinc. ὦθ' εἴ, ἤ Junt. 2. ἠθεῖ' ἤ Junt. 1. Steph. Commelin. ἤ θεῖ' ἤ Ald. ἦ θεῖ' ἤ Pal. ἠθεῖε ἦ δὴ Harl.
105. Homer. H. Cer. 151.
107. ἄρουσιν Trinc.
108. ἄλλ' ἄγε, δύσεο Trinc. Aldus ἄλλά γε δ. V. Ruhnken. H. H. Cer. 495.
110. οὔτοι Harl. Ald. Junt. 1. οὔπη Com.
114. φέρτερα Harl. Pal. Rhed. Ald. Junt.
116. Μύθῳ Trinc. Steph. marg. probante Graevio, νυ om. Emm. Trinc.
118. ἰόλας Emm.
119. τραχεῖα Harl. Ald. Junt. Emm.

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
κὰββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀϊστοὶ
δίγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγιο δοτῆρες.
πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες· αὐτὰρ ὄπισθεν
μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἣ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
ΧΕΡΣΙ γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
οὔτ' ἔῤῥηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ,
λαμπόμενον· κυάνην δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντες ἔσαν φόβος, οὔτι φατειὸς,
ἔμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι θεδορκώς.
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,

125. Delevi δ' cum Trinc. MS. Vitteb. apud Herman. Orphic. p. 780. πολυδαιδάλεον ὃν ῥα Emm. ἣν δ' οἱ alii.

130. κὰββαλετ' Ald. Junt. πολλὸν Ald. Junt. δὲ τοι ἔσσαν Trinc.

134. Etymolog. M. p. 795, ult. Φλεγύας ἔστιν ἀετὸς, ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. Οἱ δὲ, ὄρνεον παραπλήσιον γυπί. Ἡσίοδος Ἀσπίδι, Μορφνοῖο φλεγύαο. τουτέστι μέλανος ἀετοῦ.

135. ὄβριμον — ἀκαχμένον αἰθοπι χαλκῷ (sic) Emm. αἴθοπι χαλκῷ Ald. Junt. θυμῷ Harl.

138. ἤρηρο Trinc.

139. Χερσὶ. MS. Palatin. et fere eodem modo Ald. et Flor. editionibus praefixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τοῦ ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος· quasi vero praecedentia non pertineant ad idem opus. COMMELIN.

Ibid. μὴν Emm. Trinc.

140. ἔτλασε Trinc.

142. ὑπερλαμπὲς Emm.

144. φατεινὸς Emm. et 161. φατεινῶν.

145. ὅσσι δοι Trinc. mox πλᾶτο Ald. Junt. 1.

146. λευκὰ θεόντων. Vide Salmasium Herod. Attic. p. 69.

147. πρωσώπου Trinc.

σχετλίη, ἦ ῥα νύον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱῖ φέροιεν.
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δόνουσ' Ἄϊδος εἴσω
αὐτῶν· ὀστέα δέ σφι, περὶ ῥινοῖο σαπείσης,
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται ἀΐῃ.
ἐν δὲ προϊωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο·
ἐν δ' ὅμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδῄει.
ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι βαφοίνεον αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βερυχυΐα.
ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὔτι φατειῶν,
δᾴδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱῖ φέροιεν.
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θαυμαστὰ ἔργα.
στίγματα δ' ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἰεμένων τε.
τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦϊσαν· οὐδέ νυ τάγε
οὐδέτεροι τρείτην· ῥῖσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ σφιν ἔπειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόντες,
κεῖατο τεθνειῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.

149. αἶνυτο Emm. in marg. Trinc.
153. μελαίνῃ Harl. Trinc. καλαινῇ Junt. καλαίνη — αἴῃ Ald.
155. ἀνδροκτασίη δ' ἐδεδῄει Graevius. φονός τ' ἀνδρῶν ἀνδροκτασίη τε Emm. φόνος τ' Trinc.
158. τεθνηῶτα Emm. Trinc.
160. βερυχυΐα Ruhnkenius. Olim βερυθυΐα.
165. δὴ pro τὰ δὲ Emm. θαυμαστὰ Trinc. Palat. MS. Paris. apud Ruhnken. Ep. Crit. p. 26. [Add. Schol. Pindar. p. 51: ed. Böckh. Ed. Lips.] Alii θαῦτά.
167. Quum edd. vett. et codd. Pal. Viteberg. habeant κυάνεοι, legendum puto στιγμαὶ κυάνεαι. Στιγμαὶ adhibuit in explicatione hujus loci J. Diaconus. Hermannus Orphic. p. 702.
Ib. Κυάνεοι Ald. Junt. 1. Pal.
170. ὁμιλαδὸν Trinc. τοίγε Ald. Junt. τῶν γε Harl.
171. οὐδ' ἕτεροι Graevius Ald. Junt. 1.
174. ἀπελείβετ' Ald. Junt. ἀπελείβε τ' Trinc.

τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, γλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων,
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
[ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροΐ τεύχε' ἔχοντες.]
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστήν,
Ἄρκτον θ', Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μάμαντα,
καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην, ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες,
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠρίνεσκον.
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι,
χρύσεοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης
αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων·
δίφρῳ ἐπεμβεβαώς. παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ἔστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσέην τε τρυφάλειαν,
αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.

181. V. Tzetzes in Lycophr. 881.

181, 182. *Μόψον τ' ἀργείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν* Emm.

183. Hic versus deest in MS. Voss. (et Harl.) Videtur additus ab interpolatore, qui hunc locum alteri v. 188. similem facere volebat. Ruhnkenius.

184. *Κένταυροι δ'* Emm. Ald.

188. *Ἀργυρέας — ἔχοντας* Harl.

189. *συναΐγδην.* Ita pro vulg. *συναΐκτην* vir doctus in Obs. Misc. T. I. p. 416. ex Etymolog. M. p. 416. et MSS. quibusdam. Etymologi verba sunt, *συναΐγδην Ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὥρμων συνέλαβεν.* MS. Dorv. *ὥρμων συνέλαυν.* Lege *συνέλαυνον.*

192. *ἐναριφόρος* Emm. *ἐναρσφόρος* Trinc.

193. *Ἔγχος ἐν* Harl.

195. *δίφρως ἐπεμβεβαώς* Emm. *Δίφρον ἐπεμβεβάως* Harl. *ἐπεμβαὼς* Junt. *ἐπεμβεβαὼς* Ald. *ἐμβεβαὼς* Trinc.

197. *τριττογένεια* Emm.

199. *χειρὶ* Harl. *χρυσέην* Ald. Junt. Trinc. Juniores *χρυσείην.*

200. *ἐπιδ' ἔρχετο* cet. om. Harl.

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος·
ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὅλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἁμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἰθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς.
τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες, αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδακημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀποφθίψοντι ἐοικώς.

Ἐν δ' ἦν ἠνώμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ·
θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
ὤμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο,
χάλκεον, ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο.
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,

201. ἐν δέ οἱ Emm.
202. Διὸς καὶ Λητοῦς Trinc.
203. ἀγνὸς Ὄλυμπος. Elegantissime hunc locum emendavit D. Heinsius, qui legit ἄγνυτ' Ὄλυμπος *frangebatur*, i. e. *resonabat Olympus*. Polybius XV. 32. τῶν δὲ διασαφούντων τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως, κατερρήγνυτο πᾶς ὁ τόπος ὑπὸ τοῦ κρότου καὶ τῆς κραυγῆς. vide infr. 279. ἄγνυτο ἠχῇ et 347. Graevius.
205. Ob v. ἐξῆρχον citat Athenaeus IV. p. 180. E.
206. μελπομένης Trinc.
208. Etymolog. M. p. 650, 54. Πανέφθου κασσιτέροιο, ἀντὶ τοῦ ἐψητοῦ καὶ διαλελυμένου καὶ ὑγροῦ τὴν φύσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου φησίν.
209. μιν Ald. Junt. 1.
211. δοιὼ Trinc. Junt. 2.
212. ἐφοίτων Harl. Ald. Junt. 1. ἐφίτων Junt. 2.
213. τῶνδ' Emm. Trinc. et mox ἀποφθίψαντι. θέον Harl.
216. ηὐνόμοιο Δαΐδης sine τέκος Ald. Junt.
217. ἐπίψαον Emm.
222. Ἔπτατο cum aliis codd. habet Vitebergensis. Legendum, ὁ δ' ἔπτατο ὥστε νόημα. Hermannus Orphic. p. 694. νοήμα ποτᾶτο Trinc. Junt. 2. νοήμ' ἐπτᾶτο Pal.
223. Κάρα Junt. 2.
224. Etymolog. M. p. 513. Ἡσί-

ἀργυρέη· δύσκροι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπληκτοί τε καὶ οὐ φατὰ ἐρρώοντο,
ἵέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ γλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντε
δοιὼ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
λίχμαζον δ' ἄρα τώγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ προδέειν μεμαῶτες.
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
μάρναντ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειὰς,
ῥωῆσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
ἄνδρες δ', οἳ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
ἀθρόοι ἕκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ', ἄπληστοί τε

ὁδος ἐν Ἀσπίδι, Ἀμφὶ δέ μιν κλ-
βισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι· (N. B.
pro verbis θαῦμα ἰδέσθαι MS. Dor-
villianus dat σχολ.) ἐβάσταζεν ἐν
δεκτικῷ τινι ἀγγείῳ τὴν κεφαλὴν
τῆς Γοργόνος ὁ Περσεύς. κίβισις
Emm. Apollodorus II. 4. κύβισις
Ald. Junt. κίβησις Trinc. κίβυσις
Steph. Comm.

225. κατηωροῦντο Emm. κατη-
ωρῶντο Harl. κατηωρεῦντο Ald.
κατηορεῦντο Trinc.

226. δεινοὶ Junt. 1. Trinc.

231. χλωροῖς Emm.

232. ὀρυγμαδῷ Trinc.

235. δράκοντες Ald. Junt. 1.

234. ἐπικυρταίοντε Junt. 1. ἐπι-
κυρτώοντε Ald. Junt.

237. Γοργείης Ald. Junt. ἠδ' ὑ-
πὲρ Trinc.

239. ὑπὸ Ald. Junt. Trinc. ὑπὲρ
Harl.

240. προδέειν Ald. Junt.

242. ἀπὸ πύργων Trinc.

245. τ' ἐμέμαρπτον Ald. Junt.
μέμαρπεν Heinrich.

246. ἔκτοθεν Trinc. ἔντοσθεν
Heinrich.

250. δεινωταὶ Harl. ἀπλησταὶ
Ald. Junt.

θῆριν ἔχον περὶ πιστόννων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάκοιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
βάλλ' ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴ δ' Ἀΐδοσδε κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόεντ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν φίπτασπον ὀπίσσω,
ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων,
Ἄτροπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερὴς τ' ἦν, πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
παὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
χλωρὴ, ἀϋσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἰμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἡ δ' ἄπληστον σεσαρυῖα
εἱστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν.
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθύριοις ἀραρυῖαι
ἕπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαῖδων σέλας ἐλύφαζε·

252. μάρποιεν Trinc.
253. αὐτῶν Harl.
254. ψυχὴν Ald. Junt. κατεῖεν Ald. Junt. 1.
255. ἄρ' ἔσαντο Trinc. αὐτὰρ ἔσαντο Harl.
259. πέλει Ald. ἄλλ' ἄρα ἦγε Pal. Ald. Junt. ἀλλ' ἄρα ἦδε Harl.
261. παῖσαι Ald. Junt. 1.
265. αὐαλέη Rhedig. ἀϋσταλέη Ald. et Junt.
266. γουνοπαχής. Conf. Ἔργ. 495. γουνοπαγὴ Harl. ἐπῆσαν Trinc.
267. Vid. Longinus de Sublim. c. 9. [Longin. §. 8. reprehendit recte. Lessing. Laoc. p. 251. Reiz.] τῆς δ' Trinc.
269. Quietus ἐκενήνοθεν. Vulgatum defendit Ruhnkenius ad H. in Cer. 278.
275. ευσσότρου Junt. ἐϋσσώτρου Ald. Trinc.
274. ἠγοῦντ' Trinc.
275. Citat Etymologus p. 500, 4. Ubi ed. τῆλε δὲ τ'. Sed MS. Dorvill. emendate τῆλε δ' ἀπ'. Obiter notandum in Etymologo vocem Ἡσίοδος locum alienum occupare. Versus enim, quem praecedit, Homeri est Il. Τ. 492.

χερσὶν ἐνὶ δμῳῆσιν. ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόσθ' ἴκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο.
τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα·
ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοίγε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
πρόσθ' ἴκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀρονῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
ἐσσάλατ'· αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἳγε μὲν ἧμων
αἰχμῇς ὀξείῃσι κορυνιόεντα πέτηλα,
βριθόμενα σταχύων, ὥσεὶ Δημήτερος ἀκτήν.
οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωήν·
οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

276. αἳ Trinc. ἀγλαΐαις Pal. Harl. Ald. Junt.

277. τῆσι Rhedig. πρόσθεν ἴκιον, τῆς δὲ Trinc.

278. ὑπὸ Ald. Junt. ἀοιδὴν Trinc.

[280—284. Xenoph. Symp. 6, 3. ἦ οὖν βούλεσθε, ὥσπερ Νικόστρατος ὁ ὑποκριτὴς τετράμετρα πρὸς τὸν αὐλὸν κατέλεγεν, οὕτω καὶ ὑπὸ τὸν αὐλὸν ὑμῖν διαλέγωμαι; — Pindar. Olymp. 7, 23. καὶ νῦν ὑπ' ἀμφοτέρων (τοῦ φόρμιγγος καὶ τῶν αὐλῶν) Σὺν Διαγόρα κατέβαν. ubi Schol. ἢ ὑπὸ, ἀντὶ τῆς μετά. Et alter Schol. ad h. l. 129. h. τὸ δὲ φόγμιγγι καὶ τὸ αὐλοῖς λέγει, ἐπειδὴ διὰ τοιούτων αὐτὸς ᾠδε τὰ ἔπη. Reiz.]

281. αὖ Ald. Junt. αὐλῷ Trinc.

283. Schol. Aristoph. Avib. 1426. πρίγη μὲν γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος. Versus abest ab Harl. Voss. τοίδε Trinc. δ' om. Junt.

287. Zonaras Lex. p. 864. Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι· διήρεικον χθόνα δῖαν. Ubi recte Tittmannus, „διηρείκειν non occurrit apud Hesiodum.“ Nec vidit tamen delendas esse duas literas ex Ἀσπίδι male repetitas, et in Zonara reponendum ἤρεικον, ex Etymolog. M. p. 436, 52.

288. Vid. H. H. Cer. 455.

289. κορυνιόεντα. Ita Trinc. Steph. probantibus Guieto et Graevio. κορυνιόωντο Junt. 2. κορυνιόωντα Ald.

291. Duplex hujus versus lectio est. Edd. quaedam habent ἔπιπλον, quod etiam Jo. Diaconus secutus est; at Etymol. M. p. 366, 44. ἔπιτνον, quod explicat ἐπλήρουν, ἐρρίπτουν, ἐξέτεινον, ἤπλουν ἐπὶ τὸ ξηρανθῆναι, ξύγον. Ex quibus interpretationibus ἐπλήρουν ad ἔπιπλον pertinet. Ἔπιτνον in libris suis Jo. Diaconus, Commelinus, et Graevius, nos in Regio et Vossiano reperimus. Ac, si testium numero et auctoritate standum est, ἔπιτνον recipi debet, ἔπιπλον repudiari. Adde Hesychium v. Πιτνεῖ et ibi viros doctos. Ruhnkenius. ἔπιτνον ἀλωῇ Heynius ad Homer. Il. X. 402.

οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, [μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίπεσσιν. 295
οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν.] παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι.
[τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶγες.] 300
οἵγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἦρεν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρὸ,
λέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἕμενοι ὑπαλύξαι·
πὰρ δ' αὐτοῖς ἵππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις 305
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
ὀρυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀΰτευν.
οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφιν 310
νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄπριτον εἶχον ἄεθλον.
τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,

293. ἐν ταλάροις Trinc. Vulgatum extat Etymolog. M. p. 745, 2.

294. Quaedam, tanquam adulterina, expungi voluit Heinrich. Equidem uncinis inclusi.

296. Schol. Theocrit. I, 48. Ἡσίοδος ὄρχον λέγει τὸν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φυτείαν. Similia Etymologus p. 634, 40. qui locum sic citat; Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους — ἔφερον βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων· καὶ πάλιν, Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος Χρύσεος ἦν.

298. ἀργυρέοισι Junt. Zonaras p. 1147. σειόμενος σταφυλῇσι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι. Sed φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι habet Etymol. M. p. 487, 42.

299. Versum irreptitium censet Graevius, et abest a Junt. 2. et MS. Regio apud Ruhnkenium. τοίγε μὲν οὖν παίζοντες Harl. παίζονται Ald. Junt. 1, Trinc.

300. σειόμενος Harl. μελάνθησαν δὲ μὲν Ald. Junt. 1. αἶγε Trinc.

301. οἳ δ' ἤρυον Trinc.

Ibid. Huc referendus est locus Etymol. MS. in Bibl. Reg. Ἀπότροπος οἶνος· τραπεῖν γὰρ αὐτὰ τῷ πατῆσαι. Ὅθεν καὶ τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς ἀπότροπος οἶνος λέγεται. Οὕτως Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήσει Ἀσπίδος Ἡσιόδου. RUHNKENIUS.

302. Hinc corrigendus Etymol. M. p. 695, 56. οἷον δ' — ἐλκηδόν, λαγὼς Ald. Junt. 1.

303. πρὸς Ald. Junt.

304. ἀπαλύξαι Pal. Ald.

305. ἀέθλων Rhed. ἀέθλοιν Ald. ἀέθλῳ Harl.

306. μόθον Trinc.

308. Edd. quaedam recentiores ἐπικρατέοντα.

311. ἐπηνύσθην Ald. Junt. ἐπηνήθη Harl. ἄκλιτον Ald.

χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς, πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤκυον· οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. παρὰ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἄρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
εἵκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἐγγύθεν δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καὶ σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαίρετε Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, καὶ ἀκὺ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν, καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βρονταῖον Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκεος ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὠφθαλμοῖσιν ἴδῃς· ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
ἆψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἐλάειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὣς εἰποῦσ', ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἔσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, κονίοντες πεδίοιο.

314. ἀμφὶ δέ τοι ῥέεν Harl.
316. ῥά ἑ Trinc.
317. παρὰ Harl. Trinc. δονέοντο Ald. Junt.
322. ἵκελος Ald. Junt.
323. δ' om. Ald. Junt.
326. φωνήσασ' Harl. Ald. Junt.
327. Λυγκῆος. Sic Harl. Trinc. Junt. 2. Schol. Lycophr. 1124. Edd. quaedam Λυγγῆος.
330. δέ τοι ἔπος ἐξερέω Trincav.
333. ἔπι νῶτα δοκεύσας Harl. Pal. Ald. Junt.
334. κε om. Ald. Junt.
336. ἀναχωρήσασθαι Ald. Junt.
338. εἰποῦσα δίφρον Harl, ἐπιβήσετο Ald. Junt.
341. Vide Homer. H. Cer. 88.

ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἰγίδ' ἀνασσείσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ, ἠὲ θυέλλῃ,
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀϋτῆς.
τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·
Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
ἀνδράσιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀϊζύος ἴδριες εἰμέν;
ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον ἐΰξοον, ἠδὲ κελεύθου
εἶκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
τοῦ γὰρ ὀπυίεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἑ φημὶ καὶ ἄλλότε πειρηθῆναι
ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντος
ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ,
οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
[παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·]
πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ.
ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐϋμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος.

344. περιστενάχησε Harl. Pal. περὶ στενάχησε Ald. Junt.
345. προγένονθ' ἴκελοι Trinc. Junt.
348. σφίσιν Harl.
Ibid. Etymolog. M. p. 814, 45. Hesiodi verba om. MS. Dorv.
349. πρότερος Ald. Junt. πρότερον Trinc.
350. τοίνυν νῶϊν ἐπίσχες Harl.
353. Schocl. Sophocl. Trach. 39. παρεξίεναι Trinc. Τραχῖνα Harl.
355. αὖ Ald. Junt.
356. ὀπύεις Trinc.
358. νώ γε Trinc.
359. τι Trinc.
364. Versum merito delevit Guietus.
366. ἐφ' Ald.
368. ἄρα οἱ Ald. Junt.

ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ' ὕπο σευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
αἴγειροί τε τανύῤῥιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίονδ' ἀφίκωνται·
ὣς οἳ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις, κλειτή τ' Ἰαωλκὸς,
Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα
φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
κἀδδ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην,
ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας, ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει·

372. ἔμπλην. Sic Ald. et MS. Pal. ἔπλην Trinc. et al.

373. Ex Homero Il. Π. 105. 794. restituendum censet Hermannus Orphic. p. 694. τῶν δ' ὕπο σειομένων καναχὴν ἔχεν εὐρεῖα χθών. πᾶσ' Harl. Rhed.

375. ἀποθρώσκουσιν Harl. Ald. Junt. 1.

380. τε om. Trinc.

381. Ἄρνη δ' Trinc.

383. σύνεσαν Ald. Junt.

386. προσίδεσθαι Harl.

387. χαυλιόδους Trinc. Junt. 2. φορέει Trinc. δὲ θυμῷ Ald. Junt. μαχέσθαι Trinc.

388. θηρευταῖς Trinc.

389. στόμασιν χιόωντι Trinc, στόμασι χιόωντι Junt. 2. μαστιγόωντι Heins.

395. Athenaeus p. 189. D. Ἐκδεκτέον οὖν καὶ τὸ παρ' Ἐρατοσθένει, ἐν τῷ Ἑρμῇ θηλυκῶς εἰρῆσθαι, Βαθὺς διαφύεται αὐλών· ἀντὶ τοῦ βαθεῖα· καθάπερ λέγεται θῆλυς ἐέρση.

396. ἀοιδὴν Ald. Junt.

397. Etymolog. M. p. 465, 38. ὅτε τε, ὅτε καὶ Trinc.

ἦμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
τούς τε θέρει σπείρουσιν ὅϛ' ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι κάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει,
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
αἰγὸς ὀρεσσινόμου, ἣ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
πίονος, ἣνε ἐδάμασσε βαλὼν αἰζηὸς ἀνὴρ
ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ,
χώρου ἄϊδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔνθ' ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμάως, σάκεϊ ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ, βίῃ Ἡρακληείῃ,
μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
αὐχένα γυμνωθέντα δοῶς ὑπέκερθε γενείου
ἤλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
ἤριπε δ', ὡς ὅτε τίς δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς φολοέντι κεραυνῷ·

598. ἦμος. sic Graevius. Antea Τῆμος. περιγλῶχες τελέθωσι Ald. Junt. Trinc.

599. σπείρωσιν Pal. Trinc.

400. Athenaeus X. p. 428. C. Vide Fr. XLIII. [οἷα sc. δῶρα. Quod versus hic abesse posset, non ideo supposititius est, ut visum Eichornio. Et est bonus versus. Reiz.]

401. ὀρυγμαδὸς Ald. Junt. 1. Trinc.

403. ἀλλήλους Ald. Junt. κοτέοντες Emm. ὁρμήσουσιν Trinc.

404. ἄραβός τ' ἀναγίνετ' Trinc.

[405. 406. Homer. Il. π. 428. 429. Reiz.]

405. Graevius ἠδ' ὡς αἰγυπιοί.

406. κράζοντε Harl. κλάζοντες μάχεσθον Trinc.

407. ἀγροτέρου Emm.

409. ἀπὸ νεύρης Hermannus Orphic. p. 701. cum Ald. Junt. Mox ἀποχήσεται ἄλλῃ Etymologus p. 42, 32. sed haec verba desiderantur in MS. Dorvill. ἀπαλλήσετο Emm. ἀπονίσσεται Voss. Harl. Vulgatum omnino retinendum censet Ruhnkenius.

410. χώρων Emm.

414. σάκεϊ χάλκεον ἔγχος ἔλασσεν Trinc. σάκε' Junt.

415. χαλκὸς Seleucus apud Schol.

418. γένειον Trinc.

419. τέρσε Emm.

ὣς ἔριπ᾽· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός·
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
ὅς τε μάλ᾽ ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
σχίσσας, ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
ἐμμενέως δ᾽ ἄρα τοῦ γε κέλαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
γλαυκιόων δ᾽ ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους
οὐρῇ μαστιόων, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
τοῖος ἄρ᾽ Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀϋτῆς
ἀντίος ἔστη Ἄρηος· ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἐσσυμένως· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
ἀμφότεροι δ᾽ ἰάχοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀροῦσα,
μακρὰ δ᾽ ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἡ δέ τε ἠχὴ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλὸς, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
τόσσῃ ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὔλιος Ἄρης
κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ᾽ ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ᾽ ἔχουσα,
δεινὰ δ᾽ ὑπόδρα ἰδοῦσ᾽, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

425. Ἄρηα προσιόντα Emm. Ἄρηα προσιέντα Ald. Junt.
428. σχίσας Junt. μάλιστα Harl.
429. Ἐν μένεος Heinrich.
430. Huc pertinet quod legitur in Etymologico MS. Bibl. Reg. Ἀλκαία, ἡ οὐρά· κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν τρέπειν. Ἔχει γὰρ ἐπὶ τῇ οὐρᾷ κέντρον, ὑφ᾽ οὗ παροξύνεται, καθάπερ φησὶν Ἱερώνυμος καὶ Ἐπαφρόδιτος ἐν Ὑπομνήσει Ἀσπίδος Ἡσιόδου. Eundem locum Kusterus etiam protulit ad Suid. v. Ἀλκαία. Vide quae diximus ad Callimach. Fr. 327. Ruhnkenius.
431. μαστιόων Trinc. Emm. μαστιχόων Ald. Junt. γλύφει Emm. αὐτοῦ Robins.
433. Ἀμφιτρυωνείδης Emm.
434. Ἄρεος ἔστη Harl. Trinc.
435. ἀχθόμενος Harl.
437. ἀπὸ ex MS. Viteb. et edd. quibusdam commendavit Hermannus Orphic. p. 703. ἀπαὶ alii. ὀρούσῃ Trinc. Junt. 2.
439. Zonaras p. 288.
Ibid. ἐκμεμαυῖα Emm.
442. ἐμματέως Emm.
446. ἐπίσχες Trinc. Emm.

Ἡρακλέα κτείνοντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ' ἄγε, παῦε μάχης, μήδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν.
ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἰκέλα τεύχεα πάλλων,
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακληείῃ,
κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
σπερχνὸν, ἧοῦ παιδὸς κοτέων πέρι νεθνειῶτος,
ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρηϊ ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος ἀϋτῆς,
μηρὸν γυμνωθέντα σάκους ὑπὸ δαιδαλέοιο,
οὔτασ' ἐπικρατέως· [διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
δούρατι νωμήσας,] ἐπὶ δὲ χθονὶ πάλλε μέσῃ.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
ἵππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ,
νίσσονθ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἔπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ' Οὐλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἳ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
Ἄνθην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
Ἄρνην τ', ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,

448. τρασυκάρδιον Trinc.
449. μάχη Ald. Junt.
450. Harl. πείθετ' Ἄρης μεγαλήτορι θυμῷ. Rehdig. πείθεν Ἄρεος — Ἄρεος Ald. Junt. Trinc.
453. κατάμεναι — ἔβαλλε Emm.
454. παιδὸς ἑοῦ Emm. Harl. Ald. Junt.
456. ἀπορεξαμένη Trinc.
457. ἄρης ἔγχος Emm. Ἄρη Ald. Junt. ἔσχεν ὀρεξάμενος Trincav.
458. Sic Heinrich. ex Diacono. Alii Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι.
460. σάκευς Ald. Junt. Trinc.
461. σαρκὸς Harl. Uncinis inclusa deleri voluit Guietus.
462. νωμήσας Ald. Junt.
466. μαστιγέτην Emm.
468. κύκνον Emm. συλήσαντες Ald. Junt.
469. τραχῖνον Ald. Junt. v. supra 81.
473. οἵ γ' Junt. s. πολίων Ald. Junt. πόλιος Ald. Junt. 1.

τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀϊδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων,
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥά κλειτὰς ἑκατόμβας
ὃς τις ἄγοι Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων.

VARIAE LECTIONES

Ad Hesiodi Theogoniam ed. Junt. 1540. e Cod. Mediceo.

4. *Ὀρχοῦνται*
7. *Ἑλικώνη*
9. *πολλῇ*
19. *μέγαν καὶ λαμπράν τε*
20. *γαῖαν δ'*
29. *μοῦσαι*
55. *λησμοσύνη*
97. *φιλῶνται*
129. *οὔρατα*
140. *ἅρπην*
170. *μερων* in marg. *μῆτερ*
178. *ὁρέξατο* in marg. *ἐδέξατό*
199. *Κυπρογένεια*
202. *γεινομένη*
204. *ἀνθρώποις*
212. *δὲ* abest
214. *ἀλγεινόεσσαν*
217. *νηλεοποίνους*
225. *καρτερόμυθον.*
227. 228. transponuntur.
229. *ψεύδειά — λόγους* sed *γ* *ἀμφι* a manu sec. *ἀντιλογίας*
233. *Νηρέα δ'*
238. *γαίη* post *η* rasura
243. *εὐκράτην — ἀμφιτρίτην*
260. *μνείπτη*
267. *τε* abest
277. *ἀγήρω* ς erasa est.
282. *ὅτ' ἀρ'*
320. *τε* abest post *μεγάλην.*
326. *σφίγγ'* rasura in *γ.*
333. *φόρκυνι* Junt. *φόρκυι* MS. et mox *φόρκυος.*
339. 340. in margine
348. *περὶ*
353. *γαλαξάρη τ'*
355. *πλουτῇ*
369. *ἐνίππειν*
393. *ἀποβρίσειν*
395. *ἀγέρατος*
398. *σφοῖσιν*
399. *δέδωκεν*
403. *ἐξετέλεσεν*
405. *ἠέπειτα θεῶν*
414. *ἀπ' οὐρανοῦ*
415. *τετιμημένη*
418. *ἕπεται*
419. *ὑποδέξατο*
424. *καί τε οἱ ὅ. ὀπάζει ἐ. ἑ. τε π.*
429. *ἐθέλῃ*
432. *περιγίνεται*
436. *τοῖς*
438. *τοκεῦσι τε*
447. *βριάρει*
451. *ἴδοντε — πολυδερκέον*
453. *ὑποδμητεῖσα*

454. δήμητραν

ε

458. πολεμίζεται
459. μέγας Κρόνος
462. ἔχει οἱ
465. πατρὸς
468. δὴ abest
469. λιτάνευσε
480. τρέφεμεν
482. πρώτην ἐς λύκτρον
484. αἰγέων
485. σπαργανώσασα
487. ἐγκατέθετο

σαι

491. ἐξελάαν
493. τοῖον — ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
502. ἃς in marg. οὓς.
518. πρόπαν.
519. ἀκαμάτῃσι χείρεσσι
532. ἄρα
533. χόλον
537. δ' ἀσάμενος — ἐξαπαφίσκων
538. γὰρ abest
541. εὐθετήσας
544. μοίρας
553. ἀμφοτέροισιν videtur fuisse. ἄλειφα
554. θυμὸν
555. εἶδεν
557. Vs. in marg. in textu infra post 566.
560. ἐπελήθεο
565. ἐξηπάτησεν
567. δὲ οἱ νείοθε
568. χόλωσε
574. ἀργυφέη
575. κατέσχε
581. τετεύκατο
582. γνώδαλ' ὅσσα ἤπειρος πολλὰ
583. ἔθηκε et δ' om.
584. θαυμασία
593. σύμφοροι ἀλλὰ κόροιο in marg. ἀκόρεστον

ρ

595. ξυνήονας et 601.
598. ἐπηρεφέας
600. δ' abest
602. δ' ἔσπορε in marg. ἔπορε
605. γήρως ὁμοῖο in marg. γηροκόμοιο — ὁγ' ἐπιδέης
606. δατεόντων
608. ἀρησυῖαν
609. τῷ δ' ἔτ' ἀπ'
610. ὃς τέγμη ἀτὰρ τινοῖο. in marg. ἀταρτιροῖο
617. δ' abest
622. ἕζεται. in marg. ἕατο

οι

623. ἀχνύμενος
624. τε καὶ
626. φραγμοσύνῃσιν

θ

629. πόνον
641. ἐνὶ
642. ἐσπάσσαντο
647. μάρναμεν
648. ἐξεγένοντο
650. φαίνεται τιτήνεσσι ἐναντίον ἐν δαῇ.

ε

652. ἀφίκεσθαι δυσηλεγέως
657. κρατεροῖο in margine.

ἡ

662. ὑμὸν
669. φόβος in marg. φάος
671. ἀΐσσονται
679. ἐσμαράγδησεν
684. ἀλλήλοισιν

δ

690. συνωχανόν
691. ἀστραπῇ ποτέοντο
693. ἀμφὶ — καιομένη omissa, sed in margine habentur.
695. ἔζεσε
696. ἄμφεπε
697. ἠρέα δίον
703. μέγας
705. ἐγένετο

706. ενοσιην κονιην τ' ἐσφράγιζον. in margine ἀράβυζον.
707. ἀγαθόεντα in marg. αἰθαλόεντα
710. σμερδαλέης δ' ἀναφαίνετο

α β

716. δὲ σκίασεν μελέεσσιν.
720. γαίης ὅσσον
721. γρ. τόσσον δ' αὖτ' ἀπὸ
721. b. 723. οὐρανόθεν
723. a 721. ἶσον δ' αὖτ' ἀπὸ γαίης ἐς τ. ἠ.
724. c. 724. ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας. In una pagina habentur hi tres versus.
725. δ' abest

ς

726. νὺξ.
729. δὲ οἱ
732. θύρας
733. τοῖχος δὲ
734. ὁ abest
742. προφέρει
743. δεινὸν δὲ
744. ἐρεμνῆς abest. οἰκεία
747. ἀκαμάτεσσι χείρεσσιν
748. ἡμέρη
753. In margine.
761. εἰς οὐρανὸν ανῖων
767. ἠχήεντος
768. ἀΐδαο
778. πέτρα in marg.
781. ἀγγελίη
783. ψεύδεται
787. δέ θ'
792. προρέει
793. ἀπολλείψας ἀπομόσσῃ
794. κάρην

ποτμος

795. νήννεμος
797. γε
799. τελεσφόρον
800. δ' abest. χαλεπώτερος.
801. εἰνάετες — ἀπαμείρεται.
806. τοθ' ἴσησι κατὰ στυφελλοῦ
811. χάλκεος.
817. τε μεν
820. ἐξ οὐρανοῦ
825. κρατεροῖο
826. λελϊχμότες

υσσεν

827. ἀμάρησεν

αι

828. πασάων κεφαλεων
835. ῥοίζεσκ' — μακρὰ οὔρεα
841. πόντου τ'
847. ἔξεσε πυρὶ
850. τρέσε δ' ἀϊδης
851. περὶ κρόνον

μ

857. δεμεν — ἱλάσας
858. γυιωσθεὶς
864. κρατερότερος
866. τήκετο δ' ἐν
870. ἀργέσταο ζεφύρου τε
872. μάψ αὖραι.
877. κείνῃσι συναντῶνται
880. πιμπλεῖσαι
884. ὀλυμπίου — ζῆνα
887. ἰδὲ
888. ῥὰ ἔμελλε
889. τέξεσθαι
890. ἐσκάτθεο
893. ἔχοι
895. μὲν pro γὰρ
899. ἐσκάτθετο
900. δέ οἱ φράσαιτο
910. εἴβεται
912. λυοφόρβης
915. δ' abest.
924. γείνατ' Ἀθήνην pro Τριτογένειαν
925. ἀγρέστατον
934. δεῖμον καὶ φόβον
961. τ' ἐν
963. νῦν abest
974. πολὺν δὲ
976. ἀγαβὴν
980. πολυχρύσου Ἀφροδίτης

981. Καλλιαρη — κράτιστον.
982. γηρυονέα
υ η
986. φιτυσατο
988. νεώτερον
989. ἀταλὰ
990. ἀνεριψαμένη

ο
991. νειοπόλλον — διην
1003. Νηρῆος
1010. ἠνεμοέσσης
1011. ὑπερηνορίδαο
1013. 1014. v. n.
1019. ἀθανάτοις γείναντο

VARIAE LECTIONES

In Scutum Herculis ex eodem codice.

4. ἦν
11. μὲν ἀπέκτεινεν
19. ἠδὲ
με
28. κατα — ὡς ῥᾷ
29. φυτεύσαι
32. ἕζε
35. τανυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ
38. δόμοντε
40. εὐνὰν
42. ὑπεκπροφύγῃ
49. διδυμάον' ἐγείνατο
54. γε abest. et malim deletam.
56. θεῶν abest
59. πατέρα
61. ἐσταῶτ' ἐνὶ
67. δηϊάσειν
68. ἔκλυσε
72. ἐκείνων
74. πρίν γ'
81. Τίρυνθ'
83. ἥκετο
85. δένε pro δ' ἄρ
88. φύην ἐναλίγκιοι
90. δόμον
91. ἀλιτημηνον Εὐρυσθεα.
103. ὦ ἠθεῖε ἤ
106. τε post κράτερον om.
110. οὔτι
116. οἱ abest.
125. ῥάοι
127. ἐφορμήσεσθαι
130. ἐξόπισθεν. πολλοὶ
135. ἀκαχμίον (in marg. μενον) εἵλετο θυμῷ.
138. κάρην
139. χερσὶ δὲ
141. λευκῇ
τ
147. προσώπου
149. ἐκ abest. εἷλε βροτῶν
151. δύμεναι
152. σφι περ
153. μελαίνῃ
158. τεθνηῶτα
υ
165. δαίεσθαι θαμαστὰ
170. ὁμιληδῶν — τῶν γε
174. ἀπελείβετ'

176. ἐγειρέτην

ω

184. κένταυροὶ δ' ἑτέρεθεν
188. χρυσέας δ'

ικτ

189. συναιγδην
192. ἐναροφόρος
193. ἔγχος τ'
195. δὴ
199. χειρὶ
208. πανεύθου καττιτέροιο
209. γε μὲν
211. δοιοι rasura in med. voce.
δ' ἀμφυσιοῶντες
212. ἐφοίτων
213. θέον
216. ἐϋκόμοιο Δ. τέκος.
218. φράσσασθαι
222. χαλκεου
223. κάρη
224. κίβισις
229. δαναΐδος τ'
232. ὀρυγμαδῷ
233. ὀξέως — δράκοντες.
234. ἐπικυρτώωντε
237. αὐτῶν
240. παραθέειν
249. κυάνεοι — ἀβαβεῦσαι
250. δεινωτοὶ, βλοσσυροιαι, δαφοινοιαι. ἀπλητοί τε
252. μεμάρποιεν
255. αὐτὰρ ἔσσαντο
259. ἥδε
261. πᾶσαι
262. εἰς
265. αὐαλέη τε
266. γουνοπαγὴς
268. σεσηρυῖα

νο

269. κατενηχεν
270. δέ οι πῦργος
276. τεθηλυῖαι
277. τῇσι a m. s.
278. ὑπὸ — αὐδὴν
278. ἕως πέδον

ω

281. αὖθ' ἑτέροθι
283. Vs. abest
286. ἐπιβάντ'
287. ἐπιστοχάδην
288. ἐστείλαντ'
289. κορωνόεντα
290. βριθόμεν ἀσταχύων
291. ἔπιπνον
294. ἢ pro καὶ
295. ἀργυρέοις
297. post h. v. τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑ. α. ε.
300. αἴγε
301. οἵδε
302. λαγοὺς
305. ἀέθλῳ
308. ἐπικροτέοντο πετόοντο

ει

311. ἐπηνύσθη — ἄκριτον
315. αὐτοὺς
317. παρὰ δ' — κλονέοντο
322. ἀστεροπῶν

αι

329. ἐξανερειν
334. ἔνθα καὶ
338. ἐβήσατο
339. ἀθανάταις

ως

341. σμερδαλεην
342. πεδίοις
348. σφισιν
349. ὃν
350. τοί — ἐπίσχες
352. ἐΰξων
355. εὖ
356. Θεμιστονοίην
361. ἐμοῖο
366. ἔνθα καὶ
367. ὑφ'
368. οἱ κύκνος om.
371. ἐνυιαλίοιο
372. ἔμπλην
373. πᾶσ'
377. ταναινύριζοι

378. ἕως πέδον
380. πόλις τε — πόλησε Γ Α
382. δ' ὑπ'
383. σύνισαν
386. βήσσαις — προιδέσθη
387. χαυλιόδων — μάγεσθαι
388. θηρευτῆρσι
389. στόμα μαστιχόωντι
391. λοφνῇ
396. ἀϋδὴν
397. ὅτε
398. περιγλῶκες τελέθουσιν
399. αἰόλλοντο
403. κοτέοντες — ὀρμήσουσι
406. κλάζοντες μαχέσθον
409. ἀπαλ ήσεται rasura in med. voce.
411. ἐσσυμένος
421. τις abest
425. Ἄρην προϊόντα
428. μάλιστα
429. πέμπληται
431. μαστιόων — γράφει
434. ἄρσος ἔστη
435. ἀχθόμενος
437. ὀροῦσσα
ασι
439. ἔρχετε
449. παῦσαι μάχης — ἐμοῖο
453. κατακταμεναι
461. σάρκος ἔραξε
464. ἤλασεν
468. σκυλεύσαντες
469. τρηχῖνος
473. οἵ ῥ — γαῖαν
474. ἰαβηλὸν
479. ἤγαγ'

*) QUO tempore ad Poëtarum Minorum editionem me accingerem, ne ab exteris Bibliothecis subsidii quidquam adipiscerer, impedimento erant tumultus bellici, et commeatus saevissimi tyranni jussu omnino interclusus. Mutata tandem in melius rerum Europearum fortuna, celeberrimum J. Fr. Boissonadium per literas rogavi Parisinos Hesiodi codices cum editione Heinsiana vel ut ipse conferret, vel alius cujusdam, tali negotio idonei, operam mei in gratiam conduceret. Rescripsit humanissime vir egregius, multos Parisiis exstare Hesiodi codices, paucissimos tamen eminere vetustate ac bonitate, unum autem ceteris multum esse praestantiorem, cujus, si ea mihi voluntas, lectiones excerpendas curaturum. Monitis ejus facile parui. Conciliato itaque Γρηγορίου Γεωργιάδου Ζαλύκου **) auxilio, carmen Opp. et D. ad MS. 2771. collatum accepi, Theogoniam et Scut. Herculis ad MS. 2708. Postea Procli, Tzetzis, aliorumque Scholia ad MSS. plus minus duodecim aucta et emendata nactus sum, quae, simul ac licebit, typographis committam. Interim de fructibus, qui ex MSS. Hesiodi percipi possint, judicium suum interponat lector.

[*) Praemissa haec sunt volumini II. edit. Oxon. p. VI — XII.]
**) Vide Creuzeri Praepar. ad Plotinum, p. CXXXII.

COLLATIO

Hesiodi Opp. et D. ed. Heins. cum MS. Biblioth. Reg. Paris. No. 2771.

Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι pro Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργων ά.
2. δεῦτε δὴ ἐννέπετε σφέτερον
20. Ἔ ρεν (sic MS.)
22. ἀρώμεναι
24. βροτοῖσιν
35. ἴδρειν
36. διὸς εἰσὶν
39. δικάσσαι
40. ἴσασιν
43. ἐπήματι
44. ὣς τέ σε κ'
49. τοὔνεκ'
53. ζεύς.
62. ἀθανατῃσί θεαῖς (sic)
63. παραφενικῆσι
66. μελεδώνας
69. ὣς ἔφαθ'
71. κρονίδαο
78. αἰμυλίους
80. ὀνόμηνε
88. μήπου τι
89. ᾧ pro ὁ
90. φυλ'
91. ἄτερ κακῶν
92. κῆρας pro γῆρως
93. abest
96. ὁμοίοισιν
98. ἐπέλλαβε pro ἐπέμβαλε
104. ζεύς
105. πῃι pro πού
111. ἐβασίλευεν
116. ὥσθ' ὕπνῳ
119. ἔργ' ἐνέμοντα
124. ἠέρα
124. πάντῃι
131. ἀλλ' ὅτ' ἄρ'
133. ἀφραδίῃσ'
135. ἴδρειν
137. χολωσάμενος
138. ἐδίδων
143. ὅμοιον
144. ὄβριμον
147. μεγάλη τε βίῃ
148. στιβαροῖσι μέλεσσι
149. χαλκέοι δ' οἶκοι
156. αὐτις
171. τρὶς ἔτεος
174. νῦν. γὰρ (sic)
177. κακοῖσι
182. ὡς τὸ πάροσθεν
184. βάζοντες ἔπεσσι
185. οὔτε θεῶν
188. οὐδὲ pro οὔτε
198. ἅπασι
197. ἴτην pro ἴτον
205. τί λίληκας
207. αἴκε θέλω
208. ἐθέλει
214. μετελθεῖν pro παρελθεῖν
219. σκολιῆς δὲ δίκης
221. ἠέρα
222. ἐξελάσασι
225. λαοί
226. αὐτῆς
228. ἰθυδίκῃσι
Ibid. ὀπηδεῖ
233. γογγῦσι
234. θάλλουσι
235. νίσονται
237. τοῖς δὲ δίκην
238. ἀπηύρα
242. τίπτουσι
248. φράζονται pro λεύσσουσιν
250. μύριοί εἰσιν
252. οἳ ῥα φυλάσσουσί τε

253. ἠέρα
Ibid. πάντῃ
255. κυδρὴ pro κυδνὴ
255. ἔχουσι
260. παρακλίνωσι
261. δίκας pro μύθους
263. οἷ θ' αὐτῷ
271. μητιόεντα pro τερπικέραυνον
275. πετεηνοῖς
276. ἐν αὐτοῖς
278. ἐθέλοι
288. οἶμος
294. νοέει
297. ὄφρα σε
298. δέ σ' ἐϋστέφανος
299. πίμπλησι καλλήν

μ

302. εἴκελος ὀργήν (sic)
303. τρύχωσιν
308. βροτοῖσι
318—335. Desunt, folio avulso
336. θυέεσσί τε
337. ἠμὲν
Ibid. καὶ ὅτ' ἂν
350. ἄτῃσι
358. τόν' ἐπάχνωσιν
359. εἰ γάρ κεν σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο
361. ἀλέξεται

ν

367. δειλη (sic)
368. }
369. } ad im. pag.
370. }
369. ἐπὶ μάρτυρα
374. εἴη pro σώζοι
376. γεραιὸς
380. ὧδ' ἔρδειν· καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι
385. τὰ πρῶτα
387. ναιετάωσ'
389. ναίωσιν· γυμνὸν δὲ σπείρειν
390. ἀμάειν
Ibid. πάντα θέλησθα
396. θεοὶ τεκμήραντο
400. ἀγορεύεις
406. ἀρνεῖται
408. εἰς τε ἔνηφι
409. ἐτωσιεργὸς (sic)
411. ἄτῃσι
418. τῆμος pro ἦμος
421. ὄλμον
422. ἄξονα δ' ἑπταπόδην
Ibid. ἅρμενον
425. κάλα
432. ἕτερον κ' ἐπὶ
433—452. Desunt, folio avulso
452. ἀπανήνασθαι
454. νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ', ἑκατὸν δὲ δ ορ ατ' ἁμάξης
467. μεσάβων
468. δμωὸς
469. σπέρμα κατακρύπτων
474. βιότου
475. ἵξειε
477. τροπῆς ἀρόως
478. ἐέργων
481. ἄλλοτε
491. ἐπαλέα
492. ἔργων pro εἶργον
494. 495. ad im. pag.
501. οὐκ αἰεὶ
Ibid. ποιεῖσθαι
505. αἵτε pro ὅστε
509. τότε βοᾷ
512. διάῃσι
514. ἄῃσι
515. διάῃσιν
517. διάῃσιν
523. καὶ ἤθεσι
528. μυλλιόωντες
Ibid. δρία
540. πυκάσσας
548. ἀρυσσάμενος
Ibid. ἀπὸ αἰὲν ναόντων

552. ἔργον
554. μήποτε οὐρανόθεν
553. χρῶτα δὲ μυδαλέον θείη· κατα θ'
557. τώμισυ
Ibid. τὸ pro καὶ
560. αὖτις
566. τὸν δὲ μετ'
573. ἀμήτου
Ibid. κάρφει
574. ἀγινεῖν
579. πολλοῖσι τ' ἐπὶ
584. δέ τοι ἄνδρες
588. μάζα
592. ζεφύρου pro ἀνέμου
593. ἀεννάου
594. τέταρτον ἰέμεν
595. ἱερὰν
597. εὐαέϊ
599. κατάθηαι
604. χόρτον τ' ἐσκομίσαι
609. ἀποδρέπειν
620 μὴ νῆας
628. ἔλθοι
630. ἄρηαι
644. τρέψας
645. βούλεαι
647. σεσοφημένος
657. τὸ πρῶτον
658. τόσσον τοι
Ibid. πεπείρηαι
663. θνητοῖσι
664. ἀποφθήσειε
665. εἰ δὴ μὴ πρόφρων
670. εἰς pro ἐς
670. φόρτον τ' εὖ
671. ὅττι τάχιστα
685. δεινὸν δ' ἔστι θανεῖν κατὰ κύμασιν
686. φρεσὶν ὡς ἀγορεύω
691. καὶ pro τὰ δὲ
696. ἠβωοί
706. ἔρξῃς
707. σεν' pro κεν
708. ἔρξας
709. τόσσα
710. ἡγεῖτ'
725. ἠελίου
732. ἱστίῃ

734. inter h. v. et v. 735. legitur μὴ δ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν· μάλα δ' ἐξαλέασθαι, quod infra habemus 756.

745. κρώξῃ
757. μὴ δ' ἐν ἀποψύχειν
758. ἔρδειν
762. φημίξωσι
767. πάρα
768. ἔνη
τε
772. δὲ (sic) pro τε
773. ἠμὲν ὄϊς πείκειν· ἠδ'
779. σπέρματα δάσασθαι pro σπέρματος ἄρξασθαι
781. δ' ἀσύμφορός ἐστιν
783. κούρῃσι γενέσθαι
786. φιλέοι
790. πλέω
798. ἄγεσθ' εἰς οἶκον
801. ἐρινύας
τιννυμένας
802. ὅρκον γεινόμενον (sic)
810. τ' abest
818. μεσσήην· παῦροι δὲ μετ'
819 γεινομένης.

COLLATIO

Theogoniae cum MS. Reg. Paris. 2708.

3. καί τ' ἐπὶ κρήνην
6. ἵππου κρήνης
18. } Permutantur in MS.
19. }
24. ἔειπον
30. ἔδων
31. δρέψασαι
32. ἵνα pro ὥστε
33. καί μ' ἐκέλονθ'
43. δώματά τ' ἀθανάτων αἵδ'
46. ἑάων
48. λήγουσαί τ'
50. αὖτις
66. } absunt
67. }
71. νισσομένων
72. αὐτὸν ἔχων βρόντην
79. ἥδε
Ib. ἁπασάων
82. ἐπίδωσι
93. οἵα τε μουσάων
96. ὅδ'
102. αἶψα δ' ὃ δυσφροσυνέων
105. κλείετε δ' ἀθανάτων
107. νυκτὸς δὲ δνοφερῆς
111. ἑάων
114. ἔσπετε (sic)
120. ἠδ'
121. πάντων ἀνθρώπων
124. νυκτὸς τ' αὖτ'
130. αἳ
133. τέκ'
143. ἐνέκειτο
144. ἔσαν
153. ἰσχὺς ἄπλαστος κρατερὴ
154. ὅσος δὲ γαίης
158. ἐτέρπετο
159. ἥδ'
160. ἐπεφράσατο
163. θρασύνουσα
171. πατέρος γε
178. ὅδ' ἐκ λόχοιο
179. ἔλαβεν
186. δολίχ'
189. ἠπείρου
190. πολὺν
193. ἔπλητ'
199. γένοιτο sed e litura
200. καὶ φιλομηδεῖαν sine acc. pro ἠδὲ φιλομμηδέα
225. καὶ ἔριντε κρατερόθυμον
228. μάχας τε
229. ψεύδεά τε, λόγους
238. κητὼ καλλιπάρηον
245. Κυμοθέη
246. } Permutantur
247. }
249. Νησαίη, καὶ
254. πραύνει
255. τ' ἀλιμήδη
256. φιλομειδὴς
268. πνοῇσι
270. φόρκυνι
270. καλλιπαρήους
273. πεφριδώτ' εὔπεπλον, ἐννυώτε
276. Σθενώ τ'
277. ἀγήρῳ
281. χρυσάορ
283. ὅδ'
283. ἔχων
284. χ' ᾧ μὲν
287. χρυσάορ
287. τρικέφαλον
288. abest.
295. οὐδὲ ἐοικὸς
297. ἐν
Ib. καρτερόφρον'
298. καλλιπάρηον
300. ὑποκεύθεσι
306. τῇ δε
307. ἄνομον θ'

308. τέτοκε
309. κῦνα
312. πεντηκοντοκέφαλον
322. ἥδ' ὄφιος
323. ὄπισθε δράκων
324. abest
326. ἥδ'
327. ὄρθῳ
334. ἐρεμνοῖς
336. κητοῦς τε καὶ φόρκυνος
347. σὺν ἀπόλλωνι ἄνακτι
349. ἀτμήτῃ τε
351. ῥόδεια τε
352. πεισιθόῃ τε
353. γαλαξαύρη τ' ἐρατώ τε Διώνη
364. τρεῖς
Ib. τανύσφυραι
374. ὑποδμηθεῖσ'
375. κρείω δ' εὐρυβίη
378. καρτερόθυμος et in marg. γρ. καρτεροθύμους.
379. τ' abest
380. θεὰ θεῷ
384. νείκην
389. ὠκεανίη
391. ἐκάλεσε
393. ἀπορραίσειν
Ib. δ'
399. δέδωκε ν
401. ἑοῦ
404. εἰς
412. πόρε
417. ἔρδων
418. ἕσπεται
419. οὗ pro ὦ
420. καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει
430. ὃν pro ὧν
432. οἷς κ' ἐθέλῃσι
434. ἐν δὲ δίκῃ
435. ἀεθλεύωσιν
437. τε pro δὲ
443. ἀφείλατο
Ib. ἐθέλουσά γε
446. γ' ἐθέλουσα
447. καὶ ἐκ
451. πολυκέρδεον
453. ῥείη δ' ὑποδμηθεῖσα ἑστίην
454. ἱστίην ἠθείην (sic)
462. ἔχοι
470. τοὺς αὐτῆς
472. ἐριννὺς
474. ἔκλυον
478. ἂν pro ἄρ'
481. ἶκτο
482. κρύψε δὲ χειρὶ
484. αἰγαίω
487. ἐσκάτθετο
493. ἐπιπλωμένων δ' ἐνιαυτῶν
494. χολωθεὶς
499. παρνησοῖο
509. ἡ δέ οι
519. ἀκαμάτῃσι
520. ἐδάσατο
530. πάυσθη σ erasum
537. ἐξαπατίσκων
543. περιδείκετ'
549. δ' abest
554. θυμῷ
563. μελίοισι
574. ἀργυφέῃ
581. ἐνὶ
584. θαυμασία
593. σύμφοροι
599. σφετέραν ἐς γαστέρα
605. ὅγ' pro ὅδ'
605. ἐπιδεὴς
608. ἀκοῖτιν
610. τέυξῃ pro τέτμῃ
617. τῷ βριαρεω δ' ὡς πρῶτα. τῷ additum a m. s. Aliquid spatii est inter ὡς et πρῶτα.
617. ὀδύσσατο
618. γυίῃ δῆσεν
622. ἐσχατιῇ μεγάλῃ
633. ἑάων
641. εἰν
642. δ' abest

648. ἐξεγένοντο et in margine γρ. ἐκγενόμεσθα
658. σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν
659. ἄψορον ἐξαῦτις
660. ἄναξ abest
663. ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
664. ἑάων
675. στιβαρὰς
678. δέ περ ἴαχε
680. δὲ τινάσσετο
681. ἕνωσις
684. ὡς ἂν ἐπ' ἀλλήλοισιν
691. ἴκταρ
696. ἀμφείπετο
700. κατέχεεν
701. ἠδ'
703. μέγας ὑπὸ δοῦπος
704. ἐριπόντος
705. ἔπλειτο pro ἔγεντο
711. κλίνθη
720. γαίης pro γῆς
721. τόσον pro ἴσον
721. γαίης
723. δεκάτη δ' ἐς τάρταρον ἥκοι
724. } abest
725. }
726. περὶ
727. τριστιχεὶ
733. δὲ περίκειται
735. ναίουσι
742. φέρει
743. δειγὸν δὲ καί
745. ἕστηκε νεφέλῃς
747. ἑστειὼς,
748. ἡμέρη ἆσσον ἐοῦσαι
750. θύραζε
754. αὐτῆς
762. τῶν δ' ἕτερος
763. ἀναστρέφεται
768. περσεφόνης
770. μὲν pro δὲ
772. αὖθις
774. abest
784. ἐνεῖκε
789. δέδασται
792. θεοῖσι
795. νήποτμος
799. αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέσει τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
801. εἰνάετες
802. περιμίσγεται
806. κατὰ στυφελοῦ
811. μαρμαρέαι τε
825. κρατεροῖο pro δεινοῖο
826. λελιχμότες
826. οἱ
829. ἐκ pro ἐν
830. παντοίην ὄφ' ἱεῖσαι
831. συνιέμεν
834. δ' αὖτε
834. ἀκοῦσαι et in margine ἰδέσθαι
835. ῥοῖζος γ'
836. ἤματ' ἐκείνῳ
843. ἐπεστονάχιζε
845. πυρός τ' ἀπὸ
850. τρέσσε δ' ᾅδης
856. ἔπρεπε
865. κηλαίῳ
868. θυμὸν
869. τυφωέως
870. νόσφι νότου τε βορέου τε καὶ ἀργέστου ζεφύροιο
872. μὰψ αὖραι
873. αἱ δ' ἤτοι
875. ἀεῖσι
877. κείνῃσι συναντῶνται
878. αἵδ'
880. πιμπλεῖσαι
884. ζῆνα
885. εὖ
887. ἠδὲ
889. τέξασθαι
890. λόγοισι
892. φρασάτην
893. ἔχοι, διὸς ἀντὶ,
895. μὲν pro γὰρ
903. ὡρεύουσι
909. ἀγλαΐην τε καὶ
910. εἴβεται

911. κακὸν pro καλὸν
913. περσεφόνειαν
916. ἐξ ἧς οἱ μοῦσαι
917. ἅδον
920. γείνατο δ' ἄρ,
921. θαλερήν τ' ἐποιήσατε' ἀκοῖτιν
922. ἄρην
930. ἐνοσιγαίου
934. ἔτικτε
937. ἀκοῖτιν
938. ἄρ' abest
939. κήρυκα τ' ἀθανάτων
940. Καδμὶς δ' ἄρά οἱ
942. ἀμφότεροι
945. δ' abest
946. ἀκοῖτιν
948. ἀκοῖτιν
951. ἷς
953. ἀκοῖτιν
954. ἀνύσας
964. νῆσοιτ'
970. ἀσίῳ
972. γαῖαν καὶ
974. τέθεικε pro ἔθηκε
979. χρυσάορι
982. γηρυονῆα
986. φιτύσατο
989. ἀταλὰ
Ib. φιλομειδὴς
990. ἀναρεψαμένη
994. αἰήτεω
998. ἐλικώπιδα
1001. ἔτεκε
1002. φυλλυρίδης
1007. ἀχιλῆα
1010. ὑληέσσης
1013. ἄγριον, ἠδὲ λατῖνον, ἀμύμονά τε κρατερόν τε Τηλέγονον δ' ἔτικτε διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων
1015. τυρσηνῆσιν
1020.
1021. absunt

COLLATIO

Scuti Herculis cum MS. 2708.

1. ἡ οἵη
5. γέ μεν
9. ὣς
11. ἦ μέν οἱ
11. δαμάσας
18. πυρὶ καταφλέξαι
22. ὅ οἱ
23. φυλόπιδός τε
Ib. ὕφηνε
28. ὥσ ῥα pro ὄφρα
η
29. φυτεῦσαι (sic)
30. ὦρτο
32. ἷξε
36. ἐέλδωρ
60. ὡς
65. ἱεμένων
68. εὐχολέων
72. ὡς
80. ἤλιτεν
93. ἥ δ' οὐ
99. ὃς καὶ νῦν
103. ἠθεῖε
104. ἐνοσίγαιος
108. ἀλλ' ἄγε
122. κνημίδας
127. τὸ πρῶτον
131. θανάτοιο

138. ἦτ' ἔρρυτο
139. γέμεν (pro γε μεν)
148. δὲ διαπτύχες
147. προσώπον. Sed in margine γρ. μετώπου
152. περιῤῥίνοιο (sic)
153. ἔνθ' pro ἐν δ'
165. τάδε δαίετο.
166. ὡς
170. ἴσαν
Ib. τοίγε pro τώγε
171. οὐδ' ἕτεροι.
Ib. γέμεν.
179. περιῤῥοόντε
193. πρυλέεσσιν
195. ἐπεμβεβαὼς
199. χρυσέην τε
203. Θεῶν ἕδος
206. μελπομένης
207. γέμεν
212. ἐφοίτων pro ἔθοινον
213. τῶν ὑποχάλκεοι
214. ἦστο
215. ἰχθῦσιν
216. ηὐκόμου
218. θαῦμα φράσασθαι·
220. ἔσχε
221. ἀμφιμελάνδετον
222. νοήμα ποτᾶτο.
223. δὲ
Ib. κάρη
224. κίβιρις
226. χρύσεος
233. λιγέως
σ
235. λίχμασον (sic)
237. οἵδ'
239. ὑπὲρ σφετέρης
245. γήρατε μέμαρται (sic) Sed in margine γρ. γῆρας τ' ἐμέμαρπτον
255. φρένες εὖτ' ἄρ ἔσαντο
257. ἄψ' ὅμαδον
259. ἀλλ' ἄρα ἦγε pro ἀλλὰ καὶ ἔμπης
260. τῶν μὲν
Ib. τε pro τ' ἦν
262. θυμήνασαι
267. μὲν abest
Ib. μῦξαι
268. ἀπέλειβεν
Ib. ἦ δ'
277. τῆσι pro τοῖσιν
278. ὑπὸ
281. ἑτέρωθεν
283. χελόωντες ὑπ' αὐλητῆροι ἕκαστος
286. οἵδ'
287. ἤρεικον
289. αἰχμαῖς
291. οἵ δ'
Ib. ἔπιτνον
292. οἵδ'
293. οἵδ'
Ib. τρυγητῆρων
295. ἐλίκεσσιν
296. οἵδ'
Ib. σφιν
297. χρύσεος
299. abest
300. μελάνθησαν δέμεν αἶγε
302. λαγῶς ἤρευν
303. πρός·
305. ἀέθλῳ
309. κολλήεντα
310. γὰρ pro ἄρ'
Ib. ἔχον
311. ἔσχον
314. πέλεν pro ῥέεν
316. οἵ ῥάτε πολλοὶ
317. ὕδωρ abest
327. λυγκῆος
Ib. τηλεκλυτοῖο
αι
329. δύσειν (sic)
333. ἄρην ἐπὶ νῶτα δοκεύσας
339. ἀθανάτῃσιν
341. θ' abest
343. σφι
344. ἀνασείσασα· περιστενάχιζε

345. προγένονθ' ἱκέλοι
352. ἀλλὰ παρὲξ
353. παρὲξ
354. ὃ
359. φημι
368. εὐμελίης
370. ἂψ
372. ἔμπλην
375. ἀποθρώσκουσαι ἐπ' ἀλλήλαισι πέσωσι
378. ἑὼς πεδίον ἀφικώνται
379. ὥς οι
381. ἤδ' ἐλίκη
385. μεγαθάρσεϊ
387. φρονέει δὲ θυμῷ
388. θηρευτῇσι
389. μαστιχόωντε
395. ἐέρσὴ
396. ἠῶος χέει ἀριδὴν,
399. αἰώλονται
401. ἐμάρναντο
402. ὡς
403. κοτέοντες
405. ἤδ' pro οἰδ'
406. μάχονται
408. ἣν ἐδάμασσε
402. ἀπὸ
412. κεκληγότες
414. ἤλασε Sed in marg. ἔμβ
417. χαλκῷ Sed in marg. κρῷ
424. ἔπειτ'
426. ὣς
428. ὅττι τάχισα
430. γλαυκιόων ὄσσοισι
431. αὐτὸν
437. ὀρούση
450. ἄρεος
453. κακκτάμεναι
454. σπερχνῶς καιδὸς ἑοῦ κοτέων
457. ἐρυσάμενος
463. εὔτροχον
466. μαστιγέτην
468. σκυλεύσαντες Sed in marg. γρ. συλήσαντες
469. νείσοντ' Sed in marg. γρ. νίσσοντ'
470. ἀυτὰρ
473. πόληας

EXCERPTA

EX

ANNOTATIS HEMSTERHUSII

AD MARGINEM EDIT. TRINCAVELL. IN BIBLIOTHECA ACADEMIAE LEIDENSIS. *)

1. HOC modo compenas: *Μοῦσαι κλείουσαι ἀοιδῇσι δεῦτε δὴ Πιερίηθεν, ἑ. ε. π. υ.* De Musis dico ad Theogoniam in initio. Vid. Dio Chrys. Or. XII. p. 200.

3. *ὅν τε διὰ.* Id est δι' οὗ, Attice, si credamus Corintho de dialectis ubi de Attica. [§. 48.]

4. Aratus Phaenom. 1. *Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα τὸν οὐδέποτ' ἄνδρες ἐῶμεν Ἄῤῥητον.* Schol. ἀπροσηγόρευτον, nos potius *incelebratum*, prout *λέγειν* et *ἐννέπειν* poetice est *celebrare*, *ἐννέπετε σφέτερον πατέρα celebrate vestrum patrem hymnis*: et Homerus: *Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον*, quae Livius Andronicus [ap. A. Gell. 18, 9.] *Virum mihi insece, Camena versutum.*

5. *Ῥῖα* legendum praecepit G. Canter N. L. VII. 17. invito Schotto O. H. I. 8. vid. Fr. Nans. ad Nonn. P. E. I. XVIII. 139. Nicand. v. 1. Theriac. et Schol. Maneth. I. 247. Dio Chrys. p. 594. Eustath. Il. *Σ.* p. 1206, 47.

8. Vide Diogen. Laërt. Chil. I. 69. Liban. 674. D. Stobaeum Obs. Misc. a. 1736. p. 190.

9. *κλῦθι.* Non probo eorum sententiam qui ista verba *κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε* etc. volunt referre ad Persam, cui contrarius est sensus ejusque elegantia, quae in eo sita est, ut haec oppositionis modo ad sequentia referantur ad Jovem, quem hic quasi admonet ut judiciis atque justitiae recte praesideat, ut ipse fratri Persae vera dicere possit, non enim Hesiodi pendebat arbitrio, ut ea, quae ipse doceret, Persa faceret, sed a consilio

[*) Hemsterhusii et Ruhnkenii annotationes in edit. Oxon. subiectae sunt scholiis graecis, vol. III., p. 539—550.]

Jovis, qui virtutem et justitiam hominum cordibus ingenerare potest: se posse vera dicere, non autem facere ut ista Persa efficeret. Sed et illi opinioni contrarii sunt omnes veterrimi interpretes et Critici: praeter nostri Hesiodi commentatores audi Scholiast. Aeschyli ad Suppl. v. 80. qui Aeschyli locus huc apprime convenit, et plane ad hujus Hesiodei versus exemplar excusus est: ita autem se habet, Ἀλλὰ θεοὶ οἱ γενέται κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες: quis hoc non videat? ita autem Scholiastes: ἀλλ' ὦ γενέται θεοὶ, καλῶς τὸ δίκαιον ὁρῶντες· καὶ Ἡσίοδος, Κλῦθι ἰδὼν ἀΐωντε: assentientes itaque summum Tragicum ejusque Scholiastem habemus. Vid. Procl. in Timaeum Plat. p. 9.

11. οὐκ ἀ. μ. *Non unum est contentionum genus*, ut optime Graevius; ita certe Graecis veteribus μοῦνος *unus*; Aeoles, quae res nota, μ ab initio abjicere soliti: ἴα pro μία: habes itaque vocis Romanae incunabula. *Unus*, *oenus* est ab οἰνός.

15. V. Gronov. ad Liv. I. 4.

19. Hujus bonae ἔριδος egregium habes apud Longinum exemplum p. 230.

20. ἀπάλαμνον. Transfertur hoc nomen ad alias praeter hominem res, prout λόγος οὐκ ἀπάλαμνος dicitur *sermo* seu potius *dictum non inerte sed acutum ac sapiens*: ita hac phrasi usum reperio Alcaeum de Aristodemo Spartiata apud Diog. Laert. Thal. I. 31. et Schol. Pind. Isthm. II. 17. Μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα homo ebrius Theog. 481.

25. Philostr. Vit. Soph. I. p. 491.

30. Ὥρη, φρόντις, ut recte interpretes, et sic vulgo exponi solet: vocem hanc ψιλοῦσθαι scribit Proclus ad h. l. Hinc confictum verbum ἐξωριάζειν apud Aeschylum Prom. 17. Schol. β. exponit ἄθετον καὶ ἔξω ὥρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι. ὠρῶ, vel ὠρῶ, *curo*, ὥρη, *cura*; Romani enim ut saepius c vel x abjecerunt, ita et aliquando addiderunt. Versus hic ab Harpocrat. in Θεωροὶ citatur. Vid. Phurn. de Nat. D. c. 1. ubi omnino pro ὁρᾶν et ὀρέγειν restituendum ὠρεῖν et ὠρεύειν prout habet MS. Oxon. Herod. lib. I. p. 1. μηδεμίην ὥρην ἔχειν τῶν ἀρπασθεισῶν. Aelian. V. H. I. 2. Liberal. Metam. c. 3. Julian. Caes. p. 28. Πολυωρεῖν Philo Βελοπ. V. p. 99. Ὀλιγωρία pro ὀλιο posuit Schol. Euripid. ad Orest. 432. De Θεωροῖς Schol. Callim. H. Del. 314.

Ad Schol. Tzetzis v. 32. p. 51. antep. ἀροτριάσεως] Deest οὕτως καλουμένῳ aut simile quid. Vide Steph. in Ἀρόη.

40. Epist. Socr. 67, 27. Excerpta Polyb. ex Cod. Urbin. p. 154. Dion Chrys. XVII. p. 250. A. Diog. L. 75. et Aldob.

41. ἀσφοδέλῳ. Ammon. in voce. Galen. T. VI. p. 369. B.

45. Eleganter oppido imitatus est hoc Nazianzenus Ep. 37. Τί γὰρ παθὼν, ὦ σοφώτατε, καὶ τὶ σεαυτὸν καταγνοὺς τὰς μὲν ἱερὰς καὶ ποτιμοὺς βίβλους ἀπέῤῥιψας, ἃς ὑπανεγίνωσκες τῷ λαῷ

πότε; μὴ γὰρ αἰσχύνθης ἀκούων; ἢ ὑπὲρ καπνοῦ τέθεικας, ὡς τὰ πηδάλια χειμῶνος ὥρᾳ καὶ τὰς σκαπάνας. Solebant enim non tantum πηδάλια sed et alia instrumenta rustica ac agrestia ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖναι, ne putrefierent propter humiditatem, sed magis indurescerent, ut solent ea quae καπνίζονται. Vid. Vet. Schol. ad Theog. v. 563. Virgil. Georg. I. v. 175. Aristoph. Acharn. v. 278. et Schol. Paulum alia veruntamen Nicand. apud Athen. IX. p. 372. E.

51. μητιόεντος. Recte quidem Moschopulus βουλευτικὸν exponit, i. e. *consiliis abundantem*. Romane diceres concinne et accommode plane *consiliosus*, ut ὑλήεις *sylvosus*, et hujusmodi plurima: occurrit *consiliosus* apud Sid. Apollin. Lib. I. Ep. 1. *in iis quae deliberabuntur consiliosissimus*: quibus verbis haec vult Sidonius, Constantium, ei enim haec epistola fuit scripta, si quid deliberandum sit, consiliiis abundare quae suppeditet. Optime quoque illud μητιόεντος Theocriti verbis Eid. 16, 70. exponas, Διὸς μέγα βουλεύοντος.

60. Mysticam horum expositionem ad Hesiodum respiciens tradit Plotin. *Enn.* IV. iii. c. 14. p. 383.

67. V. Bochart. Hieroz. P. I. p. 689.

81. Pandoram Hesiodi Tertullian. adv. Valent. c. 12. p. 295. c.

83. δόλον αἰπὺν Timon apud Sext. Emp. p. 721. v. 11. et Fabric.

92. Nicand. Theriac. v. 357. νοῦσον δ' ἀργαλέην, alio tamen sensu eo loco quam hic intelligendum. Videndus Scholiastes. Lepida quoque ibidem de hominum senectute fabula et a Nicandro et a Schol. narratur, quae huc quadrat. Vid. Mimnermus apud Diog. Laërt. l. 1. Sol. §. 60.

96. ἀῤῥήκ. δόμοισι. Hyperbole poetica ἀκυριολέκτως dictum. Seleucus teste Proclo scribebat πίθοισι, quod non probo, durum enim est. Adde quod eo modo, quo jam legimus, versus hic citetur a Schol. Thucydid. l. III. p. 304. B. Atqui δόμοι nihil aliud est quam πίθος *cista*. Vid. Eurip. Alc. 158.

100. λυγρὰ. Ἀνγὴ, λυγὸς, λυγερὸς, λυγρὸς *malus, infaustus*. Ἀυγὴ *tenebras* denotat, et praeterea metaphorice omne quod triste ac malum est, ut e contrario φῶς significat χαρὰν σωτηρίαν et εὐτυχίαν, ut Schol. Hom. ad Il. β et ζ. exponit. Aer γνοφερὸς ἢ σκοτεινὸς ἢ συννεφὴς λύπας σημαίνει, Artem. Oneir. II. 8. Hinc forsan Romanorum *lugere* peti potest. Λυγρὸς ἔρανος apud Pindarum Pyth. XII. 25. Schol. ὀλεθριώτατον exponit: potest itaque et hic *innumerae pernicies* exponi.

106. Κορυφόω, κορυφῶ, a κορυφὴ vel κορυφαῖον, quod convenit cum κεφάλαιον: unde Demosthenes Orat. c. Timocr. dixit ὡς ἐν κεφαλαίῳ, quod Ulpianus ad eum locum exponit ὡς ἐν συντόμῳ. Scholia codici MS. Langii adscripta, notante G.

Falkenbergio in notis ad hunc poetam inedits, ita verbum hoc exponebant, *κεφαλαιώσω, ἐκτελέσω, ἢ κορυφὴν ἐπιθήσω ἢ ἄρξομαι.*

113. *δειλὸν γῆρας. Mala senectus.* Senectutem *malam aetatem* vetustissimi dixere Romani. Afranius, *Mala aetas nulla delinimenta invenit.* Pacuv. *Ne etiam hic ad malam aetatem adjungas cruditatem;* ita et Turpilius, Accius, et Plautus apud Nonium, qui ait, „*aetatem malam* senectutem veteres dixerunt.“ *Venit enim properata malis inopina senectus,* ut dulcissime canit Boethius.

122. Lege Proclum ad Tim. Plat. p. 18. Euseb. Pr. Evang. IV. p. 165. et Viger.

Ib. Tzetzes haec ad astra refert, et sane ad astrorum influxum fortunam vel infortunium cujuscunque hominis pendere vetustissimi Chaldaeorum, Aegyptiorum, ac Phoeniciorum philosophi crediderunt, unde ad fortunam hominum inquirendam themata disponuntur, de quibus Sid. Apoll. Persius, Ptolomaeus, Diadoches, quod *ὡροθετεῖν* vocatur a Lucilio Anthol. l. II. c. 6. Vid. et Tzetzes noster ad v. 8. Sed hoc minus aptum ad expositionem hujus loci. Propius ad hujus loci mentem accessit Proclus, qui observat veteres voluisse quod quidam spiritus omnium actionum humanarum *ἔφοροι* sint. Mox nato infanti putabant *δαίμονα συμπαρίστασθαι μυσταγωγὸν τοῦ βίου*: illum autem Genium duplicem esse censebant vel bonum vel malum: de bonis tantum Hesiodus noster mentionem facit: vetustissimis autem Chaldaeis hoc persuasum fuisse constat ex Gen. 30. ubi genius iste bonus גד dicitur בגד de quo alibi diximus. *Δαίμονας* autem inferiori quam Deos esse statu recte notat Proclus, quamvis saepissime *δαίμονες* ipsi Dii apud Platonem aliosque, observante Polluce, vocentur: tamen M. Tyrius illud quod proprie Geniis competit, Diis tribuit *λογ. λη. Ἄρωγοὶ ἀνθρώποις θεοὶ πάντες μὲν πᾶσιν ἄλλοι δὲ ἄλλοις ἐνομίσθησαν*: genius proprie *ἀνθρώπου ἀρωγὸς* erat, sed et Diis id adscribit Tyrius, quatenus ei arti, quam hic aut ille homo exercet, praefecti sint.

124. Sext. Emp. adv. Math. p. 311. vel 552. v. Fabric.

126. *χειρότερον. Ἀσπ.* 51. *ἡμάρτηται δὲ ὁμολογουμένως τὸ πολὺ χειρότερον πρὸς Ἡσιόδῳ* inquit Etymol. p. 675, 23. quem etiam vide p. 808, v. 49. *Ἀμεινότερος φῶς* Mimnermus apud Stob. p. 87, 14.

128. Hesych. in *Ταναγραίῳ.*

146. Non male Tzetzes *σκληρὰν ψυχὴν εἶχον. θυμὸν ἀδάμαντος*, i. e. *ἀδαμάντινον* ut recte Moschop. monet. Hebraeis loquendi mos familiarissimus. Saepius *στερρὸν ἢ σκληρόν τι* designaturi poetae *ἀδαμάντινον* dicunt. Theocr. Eid. 3. *ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐντί.* Sch. *ἦγουν ἀπὸ λίθου ἀδάμαντος κατεσκευασμένη.*

ἀλλ' ἄνθρωπός ἐστι δηλονότι, συμπάθειαν δέξασθαι δυναμένη, Apollon. Rhod. Arg. 2. 231. οὐδ' εἰ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη. Hinc omnia dura *adamantina* dicuntur. *Tunica Martis adamantina* apud Horat. I. Od. 6. ubi Porphyrio notat, *Adamas enim lapis durissimus.* Ita ἀδαμάντινοι δεσμοὶ apud Aeschyl. Prom. v. 61 et 64. ἀδαμάντινος σφὴν quod a Sch. exponitur στερεὸς ἦλος σιδηροῦς. Plurimi Adamantem esse lapidem consentiunt, ita et Proclus ad h. l. alii tamen et ferrum solidum adamanta dici asseverant, inter eos dicti Aeschyli Scholiastae, Tzetzes ad h. l. Schol. Apoll. Rhod. ὁ ἀδάμας καὶ στερεοῦ σιδήρου εἶδος. Fulgent. de Contin. Virgil. p. 168. Plura notavit Munker. ad Hygin. Fab. 22. ἀδαμάντινον δῶμα Eunap. 189. Terram ἀδαμαντοπέδιλοι πίονες περιέχουσι Pindar. ap. Plutarch. T. II. p. 933. C.

161. Videndus de bellis Trojano et Thebaico ad perditionem hominum heroum a victo terrae precibus Jove immissis Stasinus in Cypriis Ῥιπίσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο etc. Eurip. Orest. 488. Schol.

169. Sunt qui per μακάρων νήσους intelligant campum Elysium, sunt qui Britanniam. Vid. Proclus et Tzetzes. Lucian. in Ver. Hist. Celsus apud Origen. VII. p. 350. Vid. quae notavit J. Wasse ad Sall. Hist. VI. 27. in Add. p. 309. Alexand. Aetol. ap. Athen. VII. p. 296. E.

180. Hosce vss. prae oculis habuit Ovidius cum illa de ferreo saeculo carmina faceret — *non hospes ab hospite tutus, Non socer a genero*, etc. Metam. l. 1.

186. γηράντεσσι Eustath. Od. Δ. p. 1490, 37.

180. ὁμοῖος. Hesych. ὅμοιος ἐν ταυτῷ συνεστώς. Alii Grammatici, ὁμονοητικός, ὁμογνώμων. Mirum in hujus vocis significatione eruditos interpretes errasse.

215. Mirus error Sopingii in h. l. ad Hesych. in Τηρόλβη.

216. Homer Il. P. 82. ubi Schol. Τοῦτο ἀπὸ παροιμίας εἴληπται etc. Zenob. C. II. 14. et Schott.

218. Ad Proclum. Haec faciunt ad ea quae scripsi (sic) L. Bos. Obs. Crit. c. 46. Ῥόδιον τῆς φορᾶς Dion. Longin. p. 174.

285. Aristid. Quintil. de Mus. III. p. 142. Philo de Temul. p. 262. C.

291. Eustath. Od. Δ. p. 1409, 28.

293. Senec. de Benef. V. 25. p. 778. *Moneri velle ac posse secunda virtus est.*

304. Plat. p. 62. B. 65. A. 68. A.

341. Julian. Ep. XX.

343. Schol. Aeschyl. ad P. V. 136. qui emendandus. Quod subiti et amici auxilii praeproperam festinationem indicat, ut pluribus exponit Bern. Martin. Var. Lect. I. 4. Vid. Casaub. ad Sueton. Aug. c. 25. *Discinctosque.*

340. P. Victor. ad Colum. L. I.

344. ad Proclum. Lege et hic et ap. Tzetzem *Χαλκηδόνιος*, qui error saepius apud bonos auctores invaluit: ita Archestratus apud Athenaeum lib. VII. *Καὶ σκάρον ἐν παράλῳ Καρχήδονι τὸν μέγαν ὄπτον*: nihil absurdius: lege *Χαλκήδονι*. Carthaginienses Byzantiorum *γείτονες* utique non erant, sed Chalcedonienses: Chalcedon enim urbs in hoc Byzantium in altero littore Bosphori Thracii sitae erant. Schol. Apoll. Arg. II. 168. ubi l. *Χαλκήδονος*. Vid. Codin. de Orig. Constant. et Pleto. Hanc emendationem praeterea confirmat Polyaen. Strat. l. VI. c. 25. Postea hanc ipsam emendationem ab eruditissimo Graevio allatam vidi.

353. Eustath. Il. Ξ. p. 1131, 18.

366. Non inelegantер alludit Plutarch. in Galb.

378. *ἐπιθήκη* Hesych. in v.

381. Eustath. de Amor. Hysm. p. 129. *Ἡσ. καὶ Ὀμ. Ἀγ.* p. 326.

Ib. *Οὐ μόνον Ἄτλας, ἄτλαντος, ἀλλὰ καὶ Ἄτλας, ἄτλα. καὶ μαρτυρεῖ τὸ Ἀτλαγενάων* etc. ita Schol. Aesch. Prom. 428. Schol. Hom. Il. 6. 486. Athen. XI. p. 489. F.

390. *ἀμάειν ὅταν—πάντα πέλωνται* suprasc. Hemst.

408. Schol. Aristoph. Acharn. 171. Hesych. *ἔνηφι*.

411. Colum. de R. R. XI. 1. 29. Plutarch. T. II. p. 158. C.

428. Elegantissime Dionys. Perieg. v. 342. *σοφῆς ὑπόεργος Ἀθήνης*. Vid. Eustat.

440. Philostr. Ic. II. p. 851. v. 21.

475. Etymol. 403, 14.

514. H. Steph. Thes. T. I. p. 978. B.

517. Eumath. de Amor. Hysm. p. 4. et Gaulmin. Id. p. 130.

534. *ἴρυμα*] Julian. *περὶ τῶν Ἀντιοχ. Πραξ.* p. 44. [Ed. Paris. 1583.]

544. Eustath. de Am. Hysm. p. 114.

576. Eustath. Od. Ξ. p. 1766, 53.

577. ——— Il. Γ. p. 384, 12.

587. Egregius Etymologi locus p. 197, 32.

637. Schol. Nicand. Ther. 11.

700. Simonides expressit notante Porphyr. ap. Euseb. P. E. X. p. 466. D.

702. Eustath. Od. Δ. p. 1496, 40.

716. Huc respexit Eustath. de Am. Hys. p. 28. monente Gaulmino in Not. p. 11.

τῳ

720. δῳ (sic)

728. Bochart. Hieroz. P. I. p. 677, 20.

745. Is. Casaubon. ad Pers. Sat. I. 68. Conf. Socratis de Platone somnium in cornicem mutato apud Athen. XI. p. 507. D.

746. Sophocl. Ajac. Mastig. 1422. vetus Schol. haec notat, *Χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυροστάτης ὁ καὶ λάσανον λέγεται.* Eadem fere Triclinius, in quo pro *λόβανον* emendandum puto *λάσανον*: quae nota convenit cum eo quod hic habet Moschopulus.

751. *φαιδρύνειν lavare*: Callim. Hymn. in Jov. v. 32. *τόθι χρόα φαιδρύνασκε.* Clem. Alex. Paedag. p. 252. C.

755. Eadem erat magorum apud Persas doctrina, ut docet Eustath. ad Dion. v. 1062.

775. Etymol. 603, 35. Philostr. Ic. II. p. 853, 31. Etymol. 135, 1.

798. Dapsolibyes uxores ducebant *μετὰ δύσιν πλειάδος* ut Nicol. apud Stob. c. de Legibus.

823. Gell. XVII. 12.

THEOGONIA.

Θεογονίας hi, alii *Θεογονίαν* inscripserunt. Chrysippus apud Galen. *περὶ τῶν καθ' Ἱπ. καὶ Πλ. δογ.* T. I. p. 1304.

De auctore Hesiodo dubitatum. Vide Pausan. IX. p. 781, 12. 762, 10. VIII. 634, 34.

Περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν Θεογονίᾳ Ἡσιόδου scripsit *Ἀριστόνικος Ἀλεξανδρεύς* Suid. *Secundum Hesiodi Theogoniam etc.* Serv. ad Aen. VIII. 314.

τὴν Ἀρχεστράτου γ. etc. Athen. III. 104. B.

Antiphanes in Theogonia de Nocte et Silentio chaos emissum dicit etc. Iren. c. Haeres. II. 84.

Pherecydes *Ἑπτάμυχος, ἤτοι Θεοκρασία, ἢ Θεογονία, ἔστι δὲ Θεογονία ἐν βιβλίοις ῑ ἔχουσα Θεῶν γένεσιν καὶ διαδόχους.* Suid. in *Φερεκύδης* etc. Empedocles *περί τε τῶν θυμάτων καὶ περὶ τῆς Θεογονίας διεξιών.* Porphyr. *περὶ Α. Ε.* II. 66, 37. *Ἀριστέας.. ἔγραψε καὶ καταλογάδην Θεογονίαν εἰς ἔπη ά.* Suid. Observandus Herodoti locus I. p. 55, 36. *μάγος ἀνὴρ π. ἐπαείδει Θεογονίην, οἵην δὴ ἐκεῖνοι λέγουσιν τὴν ἐπαοιδήν*· an mutanda sedes vocum *Θεογονίην* et *ἐπαοιδήν*? *Ζώϊλος Ἀμφιπολίτης* scripsit *ἱστορίαν ἀπὸ Θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς.*

Θεόλογοι vetusti poetae, qui de rerum principiis et origine scripserunt: Aristot. *τῶν μετὰ τὰ Φυ.* 201. 14. p. 246, 18. Theologi qui in sacris hoc brevissima precatione demonstrant, dicentes, *ἥλιε παντοκράτορ* etc. Macrob. Sat. I. c. 23. p. 313.

Θεόλογος καὶ τερατόσκοπος Χελιδών Hesych. Suid. in *Πύθου Χελιδόνος.* Abaris *ἐξ Ὑπερβορέων ἦν μὲν καὶ αὐτὸς τῶν Θεολόγων.* Apollon. *περὶ Κατεψ.* I. c. iv. vide seqq.

Aristoteles, qui *theologumena* scripsit, Macrob. Sat. I. 18. quasi hac nota eum a philosopho distingueret. Vide I. A. Fabric.

B. G. T. II. p. 195. Προειρήκαμεν ἐν τοῖς θεολογουμένοις Diod. Sic. T. I. p. 96, v. 85.

Primi Theogoniam Homerus et Hesiodus edisseruere, ac origines natales, progressus Deorum aperuere, tradente Herodoto II. c. 53. Quae Homerus sparsim habet Hesiodus in fasciculum collegit ac plurima de suo addidit: hanc a veteribus traditam Theogoniam plane physice esse interpretandam recentiores Graeci ac Grammatici volunt: at patres eruditissimi omnia ista κατὰ λέξιν intelligenda pertendunt, istaque crassissima mendacia Gentilibus objiciunt spectanda, ut eorum foeditate absterrerentur: ita Justinus Martyr Serm. Paraen. ἴσασι γὰρ τὴν ὑπ' αὐτῶν γελοιοτάτην περὶ θεῶν θεογονίαν λεγομένην ὡς ἐστιν ἡμῖν ἀπὸ τῶν τοῦ κεφαλαιοτάτου παρ' ὑμῖν καὶ πρώτου τῶν ποιητῶν Ὁμήρου μανθάνειν: Mox ex Homero ejus maxime ridicula de Deorum amore, aerumnis et belligerationibus subjicit: paulo post ait, Ταῦτα καὶ τοιαῦτα περὶ θεῶν ἐδίδαξεν Ὅμηρος, καὶ οὐχ Ὅμηρος μόνον ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος. Porphyr. Ant. Nymph. p. 254. 255. 259. θεολογία ποιητικὴ Theodor. περὶ προν. λογ. α. p. 11. Diog. Laërt. Prooem. segm. 3. 4. Amm. Marcell. non procul a fine lib. 14. Ammon. in Aristot. π. Ερμ. mentionem facit τῶν διὰ μυθολογίας παραδόντων ἡμῖν τὴν θεολογίαν. Τὰς Ἑλλήνων θεοποιΐας καὶ ἃς καλοῦσι θεογονίας Ὀρφ. ὡς τε καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος etc. Isidor. Pelus. I. Ep. 21.

6. Ὀλμειοῦ. Olmius vel Holmius Boeotiae fluvius in summo Heliconis vertice originem ac fontem habuit: cygnis dulce cantantibus dicitur habitatus: restituenda haec vox Statio Theb. 7. 284 *canoris Et felix Hormie vadis.* Lege *Holmie*, quomodo et apud Lutatium legendum, qui multos apud hunc fluvium cygnos esse ait, unde et Statius vada ejus canora vocat. Meminit et Strabo l. IX. ubi in lacum Copaidae flumen hoc effundi dicit: rara apud veteres mentio. Dictum hunc fluvium ab Olmio Sisyphi filio Graeculorum sunt nugae. Optime vir summus S. Bochart vocem deducit a Phoenicio הול מיא *dulcis aquis.*

10. Ὄσσα simpliciter φωνὴν designat: praeterea κληδόνα, ut apud Homer. ἢ ὄσσαν ἀκούσαις ἐκ Διὸς, ubi vaticinium denotat: notat haec Tzetzes. Quid si hinc Romanorum veterum *assa* deducatur, quae solam vocem seu cantationem sine musicorum instrumentorum admixtione denotat. Nonius *assam* interpretatur *vocem solam, linguae tantummodo aut vocis humanae, non admissis aliis vocibus*: citat Varronem et Catonem: unde apud Festum aut ejus abbreviatorem supplendum censeo, *Assa dicebatur vox sine cantu tibiarum;* quae facile librarii negligentia perire poterant. Haec apprime conveniunt. Vide Pind. Olymp. Εἰδ. 5. v. 106.

30. Dion. Chrys. p. 556. C. Salmas. ad Solin. 609.

82. Theodor. Marcilius ad Persii Prooem. p. 1. *Nec fonte.* Hesiodum notari ait quisqui est vetus ille Interpres. At Hesiodus nihil usquam de tali potione. Forte an autem olim tale commentum in Theogonia, ante .. versu illo *καί με πέλον* etc. indicio Asclepiadis Anthol. IV. etc. Quod expressum carmen videtur, ut et sequens, ex Ascraei verbis. Sed lege Casaubon. ad eundem Persii locum.

85. Porphyr. Vit. Plotini c. 22. p. 188.

Ad Schol. Trinc. v. 1. *ἰδιῶται. Imperiti,* ut Isidor. et *bonarum artium ignari:* ipse postea *ἀμαθεῖς* exponit.

Schol. 5. Nondum percipio quid Crates in Boeoticis voluerit, cum ait Boeotiae incolas fluvium hunc Parnessum dixisse *διὰ τὸ πρῶτον φανῆναι.*

116. [locis a me citatis addit Hemst.] Schol. Apoll. Rhod. I. 491. Chalcid. ad Timaeum Plat. p. 216. Diog. Laërt. X. 2.

149. Aliis in Codd. *Ἴνης.* Vid. Bentl. ad Horat. II. Od. XVII. 14.

378. P. Bayl. D. H. et Gr. in *Borée.* a. A.

462. *Βασιληΐδα τιμήν*, i. e. *βασίλειον.* Sic *λαχὼν βασιληΐδα τιμήν* de Ptolemaeo Manetho init. l. 1. Apoteleam. Ea notione honores apud Romanos praecipue poetas eleganter — *picturae varios superaddit honores* apud Valer. Flacc. Arg. lib. I. *thuris honores* apud Tibullum et Ovidium. *Βασιληΐδος ἀρχῆς* Ariphr. apud Athen. XV. p. 702. B. Lacynn. apud Sext. Emp. p. 705, 6.

477. Legendum censet *Δίκτον* Jo. Meurs. Cret. II. p. 74.

483. Salmas. ad Solin. 626. D.

485. Hunc lapidem, quem pro Jove deveratum deglutiit Saturnus *Abaddir* dictum fuisse docent Priscianus et vett. Glossae: quid per illam vocem intelligendum, et unde ortum habeat docui in Observ. ad Glossas Isidori.

507. Schol. Aesch. Prom. 847.

540. Clem. Al. p. 716. C.

740. Johann. Gramm. ad Aristot. Meteor. I. f. 92. a.

771. Bochart Hieroz. P. 1. p. 681, 61.

804. H. Steph. Ind. Thes. L. G. in *Ἑλρία.*

xv

938. *φαίδιμον.* Clem. Strom. I. p. 322. B. Sic ediderunt posteriores. Pythagoreorum versus apud Simplicium ad Aristot. *Φυσ. Ακρ. Κίνηθι κόσμε ἄρσεσι πάτερ μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν* — B. Martin. V. L. III. 8. ubi et Nasonem emendat de A. A. III. *Unde habet Aeneam Hermionemque Venus* — Vulgo sic legitur pro *Harmoniamque.*

988. Hesiod. ap. Constant. Porphyr. Them. ii. p. 84.

τίκτειν
1012. γεινατ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος.

AD SCUTUM HERCULIS.

18. μαλερῷ πυρὶ. *Flagrante igne: μαλερὸς flagrans, resplendens*, saepius apud poetas ignis epitheton est. Apollon. Rhod. Argon. I. 734. 1297. μαλερὸῖο πυρὸς ζείουσαν αὐτμὴν et III. 291. Ὡς δὲ γυνὴ μαλερῷ πυρὶ κάρφεα χεύατο δαλῷ Ἑρμῆτις. Pindar. Olymp. Εἰδ. ϑ. metaphorice Ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν Μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς. Aeschyl. Pers. v. 62. πόθῳ στένεται μαλερῷ, optime Latine reddes *desiderio gemit flagranti* vel *ardenti*. Utut autem saepius occurrat apud veteres auctores haec vox, in dubium tamen ejus significatio a Grammaticis vocata est. Erudita in Apollonii priorem locum Schol. haec habent. Μαλερὸῖο· οἱ νεώτεροι τοῦ λαμπροῦ. οἱ δὲ τοῦ μαραντικοῦ. Scholiasta vero Pindari et Triclinius seu alius recentior Grammaticus exponunt λαμπραῖς καὶ ἐκδήλαις. Graecus autem in Aeschylum commentator ita Tragoedi locum παραφράζει· στενάζει ἐν πόθῳ μαραντικῷ καὶ καυστικῷ. A vero longe remoti sunt illi qui explicant μαραντικὸν: putem ego ex locis adductis satis posse constare μαλερὸν significare *flagrantem, ardentem*, καυστικὸν, et quia omne quod flagrat, splendet itidem, a priori significatione hac deducta λαμπρὸν, adeoque μαλερὸν πῦρ est *ignis ardens ac rutilans*. Posset origo vocis orientalis videri cujusmodi plurima in lingua Graeca reperiuntur. — Vid. Sch. Vet. ad Theogon. v. 138. Μαλερούς καὶ ἀκάμαντας πόνους memorat Aristot. Hymn. in Virt. ap. Stob. Serm. I. vid. Coriath. de Dial. Ion. Athen. p. 696. C. Orac. ap. Herodot. p. 424, 26.

92. Stob. p. 54, 82.

93. Theocr. Παιδ. v. 28.

122. Joann. Philopon. ad Τετ. Αν. II. p. 209.

Schol. 122. Non erat cur Diaconus ab eruditissimis viris traduceretur quod per adamanta hic ferrum intelligi voluerit, nam multos habet quos sequatur. Vide quae dixi ad Opp. D. 146. et tum quoque galeae ferreae notissimae ac usitatissimae, quamvis explicationi, galea dura ac ferrea, non repugnem. Tzetz. ed. Basil. ad h. l. nimis ridicule hanc galeam e lapide adamante ornatam esse vult.

167. κατὰ νῶτα] An legit Joh. Diacon. πεθνηῶτα?

181. Etymol. p. 760, 46.

223. Apollodor. II. p. 95, 25. Vid. Tan. Fabrum.

264. Etymol. 725, 18.

Schol. Diac. 314. ὁ γύρος] *Gyrus*, unde *gyrare* et γυροῦν apud recentiores Graecos *circumagere* περιστρέφειν. Vox ex vetu-

atiori Graecia orta. Vid. Hesych. in *γύρον*. apud eundem est *γυρεύειν* in v. *δέμβεται*. Lycophr. Alex. 1334.

[ad fin.] Ex Hesiodo citat Sch. Pindari ad Isthm. *Ῥεῖα δέ μιν μανροῦσι θεοὶ*. Schol. Eurip. Alcest. v. 2. v. Salmas. Plin. Ex. p. 608, 9. Sch. Pind. Nem. II. 6. III. 22. Sch. Eurip. Orest. v. 249. Schol. Hom. Il. *M.* p. 375. Thomas in *βραδύτερον*. Phryn. p. 16. Herodian. in Hort. Adon. p. 1. Hermes. ap. Athen. p. 591. Basil. V. Theol. p. 218. Stat. Sylv. in Epiced. v. 150. Serv. ad Virg. Ecl. VI. 70. Suid. in *Δῶρα*. Harpocrat. in *Ἔργα νέων*. Porphyrius *Il. A. E.* p. 65, 5.

Soping. Hesych. in *Πτερόλβη*.

EXCERPTA
EX
RUHNKENIANIS * IN HESIODUM.

23. Etymol. v. *Ζῆλος.*
Ad. Schol. Tz. 31. Leopard. Em. XI. 3.
40. Suid. in *ὅσῳ πλέον.* et *νήπιος*
42. Suid. v. *Ἀσφόδελον*
52. Phaniae Epigr. ap. Suid. T. II. p. 319.
81. Etym. M. v. *Πανδώρη.* Sch. Pindar. p. 369. a.
98. *ἐπέβαλε* ms.
123. Etymol. v. *Λίκη*
126. Etymol. v. *πλειότερος*
144. Hesychius v. *Μελίας*
169. Zenob. p. 70.
186. Etym. M. p. 230.
208. *ὅς κ' ἐθέλῃ* ms. Stob. p. 96.
215. Sch. Eurip. Hec. 1182.
263. *οἳ θ' αὐτῷ* ms. v. Kuster. ad Suid. v. *Πάγας.*
287. Etymol. in v. *ἀρετὴ*
291. Vid. Suid. v. *τοῖς ὀρθῶς.* Liban. ep. 59. ed. Wolf.
297. Philostr. Heroic. c. 18. p. 727.
308. *ἀεργὸν* ms.
328. *ἀλιταίνεται* ms. a p. m.
331. Etym. M. v. *Ἀγαίεται* cf. Obs. Misc. V. III. p. 267.
347. Suid. v. *μέτρησον*
355. Stob. p. 214. *ὅ, τι*
359. *σμικρῷ* ms.
372. Suid. v. *τέην*
381. Theon. ad Arat. p. 18.
401. *ἐπέσται* ms.
440. Hesych. T. II. p. 1373.
449. *ὀμβρηροῦ* ms.
453. Timon. ap. Sext. Empir. p. 721. Etym. v. *ἅμαξα*
455. *δεῖ ἔχειν* ms. pro *ἐχέμεν*
467. T. H. ad Hesych. I. p. 1225.
475. Etym. M. v. *Εὐοχθέων*
479. Gregor. Corinth. p. 971. ed. Reisk.
487. Suid. v. *Ὅπλη*
490. *ἄρ* ms.
491. Eustath. ad Od. *E.* p. 1849.
518. *κεδνῇ* ms. a p. m.
524. Etymol. v. *δείκνυ*
533. Etymol. v. *Νίφα* et v. *Ἁλίαστος*
557. *βουσὶν ἐπ' ἀν.* ms. Schol. 546. *Φέρους*] l. *αἰθέρος*
Schol. Tz. 548. Od. *E.* v. 469.
581. *ἐπεχεύετ'* ms.
583. *πιόται' αἶγες εἰσὶ* ms.
592. *ἀκραέος ζεφύρου* ms.

* Descripta sunt haec ex margine ed. D. Heinsii 4to. N. 116. in Bibl. Acad. Leidensis. Codex MS. quem contulit Ruhnkenius, est Regius Paris. 2763.

597. Etymol. v. *νύαις*
611. *ἄγκεα φύσσαι* ms.
617. *ὄμβριμον* ms.
625. *ἐνικάτθεο* ms.
647. Eustath. Dionys. 707.
648. *πώποτ' ἐν νηΐ* ms.
682. *τὸν* ms.
686. *ὡς σ'* ms.
690. *ξεινόν γ'* ms.
696. Vales. in Harpocr. p. 68.
726. *ἐπὴν* ms.
727. Toup. Suid. III. p. 813.
754. *θεός γε τι* ms.
761. Dio Chrys. Or. XXXVII. p. 461.
823. Gronov. Obs. III. 11. Schol. Tzetz. 800. v. Kuster. ad Suid. v. *Μιλάμπους*.

AD SCUTUM HERCULIS.

7. *κυανεόντων* ms.
8. *οἷον κοτε* ms.
18. [MS. ut Emm.]
20. *ἔσσαν* ms.
24. *πλάξιπποι* ms.
29. *ἀλφιστῆσιν — φυτεύσαι* ms.
42. *ὑπεκπροφύγοι* ms.
45. *φιλίως* ms.
54. *Ἰφικλῆα λαοσσόῳ* ms.
59. *Ἄρη'* ms.
62. Schol. Aristoph. Ach. 740.
87. *περιπλομένων* ms.
90. *δῶμα* ms.
22. Stob. p. 98. *μεταστο.* ms.
93. *ἅταν* ms.
101. *καὶ* om. ms.
105. *ληας* ms.
108. *ἀλλ' ἄγε* ms.
114. *σφι — φέρτερα* ms.
116. *νυ* om. ms.
130. *κάββαλ'* ms.
135. *αἴθοπι* ms. a p. m.
137. *ἀδάμαντον* ms.
142. *ὑπὲ λαμπὲς* ms. a p. m.
145. *δ' ὄσσοισιν* ms.
148. *πεπότατο* ms.
146. *σχετλία — ἐκ* om. ms.
155. *φόνος τε ἀνδρῶν ἀνδροκτασίης* ms.
159. *ἔχετ'* ms.
165. *θαυμαστὰ* ms. (sic coll. non *θαυματὰ*)
167. *κυάνεοι* ms.
169. *κοτιέντων τιεμένων τε* gl. interlin. *ἤγουν ἀλλήλοις ἐγκοτούντων καὶ τιμωρήσασθαι προθυμουμένων.*
170. *καὶ* om. *ὁμίλαδον — ἴσαν* ms.
171 .*οὐδέτερον* ms. a p. m. *φρίσσοντε* ms.
175. *μεθνηῶτες*
178. *ὑσμίνη μάχη* ms.
185. *πετραίον* ms.
192. *ἐναροφόρος* ms.
195. *ἐπεμβεβαὼς — δὴ* ms.
212. *ἐφοίτων* gl. interl. *ἐδίωκον* ms.
214. *δεδοκευμένος* ms.
216. *τέκος* om. ms.
230. *φατοὶ* ms.
231. *μαρπέειν* ms.
232. *ὀρυγμάδῳ* ms.
233. *ὀξέα κεκληγὼς* ms.
234. *ἐπικυρτώοντε* ms.
259. *ἀλλ' ἄρα ἦγε* ms.
262. *ἐς* om. ms.
inter 263 et 264. ins. ms. *Κείμενον ἢ πίπτοντα νεώτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ.*
264. Etym. M. v. *Σμυγέρη*
266. *Γουνοπαγὴς* ms.
272. *ἐπτάπυλαι — τεθαλυῖαι* ms.
277. *τῆσι* ms.

278. ὑπὸ ms.
281. αὖ pro δ' αὖθ' et ὑπ' om. ms.
300. δὲ μὲν ms.
304. μαρπέσειν ms.
305. ἀέθλων ms.
306. εὐπλοκέων ms.
311. ἐπηνύσθην ms.
317. δονέοντο ms.
326. θαρσύνασ' ms.
327. Λυγκῆος ms.
330. σοι ms.
333. ἐπὶ νῶτα ms.
344. περιστενάχησε ms.
347. ἀλληλοῖν ms.
349. πρότερος ms.
356. θεμιστοκέην ms.
368. ἄρ οἱ ms.
372. ἔμπλην ms.
373. πᾶσ' ms.
387. φρονέει δὲ ms.
389. μαστιχόωντι ms.
396. ἀοιδὴν ms.
401. ὀρυγμαδὸς ms.
403. κοτέοντες ms.
404. σφιν ms.
409. ἀπὸ ms.
425. προσιένται ms.
429. τοῖσι κ. πίμπλατο ms.
434. Ἄρεος ἔστη ms.
437. ἀπὸ ms.
450. πεῖθεν Ἄρεος ms.
454. παιδὸς ἑοῦ ποτέων ms.
456. ἀπορεξαμένη ms.
461. ῥῦτ' ἄρ' ms.
473. πόληας ms.
477. τάφον om. ms.

AD THEOGONIAM.

Galeus ad Apollodor. p. 6. non putat esse unius scripteris.
Ἡ Ἡσιόδου γενεαλογία Plato Cratyl. p. 262. F.
18. 19. Transponuntur in ms.
23. Davis ad Max. Tyr. p. 630.
43. Etym. M. v. Ὄσσα
94. ἐκ γάρ τοι ms.
96. Casaub. lectt. Theocr. c. XVIII. p. 276.
110. λαμπτόωντα ms.
119. Etym. M. v. Κέλευθος
133. Plato Cratyl. p. 265. A.
139. ὕβριν pro ἦτορ ms.
141. κεραυνοὺς ms.
142. δ' ἤτοι ms.
143. ἐνέκειτο ms.
145. Etym. M. v. ἕεις et Κύκλωπες Sch. Apoll. R. I. 180.
147. ἀστερόεντος ms. a p. m.
148. 149. Muret. V. L. VI. 13. vss. transponuntur in ms.
161. ποιήσασθαι ms.
167. ἀνὰ ms.
169. αἰψ' ms.
189. ἀπ' ms.
205. μελεδήματα ms.
227. λιμὸν ms.
Alleg. p. 460, 9. μῶλον] Μῶμον H.
Ib. 4. ab im. Ἀθάμαντα] l. Θαύμαντα
461. 6. Πρωθῶ] Πρωτῶ Hes.
243. Εὐκράντη ms.
246. Suid. in Μελίτη h. et seq. vs. transponuntur in ms.
247. Etym. M. in Εὐνείκη
265. Θυγατρων ms.
272. Davis. ad Max. Tyr. p. 522.
Schol. 257. Λαομέδεια] h. e. Ἀλγομέδεια.
273. Πεμφρηδὼ ms.
282. παρὰ πηγὴν ms.
283. ἔχων ms.
304. Tzetz. ad Lycophr. 1353.

307. ἄνομον ms.
312. πεντηκοντακέφαλον ms.
Alleg. p. 464, 16. κυλίεσθαι] l. κωλύεσθαι
328. κυδρὴ ms.
361. Στὺξ Etymol. M. h. v.
374. ὑποδμηθεῖσα ms.
411. Tzetz. ad Lycophr. v. 1175.
425. ἔχειν ὡς τὸ πρὶν ms.
431. ἦν δέ ποτ' — θωρήσσοιντο ms.
438. τοκεῦσί τε ms.
442. κυδρὴ ms.
446. γ' om. ms.
453. ῥεία δ' ὑποδμηθ. ms.
458. πελεμίζετο
471. οἱ φράσασθαι ms.
480. κρητῆ ἐν] κρύψεν ms. τρεφ. ms.
484. Salmas. in Solin. p. 626.
501. ὑπὸ ms.
517. Ἄτλας Etym. M. in v.
519. ἀκαμάτησιν ms.
537. Ζηνὸς ms.
554. ἀμφὶ δέ μιν χόλος ἕ. θυμῷ ms.
560. ἐπελήθεο ms.
563. μελίοισι — ἀθανάτοιο ms.
585. Schol. Pindar. p. 186. b.
593. σύμφοροι, ἀλλ' ἀκόρεστοι ms.
595. βόσκωσι — ξυνήορας ms.
597. ἡμάτιον ms.
600. ὥσαύτως — κακῶν ms.
601. ξυνήορας Gl. interl. συνοίκους, συνεργούς.
608. ἀρηρυῖαν ms.
619. Etymol. p. 15.
636. συνεχέες ms.
653. ὑπὸ ms.
655. πιφαύσκεο ms.
658. σῇσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ms.
659. ὑπὸ ms.
666. ἔγειρον ms.
669. τε Ζεὺς] κὲν ms.
692. φλόγα εἶλ. ms.
693. φερέσκιος ms.
695. ἕζει ms.
696. θερμὴ sine ἀΰτμὴ ms.
697. δῖον [ni fallor ms. ultima syllaba est in litura]
706. κονίην ms.
732. θύρας ms.
733. περοίχεται ms.
754. εὖτ' ms.
760. ἐπιδέρκει ms.
764. κραδίη, καὶ χάλκεον ἦτορ ms.
797. βρῶσις ἀλλά γε ms.
800. χαλεπώτερος ἄεθλος ms.
801. ἀπαμεί. ms.
806. Etym. M. v. Στυφελὸς
830. ὅσσ' ms.
835. ῥοίζεσκ' ms.
847. ἕζε πυρὶ ms.
851. Κρόνου ms. Etym. v. ἀμφὶς, ubi θεοὶ Κρόνου
856. ἔπρεε ms.
860. αὐτμῇ ms.
872. μὰψ αὖραι ms.
877. κείνῃσι συναντιῶντες ms.
878. καὶ om. ms.
880. πιμπλῆσαι ms.
892. οἱ om. ms.
895. μὲν pro γὰρ ms.
922. Sch. Pind. p. 378. b.
932. φίλῃ om.
969. ἀθανάτοις ms.
974. τὸν δὴ ἀφνειόν τ' ms.
983. Leopard. Emend. XVIII. 1.
986. Τριπεφάλῳ φιτύσατο ms.
991. μύχιον in marg. correct. ms.
994. Αἰήτεω τελέσσας ms. *)

[*) Quae in edit. Oxon. sequuntur Ruhnkenii annotata pauca de fragmentis, ea suis quaeque locis inseruimus. Ed. Lips.]

HESIODI FRAGMENTA.

I.

Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἱὸν,
ὃν δὴ, ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοὶ καὶ κιθαρισταὶ,
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσι.

Ex Eustathio Il. Σ. p. 1163 = 1222, 48. ubi v. 3. *ἐν εἰλαπίναις ἠδὲ χοροῖσιν.* Clemens Alexand. Strom. I. p. 330. *Ἡσίοδος γὰρ τὸν κιθαριστὴν Λίνον παντοίας σοφίας δεδαηκότα εἰπὼν, καὶ ναύτην οὐκ ὀκνεῖ λέγειν σοφόν· Οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένον, γράφων.* V. Opp. 647. [Eudocia p. 278. Simson. Chr. A. M. 2499. Ruhnken. Ms.]

II.

Eustath. Il. *B.* p. 323 = 245. *περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὤκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολήν·*

Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν, οὐδὲ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάασκε πόδεσσι,
. . . . . καὶ οὐ σινέσκετο καρπόν.

Vide eundem ad Il. *T.* [a]) p. 1206 = 1281. Od. *Λ.* p. 1689 = 440, 50. et Schol. min. ad Od. *Λ.* 325. V. 1. scribe *καρπὸν* (Eustath. *καρπῶν*) ut legitur apud Homer. Il. *T.* 227. ubi idem versus occurrit. Pro *πυραμίνων* contra carminis legem *πυρίνων* editur apud Schol. Apollon. Rhod. I. 45. *τοῦτον Ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀθέρων τρέχειν φησί. Πυράμινος* est a *πύραμος*, quod Hesychius *χόρτον* interpretatur. Id fugiebat Eschenbachium ad Orpheum Argon. 137. Ex Hesiodo comparationem sumsit Nonnus XXVIII, p. 786. *Εἰς δρόμον Ἰφίκλῳ πανομοίιος, ὅστις ἐπείχων. Ταρσὸν ποδῶν, ἀβάτοιο κατέγραφεν ἄκρα γαλήνης, Καὶ σταχύων ἐφύπερθε*

a) Schol. Venet. Il. *T.* 227. *Ησιοδος· επι πυραμινους αθερας φοιτασκε ποδεσσιν.*

μετάρσιον εἶχε πορείην Ἀνθερίκων στατὸν ἄκρον ἀκαμπέα ποσσὶν ὁδεύων. Item Poeta vetus περὶ καταρχῶν 423. οὐδ' ἦν Ἰφίκλοιο θεώτερος αὐδάζοιο· Ὅστε καὶ ἀνθερίκεσσιν ἐπέτρεχεν, οὐδέ τι καρπὸν Σίνετ', ἀήσυρα γυῖα φέρων ἐπὶ λήϊον αὖον. RUHNKENIUS. v. Tzetzae Chil. II. 611. Fragm. Orphei p. 512. ed. Herman. [Etym. M. v. Ἀνθέρικος. Philostrat. Icon. II. p. 860. RUHNKEN. Ms. — V. 2. δρομάασκε. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 583. ED. LIPS.]

III.

Insigne Hesiodi fragmentum est in Etymologico MS. Bibl. Paris. Ἴλευς, ὁ Αἴαντος πατὴρ ἐτυμολογεῖται ὑφ' Ἡσιόδου·

Ἰλέα, τόν ῥ' ἐφίλησεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
καί οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὕνεκα νύμφην
εὐράμενος Ἴλειον, ὄχθῃ ἐρατεινῇ φιλότητα,
ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Ταῦτα παρατίθεται ἐν δ. Σιμωνίδου. Vs. 3. scribendum:

εὐράμενος Ἴλειον, μίχθη ἐρατῇ φιλότητι.

Sic enim est apud Eustathium ad Il. Z. p. 650. Τοιοῦτος δὲ καὶ Ἡσίοδος, ὅπου τὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις Οἰλέα τετρασυλλάβως καλούμενον, Ἰλέα τρισυλλάβως αὐτὸς λέγειν θέλων, φησὶν οὕτως αὐτὸν κληθῆναι, οὕνεκα νύμφην Εὐράμενος Ἴλειον, μίχθη ἐρατῇ φιλότητι. de qua nominis forma iterum agit ad Il. A. p. 101. B. p. 277. O. p. 1018. Huc etiam respexit Scholiast. Pindari ad Ol. IX. 167. Ἰλιάδα, τοῦ Οἰλέως παιδὸς, τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ, ἄνευ δὲ τοῦ ο εἰρηκε, τὸν Ἰλιάδα, ὥς πού φησι καὶ Ἡσίοδος. Hesychius: Ἰλιάδης. ὁ Ἴλεως παῖς. Etymol. M. p. 546. l. 41. διαφορεῖται τὸ ὄνομα, ὡς Ὀβριάρεως καὶ Βριάρεως, Οἰλεὺς καὶ Ἴλευς. Hos autem versus ex Genealogia heroica desumtos esse, discimus ex Tzetze, quartum et quintum afferente, ad Lycophr. 393. RUHNKENIUS.

IV.

Eustath. ad Il. B. p. 255. οἱ δ' αὐτοὶ παράγουσι καὶ χρῆσιν Ἡσιόδου ταύτην βοηθοῦσαν τῇ δίχα τοῦ θ γραφῇ·

ἣν δίῃ Τρίῃ Βοιωτίης τρέφε κούρην.

Bene Dan. Heinsius correxit:

ἐν δίῃ Τρίῃ Βοιωτίῃ ἔτρεφε κούρην.

[Leg. e Schol. Ven. Il. B. Cat. 3. ἣ οἵῃ Τρίῃ Βοιωτίῃ ἔτρεφε κούρην. editur quidem Βοιωτίης τρέφε, sed s inceptiva cum σ finali haud raro commutatur. Vide Porson. ad Eurip. Med. 6.] Hunc

enim versum de Nycteo, filiam Antiopen Hyriae educante, capiendum esse, ex Stephano Byz. v. Τρία intelligitur: Ἡσίοδος δ' ἐν Τρίᾳ τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι. ubi vide L. Holstenium. Eandem urbem Hesiodus commemorat in fragmento apud Scholiast. Pindari ad Pyth. IV. 36. Ἡ οἴη Τρίη πυκινόφρων Μηκιονίκη. ubi Τρίῃ scribe, i. e. ἐν Τρίῃ. RUHNKENIUS.

V.

Eustath. ad Od. N. p. 1746. κνύος δὲ, τὴν φθορὰν κατὰ γένος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσιόδῳ Καταλόγου περὶ τῶν Προιτίδων·

καὶ γάρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν.
ἄλφος γὰρ χρόα πάντα κατέσχεν, ἐν δέ νυ χαῖται
ἔῤῥεον ἐκ κεφαλέων, ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.

Partem hujus pulcerrimi fragmenti, sine Hesiodi nomine, ex eodem Herodiano laudat Etymologus M. p. 523. l. 8. κνύος, ἡ φθορὰ, οἷον· κατὰ κνύος ἔχευεν, ψίλωτο δὲ κάρηνα. Heinsius, pessime κρύος edens, κατέσχεν metri caussa bene mutavit in κατέσχεθεν. [Heynius ad Apollodorum II. 2, 2. κατήσχυν'.] Hoc autem fragmentum conjungendum est cum alio apud Suidam: Μαχλοσύνη, κατωφέρεια. γυναικομανία. Ἡσιόδειος ἡ λέξις. λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων·

εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος.

Eustath. ad Il. Ω. p. 1337. νεωτέρων ἡ λέξις μαχλοσύνη, καὶ Ἡσιόδειος, ἐκείνου πρώτου χρησαμένου αὐτῇ ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων. Hesiodum in hac re narranda secutus Aelianus V. H. III. 42. verbum quoque Hesiodeum retinuit: Ἔλεγε καὶ Κελαινὴ Προίτου θυγατέρες· μαχλοὺς δὲ αὐτὰς ἡ τῆς Κύπρου βασιλὶς εἰργάσατο. ubi vide Jac. Perizonium. Hesiodus igitur in Catalogo Heroidum tradidit, Junonem Proeti filias ob effusam libidinem sic puniisse, ut capitis venustatem vitiligine vel impetigine foedaret. Sed alio loco, in Melampodia, ni fallor, aliter fabulam ab eo narratam esse, colligas ex Apollodoro II. 2. p. 78. αὗται δὲ, (Proetides) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδός φησι, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο. RUHNKENIUS.

VI.

Eustathius ad Il. B. p. 275. de Cephiso fluvio loquens, profert hunc versum,

ὅς τε Διλαίηθεν προχέει καλλίῤῥοον ὕδωρ,

qui, observante Ruhnkenio, Homeridae est H. Apoll. 241. Hesiodo tribuit Schol. Venet. Il. B. Catal. 29. ubi Διλαίῃσι προϊεὶς.

VII.

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐΰζωνος Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

Eustathius Od. *Π.* p. 1796 = 597, 21.

VIII.

Eustath. Il. *Α.* p. 125 = 94, 88.

Φύλεα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

IX.

Strabo I. p. 60 = 72. *Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησὶ,*
Καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα
γείνατο, καὶ Θρονίη κούρη Βήλοιο ἄνακτος.

X.

Strabo V. p. 313 = 338.

Τίεις ἐξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο
ὅν ποτε τίκτε Πελασγός.

XI.

Strabo VII. p. 466 = 496.

Ἤτοι γὰρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς ῥά ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μηδέα εἰδὼς
λέκτους ἐκ γαίης † ἀλέους πόρε Δευκαλίωνος.

. ult. *ἀλέους* suspectam habet Casaubonus. *Λαοὺς* vel *λαέων* *πόρε Δευκαλίωνι* Salmasius. *ἁλίῳ πόρε Δευκαλίωνι* Bryant. Myth. . III. p. 389.

XII.

Strabo VIII. p. 497 = 526. *τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος,*
ᾤκεε δ' Ὠλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρεῖος Πείροιο —

εταγράφουσί τινες πόροιο (MSS. quidam *πύροιο*) *οὐκ εὖ* v. Stephanum Byz. v. *Ὠλένος.*

XIII.

Strabo X. p. 687 = 723. *Ἡσίοδος μὲν γὰρ Ἑκαταίου, καὶ ῆς Φορωνέως θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησίν,*

ἐξ ὧν οὔρειαι νύμφαι θεαὶ ἐγείνοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων, καὶ ἀμηχανοεργῶν,
Κουρῆτές τε, θεοὶ φιλοπαίγμονες, ὀρχηστῆρες.

Libri Strabonis ὄρειαι — ἐγένοντο.

XIV.

Strabo XIV. p. 921 = 951. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον πεζῇ δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντει κατὰ τὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρός, διὰ λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα,

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ἐρινεὸς ὅσσον ὀλύνθων
οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἐών· εἴποις ἂν ἀριθμόν.

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι,

Μύριοί εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἷς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐχὶ φύγαι' ἄν.
ὣς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἵρετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε.

v. 1. admisi Xylandri correctionem ὅσσον ὀλύνθων pro vulg. ὅσους ὀλίνθους vel ὅσσους ὀλύνθους. Deinde v. 4. dedi οὐχὶ δύναι' ἂν pro οὐκ ἂν δύναιο, vel ut MSS. quidam, οὐκ ἐθέναο.

XV.

Strabo IX. p. 615 = 649. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ λέγει, καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέοι τῆς Φωκίδος, σκολιῶς καὶ δρακοντοειδῶς·

ὃς παρὰ Πανοπῆα Γληχωνίά τ' ἐρυμνὴν,
καί τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένος εἶσι, δράκων ὥς.

Posterior versus ita apud Theonem ad Arat. Phaen. 45. contaminatus est, vix ut pristinae lectionis vestigium appareat: Καί τε διερχόμενος ἠπειγμένος ἐστὶ, δράκων ὥς. P. Victorius Var. Lect. XXXIII. 15. pro ἐστὶ corrigit εἶσι. Sed totus versus sic legendus est, ut editur in Strabone. Hesiodum imitatur Apollonius Rhod. IV. 1541. Ὡς δ' ὅτε δράκων σκολιὴν κλιγμένος ἔρχεται οἶμον. De comparatione fluminis cum serpentum lapsu vide Jo. Davisium ad Cicer. de N. D. II. 42. Haec scripseram, et jam cum amicis communicaram, cum Hesiodi apud Theonem versum eodem modo correctum viderem ab eruditissimo Heringa Observ. cap. 2. p. 18. Ruhnkenius.

XVI.

Strabo VII. p. 486 = 468. *Ἡσίοδον δὲ, ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ, τὰν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἁρπυιῶν ἄγεσθαι*

Γλακτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπήναις οἷσί' ἐχόντων.

Pro *ἀπήναις* Porsonus in Adversar. extr. *ἀπήνας*. Monet Heynius ad Apollodorum I. 9, 21. "non ita accipiendum ac si Hesiodus tale carmen scripserit, sed servatum illum Hesiodi versum Strabo meminerat alio opere sic inscripto, v. c. Eudoxi."

XVII.

Strabo VII. p. 434 = 460. *πῶς οὖν ἠγνόει τοὺς Σκύθας ὁ ποιητὴς, Ἱππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων; Ὅτι γὰρ οἱ τότε τοὺτους Ἱππημολγοὺς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεῖσιν ἔπεσιν,*

Αἰθιοπάς τε Λιγυστί δὲ, Σκύθας Ἱππημολγούς.

Versum sic legendum putat Heynius ad Homer. Il. N. 6. p. 869.

Αἰθίοπες, Λίβυές τ', ἠδὲ Σκύθαι Ἱππημολγοί.

XVIII.

Strabo VII. p. 475 = 504.

Δωδώνην, φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδρανον, ἦκεν.

Vox ultima ex emendatione est Casauboni. Vulg. *ἦεν*.

XIX.

Strabo IX. p. 640 = 674. *καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ χρόνον συχνὸν ἡ οἴκησις τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέσθαι πεδίῳ. τοῦτο δέ ἐστι πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Πιέρας καὶ τῆς Βοιβηΐδος λίμνης, ἐν μέσῃ μέν πως τῇ Θετταλίᾳ, ἰόφοις δὲ ἰδίοις περικλειόμενον· περὶ οὗ Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν·*

Ἦ οἵη Διδύμους ἱεροὺς ναίουσα πολωνοὺς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύροιο
νίψατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἁδμής.

Vide et XIV. p. 927 = 958. Stephanum Byz. in v. *Ἄμυρος*. [Post versum tertium Reizius secutos esse putat versus ab Schol. Pindari Pyth. III. 48. servatos (fr. XXIX.). Ed. Lips.]

XX.

Pausanias Boeot. IX. xxxvi. 4. *Τήττου δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ ὁ τὰ ἔπη συνθεὶς, ἃς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν Ἕλληνες.*

Τηττος δὲ Μόλυρον Ἀρισβάντος φίλον υἱὸν
πεῖσας ἐν μεράρσις εὐνῆς ἔνεχ' ἧς ἐλέχοιο,
οἶκον ἀποπρολιπὼν φεῦγ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἶξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυήϊον· καί μιν ὅγ' ἦρως
δέξατο, καὶ πτεάνων μοῖραν πόρεν, ὡς ἐπιεικές.

XXI.

Pausanias Boeot. IX. xl. 3. Λεβαδέων δὲ ἔχονται Χαιρωνεῖς· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ τούτοις Ἄρνη τὸ ἀρχαῖον. Θυγατέρα δὲ εἶναι λέγουσιν Αἰόλου τὴν Ἄρνην, ἀπὸ δὲ ταύτης κληθῆναι καὶ ἑτέραν ἐν Θεσσαλίᾳ πόλιν· τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα γεγονέναι ἀπὸ Χαίρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα δὲ αὐτοῦ Θυρὼ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη, τὰς μεγάλας Ἡοίας, ποιήσας·

Φύλας δ' ὤπνιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
Λειπεφίλην· ἣν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
Ἱππότη δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
Θηρώ τ' εὐειδῆ ἰκέλην φαέεσσι σελήνης.
Θηρὼ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
γείνατο Χαίρωνος κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο.

V. 2. Kuhnius conjicit. Λειϊφίλην, illud λειπεφίλην e nota librarii λείπει male intellecta promanasse arbitratus. Codex Mosquensis apud Facium Λειπεφιλήνη, omissis ἣν δ' et ὁμοίη. Mox Sylburgius et Kuhnius ἡ δέ οἱ Ἱππότῃ υἱόν. Ἱππότη, quae deerat editis, e MS. Mosq. dedit Facius. Reliqui lectionem codicis.

XXII.

Scholiastes Apollon. Rhod. ad I. 156. Ἡσίοδος δὲ (Periclymenum) μεταβληθέντα εἴς τινα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδειξάσης. φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παυτοῖ'. ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετός· ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύρμηξ· ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα·
ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
παυτοῖ', οὐκ ὀνομαστά, τά μιν καὶ ἔπειτα θάλωσεν
βουλῇ Ἀθηναίης.

Hunc locum ex Catalogis esse, docet Scholiastes Minor ad Il. B. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέος ἅρματος, Ἀθηνᾶ εἰκάσασα (lege, δείξασα) Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνοις τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἕνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη. διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη. Ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Eustathius ad Od. Λ. p. 1685. Τὸν δὲ Περικλύμενον Ἡσίοδός φησι δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος, ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς οἵου ἂν ζώου ἢ δένδρου αἱροῖτο εἰκόνα. Adde Scholiast. Minorem ad Od. Λ. 285. Eundem locum expressit Ovidius Met. XII. 556. seqq. *Mira Periclymeni mors est: cui posse figuras Sumere quas vellet, rursusque reponere sumtas Neptunus dederat, Nelei sanguinis auctor. Hic, ubi nequicquam est formas variatus in omnes, Vertitur in faciem volucris, quae fulmina curvis Ferre solet pedibus*, etc. Ceterum ea, quae Heinsius huic fragmento licentia non ferenda addidit, Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν, Νέστωρ τε, Χρόμιός τε, non Hesiodi sunt, sed Homeri. Ex Scholiaste autem Homeri l. c. intelligitur, huc etiam pertinere fragmenta, ex iisdem Catalogis ducta, apud Stephanum Byz. v. Γερηνία, et Eustath. ad Il. B. p. 231.

κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς
ἕνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ξεῖνος ἐὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνοις.

et rursus:

Νέστωρ οἷος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Adde Scholiast. Minorem ad Od. Γ. 68. Ruhnkenius. [Eudoc. 333. Ruhnken. Ms.]

XXIII.

Schol. Apollon. Rhod. I. 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ ἱκετεῦσαι. Καὶ Ἡσίοδος,

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο.

[Bentl. ad Callim. H. Cer. 48. Ruhnken. Ms.]

XXIV.

Schol. Apollon. Rhod. II. 297. ὅτι δὲ ἤυξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διῒ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος

ἔνθ' οἵγ' εὐχέσθην Αἰνηΐῳ ὑψιμέδοντι.

ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς

ἱερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἶριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν.

XXV.

Schol. Apollon. Rhod. I. 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει ταῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον,

αὐτὸς δ' ἐν πλήσμῃσι διίπετέος ποταμοῖο.

καὶ οὐχ ὥς τινες, ἐν πλήμνῃσι.

XXVI.

Scholiastes Apollonii Rh. I. 456. ex Hesiodo laudat λαροῖς ποσί, pro τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν. quem more suo describens Etymol. M. p. 557. l. 8. hoc fragmentum uno verbo auctius praebet:

βαίνου λαροῖς ποσί.

Sylburgio βαίνου suspectum est. Recte. Sed duplex in his verbis error est, alter librarii, alter Grammatici. Hesiodus enim scripserat:

βαῖνον λιπαροῖς ποσί.

Ita passim Homerus, cujus orationi simillima est Hesiodea. Ruhnkenius.

XXVII.

Schol. Apollon. Rhod. IV. 892. ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ, οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων

Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

XXVIII.

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δῶρός τε, Ξοῦθός τε, καὶ Αἴολος ἱππιοχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεύς, ἠδ' Ἀθάμας, καὶ Σίσυφος αἰολομήτης,
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης.

Tzetzes ad Lycophr. 284. Tres posteriores sunt in Schol. Pindari Pyth. IV. 252. ubi in extr. περὶ κηρί. [Emendat Heringa Obs. p. 19. Schol. Thucyd. p. 587. Ruhnken. Ms.] [V. 1. 2. Plutarch. Quaest. Conviv. 9, 15. Rem. Schol. Thucydidis I. 3. vol. I. p. 6. ed. Bekker. Ἕλληνος παῖδες, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος

Δῶρόν τε βοῦθόν τε καὶ Αἴολον ἱππιοχάρμην.

En. Lips.]

XXIX.

Schol. Pindari Pyth. III. 14. Ἐν δὲ τοῖς εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένοις ἔπεσι φέρεται ταῦτα περὶ τῆς Κορωνίδος·

τῷ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ, φράσσεν δ' ἄρα ἔργ' ἀΐδηλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτ' ἄρ' Ἶσχυς ἔγημε Κορωνὶν
Ἐλλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα.

Idem rursus ad v. 48. τὸν δὲ περὶ τὸν κόρακα μῦθον φασὶ καὶ Ἡσίοδον μνημονεύοντα λέγειν οὕτω·

τῷ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθὼ ἐς ἠγαθέην, καί ῥ' ἔφρασεν ἔργ' ἀΐδηλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτι Ἶσχυς γῆμε Κορωνὶν
Ἐλλατίδης, Φ. δ. Θ.

XXX.

Scholiast. Pindari ad Ol. x. 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαί φασι Φύκτεον, ἀπό τινος Φυκτέως, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·

τὴν δ' Ἀμαρυγκείδης Ἱππόστρατος, ὄζος Ἄρηος,
Φυκτέως ἀγλαὸς υἱὸς, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Hunc locum ob oculos habuit Apollodorus I. 8. p. 33. Ἡσίοδος δὲ, (Peribοeam) ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱππο-στράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἱππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλάμενον ἀποστεῖλαι. Peri-boea cum Oleni habitarit, forte ad eam referendum est fragmentum apud Strabonem VIII. p. 526. Ruhnkenius. v. supra XII.

XXXI.

Schol. Pindari Nem. IV. 95. memorata Daedali et Acasti historia, ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίοδος, λέγων οὕτως·

ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
αὐτὸν μὲν σχέσθαι, κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν
καλὴν, ἣν οἱ ἔτευξε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
ὡς τὴν μαστεύων οἷος κατὰ Πήλιον αἰπὺ
αὖψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκῴοισι δαμείη.

XXXII.

Schol. Pindari Nem. III. 92. ὅτι δὲ ἐτράφη παρὰ τῷ Χείρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδός φησιν·

Αἴσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσονα, ποιμένα λαῶν,
ὃν Χείρων θρέψεν ἐνὶ Πηλίῳ ὑλήεντι.

XXXIII.

Schol. Pindari Pyth. VI. 19. τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσιόδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

εὖ νῦν μοι τάδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πευκαλίμοισι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ὅτ' εἰς δόμον εὐαφίκηαι
ἕρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτῃσι.

[Schol. Pindari p. 227. B. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσιόδῳ ἀνατιθέασιν. ὧν ἡ ἀρχή· Εὖ νύ τοι τάδ' ἕκαστα μεταλλᾶ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν. Scalig. not. in Dionys. Cat. Dist. p. 43. sic restituit:

Εὖ νῦν τοι τάδ' ἕκαστα μετάλλα Πηλέος υἱέ.
Εὔχου μὲν πρώτιστα θεοῖς αἰειγενέτῃσι.

Opinio haec, Achillem educatum esse a Chirone, post Homeri demum tempora invaluit. Schol. Apollon. I. 558. Ergo et Argonautica Orphei recentiora. Reiz.]

XXXIV.

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέναι καὶ ῥάπτειν τὴν ᾠδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλῆσθαι. Δηλοῖ δὲ Ἡσίοδος λέγων·

ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

ῥαψῳδῆσαι δέ φησι πρῶτον τὸν Ἡσίοδον Νικοκλῆς. Vide Eustath. ad Il. A. p. 6 = 5, 24.

XXXV.

Etymologus M. p. 77. l. 31. hoc ex Hesiodo affert:

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

quod in Hesiodeis, quae exstant, non reperitur. Neque tamen ex deperditis haustum arbitramur, propterea quod Etymologus nihil fere ex Hesiodo habet, quod non vel in ipsius libris, qui supersunt, vel apud alios Grammaticos legatur. Sed ecce! sedem, quam hic versus olim occuparat, apud Scholiast. Pindari Pyth. IX. 6.

ἢ οἵη Φθίη Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε Κυρήνη.

ubi *Φθίῃ* scripsimus, hoc est, *ἐν Φθίῃ*. Quis autem dubitet, quin *Χαρίτων ἀμαρύγματ'* altero sit elegantius? Erroris origo in promtu est. *Κάλλος*, ex glossa interlineari in textum delapsum, de legitima sede expulit *ἀμαρύγματα*. RUHNKENIUS.

XXXVI.

Schol. Pindari Pyth. IV. 35. *ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης τὰ ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις παρατίθεται·*

Ἤ οἵη Τρίῃ πυκινόφρων Μηκιονίκη,
ἣ τέκεν Εὔφημον γαιάοχῳ ἐννοσιγαίῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

XXXVII.

Scholiast. Pindari ad Nem. III. 21. *περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτω φησίν·*

ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
μοῦνος ἐὼν ἤσχαλλε. Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
τοὺς, ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
οἳ δή τοι πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.

Idem fragmentum habet Tzetzes ad Lycophr. 176. ex Heroica Genealogia sumtum dicens. Postrema pars uno versu auctior est apud eundem Pindari Schol. ad Ol. VIII. 27.

οἳ δή τοι πρῶτον νέας ἀμφιελίσσας.
πρῶτοι δ' ἱστία θέσσαν [b]*), νεὼς πτερὰ ποντοπόροιο.*

Hinc vs. 6. restitue *πρῶτοι τεῦξαν* pro *πρῶτον ζεῦξαν*. Nam qui primus navim invenit, ante eam conficit, quam cingit. Vs. 7. metrum necessariam facit Heinsii correctionem, *θέντο*. At nescio, cur vir doctissimus scripserit: *Πρῶτοι δ' ἱστία θέντο νεὼς κυανοπρῴροιο*. Nam alterum exquisitius est, et prorsus Hesiodeum. *Ἔργ. καὶ Ἡμ.* 628. *Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο*. Notissimum illud Virgilii: *velorum pandimus alas*. Remos *πτερὰ* dixit Homerus Od. *Λ.* 124. *Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται*. Vide Potterum ad Lycophron. 25. Fabulam de Myrmidonum origine, quam h. l. Hesiodus tradidit, refellit Strabo VIII. p. 576. ubi vide Casaubonum. RUHNKENIUS.

b) MS. Gott. *θέσσαν ἐπὶ πτερὰ κ.*

XXXVIII.

Schol. Pindari Olymp. X. 83. Ἔνιοι δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιῤῥοθίου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος·

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον υἱέας ἐσθλούς,
ἣν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιῤῥοθίου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀλκυόνης.

XXXIX.

Scholiastes Sophoclis ad Trachin. 1174. καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Δωδώνην νομίζουσιν εἶναι. τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ἀνομάζει, ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως·

ἔστι τις Ἑλλοπίη, πολυλήϊος ἠδ' εὐλείμων,
ἀφνειὴ μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν.
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, πολυβοῦται,
πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
ἐνθάδε Δωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται,
τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι,
τίμιον ἀνθρώποις, ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.
ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντεύματα πάντα φέρονται.
ὃς δὴ κεῖθι μολὼν, θεὸν ἄμβροτον ἐξερεείνῃ,
δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.

Ex his versibus primum et quintum attulit Strabo VII. p. 505. ubi pro ἔνθα τε rectius est ἐνθάδε. Vs. 6. legendum: Τὴν δὲ Ζεὺς ἐθέλησεν ἓὸν χρηστήριον εἶναι. Vs. 7. Tu, mi Valckenari, vere et ad sententiam accommodate scripsisti: ναῖεν δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ. Ejusdem fagi alibi quoque mentionem fecit Hesiodus apud Strabon. ibid. p. 504. (475.) Δωδώνην, φηγόν τε, Πελασγῶν ἕδρανον, ἦκεν. Vs. 8. Dan. Heinsius pro μαντήϊα, sine ulla causa c), μαντεύματα scripsit. Homerus Od. M. 272. Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο. Sic potius versus castigandus erat: Ἔνθεν ἐπιχθονίοις μαντήϊα πάντα φέρονται. Versus ultimi ob similitudinem comparandi sunt cum Homerico Hymn. in Mercur. 540. Καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ Φωνῇ τ' ἠδὲ ποτῇσι τεληέντων οἰωνῶν. Ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι, Μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν Ἠμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων, Φήμ', ἀλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην. Ruhnkenius. [Berkel. ad Steph. Byz. v. Δωδώνη. Valckenaer. de Schol. Homer. p. 127. Ruhnken. Ms.]

c) At μαντεύματα habet Scholiorum ed. Rom. ubi v. 5. ἔνθε sine τε.

XL.

Scholiastes Sophocl. Electr. 539. συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι,

ἣ τέκεθ' Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ·
ὁπλότατον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρηος.

XLI.

Schol. Sophocl. Trach. 263. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτίδων ἀριθμός. Ἡσίοδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιόπης παῖδας, οὕτως,

ἡ δ' ὑποκυσσαμένη καλλίζωνος Στρατονίκη
Εὔρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγείνατο, φίλτατον υἱόν,
τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντο Δηΐων τε, Κλύτιός τε,
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἠδ' Ἴφιτος, ὄζος Ἄρηος·
τοὺς δὲ μέθ', ὁπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόλειαν
Ἀντιόπη κρείουσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

Vs. ult. in ed. Rom. Ἀντίοχη κ. παλαιὸν γένος Ν. Recentiores adhuc corruptius Αὐβολίδαο. Restitutio Bentleii est Epist. ad Mill. p. 53. qui ex Ἠοίαις, vel Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ locum ductum arbitratur. [Vid. Hermann. ad Sophocl. Trachin. v. 265. Ed. Lips.]

XLII.

Athenaeus XI. p. 498. A. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π σκύπφον λέγει·

τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι.

καὶ πάλιν,

καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοὸς αἴνυτο χερσὶν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο· τῷ δ' ἐπ' ὄπισθεν
σκύπφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον ἀείρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

v. 3. βοὸς correctio est Hemsterhusii ad Hesych. v. ἐπιμαίεσθαι, edd. βιοῦ. MS. Ven. βιὸς. V. ult. MSS. dederunt ἔστειχεν, edd. ἔστειλεν. Literarum λ et χ perfrequens est mutatio. Suidas in v. Ὄνος λύρας. Μένανδρος Ψοφοδεεῖ. παροιμία· Ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὗς. Ante παροιμία edd. Med. Ald. habent ἡδίων, quod cum parum intelligeret Kusterus, non monito lectore, prorsus omisit. At Photius cum Suidae MS. C. C. C. commode praestat ἡδόχη, unde, una tantum lineola abrasa, effecit Porsonus, ἡ δ' ὅλη παροιμία.

XLIII.

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν·

οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἔχθος,
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει, γλῶσσάν τε, νόον τε,
δεσμοῖς ἀρρᾳδίοισι· φιλεῖ δέ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

Vs. 1. scribe: χάρμα καὶ ἄχθος. ut est in Asp. 400. ubi hic versus repetitur. Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἅπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων, καὶ μεγάλων Ἔργων παρῴδηται. ubi posterius μεγάλων, temere repetitum, expunge. Nec debebat hic librarii error in fraudem induxisse Langbaenium ad Longin. p. 57. Nam Ἠοῖαι μεγάλαι dicuntur, non Ἔργα μεγάλα. Aspasius ad Aristotel. Eth. Nicom. III. p. 43. a. καὶ ὅτι πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου κάττετται καὶ δυστυχοῦς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστῆσαι ἐν ταῖς μεγάλαις, ἐν αἷς τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἦ μάλα δή σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατήρ.

ubi lege: ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν etc. Ruhnkenius. Subjungit Aspasius καὶ πάλιν,

τέκνον ἐμὸν αἳ (del.) Μοῖραί σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

Monui ad Hephaest. p. 97. J. B. Felicianum, qui hos in Aristotelis Ethica Commentarios Latine reddidit, exemplar ab Aldino diversum evolvisse; quod ex versione hujus loci satis quoque manifestum est; *Quod verbum apud Hesiodum quoque in hac significatione usurpatur cum in* scuti fabrica *Alcmenam* etc. v. infr. ad Theognid. 147.

XLIV.

Athenaeus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν, ἀεὶ πελειάδας αὐτὰς λέγει·

τάσδε βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας.

καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XLV.

Hesychius: Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρο-

γεων Εὐρυγύην εἰρῆσθαι φησὶ τὸν Μίνωος, ἐφ' ᾧ τὸν ἀγῶνα τιθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθηναίοις ἐν τῷ Κεραμεικῷ· καὶ Ἡσίοδος·

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

Heinsius hoc fragmentum frustra ex Athenaeo laudat. Forte de eodem Androgeo capiendus est alter Hesiodi locus apud Ammonium v. Ὄρθρος. καὶ Ἡσίοδος, τελευτῆσαί τινα

Πρωΐ μάλ' ἠλθεον.

RUHNKENIUS.

XLVI.

Athenaeus II. p. 41. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐθισθεὶς ἀνατροφῆς ὑδροποτεῖν.

Ἠδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς παρέσωνται.

Ἡσίοδος ἐν Μελαμποδίᾳ φησί.

XLVII.

Stephanus Byz. Ἀβάντις ἡ Εὔβοια, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγιμίου δευτέρῳ περὶ Ἰοῦς,

νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι δίῃ.
τὴν πρὶν Ἀβαντίδα κικλήσκον θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
τὴν τότ' ἐπώνυμον Εὔβοιαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεύς.

Ex eodem libro petiti sunt quatuor versus apud Schol. Euripidis Phoeniss. 1123.

καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἴει κρατερόν τε μέγαν τε,
τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμενον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἀκάματον δέ οἱ ὦρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπεδον αὐτόν.

Valckenaerius: "Patrem poematis veterrimi meliores Critici, dum silent, ignorare se fatebantur: nonnulli tribuerunt illud vel *Hesiodo*, vel *Cercopi Milesio*. Aegimius Herculi vicem retulerat accepti beneficii: huic inscriptum Poëma complectebatur procul dubio bellum Aegimii cum Lapithis: Aegimii filiorumque duorum, ad quos tertius Hyllus accessit Heraclides, historiam. Alii quidem attigerunt hoc poëma; sed diligenter egit atque eleganter de Aegimio Henr. Valesius Emend. I. c. xxxii. quem noster tamen locus insignis latuit et ille Stephani: hic diligentiam non praeteriit editoris clarissimi P. Burmanni." Athenaeus XI. p. 503. D. καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἴθ' Ἡσιόδός ἐστιν, ἢ Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος·

ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

Ad idem carmen spectare docent viri docti XIII. p. 557. A. v. infr. LI.

XLVIII.

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (Kustero citatus ad Suidam v. Ἀλκή.) Ὅτι ἐδόκει φρονήσει τὸ τῶν Ἀμαθαονιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἕλλησι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσίοδός φησιν ἐν τούτοις·

Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδαισι,
νοῦν δ' Ἀμαθαονίδαις, πλοῦτον δέ περ Ἀτρείδῃσι.

[Gale ad Apollod. p. 22. Davis. Cic. Div. II. 56. Ruhnken. Ms.]

[Apud Orellium p. 40. Alterum versum ita corrigit Osannus ad Philemon. p. 147. πλοῦτον δ' ἄφαρ Ἀτρείδῃσιν. Fallitur. Egregia est et unice vera Reizii emendatio, πλοῦτον δὲ πόρ' Ἀτρείδῃσι. Ed. Lips.]

XLIX.

Polybius V. 2. Macedones, inquit, φιλοπονώτατοί τινες· οἵους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς

Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας, ἠΰτε δαιτί.

Vide Scut. Herc. 114. [Heins. ad Max. Tyr. Diss. XIX. Davis. ad eund. p. 621. Ruhnken. Ms.]

L.

Plutarchus de Oracul. defectu, T. II. p. 415. C. ὁ δὲ Ἡσίοδος οἴεται καὶ περιόδοις τισὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Ναΐδος προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

ἐννέα τοι ζώει γενεὰς λακέρυζα κορώνη,
ἀνδρῶν ἡβώντων· ἔλαφος δέ τε τετρακόρωνος·
τρεῖς δ' ἐλάφους ὁ κόραξ γήρασκεται· αὐτὰρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοίνικας
νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Hos versus sic vertit Ausonius Eid. XVIII. *Ter binos deciesque novem super exit in annos, Justa senescentum quos implet vita virorum. Hos novies superat vivendo garrula cornix: Et quater egreditur cornicis secula cervus. Alipedem cervum ter vincit corvus; et illum Multiplicat novies phoenix, reparabilis ales. Quam vos perpetuo decies praevertitis aevo Nymphae Hamadryades, quarum longissima vita est.* Breviter et summatim eorum sententiam

expressit Plinius N. H. VII. 48. *Hesiodus, qui primus aliqua de hoc prodidit, fabulose, ut ceor, multa de hominum aevo referens, cornici novem nostras attribuit aetates, quadruplum ejus corvis, id triplicatum cervis. Et reliqua fabulosius in phoenice, ac Nymphis.* Versum 1. παρφδεῖ Aristophanes Avib. 610. Eundem cum altero laudat Etymol. M. p. 13. l. 36. sed pro ἡβώντων legit γηρώντων, veteri διττογραφίᾳ, et jam a Plutarcho l. c. commemorata. Quam lectionem etiam Ausonius secutus est. Hesiodum imitantur Aratus Dios. 200. Oppianus Cyneg. II. 291. Automedon Epigrammate apud Dorvil. Sicul. cap. 16. p. 271. Synesius Epist. 110. et plures alii, quos laudat Jo. Davisius ad Cicer. T. D. III. 28. Ut vocem τετρακόρωνος ab Hesiodo sumsit Oppianus l. c. sic eadem forma πεντακόρωνος pro *vetulo* dixit Myrinus Anthol. II. 9. p. 193. τρικόρωνος Lucillius ibid. In Alciphrone I. 28. vulgo sic editur: οὐ πάνυ τρίκυρον καὶ τάλαντον γερόντιον πειρῶν τὰς ἐφ' ἡλικίας ἀνθούσας ἡμᾶς. ubi τρίκυρον ex Hesychio defendunt Hemsterhusius ad Lucian. Timon. p. 160. et Toupius Ep. Crit. p. 143. Sed veram venustamque lectionem, quae non fefellit acumen Dorvillii ad Charit. p. 444. conservavit vetus Codex, quem Parisiis excussimus: οὐ παύσῃ τρικόρωνον καὶ ταλάντατον γερόντιον πειρῶν τὰς ἐφ' ἡλικίας ἀνθούσας ἡμᾶς. Paene monere praeterieram Etymologum l. c. hos versus non Hesiodo, sed oraculo, tribuere: ὡς ὁ χρησμὸς δηλοῖ. ubi χρησμὸς sumitur pro sententia memorabili, ut *oraculum* apud Latinos. Nisi forte Grammaticus hoc dictum, quia Nymphae ore pronunciatum est, pro oraculo habendum putavit. RUHNKENIUS.

LI.

Plutarchus Theseo p. 8. F. ἀπολισθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδνην τοῦ Θησέως ἐρῶντος ἑτέρας·

δεινὸς γάρ μιν ἔτειρεν ἔρως Πανοπηΐδος Αἴγλης·

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσιόδου Πεισιστρατείων ἐξελεῖν φησιν Ἡρέας ὁ Μεγαρεύς. Huc referendus est locus Athenaei XIII. p. 557. A. Ἡσίοδος δέ φησιν, Θησέα νομίμως γῆμαι καὶ Ἵππην καὶ Αἴγλην, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδνην ὅρκους παρέβη, ὡς φησὶ Κέρκωψ. RUHNKENIUS.

LII.

Clemens Alexandrinus Strom. V. p. 727. ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος δι' ὧν γράφει, συνᾴδει τοῖς προειρημένοις·

Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὅστις ἂν εὐβάλῃ Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

LIII.

Clemens Alexand. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν
ἀθανάτων· τῷ δ' οὔτις ἐρήρισται κράτος ἄλλος.

In loco priore legitur ἀθανάτων τε ὁ δ', in posteriore ἀθανάτων σέο δ'. [Stobaeus p. 68. Reiz.]

LIV.

Clemens Alex. Strom. I. p. 337. Ἡσίοδος·

Μουσάων, αἵ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσαι
θέσπιον, αὐδήεντα·

εὔπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις, τὸν πολυφράδμονα λέγει· δεινὸν δὲ, τὸν αὐδήεντα· καὶ θέσπιον, τὸν ἔμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ τῆς ἀληθείας ἐπιστήμονα.

LV.

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσίοδός τε ἐπὶ τοῦ Μελάμποδος ποιεῖ,

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πυθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι· δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργὲς,

καὶ τὰ ἑξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

LVI.

Tzetzes ad Lycophron. 682. τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδή φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'. ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ κατώτερον Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὥς φησι καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας ποίησις, παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα

Ζεῦ πάτερ, εἴθε μοι εἴθ' ἥσσωμ' αἰῶνα βίοιο
ὤφειλες δοῦναι, καὶ ἶσα μήδεα ἴδμεν
θνητοῖς ἀνθρώποις. νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,
ὅς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
ἕπτα μ' ἔτι ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

Qui locus in prioribus valde depravatus, codicum meliorum auxilio olim fortasse redintegrabitur. Ibidem paullo post; περὶ δὲ τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως, καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίας ποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου φησὶν,

οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Hi duo versus leguntur etiam apud Apollodorum III. 6. ubi Hey-

nius „manifestum fit legendum esse *Ἐννέα δ' ἐμπ.* nam e decem partibus una detracta supersunt novem."

LVII.

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. *Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·*

τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
ὃς τοῖσδ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

LVIII.

Eustathius Il. *Δ.* 461 = 350. antep. *Πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος καλεῖ, ἢ ὡς πάνυ ποθούμενον Ἕλλησιν, ἢ ὅτι μυθεύεται ἄνυδρόν ποτε εἶναι. Ὕστερον μέντοι εὔυδρον γενέσθαι, Ποσειδῶνος ἀναῤῥήξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς, διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα* (Apollodorus II. c. i. p. 121.) *ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἄργει ὕδατα.* (Schol. Euripid. Phoeniss. 195.) *ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναΐδων, αἳ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου, φρεωρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος,*

Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν, Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

Eundem versum in paucis discrepantem, sed celato auctoris nomine, laudat Strabo VIII. p. 539 = 370. *τὴν μὲν οὖν χώραν συγχωροῦσιν εὐύδρειῶν· αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀνύδρῳ χωρίῳ κεῖσθαι· φρεάτων δ' εὐπορεῖν, ἃ ταῖς Δαναΐσιν ἀνάπτουσιν, ὡς ἐκείνων ἐξευρουσῶν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο,*

Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius: *Λίψιον Ἄργος· Ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον.* In quo loco vide an frustra Ruhnkenius praef. T. II. p. viii. reposuerit *Ἡλιόδωρος.*

LIX.

Athenagoras Legat. p. 184. *περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσίοδος μὲν*

πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
κώσατ', ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
ἔκτανε Λητοΐδην, φίλον υἱὸν θυμὸν ὀρίνων.

LX.

Schol. Arati Phaen. 172. *Ἡσίοδος δέ φησι περὶ αὐτῶν* (sc. *Ὑάδων*)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Φαισύλη, ἠδὲ Κορωνὶς, ἐϋστέφανός τε Κλέεια,
Φαιὼ δ' ἱμερόεσσα, καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος,
ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

conf. ad v. 255. Tzetzes Chil. XII. 171.

LXI.

Tzetzes ad Lycoph. 344. *Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος·*

πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν, ἀΐδηλα πάντα τίθεσκε.

Hoc Scholion descriptum est ab Eudocia in Violeto p. 375. 394. quo instrumento nuper literas nostras locupletavit strenuus earum vindex, J. B. C. Villoisonus. Sed ibi mendose scribitur: *Πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν, ἀΐδηλα τέθνησκε.* Veram lectionem conservavit Etymologus M. p. 21. l. 26.

ὅττι κε χερσὶ λάβεσκεν, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν.

RUHNKENIUS.

LXII.

Scholiastes Theocriti XI. 75. *Ἡσίοδος,*

νήπιος ὃς τά (γ') ἕτοιμα λιπὼν, ἀνέτοιμα διώκει.

Sine auctoris nomine citat Plutarchus II. p. 505. D.

LXIII.

Schol. Nicandri ed. Ald. 1523. p. 28. De Orione. *Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτὸν ἐξ Ὑέλου τῆς Μίνωος θυγατρὸς εἶναι καὶ Ποσειδῶνος. δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεὰν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα, Ἀερόπην τὴν γυναῖκα βιάσασθαι, οἰνωθέντα· Οἰνοπίωνα δὲ χαλεπήναντα, ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν· ἐλθόντα δὲ εἰς Λῆμνον, Ἡφαίστῳ συμμῖξαι· ὃς ἐλεήσας αὐτὸν, δίδωσιν αὐτῷ Κηδαλίωνα ἕνα τῶν θεραπόντων, ὃς δὴ ὡδήγησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ὁδούς· ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ συμμίξας ἡλίῳ καὶ ὑγιασθεὶς, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα· ὁ δὲ Οἰνοπίων ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο· ἀπειλήσας δὲ τὴν εὕρεσιν, ᾤχετο εἰς Κρήτην καὶ ἐκυνηγέτει· καὶ ἐκεῖσε ὁ Σκορπίος πεμφθεὶς ὑπὸ Λητοῦς καὶ Ἀρτέμιδος, χολουμένης αὐτῷ ἴσως διὰ τὴν μεγαλαυχίαν, ἔπληξε τὸν Ὠρίωνα, καὶ οὕτως ἀπέθανε.*

Ibid. p. 44. *πτίλα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ πτάσσων τίθεται* *** *καὶ Ἡσίοδος,*

χρὴ πρὶν πτίλον ἅμασαι.

LXIV.

Schol. Euripid. Orest. 249. *Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετό, ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος,*

τῇσιν δὲ φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἠγάσθη προσιδοῦσα, πακὴν δέ σφ' ἔμβαλε φήμην.

LXV.

Harpocratio, Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ Τπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τίς ἐστιν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, οὕτως ἔχουσαν,

ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

Vide H. Stephani Schediasm. IV 17, 18.

LXVI.

Apollonius Dyscolus libro MS. de Pronominibus: Τῇ τὶν σύζυγος ἦ ἴν, τοῦ τ ἀρθέντος. Ἡσίοδος·

ἴν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Hoc fragmentum de Endymione, mortis suae arbitro, intelligendum esse, discimus ex Scholiaste Apollon. Rh. IV. 57. Τὸν Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύσκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι. Rarissimum illud ἴν ex hoc Hesiodi loco sumsit Hesychius: Ἴν αὐτῷ. αὐτὸς αὐτῷ. Ruhnkenius. Vide Schaeferum ad Gregorium de Dialectis p. 85.

LXVII.

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Εἶπερ γὰρ κατὰ πρόνοιαν ὁ κόσμος γεγένηται, καὶ Θεὸς ἐφέστηκε τοῖς ὅλοις, ἀναγκαῖον ἦν τὰ ζῴπυρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἀρξάμενα ὑπό τινα γεγονέναι φροντίδα τὴν ἀπὸ κρειττόνων, ὥστε κατ' ἀρχὰς, ἐπιμιξίαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἶπε,

ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι,
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

LXVIII.

Etymol. M. p. 768, 25. Τριχάϊκες, οἱ συνεχῶς κινοῦντες ἐν τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόφον τρίχας· τοιοῦτο καὶ τὸ κορυθαίολος Ἕκτωρ. Ἡσίοδος δὲ διὰ τὸ τριχῇ αὐτοὺς οἰκῆσαι, οἷον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλέονται
οὕνεκα τρισσὴν γαῖαν ἑκὰς πάτρης ἐδάσαντο.

τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπῴκησαν, Πελασγοὶ, Ἀχαιοὶ, Δωριεῖς. Vide Homer. Od. Τ. 177.

LXIX.

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

εἶκε πάθοι τά κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο.

ubi Mich. Ephesius p. 67. b. ἔχει δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσιόδου.

LXX.

Schol. Venet. Il. *B.* Catal. 271. *αλλα φασιν εἰς ἰδιοτητα του Αχιλλεως βεβαρυτονεισθαι το ποδὼκης, παρα γουν τῳ Ἡσιοδῳ ανεγκωκασι*

ποδωκης δι' Ἀταλαντη.

Apollodorus III. ix. 8. Ἡσίοδος δὲ καί τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοίνεως εἶπον.

LXXI.

Schol. Ven. Il. *I.* 246. *σημειουνται τινες ὅτι την ολην Πελοποννησον ουκ οιδεν ὁ Ποιητης, Ἡσιοδος δε.*

LXXII.

Schol. Ven. Il. Ξ. 119. *καὶ ὁ Ἡσιοδος δε ουτως ἀκηκοεν,*

ιδων δ' ἱππηλατα κηρυξ

ἀντι του ἱππικος.

LXXIII.

Porphyrius in Schol. Ven. Il. Ξ. 200. De v. ἀπείρεσιος agens, *Σημαινει δε και επι του κατα το ειδος διαφεροντος και αγαν καλου, ὡς παρ' Ἡσιοδῳ ἐν Γυναικων καταλογῳ ἐπι της Αγηνορος παιδος*

Δημοδοκης, την πλειστοι επιχθονιων ανθρωπων
μνηστευον, και πολλα και αγλαα δωρ' ονομηναν
ιφθιμοι βασιληες, απειρεσιον κατα ειδος.

μνηστευον et ονομηναν pro εμνηστευον et ονομηνας dedi ex Heynii monitu T. VI. p. 564. qui observat *Demodocen* eandem esse cum *Demonice* apud Apollodor. I. 7, 7.

LXXIV.

Schol. Ven. Il. Φ. 528. *Τρωες. αφαρ κλονεοντο πεφυζοτες] Ὅθεν αφυζαν τον λεοντα Ἡσιοδος φησι.*

LXXV.

Schol. Venet. Il. Ψ. 688. *Ακτορος υιους — Αριστarχος διδυμους ακουει· ουχ οὕτως ὡς ἡμεις ἐν τῃ συνηθεια νοουμεν οιοι ησαν και οἱ Διοσκουροι, αλλα τους διφυεις δυο εχοντας σωματα,*

Ἡσιοδῳ μαρτυρι χρωμενος, και τους συμπεφυκοτας αλληλοις. Vide Heynium ad Apollodor. II. 7, 2.

LXXVI.

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἔνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὥς φησιν Ἡσίοδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ῥεῖ. Vide supra XV. Ad Hesiodum respexit forsan Theocritus XVI. 104. Ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαὶ, αἵ Μινύειον Ὀρχομενὸν φιλέοισαι, ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις. Euphorio Pollucis IV. 95. Ὀρχομενὸν Χαρίτεσσιν ἀφαρέσιν ὀρχηθέντα.

LXXVII.

Schol. Pindari Pyth. IV. 181. Ἡσίοδος Ναΐδα φησὶ τὸν Χείρωνα γῆμαι. Ibid. Nem. X. 150. Hesiodus Castorem et Pollucem e Jove natos cecinit. Et mox, Ἡσίοδος οὔτε Λήδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τήθυος.

LXXVIII.

Apollonii Lexicon v. Φοῖβος. φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτταν, τὸ καθαρὸν, ὡς καὶ Ἡλιόδωρος·

Φοῖβον ὕδωρ ἐπάγων κέρας Ὠκεανοῖο ῥοῇσι.

Hesiodi nomen pro Heliodoro substituit Villoisonus, cujus judicium ex Etymologo p. 796. ult. et aliis grammaticis confirmavit Tollius. In Schol. Victor. Hom. Il. Heynii T. VII. p. 784. Ζηνόδοτος δὲ Κλεοδώραν φησὶν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Παλυδώρην αὐτὴν καλούντων, libenter reposuerim Ἡλιοδώρου.

LXXIX.

Suidas et Zonaras in Ἐπιάλτην. Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ Ἀττικοὶ, τὸν δαίμονα. διὰ δὲ τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐφιάλτην· καὶ τὸν ῥιγοπύρετον λεγόμενον.

LXXX.

Schol. Euripid. Alcest. 1. ἡ διὰ στόματος καὶ δημώδης ἱστορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ, αὕτη ἐστὶν ἣ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δέ φησι καὶ Ἡσίοδος.

LXXXI.

Tzetzes ad Lycophron. 1396. Αἴθων δὲ ὁ Ἐρισίχθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος, διὰ τὸν λιμόν.

LXXXII.

Aelianus V. H. XII. 20. *Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν. Τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν, καὶ ταύτην δὲ ἀπολωλέναι τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ θεῖπνον ἐκεῖνο τὸ ἄθεσμον.*

LXXXIII.

Apollodorus II. 1. *Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι.* ibid. 3. *Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρῆνος αὐτὴν (Ἰὼ) φασὶν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἁψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. διό φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὅρκους ὑπὲρ ἔρωτος.* ibid. II. 2, 2. *αὗται δὲ (Προίτιδες) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσιόδῳ φησὶν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο.* ibid. III. 5, 6. *Ἡσίοδος* (testatur Nioben habuisse) *δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.* (Conf. Aelian. V. H. XII. 36.) ibid. III. xiv. 4. *Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἄδωνιν) Φοίνικος καὶ Ἀλφεσιβοίας λέγει.*

LXXXIV.

Schol. Victor. Il. T. apud Heynium T. VII. p. 806. *Κρὴς ὁ Λυκομήδης, ὥς φησιν Ἡσίοδος, καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.*

LXXXV.

Schol. Harl. Odyss. 1. 199. a Porsono emendatus: *ἡ δὲ ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου.*

LXXXVI.

Fulgentius Mytholog. III. 1. Proetos *Pamphyla lingua sordidus dicitur, sicut Hesiodus in Bucolico carmine scribit dicens* PEPRIGROSIS TA FULVE ULACTIS MENES EMORUM, *id est, sordidus uvarum bene calcatarum sanguineo rore.* Ad locum Munckerus: „Graeca verba omissa sunt in 6 edd. MS. Leid. ea ita repraesentat: *Pritos ista flueu tactis mene semorum.* Casaubonus in Sueton. II. p. 101. restituit *Προῖτος ἐϋστιβέων βοτρύων δρόσῳ αἱματόεντι.*" MS. Bibliothecae Bodleianae (B. N. Digb. 6.) sic habet: *pepigros sta fulve lactismenesemorum.*

LXXXVII.

Plato Rep. III. p. 390. H. St. = 434. A. Laem. *Οὐδ' ᾠστέον αὐτοῖς,*

δῶρα θεοὺς πείθει, δῶρ' αἰδοίους βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. Ἡσίοδειον οἴονται τὸν στίχον.

LXXXVIII.

Constantinus Porphyrogen. de Themat. p. 22. ed. Paris.

Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδόνος, τοῦ Διὸς καὶ Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὥς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής·

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Διΐ γείνατο τερπικεραύνῳ
υἱὲ δύω, Μάγνητα, Μακεδόνα θ' ἱππιοχάρμην,
οἳ περὶ Πιερίην, καὶ Ὄλυμπον δώματ' ἔχαιον.

De secunda v. Μακεδών syllaba conf. Dionysium Perieg. 254. et 427. Hermesianact. apud Athenaeum XIII. 598. D. Callim. H. Del. 167.

ASHMOLEAN OXFORD MUSEUM

INDEX

VOCABULORUM FERE OMNIUM QUAE IN HESIODI RELIQUIIS CONTINENTUR.

E i. *Operum* priorem librum indicat, E ii. alterum librum. D. *Dies.* Th. *Theogoniam.* S. *Scutum Herculis.* Literae numerales Fragmenta.

N. B. * Verbo praefixa notat mutatam aut mutandam lectionem. † Lectionem designat pravam quidem plerumque, sed notatu haud indignam.

Α.

ἃ E i. 365.
ἄαπτοι E i. 147. S. 75.
ἀάπτους S. 446. Th. 649.
ἀάσθη E i. 281.
ἄαται S. 101.
ἄατος Th. 714.
Ἀβαντίδα XLVII. 2.
Ἀβαντίδι XLVII. 1.
ἀβούτεω E ii. 69.
ἀγαγὼν E i. 164.
ἀγαθὴ E i. 24, 315, 354. E ii. 118. D. 19.
ἀγαθῆς E ii. 321.
ἀγαθοῖο Th. 585, 602.
ἀγαθοῖσι E i. 234. XXXIX. 10.
ἀγαθὸν Th. 219, 900, 906.
ἀγαθὸς E i. 344.
ἀγαθοῦ E i. 189.
ἀγαθῶν E ii. 287.
ἀγαίεται E i. 331.
* ἀγακλειτοῖσιν Th. 1015.
† ἀγακλυτοῖσιν Th. 1015.
ἀγακλυτὸς Th. 945.
ἀγαλλόμεναι Th. 68.
ἀγαλλομένην Th. 587.
ἀγαλλόμενος S. 86.
ἀγανώτατον Th 408.
Ἀγανὴ Th. 246.
Ἀγανὴν Th. 976.
ἀγανοὶ Th. 632.
ἀγαύρου Th. 832.
ἀγανῶν Th. 461.
ἄγγε' E ii. 231.
ἀγγελίης Th. 781.
ἄγγελον E i. 85.
ἄγγελος XXIX. 4. XLII. 1.

ἄγγεσιν E ii. 218.
ἀγγέων E ii. 93.
ἄγε S. 108, 449.
ἄγειρεν E ii. 270.
ἀγείρειν E ii. 194.
ἀγέλαι S. 168.
ἀγέλας Th. 445.
ἀγελείη S. 197.
ἀγελείης Th. 318.
ἀγέραστος Th. 395.
ἀγέρωχον XXII. 1.
ἄγεσθαι E ii. 313. D. 36.
ἀγέστρατον Th. 925.
ἀγήνορα E i. 7. Th. 287.
† ἀγήνορος Th. 802.
ἀγήνωρ Th. 641.
ἀγηραος Th. 305, 955.
ἀγήρω Th. 227, 949.
† ἀγιγεῖν E ii. 194.
ἄγκεα E ii. 7.
ἀγκοίνησι XXI. 5.
ἀγκυλομήτην Th. 19.
ἀγκυλομήτης E i. 48. Th. 137, 168, 473, 495, 546.
† ἀγκυλόμητις E i. 48.
ἀγκυλοχεῖλαι S. 405.
ἀγλαὰ E i. 335. Th. 366, 412, 644. XXII. 5. LXXIII. 2.
ἀγλαΐαι S. 285.
ἀγλαΐαις S. 272.
ἀγλαΐῃ S. 276.
Ἀγλαΐην Th. 909, 945.
ἀγλαὸν Th. 628.
ἀγλαὸς S. 37. XXX. 2.
ἀγνῇ E ii. 83.
† ἀγνοὶ E i. 122.
† ἁγνὸς S. 203.
* ἄγνυτ' S. 203.
ἄγνυτο S. 279, 348.
ἀγνῶς E i. 335.
ἄγοι S. 480.
ἄγοντα E i. 85.
ἀγορεύειν E i. 278.
ἀγορεύσεις E ii. 20.
ἀγορεύω E ii. 306.
ἀγορεύων Th. 86.
ἀγορέων E i. 30.
ἀγορὴ S. 204.
ἀγορῇ Th. 480.
ἀγορῆς E i. 29.
ἀγορῇφι Th. 89.
ἄγουσιν S. 107.
ἄγραυλοι Th. 26.
ἄγρην Th. 442.
ἄγρια S. 286.
Ἄγριον Th. 1013.
ἀγρομιώτας S. 39.
† ἀγροκύδοιμον Th. 925.
ἀγρομένοισι Th. 92.
ἀγροτέρης S. 407.
ἄγχ' E ii. 257.
ἀγχέμαχοι S. 25.
ἀγχίμολον S. 325.
Ἀγχίσῃ Th. 1009.
ἄγω E i. 206.
ἀγώμενος Th. 619.
ἄγων Th. 998.
† ἀγῶνα Th. 91.
ἀγῶνι S. 205. Th. 435.
ἀγῶνος S. 312.
ἄγωσι E i. 218.
ἄγωσιν D. 4.
ἀδάητα Th. 655.
* ἀδάμαντι Th. 188.
† ἀδάμαντον Th. 188.
ἀδάμαντος E i. 146. S. 137, 231. Th. 161, 239.
ἀδηκτοτάτη E ii. 38.
ἄδηλον E i. 6.
ἄδην XLIII. 2.
ἄδικον E i. 258.
ἄδικος XXVIII. 5.
ἀδίκων E i. 332.
ἀδικώτερος E i. 270.
ἀδμὴς XIX. 3.
Ἀδμήτη Th. 349.
ἀδόκητα XXXI. 2.
ἄδον Th. 917, 926.
ἀδροσύνη E ii. 91.
ἀδώτῃ E i. 353.

ἄεθλα E ii. 272.
ἀεθλεύωσιν Th. 435.
ἀέθλοις S. 305.
ἄεθλον S. 311. Th. 437.
ἀέθλους S. 94, 127. Th. 951, 994.
ἀείδειν E ii. 280. S. 394. Th. 34.
ἀείδελα LXI.
ἀεικέα Th. 166, 172.
ἀεῖραι E ii. 379.
ἀείρας E ii. 310. XLII. 5.
ἀειρόμεναι E ii. 158.
ἄείσατε Th. 965. 1020.
* ἄεισι Th. 875.
ἀέκητι Th. 529.
ἀέλλη Th. 874.
Ἄελλὼ Th. 267.
ἀεναόντων E ii. 168.
ἀενάου E ii. 213.
ἀενάων E ii. 355.
ἀέντων E ii. 243. Th. 869.
ἀέξει E i. 6.
ἀέξειν Th. 444.
ἀέξεται E i. 375.
ἀέξετο Th. 195, 624, 641.
ἀέξηται E ii. 12.
ἀεξομένοιο D. 9.
ἀέξων S. 96, 434.
ἀεργίη E i. 309.
ἀεργοὶ E i. 303.
ἀεργὸν E i. 44.
ἀεργὸς E i. 301, 310. E. ii. 116.
ἀεργοὺς E i. 308.
ἀεργῷ E i. 300.
ἀερσιπόται S. 316.
ἀερσιπότητος D. 13.
ἀεσίφρονα E i. 313, 333. E ii. 264.
ἀεσιφροσύνησιν Th. 502.
ἀζαλέοιο S. 153.
ἄζει E ii. 205. S. 397.
ἄζηται Th. 99.
ἀζόμενος Th. 532.
ἄζωστοι E. i. 343.
ἀηδόνα E i. 201.
ἄηθ' S. 8.
ἀὴρ E ii. 167.
ἄησι E ii. 134, 170. † Th. 875.
ἀῆται E ii. 239.
ἀήτας E ii. 263, 293.
Ἀθάμας XXVIII. 4.
ἀθάναται Th. 968, 1019.
ἀθανάταις E i. 62.
ἀθανάτης S. 339.
ἀθάνατοι E i. 110, 248, 251. 289. Th. 272, 277, 624. LV.
ἀθανάτοιο Th. 262.
ἀθανάτοις Th. 74, 415, 766.
ἀθανάτοισι Th. 120, 204, 296, 394, 407, 449, 506, 743, 775, 842.
ἀθανάτρισιν E i. 307, 334. E ii. 343. D. 68. S. 182, 366. Th. 462, 491, 556, 657, 837, 954.
ἀθάνατον Th. 524, 942, 949.
ἀθάνατος Th. 305.
ἀθανάτου Th. 191.
ἀθανάτους E i. 134. S. 79. Th. 285, 279, 591, 588.
ἀθανάτων E i. 16, 197. E ii. 286, 324, 354, S. 201, 205. Th. 21, 43, 57, 67, 105, 118, 302, 681, 794, 804, 849, 885, 939. LII.
ἀθέρων II. 2.
ἀθέσφατον E ii. 280. Th. 330.
Ἀθηναίη S. 126, 443.
Ἀθηναίης E ii. 48. Th. 318. XXII. 8.
Ἀθηναίων XLV.
Ἀθήνη E i. 72, 76. S. 325, 343, 456, 470. Th. 573, 577.
Ἀθήνην E i. 63. Th. 13, 888.
ἄθλ' E ii. 274.
ἆθλος Th. 800.
ἀθόλωτος E ii. 213.
ἄθροοι S. 246.
Αἰακίδαισι XLVIII. 1.

Αἰακίδαις XLIX.
Αἰακίδη LVII. 1.
Αἰακοῦ XXXVII. 1.
Αἰακοῦ Th. 1005.
αἶαν E i. 124, 253. XVI.
αἶγα E ii. 134.
* Αἰγαίῳ Th. 484.
Αἰγείδην S. 182.
αἴγειροι S. 377.
αἶγες E ii. 208.
αἰγιδ' S. 344, 444.
αἰγίδα S. 200.
αἰγιόχοιο E ii. 101, 279, S. 322. 443. Th. 13, 25, 52, 735, 920, 966, 1021, L. 5.
αἰγιόχον Th. 11.
αἰγιόχου E i. 99.
Αἴγλης LI.
αἰγὸς S. 407.
αἰγυπιοὶ S. 405.
αἰγῶν E ii. 208. Th. 445.
αἶδαο E i. 152.
αἶδε D. 5, 58. S. 300. Th. 452.
αἴδεὲς S. 477.
αἴδεω Th. 311, 768, 774.
αἴδηλα E ii. 374. XXIX. 1.
αἴδην Th. 455.
αἴδης Th. 850. † 720.
αἴδιον S. 310.
αἰδνῆς Th. 860.
αἰδοῖ S. 354. Th. 92.
αἰδοῖα E ii. 351.
αἰδοίη E i. 255, 299. S. 46. Th. 194.
αἰδοίη E i. 71. S. 14. Th. 572.
αἰδοίην Th. 16, 958.
αἰδοίοισι Th. 434.
αἰδοίοισιν Th. 80.
αἰδοῖον Th. 44.
αἰδοίους LXXXVII.
αἴδος S. 151, 227.
αἰδόσδε S. 254.
αἰδρείῃσι E ii. 303.
ἄϊδρις S. 410.
αἰδῶ E i. 322.
Αἰδωνεὺς Th. 913.
αἰδὼς E i. 190, 198, 315, 316, 317.
† ἄϊε E i. 211.
αἰεὶ E i. 114. E ii. 31, 121. Th. 117, 128, 388, 406, 562, 752.
αἰειγενετάων Th. 548, 893, 998.
αἰειγενέτῃσι XXXIII. 3.
αἰὲν E i. 296. E ii. 336. Th. 21, 33, 34, 106, 801.
αἰετὸν Th. 523.
αἰετὸς XXII. 4.
αἰζήϊος S. 408.
αἰζηὸς E ii. 69.
αἰζηῶν Th. 868.
αἴη S. 153.
Αἰήταο Th. 992.
Αἰήτην Th. 957.
Αἰήτης Th. 958.
Αἰήτου Th. 994.
αἶθ' Th. 2.
αἰθαλόεντα Th. 72, 504, 707, 854.
αἰθέρι E i. 18.
αἰθὴρ Th. 124.
Αἰθίοπας XVII.
Αἰθιόπων Th. 985.
αἰθομένοιο S. 60. Th. 324, 867.
αἰθομένοισι E ii. 373.
αἰθομένων S. 275.
αἴθοπα E i. 361. E ii. 210. 342.
† αἴθοπι S. 135.
αἴθων LXXXI.
αἴθωνι E ii. 361.
αἶκ' E i. 207, 266. Th. 164.
αἶκε E i. 348.
αἶμ' S. 174, 268.
αἷμα S. 252.
αἵματι S. 159, 194.
αἱματόεσσαι Th. 183.
αἱματοέσσας S. 384.
αἵματος S. 256.
αἱμύλα E i. 372.

αἰμυλίοισι Th. 890.
αἰμυλίους E i. 78. D. 25.
αἶναι D. 38.
αἰνεῖ D. 60.
Αἰνείαν Th. 1008.
αἰνεῖν E ii. 261.
αἰνὴ E i. 160. S. 264.
αἰνῇ Th. 662.
Αἰνηΐῳ XXIV.
αἴνημ' E ii. 301.
αἰνὴν S. 200.
αἰνῆς Th. 852.
αἰνὸν E i. 200. S. 227. V. 1.
αἰνοτάτῳ S. 397.
αἴνυτο S. 41. XLII. 3. † S. 149.
Αἰολίδα E ii. 254.
Αἰολίδαι XXVIII. 3.
αἰόλλονται S. 399.
αἰολομήτης XXVIII. 4.
αἰολόμητιν Th. 511.
Αἴολος XXVIII. 2.
αἰπεῖα Th. 682.
αἰπόλια Th. 445.
αἰπὺ XXXI. 4.
αἰπὺν E i. 83. Th. 589.
* αἰρεύμενον E ii. 94.
αἰρῇ E ii. 236.
αἷς Th. 215.
αἷσαν E ii. 196. Th. 422.
Αἴσηπον Th. 342.
αἴσιμον S. 336.
Αἰσονίδης Th. 993, 999.
ἆΐσσοντο Th. 150, 671.
αἴσχεσιν E i. 209.
Αἴσων XXXII. 1.
αἴτ' E i. 92. E ii. 123. Th. 220, 903.
αἴτε Th. 218.
αἰτῆς E ii. 26.
αἰχμὴν S. 193.
αἰχμῆς S. 289.
αἰχμητάων S. 178.
αἰψ' S. 370, 464. Th. 102. XXXI. 5.
αἶψα E i. 45, 93, 183. S. 465, 469. Th. 87, 161.
αἰψηροκέλευθον Th. 879.
αἰὼν E i. 9.
αἰῶνα LVI. 1.
αἰῶνος S. 331. Th. 609.
ἀκάκητα Th. 614. IX. 1.
ἀκάμαντι Th. 956.
ἀκαμάτῃσι Th. 747.
ἀκάματοι Th. 824.
ἀκαμάτοιο Th. 563, 566.
ἀκαμάτοισι Th. 519.
ἄκαματον XLVII. 6.
ἀκάματος Th. 39.
Ἀκάστῃ Th. 356.
ἀκαχήμενος Th. 99.
ἀκαχμένον S. 135.
ἀκάχων Th. 868.
ἀκερσεκόμῃ XXIX. 2.
ἀκηδέα E i. 112, 168. Th. 61.
ἀκηδὴς Th. 489.
ἀκήριοι D. 59.
ἀκεντήτοισι E ii. 368.
† ἀκιρώτατοι E ii. 53.
ἀκιώτατοι E ii. 53.
† ἄκλιτον S. 811.
ἄκμων Th. 722, 724.
ἀκοίτην S. 9.
ἄκοιτιν D. 36. Th. 410, 608, 921, 937, 946, 948, 953, 999.
ἀκόρητος S. 346, 433, 459.
ἄκουε E i. 211.
ἀκοῦσαι Th. 701, 834.
ἀκούσαντες Th. 665.
ἀκούσαις E ii. 339.
ἀκούων E i. 294.
* ἀκραέος E. ii. 210.
ἄκρῃ E i. 231.
ἄκριτον S. 311.
ἀκροκνεφαῖος E ii. 185.
ἄκρον E i. 289. E ii. 85. S. 317. II. 1.
ἀκροτάτῃ E ii. 299.
ἀκροτάτῃς Th. 62.

ἀκρότατον S. 33.
† ἀκρότατος Th. 137.
ἀκροτάτῳ Th. 7.
Ἀκταίη Th. 249.
ἀκταῖς S. 213.
ἀκτὰς Th. 848.
ἀκτὴν E i. 32. E ii. 84, 215. D. 41. S. 290.
ἀκτίνεσσιν Th. 760.
ἅλαδ' E ii. 249. Th. 791.
ἅλαδε E ii. 375.
Ἀλάζυγον XXXVIII.
ἀλάληται E i. 100.
ἀλαλητῷ S. 382. Th. 686.
ἄλαλκεν Th. 527.
ἀλαοσκοπιὴν Th. 466.
ἀλαπαδνὸν E ii. 55.
ἅλαστον Th. 467.
ἅλγε' E i. 132. Th. 621.
ἄλγεα E i. 198, 209. E ii. 359. D. 35. Th. 227.
ἀλγινόεντα Th. 226.
ἀλγινόεσσαν Th. 214.
† ἀλέᾳ E ii. 111.
ἀλέασθαι E ii. 64, 352. D. 16.
ἀλεγειναί v. ad D. ult.
ἀλεγίζω Th. 171.
ἀλέγοντες E i. 249.
ἀλεείνων D. 64.
ἀλέην E ii. 163.
ἀλεῖφαρ Th. 553.
ἀλεξιάρη E ii. 82.
† ἀλέους XI. 3.
ἀλεύασθαι E ii. 123. D. 34.
ἀλευόμενοι E ii. 153.
ἀλεωρὴν E ii. 22.
ἀληθέα D. 54. Th. 28, 383.
ἀληθείην D. 4.
Ἀλιάκμονα Th. 341.
ἁλίαστον Th. 611.
ἁλιεὺς S. 214.
* Ἀλίη Th. 245.
Ἀλιμήδη Th. 255.
ἁλίοιο Th. 1003.
* ἀλιταίνεται E i. 328.
† ἀλιτήμενον S. 91.
* ἀλιτήμερον S. 91.
ἀλιτραίνει E i. 239.
† ἀλιτραίνεται E 1. 328.
Ἀλκαίοιο S. 26.
Ἀλκείδαο S. 112.
ἀλκὴ E i. 199. Th. 876.
ἀλκὴν XLVIII. 1.
ἔλκιμος S. 320. Th. 526, 950.
Ἀλκμήνη S. 3. Th. 943.
Ἀλκμήνης S. 467. Th. 526, 950.
ἀλκτὴρ Th. 657.
ἀλκτῆρα S. 29, 128.
ἄλλ' E i. 11, 15, 35, 87, 129, 131, 141, 146, 173, 177. E ii. 62, 145, 175, 189, 191, 352, 354. D. 22. S. 108, 311, 449, 450. Th. 58, 388, 425, 428, 468, 615, 639, 752, 888, 899.
ἀλλὰ E i. 37, 47, 94, 100, 271, 296, 333. E ii, 21, 131, 206, 256, 279, 296, 302, 305, 308. S. 28, 95, 111, 259, 352, 451. Th. 35, 236, 332, 465, 566, 593, 624, 655, 687, 742. 772, 797.
ἄλλα Th. 142.
ἄλλαι D. 59. Th. 363, 872, 875.
ἀλλάων S. 260.
ἄλλῃ E i. 260.
ἄλλῃ S. 409.
ἀλλήλαις S. 375.
ἀλλήλας S. 262. Th. 749.
ἀλλήλοις S. 403. Th. 684, 711.
ἀλλήλοισι S. 379. Th. 631, 635, 646.
ἀλλήλοισιν S. 347, 412, 436. Th. 330.
ἀλλήλους E i. 249, 276.
ἀλλήλων E i. 134.
ἄλλην S. 28.
ἄλλο E i. 142, 156, 342. E ii. 322. S. 330. Th. 295.
ἄλλοι Th. 147, 586, 624.

ἀλλοίην D. 69.
ἀλλοῖος E ii. 101.
ἄλλοις E ii. 343.
ἄλλον E ii. 26, 331. S. 157. bis. 158.
ἄλλος E i. 339. E ii. 63, 96, 296. D. 60. Th. 462. 800, 893.
ἄλλοτ' E ii. 170.
ἄλλοτε E i. 336. E ii. 101, 170, 243, 331. D. 61. bis. S. 359. Th. 830, 831, 833, 834, 835, 875. XXII. 8, 4.
ἀλλοτρίοις E i. 84.
ἀλλότριον Th. 599.
ἀλλοτρίους E ii. 13.
ἀλλοτρίων E i. 313.
ἄλλου E i. 294. Th. 800.
ἄλλους E ii. 95.
ἄλλῳ E i. 263.
ἄλλων E i. 339. Th. 21.
ἁλμυρὸς Th. 107, 964.
ἀλόχοιο XX. 2.
ἄλοχον Th. 886.
ἀλόχου E i. 327. S. 18, 40.
ἀλάχῳ S. 87.
ἅλσος S. 70, 99.
ἀλυκτοπέδῃσι Th. 521.
ἀλύξεται E i. 361.
ἄλυξεν XXII. 12.
Ἀλφειὸν Th. 338.
ἀλφήστῃσι Th. 512.
ἀλφηστῆσιν E i. 32. S. 29.
ἄλφος V. 2.
ἀχλὺς S. 264.
ἀλωῇ E ii. 217. D. 42.
ἀλωὴν S. 291.
ἅμ' Th. 80, 268.
ἅμα E i. 217. E ii. 59. S. 23. 404. Th. 677, 691, 706.
† ἀμάειν E ii. 10.
Ἀμαθαονίδαις XLVIII. 2.
ἀμαιμακέτοιο S. 207.
ἀμαιμάκετον Th. 319.
ἅμαξαν E ii. 71, 73, 310.
ἀμάξῃ E ii. 44.
ἀμάξης E ii. 74.
† ἀμαρτίνοον Th. 511.
Ἀμαρυγκείδης XXX. 1.
ἀμαρύγματ' XXXV.
ἀμάρυσσε Th. 827.
ἀμᾶσθαι E ii. 10. D. 11.
ἀμᾶται D. 14.
ἀμαυροτέρη E i. 282.
ἀμαυρωθείη E ii. 311.
ἄμβατος E ii. 299.
ἀμβολιεργὸς E ii. 51.
ἀμβροσίῃ Th. 69.
ἀμβροσίην Th. 640. 642.
ἀμβροσίης Th. 796.
ἄμβροτον Th. 43. XXXIX. 9.
ἀμέγαρτον Th. 666.
ἀμείβετο Th. 654.
ἀμειβόμεναι Th. 749.
ἀμειβόμενος S. 117.
ἀμειλίκτων Th. 659.
ἀμείλιχος XXII. 6.
ἄμεινον E i. 312. E ii. 188, 320, 368.
ἀμείνονα S. 51.
ἀμείνω E i. 19, 292, 318.
ἀμείνων E i. 283. E ii. 63. D. 12.
ἀμελῶσι E ii. 18.
ἄμερδε Th. 698.
ἀμέρσῃς S. 331.
ἀμήσεις E ii. 98.
ἀμητοῦ E ii. 2, 193.
ἀμηχανίῃ E ii. 114.
ἀμηχανοεργῶν XIII. 2.
ἀμήχανον E i. 33. Th. 295, 310, 589, 836.
ἄμμες S. 87.
ἀμμέσον S. 209.
ἀμοιβὴν E i. 332.
ἀμολγαίῃ E ii. 208.
ἄμοτον S. 361.
ἄμπαυμα Th. 55.
ἀμπέλαγος Th. 190.
Ἀμπυκίδην S. 181.
ἄμυδις S. 345. Th. 689.

ἀμύμονα Th. 264, 1013.
ἀμύμανος S. 112. Th. 263.
ἀμύμων S. 65. Th. 654.
ἀμύνοντες S. 240.
Ἀμύροιο XIX. 2.
ἀμφ' E i. 203. S. 128, 159, 200, 261. Th. 848.
ἀμφαγαπῶντες E i. 58.
ἀμφαράβιζον S. 64.
ἀμφεκάλυψε E i. 165.
ἄμφεπε Th. 695.
ἀμφὶ E i. 78, 74. E ii. 159. S. 172, 179, 185, 220, 221, 224, 258, 305, 314, 391, 402, 411, 423. Th. 176, 190, 194, 476, 554, 576, 578, 693, 694, 726, 778, 839, 848, 855.
ἀμφιβαλεῖν D. 23.
ἀμφιβάλῃ E ii. 163.
ἀμφίβληστρον S. 215.
ἀμφιγυήεις E i. 70. S. 219. Th. 571, 579, 945. XXXI. 3.
Ἀμφιδάμαντος E ii. 272.
ἀμφιδεδήει S. 62.
ἀμφιελίσσας XXXVII. 6.
ἀμφικαλύψῃ E ii. 173.
† ἀμφιλογίας Th. 229.
ἀμφιπολεύειν D. 39.
ἀμφιῤῥύτῳ Th. 983.
Ἀμφιρὼ Th. 360.
ἀμφὶς E ii. 319. Th. 851. †748.
Ἀμφιτρίτη Th. 243.
Ἀμφιτρίτη Th. 254.
Ἀμφιτρίτης Th. 930.
Ἀμφιτρύων S. 37, 44, 80.
Ἀμφιτρύωνα S. 2.
Ἀμφιτρύωνι S. 54.
Ἀμφιτρυωνιάδης S. 165, 416, 433, 459. Th. 317.
ἀμφιχέαι E i. 65.
ἀμφοτέρας Th. 751.
ἀμφοτέρῃσιν Th. 553.
ἀμφότεροι S. 177, 436. Th. 678, 942.
ἀμφοτέροισιν Th. 771.
ἀμφοτέρωθεν Th. 733.
ἀμφοτέρων S. 382. Th. 685, 709, 844.
† ἀμφυτὰ E ii. 189.
ἄμφω D. 10. S. 171, 419.
ἀμώμητος S. 102.
ἄμωμος Th. 259.
ἀμῶνται Th. 599.
ἀν' Th. 130.
ἀνὰ E i. 226, 326. E ii. 148. Th. 91, 663.
ἀναβάλλεσθαι E ii. 28.
ἀναβαλλόμενος E ii. 30.
† ἀναγίνει S. 404.
ἀνάγκης E i. 15. Th. 517, 615.
ἄναγον S. 20.
ἀνάελπτα Th. 660.
ἀναιδέα Th. 312, 833.
ἀναιδείῃ E i. 322.
ἀναιδείῃφι E i. 357.
ἀναίτιος D. 63.
ἄνακτα S. 179, 354. Th. 985.
ἄνακτι XLII. 2.
ἄνακτος S. 100, 226, 371. Th. 493, 843, 859. IX. 2.
ἀνάκτων Th. 548.
ἄναξ Th. 660. III. 1.
ἀνάξειν Th. 491.
ἄναξεν Th. 837.
ἀνάπνευστος Th. 797.
ἀνάσσει Th. 408, 506.
ἀνάσσειν Th. 883.
ἀνασσείσασα S. 344.
ἄνασσον Th. 1015.
ἀνάσσῳν S. 328. Th. 850.
ἀναστρωφᾶν S. 121.
ἄναυδος Th. 797.
Ἄναυρος S. 477.
ἀναφυσιόωντες S. 211.
ἀναχάσσασθαι S. 336.
† ἀναχωρήσασθαι S. 336.
ἀναψύξαι E ii. 226.
ἄνδιχα E i. 13.

ἄνδρα E i. 259, 315. E ii. 118, 322. Th. 369, 987.
ἄνδρὰς E i. 316, 370. E ii. 284. Th. 347.
ἀνδράσι E i. 19, 92, 228. S. 29, 388, 400. Th. 592.
ἀνδράσιν E i. 56, 82, 173. S. 351. Th. 512, 877, 967, 1018.
ἄνδρες E i. 3, 218, 306. E ii. 204. S. 238, 245, 272, 303. Th. 95, 435.
ἄνδρεσσι E ii. 102. 256. Th. 600.
ἀνδρὶ E i. 300, 368. E ii. 298, 335. S. 55, 274.
ἀνδρόγονος D. 19, 24, 30.
ἀνδροκτασίας Th. 228.
ἀνδροκτασίη S. 155.
ἀνδρομέου S. 256.
ἀνδρὸς E i. 238, 283. E ii. 69.
ἀνδροφόνοιο S. 98.
ἀνδροφόνος S. 420.
ἀνδρῶν E i. 59, 158. E ii. 145. S. 19, 27, 103, 148, 196, 270. Th. 47, 220, 457, 468, 542, 643, 838, 897, 923, 935. XXX. 2.
ἀνέηκε Th. 495.
ἀνέθηκα E ii. 276.
ἀνείλετο Th. 553.
ἀνελόντα E ii. 366.
ἄνεμοι E ii. 268. Th. 706.
ἀνέμοιο E ii. 169.
ἀνέμοισι E ii. 289.
ἄνεμον Th. 307.
ἀνέμου E ii. 136, 212.
ἀνέμους Th. 378.
ἀνέμων E ii. 239, 243. Th. 253, 268, 846, 869.
ἀνεπίξεστον E ii. 364.
ἀνεπιῤῥέπτων E ii. 366.
ἀνέρ' E ii. 369.
ἀνέρα E i. 190, 362. E ii. 372.
ἀνερειψαμένη Th. 990.
ἀνέρες E i. 301. Th. 197, 432.
ἀνέρι E i. 324. E ii. 177. D. 49. S. 48.
ἀνέτοιμα LXII.
ἀνεφαίνετο Th. 710.
* ἀνηβήσειει E i. 131.
ἀνήγαγον Th. 626.
ἀνήκεστον Th. 612.
† ἀνήκεστος Th. 489.
ἀνήνορα E ii. 369.
ἀνὴρ E i. 263, 295, 355. E ii. 29, 31, 65, 73, 96, 113, 116, 223, 320, 331, 349. S. 42, 129, 214, 408.
ἀνθεῖ E ii. 200.
Ἄνθεία S. 381.
ἀνθεμόεντι XXII. 12.
ἀνθεμόεσσαν Th. 878. XXVII.
ἀνθερίκων II. 2.
ἄνθεσι Th. 576.
ἄνθεσιν E i. 75. Th. 279.
ἀνθεῦσιν E i. 225.
Ἄνθην S. 474.
ἄνθος Th. 988. V. 4.
ἄνθρωποι E i. 108. E ii. 303. Th. 272, 535, 586.
ἀνθρώποις E ii. 90, 176, 187. Th. 296, 329, 564. XXXIX. 7.
ἀνθρώποισι E i. 42, 51, 95, 136, 193, 199, 221, 268, 274, 277. E ii. 16. Th. 204, 407, 552, 569, 570, 763.
ἀνθρώποισιν E i. 49, 102, 193, 199, 247. E ii. 296, 337, D. 47. S. 394. Th. 93, 589, 782, 906.
ἀνθρώπου E i. 61.
ἀνθρώπους E i. 100, 197. E ii. 199. Th. 231, 588.
ἀνθρώπων E i. 90, 109, 122, 142, 166, 178, 251, 258, 322. E ii. 36. S. 162. Th. 50, 100, 121, 302, 330, 416, 556, 766, 879, 887. XXXIX. 4.

ἀνίεσκε Th. 157.
ἀνίην Th. 611.
ἀνίκητος Th. 489.
ἀνίοντα E ii. 346.
ἄνιπτος E ii. 358.
ἀνίπτοισιν E ii. 34.
ἀνιστάμενος E ii. 195.
ἀνολβίη E i. 317.
ἀνόστεος E ii. 142.
ἀνστρέφεται Th. 768.
ἄντα S. 432. Th. 700.
ἀντ' E i. 332, 345. Th. 585, 602.
ἀντεβόλησεν S. 439.
† Ἄντην S. 474.
ἀντὶ E i. 57. Th. 489, 570, 893.
ἀντία E ii. 99.
ἀντιβίην S. 150, 163.
ἀτιβολῆσαι D. 20.
ἀντίη S. 444.
ἀντιθέοιο X. 1.
ἀντίθεος XLI. 4.
ἀντίον E ii. 212. Th. 631.
Ἀντιόπη XLI. 6.
ἀντίος S. 361, 434, 449.
ἀντιφερίζει Th. 609.
ἀντιφερίζειν E i. 208.
ἄντρῳ Th. 483.
ἄντυγες S. 64.
ἄννυδρον LVIII.
ἀνύσσας E ii. 253. Th. 954.
ἀνύσσῃς E ii. 13.
ἄνωγα E i. 365. E ii. 21, 305.
ἀνώγει Th. 549.
ἄξαις E ii. 52.
ἄξειαν E ii. 58.
ἄξεινον E ii. 333.
ἄξονα E ii. 42, 311.
ἀξύμφοροι Th. 593.
ἀοιδὴ Th. 60.
ἀοιδῇ S. 282. Th. 44.
ἀοιδὴν E ii. 201. Th. 22, 83, 104. XXXIV. 2. † S. 278, 396.
ἀοιδῆς E ii. 277. S. 205. Th. 48, 917.
ἀοιδῇσι E i. 1.
ἀοιδοὶ Th. 95, I. 2. XXXIV. 1.
ἀοιδὸν E i. 206.
ἀοιδὸς E i. 26. Th. 99.
ἀοιδῷ E i. 26.
ἄοικον E ii. 220.
ἄοκνος E ii. 113.
ἄορ S. 221, 457. Th. 283.
ἄουτον S. 157.
ἀπαὶ S. 409, 437.
† ἀπαλὰ Th. 989.
† ἀπάλαμνον E i. 20.
ἀπάλαμον E i. 20.
ἀπαλήσεται S. 409.
ἀπαλῶσιν Th. 3.
ἀπαλόχροος E ii. 137.
† ἀπαλύξαι S. 304.
ἀπαλῶν S. 279.
† ἀπαμείρεται Th. 800.
ἀπάνευθε Th. 386.
ἀπανήνασθαι E ii. 72.
ἅπαντα E ii. 307. Th. 627.
ἅπαντες E i. 57.
ἁπάντη Th. 524.
ἁπάντων E i. 115. Th. 422, 813, 981.
ἀπασέων Th. 79, 361.
ἅπασιν E i. 193.
ἀπάτην Th. 224.
ἀπατήσει E ii. 80.
ἀπεδειροτόμησεν Th. 280.
ἀπειρέσιοι XXXIX. 4.
ἀπειρέσιον LXXIII. 3.
ἀπείριτον Th. 878.
ἀπείριτος S. 204. Th. 109.
ἀπείρονα E i. 159. E ii. 105. Th. 187.
ἀπείρων S. 472. Th. 670.
ἀπέκτανεν S. 11.
† ἀπέκτεινεν S. 11.
ἀπελάμπετο S. 27. Th. 588.
ἀπελείβετ' S. 174, 268.
ἀπεμνήσαντο Th. 503.

ἀπεόντος E i. 365.
Ἀπέσαντος Th. 331.
ἀπέσσυθεν Th. 183.
ἀπέσσυτο Th. 859.
† ἀπεφράσσατο Th. 160.
ἀπέχειν E i. 134.
ἀπέχωσιν E ii. 268.
ἀπήμαντος Th. 955.
ἀπήμων E ii. 288.
ἀπήνεις XVI.
ἀπήνης S. 273.
ἀπηύρα S. 428. Th. 423. * E i. 238.
ἀπηωρεῦντ' S. 234.
ἀπιστίαι E i. 370.
† ἄπλαστοι E i. 147. Th. 151.
* ἄπλατοι E i. 147. Th. 151.
† ἄπλατος Th. 153.
† ἀπλητοὶ S. 250.
ἄπλητοι S. 230, 250, 268.
ἄπλητον Th. 315.
ἄπλητος Th. 153, 709.
ἀπλήτων S. 147.
ἀπογυμνωθεὶς E ii. 348.
ἀπόδρεπε E ii. 229.
ἀποδοῦναι E i. 347.
ἀποθέσθαι E ii. 380.
ἀποθρώσκωσιν S. 375.
ἀποθύμιον E ii. 328.
* ἀποκρῆθεν S. 7.
ἀποκρύπτεσκε Th. 157.
ἀποκρύπτουσι XLIV.
ἀπολείψας Th. 793.
ἀπολείπων E ii. 107, 314.
ἀπολήγοι E ii. 106.
ἀπόλλυται E ii. 381.
Ἀπόλλων S. 68, 478. III. 1. 5.
Ἀπόλλωνα D. 7. Th. 14. 918. XXXIV. 3.
Ἀπόλλωνι Th. 347.
Ἀπόλλωνος S. 58, 70, 100. Th. 94. XXI. 5.
ἀπόλοιτ' E i. 346.
ἀπόλοιτο E i. 46.
ἀπομείρεται Th. 801.
† ἀπονίσσεται S. 409.
ἀπονοστήσαντα E ii. 353.
ἀποπέμπειν E i. 87.
ἀποπνείουσα Th. 224.
ἀποπτάμενος Th. 284.
ἀπόπροθι E ii. 8.
ἀποπρολιπὼν XX. 3.
ἀποπτύουσι E ii. 344.
† ἀπορεξαμένη S. 456.
ἀπορνύμεναι Th. 9.
ἀποῤῥαίσειν Th. 393.
ἀποῤῥίψοντι S. 213.
ἀποῤῥύτου E ii. 213.
ἀποτίνυνται E i. 245.
ἀποτίση E i. 258.
ἀποτμήξας Th. 188.
ἀπουράμενοι S. 173.
ἀποφθιμένου Th. 606.
ἀποφθινύθουσι E i. 241.
ἀποφθίσειε E ii. 284.
† ἀποχήσειαι S. 409.
ἀπύρῳ E ii. 143.
ἀπώλεσεν E i. 244.
ἀραβεῦσαι S. 249.
Ἀράβοιο IX. 1.
ἄραβος S. 404.
ἀραίας D. 45.
ἄραξα S. 364.
ἄραξεν S. 461.
ἀραρυῖαι S. 271.
ἀραρυῖαν S. 137. Th. 608.
ἀρὰς E ii. 344.
ἀράχνης D. 13.
ἀράχνια E ii. 93.
† Ἀργαίῳ Th. 484.
ἀργαλέ' Th. 739, 810.
ἀργαλέη E ii. 258.
ἀργαλέης S. 43.
ἀργαλέοισι Th. 522.
ἀργαλέοισιν Th. 718.
ἀργαλέον E i. 66, 227. Th. 369.
ἀργαλέος E ii. 102.
ἀργαλέου Th. 880.
ἀργαλέων E i. 92. Th. 602.

Ἀργείην Th. 12.
Ἀργειφόντην E i. 68, 84.
Ἀργειφόντης E i. 77.
Ἄργεος XX. 3.
Ἀργεστέω Th. 870.
Ἀργέστην Th. 379.
ἀργέτι Th. 541.
Ἄργην Th. 140.
Ἄργον XLVII. 4.
Ἄργος LVIII.
ἀργυρέῃ S. 225.
ἀργυρέης S. 295. Th. 791.
ἀργυρέοισι S. 298. Th. 779.
ἀργύρεον E i. 127. XLII. 2.
ἀργυροδίνην Th. 340.
ἀργυρόπεζα Th. 1006.
ἀργυρῷ E i. 143.
ἀργυφέη Th. 574.
Ἀρδησκον Th. 345.
ἄρειων E ii. 157.
ἀρείονα E i. 191. S. 120.
ἀρείων E i. 205.
Ἄρεος S. 98, 191.
Ἄρες S. 446.
ἀρέσαντο S. 255.
ἀρέσθαι Th. 628.
ἀρετὴ E i. 311.
ἀρετῆς E i. 287.
Ἄρεως S. 450.
Ἄρηα Th. 922.
ἄρηαι E ii. 250. S. 107.
ἀρηΐον S. 66.
ἀρηϊφίλῳ Th. 317.
Ἄρην S. 59, 338, 425, 457.
Ἄρηος E i. 144. S. 109, 181, 434, 444. XXX. 1. XL. 2. XLI. 4.
ἀρηρὼς Th. 812.
Ἄρης S. 192, 346, 357, 441.
ἀρῆς S. 29, 128. Th. 657.
Ἀρητιάδην S. 57.
ἀρθεὶς E ii. 169.
Ἀριάδνην Th. 947.
ἀριδείκετ' Th. 543.
ἀριδείκετα Th. 886.
ἀριδείκετον Th. 532.
ἀρίζηλον E i. 6.
ἀριθμὸν XIV. 2.
ἀριθμὸς XIV. 5.
Ἀρίμοισιν Th. 304.
Ἀρίσβαντος XX. 1.
ἄρισται E i. 36.
Ἀρισταῖος Th. 977.
ἀρίστη E i. 277. E ii. 89. D. 17. XXXI. 1.
ἀρίστην D. 2. 50, 56.
ἄριστοι D. 37.
ἄριστον XLIII.
ἄριστος E ii. 203, 312, 337.
ἀρίστῳ E ii. 56. S. 48.
ἀρκέσει S. 358.
ἄρκιον E i. 349.
ἄρκιος E i. 368. E ii. 119, 195.
ἄρκτον S. 186.
Ἀρκτοῦρον E ii. 228.
Ἀρκτοῦρος E ii. 184.
ἅρμα S. 97, 324, 342, 468.
ἁρμαλιὴν D. 3.
ἁρμαλιῆς E ii. 178.
ἅρμασι S. 63.
ἅρματα S. 64. 309.
+ ἅρματα D. 44.
ἄρμενα E ii. 25, 160. D. 44. S. 84, 116. Th. 639.
ἄρμενον E ii. 250.
ἄρμενος E ii. 42, 285. D. 22.
Ἁρμονίη Th. 975.
Ἁρμονίην Th. 937.
ἅρνας Th. 23.
Ἄρνῃ S. 381.
Ἄρνην S. 475.
ἀρνῆται E ii. 26.
ἄρξασθαι D. 17, 51.
ἀρόῃς E ii. 97.
ἀρόμμεναι E i. 22.
ἀρόσῃς E ii. 103.
ἀροτῆρα E. ii. 23.
ἀροτῆρες S. 386.
ἀρότοιο E ii. 2. 68, 78.

ἄροτος E ii. 76.
ἀρότου E ii. 234. * 85.
ἄροτρα E ii. 50.
ἄροτρον E ii. 57.
† ἀρότρου E ii. 85. 234.
ἀροῦν E ii. 47.
ἄρουρα E i. 117, 171, 235. E ii. 81.
ἄρουραι E ii. 79.
ἄρουραν E ii. 46. 81.
ἀρόων E ii. 78.
ἁρπάζων E i. 38.
ἅρπακτὰ E i. 318.
ἁρπακτὸς E ii. 302.
ἅρπαξ E i. 354.
ἅρπην Th. 175, 179.
Ἅρπυιας Th. 267.
ἀῤῥήκτοισι E i. 96.
ἄῤῥητοι E i. 4.
ἀρσάμενος S. 325.
ἄρσενε E ii. 55.
ἄρσενες Th. 667.
Ἄρτεμιν Th. 14, 918.
ἀρτιέπειαι Th. 29.
ἄρτον E ii. 60.
ἀρυσάμενος E ii. 168.
ἄρχεσθ' E ii. 2.
ἄρχεσθαι D. 45.
ἄρχεται S. 395.
ἀρχὴ E ii. 327.
ἀρχῆς Th. 45, 115, 156, 203, 408, 425, 452, 512.
ἀρχόμεναι Th. 49.
ἀρχόμενοι I. 4.
ἀρχόμενος E ii. 85.
ἀρχομένου E i. 366.
ἀρχώμεθ' Th. 1.
ἀρχώμεθα Th. 36.
ἅς S. 6. Th. 187.
ἄσβεστος Th. 849.
ἀσβέστου Th. 852.
ἄσβολον S. 185.
Ἀσίη Th. 359.
ἀσκήσας Th. 580.
ἀσκητὸν E ii. 164.
Ἄσκρῃ E ii. 258.
ἀσπασίως S. 45.
ἀσπαστὸν S. 42.
ἄσπετον E i. 377.
ἄσπετος Th. 694, 698.
ἀσπέτου Th. 683.
ἀσπίδος S. 417.
ἄσσον Th. * 749, 796.
ἀστεμφέως Th. 748.
ἀστεμφὴς Th. 812.
ἀστέρα Th. 381.
Ἀστερίην Th. 409.
ἀστερόεντ' Th. 127.
ἀστερόεντα Th. 470, 685.
ἀστερόεντος E ii. 166. Th. 106, 414, 463, 737, 808, 891.
ἀστεροπῇ S. 322. Th. 691.
ἀστεροπητὴς Th. 390.
ἀστὴρ E ii. 85, 183.
ἄστρα Th. 110, 382.
Ἀστραῖόν Th. 376.
Ἀστραιῷ Th. 378.
ἀστράπτων Th. 690.
ἄστυ Th. 91.
† ἀσύμφοροι Th. 593.
ἀσύμφορος D. 18.
ἀσφαλὲς Th. 117, 128.
ἀσφαλέως Th. 86.
ἀσφοδέλῳ E i. 41.
ἄσχετον Th. 832.
* ἀταλὰ Th. 989.
Ἀταλάντη LXX.
ἀτάλλων E i. 130.
ἀτὰρ S. 470. Th. 198. XIV. 3.
ἀτάρβητον S. 110.
ἀταρτηροῖο Th. 610.
ἀτάσθαλα E i. 239.
ἀτασθαλίας E i. 259.
ἀτασθαλίῃ Th. 209.
ἀτασθαλίης Th. 516.
ἀτάσθαλον E i. 133.
ἀτάσθαλος Th. 996.
ἀτασθάλου Th. 164.
ἄτεκνον E ii. 220.
ἀτενεῖ Th. 661.

ἄτερ E i. 91. bis. 113. E ii. 132. S. 15. Th. 132.
ἀτερπῆ E ii. 265.
ἄτη E i. 229.
ἄτην S. 93. Th. 230.
ἄτησι E ii. 31.
ἄτησιν E i. 214, 350.
ἀτιμήσουσι E i. 183.
ἄτιμος Th. 395.
† ἀτιμώτερος E i. 268.
ἀτιταλλέμεναι Th. 480.
Ἀτλαγενέων E ii. 1.
Ἄτλαντα Th. 509.
Ἀτλαντίδες Th. 938.
Ἄτλας Th. 517.
† ἄτλητος Th. 709.
ἀτμῇ Th. 862.
ἄτον S. 59.
Ἀτρείδησι XLVIII. 2.
† ἀτρεκέως Th. 86.
ἀτρεμέωσι E ii. 157.
Ἄτροπον Th. 218, 905.
Ἄτροπος S. 259.
ἀτρυγέτοιο Th. 413, 728, 737, 808.
ἀτρύγετον Th. 131.
ἀτρύγετος Th. 696.
ἀτρυγέτῳ Th. 241.
ἀτρυτώνην Th. 925.
αὖ S. 51, 124, 282, 288, 285, 472. Th. 139, 147, 214, 237, 270, 404, 453, 724, 834, 835, 878.
† αὐαλέη S. 265.
αὐάλεος E ii. 206.
αὐγάσεαι E ii. 96.
αὐγὴ Th. 699.
αὐγὴν Th. 566, 569.
αὐδὴ Th. 39, 97.
αὐδήεντα LIV.
† αὐδήεντες Th. 142.
αὐδὴν E i. 61. S. 278, 396. Th. 31.
αὖην E ii. 78.
αὐθ' Th. 367, 435.
αὖθι E i. 35. E ii. 58. S. 281.
αὖθις E i. 50, 156. E ii. 180, 329. S. 32. Th. 50.
αὔλακ' E ii. 61.
αὔλακι E ii. 57.
αὐλῆς E ii. 350.
αὐλητῆρι S. 283. 299.
* αὐλητῆρος S. 283.
Αὐλίδος E ii. 269.
αὐλοῦ S. 281.
αὖὸν E ii. 361.
αὖραι E ii. 288. Th. 872.
αὔριον E ii. 28.
αὐσταλέη S. 265.
αὖτ' E i. 295. D. 50. S. 293, 296. Th. 124, 540.
αὖται Th. 263, 362, 1018.
αὐτὰρ E i. 63, 83, 89, 120, 139, 155. E ii. 218, 225, 232, 346. S. 54, 94, 133, 213, 288, 443. Th. 99, 116, 132, 226, 234, 523, 585, 727, 799, 815, 820, 857, 881, 897, 912, 933, 986, 1003.
αὐτὰς Th. 34.
αὖτε E i. 126, 243. E ii. 321. D. 56. S. 102, 248. Th. 47. 299, 546, 607, 831, 833. XXII. 4.
ἀΰτευν S. 309.
αὐτέων S. 237.
αὐτὴ E ii. 382. Th. 627.
αὐτῇ E i. 225. S. 35, 37.
αὐτὴν E i. 288. Th. 400, 428, 482.
αὐτῆς E i. 213.
αὐτῆς Th. 470.
αὐτῆς Th. 64.
ἀὐτῆς S. 346, 433, 459.
αὐτίκα E i. 70, 217, 257. Th. 570.
αὖτις E ii. 4. S. 257. Th. 169, 237, 310, 313, 626, 772, 803.

ἀϋτμὴ Th. 696.
ἀϋτμῇ Th. 862.
αὐτὸ S. 139.
αὐτόγυον E ii. 51.
αὐτόθι E i. 96.
αὐτοὶ E i. 246. Th. 640, 655.
αὐτοῖς E i. 200, 226, 276, S. 305.
αὐτομάτη E i. 118.
αὐτόματοι E i. 103.
αὐτὸν S. 59, 229, 315, 431. Th. 85.
* Αὐτονόη Th. 258.
Αὐτονόην Th. 977.
† Αὐτονόμη Th. 258. Ald.
αὐτοσχεδὸν S. 190.
αὐτοῦ S. 71, 209, 217, 332.
αὐτοὺς S. 248. Th. 759.
αὐτοφυὴς Th. 813.
αὐτῷ E i. 291, 294.
αὐτῷ E i. 56, 263, 848. E ii. 363. S. 253.
αὐτῶν E i. 245. E ii. 135. S. 152, 377. Th. 115, 167.
αὖτως Th. 402, 600, 702.
αὐχένα D. 51. S. 418.
αὐχένας S. 171, 174.
ἀφ' S. 374, 392. Th. 632.
ἄφατοι E i. 3.
ἀφαυρότατοι E ii. 204.
ἄφειλετο Th. 445.
ἀφελόντα E ii. 366.
ἀφελοῦσα E i. 94.
ἄφενον E i. 24.
ἄφρηες † E i. 24. E ii. 255. Th. 112.
ἄφθιτα Th. 545, 550, 561. XI. 2.
ἄφθιτον Th. 805.
ἄφθιτος Th. 389, 397.
ἄφθονον E i. 118.
ἀφίκεσθε Th. 652.
ἀφίκετο S. 38. Th. 997.
ἀφίκωνται S. 378.
ἀφνειὴ XXXIX. 2.
ἀφνειοῖ E i. 306. † 119.
ἀφνειὸν Th. 974.
ἀφνειὸς E ii. 75.
ἀφραδίαις E i. 133.
ἀφραδίης E i. 328.
ἀφράστοισι XLIII. 4.
ἀφρογένεαν Th. 196.
Ἀφροδίτῃ Th. 989. LXIV. 1.
Ἀφροδίτην E i. 65. Th. 16, 195, 822, 962, 1005, 1014. VII. 3.
Ἀφροδίτης E ii. 139. S. 8, 47. Th. 975, 980. XXXVI. 3.
ἀφρὸς S. 389. Th. 191.
ἀφρῷ Th. 197.
ἄφρων E i. 208.
ἄφυζαν LXXIV.
ἀφύσσαι E ii. 231.
Ἀχαιοὶ E ii. 269.
Ἀχελώϊον Th. 340.
ἀχεύων E ii. 17.
ἀχέων S. 93.
† ἀχθόμενος S. 435.
ἄχθος E ii. 310. S. 400.
Ἀχιλλῆα Th. 1007.
† ἀχνυμένη Th. 160.
ἀχνύμενοι Th. 628.
ἀχνύμενος S. 435.
ἄχος S. 457.
ἀχρεῖος E ii. 21.
ἀχρήϊος E i. 295.
ἄψ Th. 169, 495, 652.
ἀψευδέα Th. 223.
ἄψιν E ii. 44.
ἀψορρόον Th. 659.
ἀψορρόου Th. 776.

B.

βάζειν D. 24.
βάζουτ' E i. 184.
βαθὺ S. 288.
βαθυδίνην E i. 169.
βαθυζώνους XXXVII. 5.

βαθὺν E ii. 253.
βαθυῤῥείταο Th. 265.
βαθυχαίτης Th. 977.
βαίνῃ E ii. 189.
βαίνοι E i. 326.
* βαῖνον XXV.
† βαίνου XXVI.
βαινουσέων S. 232.
βαιὸν E ii. 36.
βαλάνους E i. 231.
βάλεν S. 384.
βάλλ' S. 254.
βάλλειν D. 43.
βάλλεο E i. 107, 272.
βάλληται E i. 295.
βάλοιο E ii. 52.
βαλὼν S. 140, 408. Th. 515. LIX. 2.
βαρεῖα Th. 681.
βαρεῖαν E i. 16.
βαρύθει E i. 213.
βαρύκτυπος Th. 818.
βαρυκτύπου E i. 79.
βαρυκτύπῳ S. 318. Th. 688.
βαρὺν Th. 615.
βασιλεῖς E i. 246.
βασιλευέμεν Th. 883.
βασιλεὺς E ii. 286. Th. 886. 995. LIII.
βασιλεῦσ' E i. 200.
βασιλεῦσι Th. 434.
βασιλεῦσιν Th. 80.
βασιλέων E i. 259.
βασιλῆα Th. 897, 957, 985.
βασιλῆας E i. 38.
βασιλῆες E i. 251. Th. 88, 96. XXVIII. LXXIII. 3.
βασιλῆϊ Th. 476, 486, 923.
βασιλήϊδα Th. 462, 892.
βασιλήϊον E i. 125.
βασιλῆος S. 478. Th. 992.
βασιλήων Th. 82.
βεβαῶτες S. 307.
† βεβριθυῖα S. 160.
* βεβρυχυῖα S. 160.
βέλεα Th. 664.
βελέεσσι Th. 716.
Βελλεροφόντης Th. 225.
βέλτερον E i. 363.
† βέλτιον E i. 365.
βένθεα Th. 365.
Βήλοιο IX. 2.
βῆσαν E i. 152.
βησσήεντα E ii. 7, 148. Th. 150.
βήσσης E ii. 128. S. 386.
βησσῃσι Th. 865.
βήσσῃσιν Th. 860.
βιβὰς S. 323.
βίβλινος E ii. 207.
βίη S. 75, 116, 349, 416. Th. 146, 289, 982. E. i. 147.
βίῃ E i. 319. S. 452, 480. Th. 316, 487, 490.
βίην S. 52, 69. Th. 385, 649, 670, 689, 943.
βίης E i. 273. Th. 382, 677.
βίηφι Th. 496, 882.
βίοιο LVI. 1.
βίον E i. 42, 230. E ii. 219, 307.
βίος E i. 37. E ii. 119, 195.
βιότοιο E ii. 94, 117.
βίοτον E i. 166. E ii. 18.
βιότου E i. 299, 305. Th. 605.
βίου E i. 314. E ii. 252.
βλαβερὸν E i. 363.
βλάπτῃ E i. 256.
βλαπτομένους Th. 89.
βλάψας E i. 281.
βλάψει E i. 191.
βλεφάροις XLVII. 7.
βλεφάρων S. 7. Th. 910.
βλοσυροὶ S. 250.
βλοσυροῖο S. 147, 191.
βλοσυροῖσι S. 175.
βοῇ E ii. 129.
βόας E ii. 70.
βόε E ii. 54, 71, 226.
βοείῃ Th. 539.
βόεσσι E ii. 72. XXXIX. 2.

Βοιβιάδος XIX. 3.
Βοιωτίῃ IV.
Βοιωτοὶ S. 24.
βολάων Th. 683.
βοὸς E ii. 107, 132, 159, 162, 209. Th. 540, 555. XLVII. 3.
Βορέαο E ii. 124, 165.
Βορέην Th. 379.
Βορέσυ E ii. 136, 171.
Βορέῳ Th. 870.
βόσκουσι Th. 595.
βότρυας S. 294.
βότρυς E ii. 229.
βούδορα E ii. 122.
βουκολίας Th. 445.
βουκόλον Th. 293.
βουλαὶ LXV.
βουλᾶς E i. 71, 121. S. 318. Th. 464, 584, 572, 658.
† βούλεαι E ii. 265.
βουλεύσεσθαι E i. 264.
βουλὴ E i. 264. XXXI. 1.
βουλῇ Th. 661. XXII. 8.
βούλῃαι E ii. 265.
βουλὴν Th. 122, 802, 896.
βουλῆσι E i. 79, 99.
βουλῆσιν E i. 16. Th. 318, 960.
βοῦν E ii. 23. D. 26. Th. 536.
βοῦς E i. 346. D. 31. Th. 291.
βουσὶ E ii. 52, 199, 225. D. 52. S. 12. Th. 290.
βουσὶν E ii. 24. 47, 177.
βοῶν E i. 46. E ii. 86. S. 82. 243. Th. 983.
βοῶπις Th. 355.
βοωτεῖν E ii. 9.
βράδιον E ii. 146.
βράχε S. 423.
βριάει E i. 5. Th. 447.
βριάοντα E i. 5.
Βριάρεῳ Th. 617.
Βριάρεων Th. 817.
βριάρεως Th. 149, 714, 734.
βρίθειν E ii. 84.
βριθόμενα S. 290.
βριθόμενος S. 300.
βριθομένων S. 295.
βρισάρματος S. 441.
βροντῇ Th. 691.
Βρόντην Th. 140.
βροντὴν Th. 72, 141, 286, 504, 707, 854.
βροντῆς Th. 458, 845.
βρότεος E ii. 34.
βροτήσια D. 9.
βροτόεντα S. 367.
βροτοὶ E i. 3, 93. I. 2. XLIV.
βροτοῖς E i. 308.
βροτοῖσι E i. 24. E ii. 304. Th. 218, 223, 500, 903.
βρατολοιγὸν S. 383, 425.
βροτὸν S. 106. Th. 369.
βροτὸς E i. 15.
βροτοὺς E ii. 105.
βροτῷ E i. 212. E ii. 151. S. 55.
βροτῶν E ii. 378. S. 78. Th. 981.
βρώσιος Th. 797.
βρῶσις S. 395.
† βύβλινος E ii. 207.
βυσσοδομεύων S. 30.
βωμοῖς E i. 135.
βωμὸν Th. 4.
βωμὸς S. 70.
βωμῶν Th. 557.

Γ.

γαῖ' Th. 117.
γαῖα E i 32, 101, 120, 139, 155, 230. E ii. 126. S. 344. Th. 45, 69, 108, 126, 159, 173, 184, 479, 505, 698, 702, 821, 839, 843, 858, 861, 867.
γαῖαν E i. 11, 61, 159. E ii. 105, 123, 166. S. 1, 12, 370. LXVIII. 2. Th. 20, 187, 346, 365, 470, 723, 753, 878.
γαιάοχῳ XXXVI. 2.
γαίῃ E i. 161. S. 362. Th. 176, 238, 427.

χαιήοχον Th. 15.
γαίης E i. 19, 70, 167. E ii. 169. Th. 147, 154, 158, 300, 334, 413, 421, 463, 483, 491, 518, 571, 622, 626, 644, 720, 725, 731, 841, 884, 891. XI. 3.
γάλα E ii. 208.
Γαλαξαύρη Th. 353.
Γαλάτεια Th. 250.
γαλήνη Th. 244.
γαμβρὸν Th. 818.
γαμεῖν E ii. 317, 318.
γαμείσθω E ii. 316.
γαμετὴν E ii. 24.
γαμοῖτο E ii. 316.
γάμον Th. 603.
γάμος E ii. 315.
γάμου D. 20. Th. 607.
γαμψώνυχες S. 405.
γαστέρ' Th. 599.
γαστέρες Th. 26.
γαστρὶ Th. 539.
γεγάασι E i. 108.
γείναθ' Th. 374, 962.
† γειναμένη Th. 202.
γείναντο Th. 968, 1019.
γείνασθαι D. 29.
γείνατ' Th. 185, 920, 1007, 1012.
γείνατο D. 7. S. 49. Th. 129, 139, 233, 309, 334, 368, 385, 409, 509, 928, 978, 1017. IX. 2. XXI. 6. LXXXVIII.
γείνεθ' Th. 283.
γεινόμεθ' S. 88.
γεινομένη Th. 202.
γεινόμενοι E i. 179.
γεινομένοισι Th. 219.
γεινόμενον Th. 82. † D. 40.
γείτονα E i. 23.
γείτονας E ii. 18.
γείτονες E i. 343.
γείτονος E i. 345, 347.
γείτοσι E ii. 319.
γειτων E i. 23, 344, 346.
γελᾷ Th. 40.
γελάσας E i. 369.
γελόωντες S. 283.
γέμεν S. 260. Th. 363, 817.
γενεὰς L. 1. LVI. 5.
γενεὴ E i. 282, 283.
γενεῇ E i. 159. S. 327. Th. 871.
γενεην E ii. 354. S. 55. XXIII.
γενέθλης Th. 610.
γένεια S. 167.
γενείου S. 418.
γένεο Th. 657.
γενέσθαι E i. 173. D. 20, 21, 48. Th. 475, 894.
γένετ' Th. 115, 116, 512.
γενετῆς Th. 271.
γένετο Th. 137, 931.
γένησε E i. 88.
γένηται † E i. 342. Th. 607.
γένοιτο E i. * 342, 360. Th. 156, 741. LXIX.
γένοντο Th. 108.
γένος E i. 11, 109, 120, 126, 139, 142, 155, 158, 174, 178, 297. Th. 21, 35, 44, 50, 105, 161, 336, 346, 590, 591. XIII. 2.
γέντο Th. 199.
γέρας E i. 125. Th. 427.
γεράεσσιν Th. 449.
γεράνου E ii. 66.
γεράων Th. 393, 396.
Γερήνιος XXII. 10.
Γερήνοις XXII. 11.
Γερήνῳ XXII. 11.
γέροντα E i. 329. E ii. 136. Th. 234.
γέροντος Th. 1003.
γερόντων LXV.
γῆ E ii. 181. Th. 679.
γηθήσας S. 116.
γηθήσειν E ii. 94.
γήθησεν Th. 173.
γῆμαι Th. 604.

γῆμε Th. 960.
γῆμεν Th. 977.
† γήμῃ Th. 610.
γήμῃς E ii. 319.
γῆν E i. 226. E ii. 241. Th. 762. 790, 972.
γήραϊ E ii. 323.
γηραιὸς E i. 376.
γηράντεσσι E i. 186.
γήραος E i. 329.
γῆρας E i. † 92, 114. S. 245. Th. 225, 604.
γηράσκεται L. 3.
γηράσκοντά E i. 183.
γηροκόμοιο Th. 605.
γηρύετ' E i. 258.
Γηρυονῆα Th. 287, 982.
Γηρυονῆι Th. 309.
† γηρύσασθαι Th. 28.
γῆς Th. 106, 720, 721, 728, 736, 807.
γίγαντας Th. 185.
γιγάντων Th. 50.
γίνετ' S. 404.
γίνεται E i. 278, 321. Th. 876.
γινόμενης D. 57.
γινόμενον E ii. 110.
γινώσκων E i. 279.
Γλαπτοφάγων XVI. 1.
Γλαύκῃ Th. 244.
γλαυκὴν Th. 440.
γλαυκιόων S. 430.
Γλαυκοκόμῃ Th. 256.
γλαυκώπιδα Th. 587, 895, 924.
γλαυκῶπιν Th. 13, 888.
γλαυκῶπις E i. 72. S. 325, 343, 455, 470. Th. 573.
γλάφει S. 431.
γλάφυ E ii. 151.
γλαφυρῷ Th. 297.
Γλήκωνα XV. 1.
γλυκερὴ Th. 97.
γλυκερὴν Th. 83, 206.
γλυκερῆς S. 331.
† γλύφει S. 431.
γλῶσσαν XLIII. 8.
γλώσσῃ Th. 88.
γλώσσης E i. 320. E ii. 327, 337.
γλώσσῃσι Th. 826.
* γλῶχες S. 398.
γναμπτοῖσι E i. 203.
γνωῖ Th. 551.
γόμφοισιν E ii. 49.
γονεῦσιν E i. 253.
γονῇ E ii. 351.
γονῆα E i. 329.
γόνον Th. 495, 919.
Γοργείοις S. 237.
Γόργονες S. 280.
Γοργοῦς S. 224.
Γοργοὺς Th. 274.
γούναθ' Th. 460.
γούνατα E ii. 205, 226.
γουνοῖσιν Th. 54, 329.
γουνοπαχὴς S. 266.
γραίας Th. 270, 271.
Γρήνικον Th. 342.
γυάλοις Th. 499.
Γύγη Th. 618.
Γύγης Th. 149, 714, 734, 817.
γύην E ii. 45, 54.
γυῖα Th. 492.
* γυιοβόρους E i. 66.
† γυιοκόρους E i. 66.
γυιωθεὶς Th. 858.
γυμνὸν E ii. 9. bis. 10.
γυμνωθέντα S. 334, 418, 460.
γυναῖκα E i. 80. E ii. 23, 313. S. 274. Th. 513.
γυναῖκας Th. 600.
γυναικείῳ E ii. 371.
γυναῖκες E i. 233, 242. E ii. 204. S. 242.
γυναικὶ E i. 373. E ii. 17. D. 49.
γυναικὸς E ii. 320. S. 31.
γυναικῶν S. 4, 10. Th. 590, 591, 603, 1020.
γυνὴ E i. 94, 371. E ii. 316. D. 15.

Δ.
δαΐ Th. 650, 674.
δαίδαλα Th. 581.
δαιδαλέην S. 137, 575.
δαιδαλέιιο S. 334, 460.
δαΐδων S. 275.
δαίετο S. 165.
δαίμονα Th. 991.
δαίμονες E i. 121.
δαίμονι E i. 312.
δαιμόνι' Th. 655.
δαιμονίη E i. 205.
δαίμων S. 94.
δαῖτα E i. 340.
δαῖτας Th. 840.
δαῖτες LXVII.
δαιτὶ E ii. 360. XLVI. XLIX.
δαιτὸς E ii. 340, 354. XXIX. 4. XLVI.
δαΐφρονος E ii. 272.
δαΐφρων S. 119.
δάκεν Th. 567.
δακρυόεντα Th. 227.
δάκρυσι S. 132, 270.
δαλοῦ E ii. 325.
δαμαζόμενος Th. 865.
δάμασε Th. 857.
δαμάσσας S. 11. Th. 490.
δαμείη XXXI. 5.
δαμέντες E i. 151.
δαμῆναι Th. 464.
δάμναται Th. 122.
Δαναὰ LVIII.
Δανάης S. 216.
Δαναΐδης S. 229.
Δαναὸς LVIII.
δαπάνῃ E ii. 341.
δασμὸς Th. 425.
δασσάμενος Th. 537.
δάσσαντο Th. 112, 303.
δασσασθαι E. ii. 64. † D. 17.
δασυστέρνων E ii. 132.
δατέονται Th. 606.
δάφνης E ii. 53. Th. 80.
δαφοίνεον S. 159.
δαφοινοὶ S. 250.
δέδασται Th. 789.
δεδῄει S. 155.
† δεδιδαγμένος E ii. 267.
δεδμημένοι E i. 116.
δεδοκημένος S. 214.
δεδορκὼς S. 145.
δέει XLIII. 3.
δειδίξεται S. 111.
δειδιότες S. 248.
δείκνυ E ii. 144.
δείκνυε E ii. 120.
δεικνύει E ii. 69.
δειλὴ E i. 367.
δειλοῖσι E ii. 304.
δειλὸν E i. 113.
δειλὸς E ii. 331.
δειλῷ E i. 212.
δειλῶν LV. 2.
δεῖμον Th. 934.
δεῖμος S. 195, 463.
δεινὰ S. 262, 445. Th. 744.
δεινὰς E ii. 298.
δεινὴ S. 148, 226, 404. Th. 776. † E. i. 367.
δεινὴν E ii. 378. Th. 320, 925.
δεινῆς S. 459.
δεινῇς Th. 829.
δεινοὶ Th. 670, 759.
δεινοῖο S. 71, 223. Th. 221, 825, 856.
δεινὸν E i. 144. E ii. 305, 309, 310. S. 52, 160, 426, 430. Th. 299, 307, 324, 334, 678, 743.
δεινὸς S. 129. Th. 769. 933. XXII. 6. LI.
δεινότατοι Th. 155.
δεινότατος Th. 138.
δεινοὺς Th. 935.
δεινῶν S. 147, 161.
δεινωποὶ S. 250.
δεῖξαι E ii. 230.
δείξω E ii. 226.
δειπνήσας E ii. 60.

δειπνολόχης E ii. 322.
δεῖπνον E i. 207.
δειρὴν S. 391. Th. 727.
δέκα E ii. 230. bis. Th. 636. L. 4. LVI.
δεκαδώρῳ E ii. 44.
δεκάτη D. 30. Th. 789.
δεκάτῃ Th. 723, 725.
δεκάτῳ Th. 803.
δελφῖνες S. 210, 212.
δέμας Th. 260.
δέμνια E i. 326.
δένδρεα Th. 216.
δενδρέῳ E ii. 201.
δεξάμενος E i. 89.
δέξασθαι E i. 87.
δέξατο Th. 184. XX. 5.
δεξιτερῇ Th. 179.
δέον S. 291.
δέος Th. 167.
δερκιόωνται Th. 911.
δερκομενάων Th. 910.
δερκομένη S. 160.
δερκομένοιὸ Th. 828.
δερκομένῳ S. 236.
δερκομένων S. 169.
δέρμα E ii. 131.
δέρματα E ii. 162.
δεσμεύων E ii. 99.
δεσμοῖς Th. 522. XLIII. 4.
δεσμοῖσιν Th. 718.
δεσμὸν XLII. 3.
δεσμὸς Th. 616.
δεσμοῦ S. 43. Th. 652.
δεσμῷ Th. 618.
δεσμῶν Th. 501, 659.
Δευκαλίωνος XI. 3.
δεύσῃ E ii. 174.
δεῦτε E i. 2.
δεύτεροι E i. 141.
δεύτερον E i. 34, 126. S. 124. Th. 47, 214, 310, 901.
δέχεται Th. 800.
δὴ E i. 2, 174, 195, 267, 321, 331. E ii. 3, 32, 35, 70, 77, 142, 147, 151, 183, 190, 218, 232, 239, 266, 285, 297. S. 103, 106, 113, 328, 331, 340, 358, 366, 370, 398, 440. Th. 58. 231, 271, 280, 361, 468, 542, 639, 643, 646, 857, 873, 883, 888, 900, 967, 1014.
δηθὰ Th. 623.
δηΐοτῆτι Th. 662.
δηΐοτῆτος Th. 852.
Δηΐων XLI. 3.
Δήλῳ XXXIV. 1.
Δημήτερι E ii. 83.
Δημήτερος E i. 32. E ii. 11, 84, 215. D. 41. S. 290.
Δημήτηρ E i. 298. Th. 969.
Δήμητρα Th. 454.
Δήμητρος Th. 912.
Δημοδόκης LXXIII.
δῆμον E ii. 145. Th. 477.
δῆμος E i. 259.
δημῷ Th. 538, 541, 971.
δήνεα Th. 236.
δῆριν E i. 14, 38. S. 241, 251, 306.
δηρὸν Th. 629, 646.
δήσασθαι E ii. 160.
δῆσε Th. 502, 521, 618.
δηώσειν S. 67.
Δί E i. 2. Th. 468.
δι' E ii. 134.
δι' LXX.
Δία E i. 52, 271. Th. 11.
διὰ E i. 3, 13, 71, 121. E ii. 125, 133, 137, 253. S. 143, 318, 364, 461. Th. 65, 898, 465, 481, 522, 572, 606, 631, 653, 712, 788, 806, 822, 962, 1005.
δῖα S. 338. Th. 376, 969, 1004, 1016.
διαβὰς Th. 292.
διαβῇ E ii. 358.
διάησι E ii. 132.

διαησιν E ii. 135, 137.
διακρίνοντα Th. 85.
διακρινώμεθα E i. 85.
διάκτορον E i. 68.
διάκτορος E i. 77.
διαμπερὲς E i. 234. Th. 402.
δῖαν E ii. 97. S. 287. Th. 697.
διασκιδνᾶσι Th. 875.
διδάξῃς E ii. 317.
† διδασκεμέναι E i. 64.
διδασκῆσαι E i. 64.
διδοῖ E i. 279. S. 328.
διδοῦσι Th. 985.
διδοῦσιν Th. 219. E i. 223.
διδυμάονε S. 49.
Διδύμους XIX. 1.
† διδῶντες E i. 222.
δίδωσι E ii. 256.
διεδάσσαο Th. 644.
διεδάσσατο Th. 885.
διέκειτο S. 20.
διέλοντο Th. 112.
διερὴν E ii. 78.
† διερχόμενος XV.
διέταξε E i. 274.
διέταξεν Th. 74.
διετεκμήραντο E ii. 16.
δίζεσθαι E ii. 221.
διζήμενος E ii. 46.
δίη Th. 260.
δίῃ Th. 866. XLVII. 1.
διηνεκέεσσιν Th. 812.
διηνεκέως Th. 627.
διϊπετέος XXV.
δίκαι᾽ E i. 278.
δίκαια E i. 215. Th. 236.
δίκαιον E i. 269.
δίκαιος E i. 268.
δικαιότερον E i. 157.
δικαίου E i. 188, 224.
δίκαις E i. 36, 219.
δίκας E i. 123, 223, 252, 260.
δικάσσαι E i. 39.
δίκη E i. 190, 215, 254, 276. S. 85. LXIX.
δίκη E i. 9. Th. 484.
δίκην E i. 39, 237, 247, 267, 270, 277. E ii. 330. Th. 902.
δίκης E i. 211, 218, 273.
δίκῃσι E. i. 248.
δίκῃσιν E i. 217. Th. 86.
δικῶν E i. 262.
δινέμεν E ii. 216.
δινήεντας Th. 337.
δίνῃς Th. 791.
διογνήτοιο XXI. 3.
διόγνητος S. 340.
διόθεν D. 1. S. 22.
δῖον E i. 297. Th. 991.
Διὸς E i. 4, 36, 51, 79, 99, 105, 121, 254, 265. E ii. 244, 294. D. 5. S. 66, 110, 126, 150, 163, 197, 202, 320, 322, 371, 392, 413, 422, 424, 443, 448. Th. 13, 25, 29, 51, 52, 76, 81, 96, 104, 228, 316, 348, 386, 465, 513, 537, 613, 708, 730, 735, 815, 893, 920, 944, 952, 966, 1002, 1021. III. 1.
διοτρεφέος Th. 992.
διοτρεφὲς S. 118.
διοτρεφέων Th. 82.
* Δίου E i. 297.
δὶς E ii. 19, 329.
δίφρον S. 338, 352, 465.
δίφρου S. 321, 324, 392, 456.
δίφρους S. 109.
δίφρῳ S. 61, 195.
δίφρων S. 306, 370.
διφῶσα E i. 372.
δίχ᾽ E i. 166.
διώκει LXII.
Διώνη Th. 353.
Διώνην Th. 17.
Διώνυσος S. 400. Th. 941, 947. XLIII. 1.
δμηθεῖσ᾽ Th. 1000.

δμηθεῖσα S. 48. Th. † 453, 1006.
δμῶας E ii. 191, 226. S. 89.
δμῶες E ii. 77.
δμώεσσι E ii. 120. D. 3. XLI. 6.
δμωὸς E ii. 48, 88.
δμωσὶ E ii. 215.
δμώων S. 276.
δνοφερῆς Th. 107, 736, 807.
δνοφερῇσι Th. 826.
δοιὰ E ii. 50.
δοῖεν E i. 186.
δοιοὶ S. 173, 211.
δοιὼ S. 234.
δοκεύσας S. 333, 425.
δοκεύων S. 480. Th. 466, 772.
δολίῃ Th. 555.
δολίην Th. 160, 540.
δολίης Th. 547, 560.
δόλιχ' Th. 186.
δόλον E i. 83. S. 30. Th. 175, 551, 589.
δόλου Th. 562.
δολοφρονέων Th. 550.
δόλῳ Th. 889.
δολωθεὶς Th. 494.
δόλωσεν XXII. 7.
δόμεν E i. 352. bis.
δόμοι Th. 767.
δόμοισι E i. 96.
δόμον E i. 152. E ii. 364. S. 45, 90. XXXIII. 2.
δόμονδε S. 38.
δόμος Th. 386, 751.
δόμου Th. 753.
δόμους S. 1.
δόμων E ii. 138. Th. 752.
† δονέοντο S. 317.
δορυσσόῳ S. 54.
δὸς E ii. 71.
δόσιν E ii. 336.
δόσις Th. 93.
δότε Th. 104.
δότειρα, θανάτοιο E i. 354.
δοτῆρες, θανάτοιο S. 131.
δοῦναι LVI. 2.
δοῦπος Th. 70, 703, 705.
δοῦρα D. 43.
δούραθ' E ii. 74.
δούρατι S. 462.
δουρὶ S. 362.
δουρικλειτῷ XL. 1.
δοχμωθεὶς S. 389.
δράκον S. 262.
δράκοντε S. 233.
δράκοντος S. 144. Th. 322, 825.
δράκουσι S. 166.
δράκων S. 223. XV. 2.
δρεπάνας S. 292.
δρέπανον Th. 162.
δρέψασθαι Th. 31.
* δρία E ii. 148.
δριμεῖαν S. 261, 411.
δριμὺ S. 457.
δρυμάσκε II. 2.
† δρύα E ii. 148.
Δρύαλον S. 187.
Δρύαντα S. 179.
δρῦν Th. 35.
δρυὸς E ii. 54, 104.
δρυῦς E ii. 127, 230. S. 376, 421.
δρῶν S. 426.
δύῃ E ii. 346.
* δῦναι XIV. 4.
δυνάμει S. 354.
Δυναμένη Th. 248.
δύναμις Th. 420.
δῦνάται E i. 213.
δύνηαι E i. 348.
δύνουσ' S. 151.
δύνουσι XLIV.
δύνωσιν E ii. 234.
δύο S 112, 187. Th. 278.
δῦσαι S. 329, 447.
δύσειν S. 67.
δυσηλεγέες E ii. 124.
δυσηλεγέος Th. 652.
δυσκέλαδος E i. 194.

δυσνομίην Th. 230.
δυσπέμφελον Th. 440.
δυσπέμφελος E ii. 340.
δυσπεμφίλου E ii. 236.
δύσσεο S. 108.
δυσσομενάων E ii. 2.
δυσφημοιο E ii. 353.
δυσφρονέων Th. 102.
δυσφροσυνάων S. 528.
δυσωνύμου Th. 171.
δύω E i. 12. D. 8. S. 402.
δυωδεκάμηνον E ii. 370.
δυωδεκαταῖον E ii. 369.
δυωδεκάτῃ D. 27.
δυωδεκάτῃ D. 10, 12.
δῶ E i. 352. bis. Th. 933.
δώδεκα S. 162.
δωδέκατος XXII. 10.
Δωδώνῃ XXXIX. 5.
Δωδώνην XVIII.
δώῃ E i. 355.
δῶκ' S. 490. XLIII. 1.
δῶκαν E ii. 359. Th. 504.
δῶκε Th. 819. XXVII. XLII. 2.
δῶκεν E ii. 323.
δῶμα Th. 410. † S. 90.
δώμασι Th. 285.
δώματ' E i. 81, 110, 127. S. 14. Th. 75, 114, 788, 804, 963. LXXXVIII. 8.
δώματα E i. 8. S. 471. Th. 40, 43, 63, 303, 455, 777, 816.
δῶρ' LXXIII. 2. LXXXVII.
δῶρα E ii. 232. S. 133, 415. Th. 103, 399, 412. XXII. 2, 6. XXXIX. 10. LXXXVII.
Δωρίδος Th. 241.
Δωρὶς Th. 250, 350.
δώροισι S. 47.
δῶρον E i. 82, 85, 86.
Δῶρος XXVIII. 2.
δωροφάγοι E i. 219, 262.
δωροφάγους E i. 39.
δώρῳ E i. 356.
δῶς E i. 354.
δώσουσι E i. 176.
δώσω E i. 57.
δώτῃ E i. 353.
δωτῆρες ἐάων Th. 46, 111, 633, 664.
Δωτίῳ XIX. 2.
Δωτοῦ Th. 248.
δώωσι Th. 222.

E.

ἑ E i. 266. S. 359. Th. 332.
ἑᾷ Th. 772.
ἕαγε E ii. 152.
ἔαρ E ii. 95, 110.
ἔαρι E ii. 80.
ἔαρος E ii. 187.
ἑᾶσαι E i. 340.
ἔασιν E ii. 348. Th. 95, 738, 809, 823.
ἑαυτῇ Th. 126.
ἐάων Th. 46, 111, 633, 664.
ἑβδομάτῃ D. 41.
ἑβδόμῃ D. 6.
ἕβῃ Th. 194.
ἐβήσατο S. 338.
ἐβιήσατο Th. 423.
ἐβούλευσε Th. 389.
ἐβρόντησε Th. 839.
ἐγγυάλιξεν Th. 485.
ἐγγύθι E i. 286, 341. E ii. 7, 318.
ἐγγὺς E i. 247. S. 464, 473.
ἐγείνατο E i. 17. Th. 126, 217, 313, 406, 969. XLI. 2.
ἔγειραν Th. 666, 713.
ἐγείρει E i. 20.
ἐγείρειν E ii. 191.
ἐγειρέσθην S. 176.
ἐγέλασσε E i. 59.
ἐγένοντο Th. 46, 111, 123, 240. X. XXVIII. XLI. 3.
ἔγεντο Th. 705.
ἔγημε XXIX. 2.

ἔγκατα Th. 538.
ἐγκαταλείπων E i. 376.
ἐγκάτθετο Th. 487, 890, 899.
ἐγκύρσας E i. 214.
* ἐγκώμιον E i. 342.
ἔγνω E i. 216.
ἐγρεκύδοιμον Th. 925.
ἔγχεα Th. 186.
ἔγχεϊ S. 417.
† ἐγχέμαχοι S. 25.
ἔγχεος S. 360, 365, 456.
ἔγχεσιν S. 190.
ἔγχος S. 135, 199, 414, 453.
† ἐγχώριον E i. 342.
ἐγὼ E i. 10, 57, 106, 172, 206, 268, 284. E ii. 14, 276. S. 89. Th. 170.
ἔγωγε E ii. 300.
ἐγὼν E ii. 272.
ἔδαϰ' E ii. 69.
ἐδάμασσε S. 408. Th. 332.
ἐδάσαντο LXVIII. 2.
ἐδασσάμεθ' E i. 37.
ἐδάσσατο Th. 520.
ἔδειμαν LV.
ἐδέξατο Th. 479, † 178, 184.
ἔδησαν Th. 718.
ἐδίδαξαν E ii. Th. 280. Th. 22.
ἐδίδου Th. 563.
ἐδίδουν E i. 138.
ἔδοι Th. 525.
ἔδον Th. 80.
ἐδονεῖτο S. 327.
ἔδος S. 203. Th. 117, 128.
ἔδοσαν Th. 141.
ἔδουσι Th. 640. † E i. 303.
ἔδρανον XVIII.
ἕδρη Th. 386.
ἑδριόωνται Th. 888.
ἐδρύπτοντο S. 243.
ἐδύναντο E i. 133.
† ἐδύνασο XIV. 4.
ἔδυνε S. 124.
ἐδωδῆς E ii. 211.
ἔδωκαν E i. 92.
ἔδωκε E i. 277. S. 125. Th. 914.
ἔδωκεν E ii. 353. bis. Th. 399. XLVIII.
ἐδώρησαν E i. 82.
ἔειπαν Th. 24.
ἔειπε E i. 86, 204.
ἔειπεν XLII. 6.
ἐέλδεται E i. 379.
ἐέλδωρ S. 86.
ἔεργ' E i. 333.
ἐέργει E i. 267. Th. 751.
ἐέργων E ii. 98.
ἐέρση S. 395.
* ἐέρσην Th. 83.
ἔζεε Th. 695, 847.
† ἔζεσε Th. 695.
ἑζόμενον E ii. 211.
ἑζόμενος E ii. 349.
† ἔζωον E i. 112.
ἕην E i. 11, 117. S. 142, 144, 288. Th. 58, 277.
ἑὴν Th. 487, 890, 899.
ἕησθα E i. 312.
ἕθ' S. 50.
ἐθέλει Th. 429.
ἐθέλεις E i. 106.
ἐθέλῃ E i. 278. Th. 604.
ἐθελημοὶ E i. 118.
ἐθέλησ' E i. 266.
ἐθέλησθα E ii. 10.
ἐθέλησι E ii. 330. Th. 430, 432, 439.
ἐθέλησιν E ii. 286.
ἐθέλητε Th. 164.
ἐθέλοι E i. 208.
ἐθέλουσα S. 198. Th. 443.
ἐθέλουσι E i. 39.
ἐθέλω E i. 207.
ἐθέλωμεν Th. 28.
ἐθέλων E i. 355.
ἕθεντο E ii. 130. S. 261, 411. Th. 805.
ἔθεσαν E i. 74. E ii. 274.
ἔθηκαν E i. 287.
ἔθηκας LVI. 4.

ἔθηκε S. 123, 186. Th. 409, 578, 974.
ἔθηκεν E ii. 295.
ἔθλασε S. 140.
ἐθολνων S. 212.
ἐθρέφθη Th. 192.
ἐθύνεον S. 156, 210, 257, 286.
† εἴαρι E ii. 80.
εἰαρινοῖσι E i. 75. Th. 279.
εἰαρινὸς E ii. 296, 300.
εἴασε S. 424.
εἴατ' Th. 622.
εἴβετο Th. 910.
εἴδει S. 5. Th. 153.
εἰδείη LII.
εἴδετο XIV. 5.
εἶδον Th. 589.
εἶδος E i. 63. E ii. 332. Th. 259, 619, 908. XXI. 2. LXXIII. 3.
εἰδύτες E i. 185.
εἰδυῖα E ii. 139.
εἰδυῖαι Th. 264.
εἰδυῖαν Th. 313, 887.
εἰδὼς E i. 154. E ii. 349. D. 63. Th. 545, 550, 559, 561. XI. 2.
εἴη E i. 346. E ii. 103, 119, 177, 195, 224, 235, 267. Th. 128, 530.
εἴην E i. 269.
εἶδαρ Th. 688.
εἰκάδα D. 56.
εἰκάδι D. 28.
εἶκε S. 353.
εἴκελα S. 451.
εἴκελος S. 322.
εἴκτην S. 390.
εἰκυῖα S. 206.
εἰλαπίναις L. 3.
εἰλαπίνῃ XLVI.
Εἰλατίδης XXIX. 3.
εἶλε E i. 154. S. 139. Th. 225.
Εἰλείθυιαν Th. 922.
εἶλεν S. 457.
εἵλετο S. 135, 149. Th. 853.
εἰλιγμένος Th. 791. XV. 2.
εἰλίποδας D. 31.
εἰλιπόδεσσι Th. 290. XXXIX. 2.
εἰλιπόδων Th. 983.
εἰλύφαζε S. 275.
εἰλυφόωντες Th. 692.
εἶμα S. 159.
εἵμαρτο Th. 894.
εἵματα E ii. 174.
εἰμὲν S. 351.
εἶν E i. 362. E ii. 25. Th. 290, 304, 983.
εἶναι E i. 363. E ii. 234, 259, 324, 340. Th. 401.
εἰνὰς D. 46, 47.
εἵνεκ' Th. 516.
εἵνεκα V. 4.
εἶο Th. 392.
εἴπαθ' Th. 115.
εἴπατε Th. 108.
εἶπε Th. 163, 392.
εἰπεῖν E ii. 71.
εἶπεν S. 116.
εἴποις E ii. 339. XIV. 2.
εἰπόντι E i. 293.
εἰποῦσ' S. 338.
εἴπω Th. 645.
εἰπὼν E ii. 328. S. 122.
* εἴραις Th. 804.
* εἰργάζοντο E i. 150.
† εἶργον E ii. 112.
† εἰρέας Th. 804.
εἰρεῦσαι Th. 38.
εἰρημένος E i. 368.
εἰρήνη E i. 226.
Εἰρήνην Th. 902.
εἰροπόκοι E i. 232.
εἰροπόκων Th. 446.
εἰρύμεναι D. 54.
εἴρυτο S. 138.
εἷς E i. 206.
εἷς XIV. 4.
εἶσ' Th. 972.
εἰσαναβαίνεις LVII. 2.
εἰσαναβαίνων Th. 57.

εἰσαναβᾶσα Th. 939.
εἰσανέβαινεν Th. 508.
εἰσανιὼν Th. 761.
εἵσατο Th. 700.
εἰσαφίκανε S. 45.
εἰσαφίκηαι XXXIII. 2.
εἶσε Th. 174.
εἰσεπέρησα E ii. 273.
εἰσὶ E i. 12, 121. E ii. 178. D. 5. S. 113. Th. 363, 364.
εἰσὶν E i. 36, 250. E ii. 205. D. 58. Th. 942. XIV. 3.
ἕἷσκειν E i. 62.
εἰσόκεν E ii. 180, 248.
εἰστήκει S. 264, 269.
εἴσω S. 151.
εἰχ' E i. 89.
εἶχε S. 214, 223. XXII. 6.
εἶχον S. 132, 271, 285, 310, 311.
εἷως S. 378.
† ἐκαίετο Th. 862.
ἐκαίνυτο S. 4.
ἐκάλεσσε Th. 391.
ἐκαρτύναντο Th. 676.
ἑκὰς S. 217. LXVIII. 2.
ἕκαστα E ii. 11. Th. 73. XXXIII. 1.
ἕκαστοι Th. 370.
ἕκαστον Th. 393.
ἕκαστος S. 283, 299. Th. 459.
ἑκάστῳ Th. 151, 672.
Ἑκάτῃ Th. 441.
ἑκατηβελέταο S. 100.
ἑκατηβόλου S. 58.
Ἑκάτην Th. 411, 418.
ἑκατόμβας S. 479.
ἑκατὸν E i. 129. E ii. 74. Th. 150, 671, 825.
ἐκγεγανῖα E i. 254.
ἐκγεγανῖαι Th. 76.
ἐκγενόμεσθα Th. 648.
ἐκείνην Th. 450.
ἐκείνῳ S. 72.
ἕκειτο S. 172, 221.
ἐκέκλετο S. 341.
ἐκέλευσε E i. 60.
ἑκηβόλου Th. 94.
ἕκητι E i. 4.
* ἔκθορε Th. 281.
ἐκθρέψασθαι D. 17.
ἕκιον E i. 343. S. 277, 284.
ἐκκορυφώσω E i. 106.
ἔκλεψ' E i. 51.
ἐκλίνθη Th. 711.
ἐκλονέοντο S. 317.
ἔκλυε S. 68.
ἐκπάγλους E i. 153.
ἐκρίνοντο Th. 535.
ἔκρυψε E i. 47, 137. Th. 482.
ἔκτανε LIX. 3.
ἔκτεινε Th. 527.
ἐκτελέα E ii. 84.
ἐκτελέσαι S. 22.
ἐκτελέσας S. 38.
ἐκτελέσῃ E ii. 183.
ἕκτῃ D. 18, 21.
ἐκτολυπεύσας S. 44.
† ἐκτολμήσας S. 44.
ἐκτὸς E ii. 347.
ἔκτοσθεν E i. 115. S. 246, 773, 813. Th. 752.
ἔκτυπε S. 383.
ἔκτυπον S. 61.
ἕκτῳ E. ii. 231.
ἔκφυγε Th. 182.
ἑκὼν E i. 280. Th. 232.
ἕλαίῳ E ii. 140.
ἔλασαν S. 372.
ἐλάσειας E ii. 93.
† ἔλασεν S. 414.
ἐλάσσας Th. 522.
ἑλάτας E ii. 127. S. 188.
ἐλάτῃς S. 190.
ἐλαύνοι E ii. 61.
ἐλάφοιο S. 402, 407.
ἔλαφος L. 2.
ἐλάφους L. 3.
ἐλαφρότερος E ii. 35.
ἔλαχεν Th. 422, 424.

Ἐλέγχεα Th. 26.
Ἕλεν Th. 167.
Ἑλέειν S. 337.
Ἕλεκτο S. 46.
Ἐλένης E i. 164.
Ἑλεὸν E i. 203.
Ἑλέσθαι E i. 285, 364.
Ἕλεν Th. 549.
Ἐλευθήρος Th. 54.
Ἐλεφαίρετο Th. 330.
Ἐλέφαντι S. 141.
Ἑλήλαται Th. 726.
Ἕληται E i. 319, 357. E ii. 223.
Ἐλθεῖν S. 432.
Ἕλθη E i. 337. E ii. 161, 227, 248.
Ἕλθῃσι XXXIX. 10.
Ἐλθόντος E ii. 282.
Ἕλικας E ii. 70. D. 31.
Ἑλίκεσσιν S. 295.
Ἑλίκη S. 381.
Ἑλίκην S. 475.
Ἑλικοβλέφαρον Th. 16.
Ἑλικῶνι Th. 7.
Ἑλικωνιάδεσσ' E ii. 276.
Ἑλικωνιάδων Th. 1.
Ἑλικῶνος E ii. 257. Th. 23.
Ἑλικώπιδα Th. 298, 998.
Ἑλικώπιδι Th. 307.
Ἑλιλαίετο Th. 665.
Ἕλιπον E i. 154.
Ἕλκε S. 158.
Ἑλκέμεν E ii. 249, 290.
Ἑλκηδὸν S. 302.
Ἑλκομένης E i. 218.
Ἑλκόντων E ii. 87.
Ἕλλαβεν Th. 179.
Ἑλλάδος E ii. 271.
Ἑλλεδανοῖσι S. 291.
Ἕλληνος XXVIII.
Ἕλλοπας S. 212.
Ἐλλοπίη XXXIX.
Ἐλπίδα E ii. 116.
Ἐλπὶς E i. 96. E ii. 118.
Ἐλπόμενος S. 66.
Ἕλυμα E ii. 54.
Ἑλύματι E ii. 48.
Ἑλύσατο Th. 528.
Ἑλὼν Th. 487.
Ἐμ' E ii. 14.
Ἐμαρνάσθην S. 238.
Ἐμὰς E i. 55.
Ἐμάχοντο S. 301. Th. 636, 712.
Ἔμβαλε S. 414, 453. LXIV. 2.
Ἐμβασιλεύει Th. 71.
Ἐμβασίλευεν E i. 111, † 167.
Ἐμβεβαυῖαν Th. 12.
Ἐμβεβαὼς S. 195.
† Ἔμεινε E i. 97.
Ἐμεῖο S. 361, 449.
Ἔμελε E i. 145.
Ἔμελλε S. 126. Th. 468, 490.
Ἔμελλεν Th. 552.
Ἔμεν Th. 500.
Ἐμενοίνα S. 368.
Ἐμήσατο E i. 49, 95.
Ἔμιμνε E i. 97.
Ἐμίσγετο Th. 56.
Ἐμμαπέως S. 442.
Ἐμμεμανῖα S. 439.
Ἔμμεναι E i. 270. Th. 400, 610. III. 2.
Ἐμμενέως S. 429. Th. 712.
Ἔμμορε E i. 345. bis. Th. 414, 426.
Ἐμοὶ S. 94. Th. 164.
Ἐμὸς E i. 269. E ii. 251.
Ἔμπαλιν S. 145.
Ἔμπεδον XLVII. 7.
Ἐμπελαδὸν E ii. 352.
Ἐμπελάσαντες S. 109.
Ἔμπεσε S. 420.
Ἔμπης E i. 141, 177. S. 259.
Ἐμπίμπλησι LVI. 7.
Ἐμπίπτων E ii. 129.
Ἔμπλην S. 372.
Ἐμπνεύσας E ii. 126.
Ἐμπορίην E ii. 264.
Ἐμῷ E ii. 301. S. 362.
Ἔναιε S. 14.

ἕναιον LXXXVIII. 3.
ἐναλίγκιοι S. 88. Th. 142.
ἐναλίγκιον E i. 28.
ἐναντίοι S. 184. Th. 646, 650.
ἐναποψύχειν E ii. 377.
ἕναρα S. 367.
ἐναργές LV. 2.
ἐναρίζων S. 194.
ἐναρφόρος S. 192.
ἐνάτη D. 8.
ἐναύλους Th. 129.
ἕνδεκα XXII. 10.
ἑνδεκάτη D. 10.
ἑνδεκάτης D. 12.
ἐνδήμοισι E i. 223.
ἔνδοθεν E ii. 141, 219, 351.
ἔνδοθι Th. 964. XXXVII. 4. *E ii. 141, 219, 351.
ἔνδον E i. 31, 97. E ii. 70, 94.
ἔνδρυον E ii. 87.
ἐνδυκέως S. 427.
ἐνέθηκε Th. 174, 583.
ἐνεῖκαι Th. 784.
ἐνείκῃ E ii. 181.
ἔνειμαν E i. 222.
ἕνεκ' E i. 162, 164. S. 82. Th. 983. XX. 2.
ἐνέκειτο † Th. 143, 145.
ἐνέπνευσαν Th. 31.
ἐνεποιήσαντο Th. 7.
ἐνέποντες E i. 260.
ἐνέπων E i. 192.
ἔνερθ' Th. 720.
ἐνέροισι Th. 850.
ἔνη D. 6.
ἐνήεος Th. 651.
ἐνῆρατο Th. 316.
ἔνθ' E i. 165. S. 14, 335, 413. Th. 303, 330, 621. XXIV.
ἔνθα E ii. 113, 274, 277. S. 34, 334, 366, 440. Th. 63, 301. 432, 436, 481, 586, 729, 734, 742 bis, 767, 807.
ἐνθάδ' E ii. 272.
ἐνθάδε Th. 736, 775, 811. XXXIX. 5.
ἔνθεν S. 281. Th. 9, 193.
ἐνθρέψασθαι D. 17.
ἔνι E ii. 367. Th. 189, 199, 297, 618, 971, 978.
ἐνὶ E i. 107, 130, 367. E ii. 149, 240, 257, 261, 307, 360. S. 261, 276, 434. Th. 191, 239, 549, 581, 611, 645, 713, 990.
ἐνιαύσια E ii. 67.
ἐνιαυτὸν E i. 44. E ii. 179. Th. 740, 795, 799.
ἐνιαυτὸς Th. 50.
ἐνιαυτοῦ E ii. 4. Th. 493.
ἐνιαυτοὺς Th. 636.
ἐνιαυτῶν S. 87. Th. 184.
ἐνικάτθεο E ii. 245. E i. 27.
ἐνισπεῖν Th. 369.
ἐννάετες Th. 801.
ἐνναετήρῳ E ii. 54.
ἐννέα Th. 56, 60, 76, 722, 724, 790, 803, 917. L.
ἐννέπετε E i. 2.
ἐννεσίῃσι Th. 494.
ἔννηφιν E ii. 28.
Ἐννοσιγαῖον Th. 15, 456.
Ἐννοσίγαιος Th. 818.
Ἐννοσιγαίου Th. 930.
Ἐννοσιγαίῳ Th. 441. XXXVI. 2.
ἐννύχιαι Th. 10.
ἐννύχιος S. 32.
ἐνόησαν S. 410.
ἐνόησε E i. 89. Th. 488.
ἐνοπὴν Th. 708.
ἔνοσιν Th. 706.
ἔνοσις Th. 681, 849.
ἐνοσίχθων E ii. 285. XXII. 2.
ἐντὸς E i. 267. S. 312. Th. 37, 51, 159, 408, 751, 753.
ἔντοσθε E ii. 138, 160. Th. 598, 741.
ἔντοσθεν S. 130, * 246.

ἐντύνασθαι E ii. 250.
Ἐνναλίοιο S. 371.
ἔνυδρον LVIII.
Ἐννὼ Th. 273.
Ἐξ X. 1.
ἐξάγαγ' Th. 586.
Ἐξάδιον S. 180.
ἐξαλαπάξει E i. 187.
ἐξαλέασθαι E i. 105. E ii. 376. D. 38.
ἐξαπάτας Th. 205.
ἐξαπατάτω E i. 371.
ἐξαπατήσας Th. 889.
ἐξαπάτησε E i. 48.
ἐξαπάτησεν Th. 565.
ἐξαπατήσῃ E i. 321.
† ἐξαπατίσκων Th. 537.
ἐξαπαφίσκων Th. 537.
ἐξαῦτις Th. 654, 659, 915.
ἐξεγένοντο Th. 106, 124, 147, 154, 263, 362, 421, 680, 668, 916. XIII. 1. † Th. 648.
† ἐξέθαρε Th. 281.
ἔξει E i. 270.
ἐξείης Th. 738, 809.
ἐξείλετο E i. 104.
ἐξελάαν Th. 491.
ἐξελάουσι E i. 222.
ἐξέλασε Th. 820.
† ἐξελάσωσι E i. 222.
ἐξέλετο S. 89.
ἐξελθεῖν Th. 772.
ἐξελθοῦσα E i. 216.
ἐξέμεν Th. 894.
ἐξεναρεῖν S. 329.
ἐξενάριξε Th. 289.
ἑξέπτη E i. 98.
ἐξερεείνῃ XXXIX. 9.
† ἐξερέω S. 330.
ἐξεριπόντες S. 174.
ἐξεριπόντος Th. 704.
ἐξερύσας E ii. 244.
ἐξετέλεσσ' Th. 403.
ἐξετέλεσσαν Th. 881.
ἐξετέλεσσεν E i. 83.
ἐξετελεῖτο Th. 1002.
ἐξεφαάνθη Th. 200.
ἑξήκοντα E ii. 182.
ἐξήμησε Th. 497.
ἐξῆρχον S. 205.
ἐξίκετ' S. 471.
ἐξιτὸν Th. 732.
ἐξόπιθεν S. 130.
ἐξοπίσω E i. 88. Th. 182, 500.
ἕξοχ' D. 9.
ἐοικὸς Th. 295.
ἐοικότα E i. 233. Th. 584, 834.
ἐοικὼς S. 215, 228, 314.
ἑοῖο Th. 472, 496.
ἕολπα E i. 271. E ii. 93.
ἑὸν LVIII.
ἑὸν E i. 58, 358. S. 9, 46. Th. 687, 818, 853. *XXXIX. 6.
ἑόντα E i. 29, 44. E ii. 322. Th. 32, 38. bis. 616, 817.
ἑόντας E i. 153. E ii. 70. Th. 719.
ἑόντες E i. 247. S. 189. Th. 851. XLVII. 2.
ἑόντι E i. 361. Th. 465.
ἑόντος E ii. 94, 120.
ἐόντων E ii. 132, 336. Th. 21, 33, 105, 698, 801.
ἑὸς Th. 489.
ἑοῦ E i. 326. S. 454.
ἑοὺς Th. 401, 467.
ἑοῦσα E i. 290. Th. 448, 752, 753.
ἑῶσαν E i. 206.
ἐπάγων Th. 176. LXXVIII.
† ἐπαινέσσειε E i. 12.
ἐπαινῆς Th. 768, 774.
* ἐπαινήσειε E i. 12.
ἐπάκουε E i. 278.
ἐπακουὸν E i. 29.
ἐπακούσῃς E ii. 66.
ἐπάλεα E ii. 111.
ἐπαλμένος Th. 855.

ἐπάρμενα E ii. 245.
ἐπάσαντο Th. 642.
ἐπασσυτέρας Th. 716.
ἐπαυρεῖ † E i. 238. E ii. 37.
ἐπάχνωσεν E i. 358.
ἔπε' Th. 84.
ἔπεα S. 117, 326, 425.
ἐπέβησαν E ii. 277.
ἐπέβησε E ii. 198.
† ἐπεβήσετο S. 338.
ἐπέεσσι E i. 184.
ἐπέεσσιν E i. 330. Th. 90.
ἐπέθηκε Th. 732.
ἐπέθηκεν E i. 332.
ἐπεὶ E i. 83, 104, 120, 139, 155, 269, 276, 363. E ii. 51, 205, 346, 367. D. 38. S. 110, 218, 336. Th. 171, 420, 428, 820, 853, 857, 881.
ἐπείγετο S. 21.
ἐπειδὴ Th. 585. * E i. 120.
ἔπειθ' S. 347.
ἔπειτ' E i. 172. E ii. 234. S. 332, 424.
ἔπειτα E i. 136, 173, 292. E ii. 225. S. 465, 469. Th. 116, 132, 193, 210, 469, 492, 536, 889, 897. XXII. 6.
Ἐπειῶν XXX. 2.
ἐπέκειτο Th. 143.
ἐπέλθεμεν XIV. 4.
ἐπεμαίετο XLII. 4.
ἐπέμβαλε E i. 98.
ἐπεμβεβαὼς S. 324.
† ἐπεμνήσαντο Th. 503.
ἔπεμψε Th. 784.
ἐπέπλων E ii. 268.
ἐπεῤῥώσαντο Th. 8.
ἐπεστενάχιζε Th. 843.
ἐπέστενε Th. 679.
ἐπέσχετο Th. 177.
ἔπεται E i. 220.
† ἐπέτειλεν S. 94.
ἐπέτελλε Th. 995.
ἐπετέλλετ' S. 94.
ἐπετέρπετο Th. 158.
ἐπέφαντο S. 166.
ἔπεφνεν S. 57.
ἐπέφραδε Th. 74, 162.
† ἐπέφρασδε Th. 74.
ἐπεφράσσατο Th. 160.
ἐπέφυκον E i. 148. S. 76. Th. 152, 673.
ἐπέχοντες Th. 711.
ἐπέων E ii. 21.
ἐπήγαγε E i. 240.
ἐπηεταναὶ E ii. 135.
ἐπηετανὸν E ii. 225.
ἐπηετανὸς E i. 31.
† ἐπήλασε E i. 240.
ἐπῆν E i. 114.
ἐπὴν E i. 289. E ii. 218, 232, † 346. Th. 799. XLVI. 2.
ἐπήνησαν Th. 664.
ἐπηνύσθη S. 311.
ἐπήρατον E i. 63. Th. 67.
ἐπηράτου XXXVII. 4.
ἐπηρεφέας Th. 598.
† ἐπῆσαν S. 266.
ἐπὶ E i. 11, 20, 90, 102, 111, 132, 135, 148, 156, 192, 234, 250, 324, 329, 335, 340, 359, 369. E ii. 45, 52, 62, 86, 116, 145, 152, 162, 166, 167, 177, 199, 210, 262, 312, 372, bis, 376. D. 33, 51. S. 39, 76, 137, 147, 162, 200, 231, 233, 236, 242, 306, 309, 321, 370, 403, 462. Th. 83, 95, 146, 152, 153, 531, 540, 555, 556, 557, 564, 604, 673, 789, 798, 802, 972, 998.
ἐπιβάντες S. 286.
ἐπιβᾶσα E ii. 297.
ἐπιβήμεναι S. 40.
ἐπιβῆναι S. 16.
ἐπιδείελα D. 46, 57.
ἐπιδέρκεται E i. 266. Th. 760.

ἐπιδευὴς Th. 605.
ἐπιδώσω E ii. 14.
ἐπιείκελα Th. 968, 1019.
ἐπιείκελον S. 182. Th. 987.
ἐπιεικὲς XX. 5.
ἐπιθεὶς E ii. 315.
ἐπιθήκη E i. 378.
ἐπίθοντο E i. 69. Th. 474.
ἐπιθρώσκουσα S. 438.
ἐπίκλησιν Th. 207.
ἐπίκλοπον E i. 67, 78.
ἐπίκουροι Th. 815.
† ἐπικρατέοντα S. 308.
ἐπικρατέως E i. 204. S. 321, 419, 461.
* ἐπικροτέοντα S. 308.
ἐπικυρτώοντε S. 234.
ἐπιλήθεο E i. 273. Th. 560.
ἐπιλήθεται Th. 102.
ἐπιμάρτυροι S. 20.
ἐπιμειδήσας Th. 547.
ἐπιμετρήσω E ii. 15.
Ἐπιμηθέα E i. 84. Th. 511.
Ἐπιμηθεὺς E i. 85.
ἐπιμίσγεται Th. 802, 803.
ἐπιμομητὴ E i. 13.
ἐπιόντα E ii. 293. S. 333, 425, 458.
ἐπιόρκοις D. 40.
ἐπίορκον E i. 280. Th. 232, 793.
† ἐπιπάγχυ E i. 262.
ἐπιπειθόμενος S. 369.
ἐπιπλομένου Th. 493.
ἐπιπλομένων S. 87.
† ἔπιπλον S. 291.
ἐπιπνείουσαι Th. 872.
ἐπιῤῥόθοι E ii. 178.
ἐπίσκοπον XLVII. 4.
ἐπισμυγερὴ S. 264.
ἐπιστάμενος E i. 107.
ἐπισταμένως Th. 87.
ἐπιστολάδην S. 287.
ἐπιστρέφεται Th. 753.
ἔπισχε S. 446.
† ἐπίσχες S. 350.
ἐπίσχετον S. 350.
ἐπιτέλλεται E ii. 185.
ἐπιτελλομενάων E ii. 1.
* ἔπιτνον S. 291.
ἐπίφρονα Th. 122, 896.
ἐπίφρονι Th. 661.
† ἐπιφροσύνησιν Th. 658.
† ἐπιχεύετ' E ii. 201.
ἐπιχθόνιοι E i. 122. * 140. XXXIX. 8.
ἐπιχθονίοις D. 58.
ἐπιχθονίοισι Th. 372, 755.
ἐπιχθονίους Th. 231.
ἐπιχθονίων Th. 416. LII. LXXIII.
ἐπιψαύων S. 217.
ἔπλετο Th. † 193, 425, 836. XLIII. 2.
† ἔπλην S. 372.
* ἔπλητ' Th. 193.
ἐποίησεν E ii. 298.
ἔποιτο E ii. 24, 59.
ἐπομόσσῃ Th. 793.
ἔπονται Th. 268.
ἔποντο S. 277.
ἐποπτεύειν D. 3.
ἐπόρουσε S. 452.
ἐπόρουσεν S. 442.
ἔπος E ii. 74, 328. S. 330.
ἐποτᾶτο S. 222.
ἐποτρύνειν E ii. 215.
ἔπρεσε Th. 856.
ἑπτὰ S. 272. LVI. 5.
ἑπταπόδην E ii. 42.
ἑπτάπορον Th. 341.
ἑπταπύλῳ S. 49. E i. 161.
* ἔπτατο S. 222.
ἑπτοίηται E ii. 65.
ἐπώνυμον Th. 144, 282. XLVII. 3.
ἔπωρσε S. 69.
ἔραζ' S. 174, 268.
ἔραζε E ii. 39, 91.
ἐράσσατο Th. 915.
ἐρατὰ Th. 879.
† ἐρατεινὴ III. 3.

ἐρατεινὴν Th. 136, 642, 909.
ἐρατὴ Th. 259, 353, 355.
ἐρατῇ Th. 970, 1009, 1017. * III. 3.
ἐρατὴν Th. 65.
ἐρατὸς Th. 70.
Ἐρατὼ Th. 78, 287.
ἔργ' E i. 145. E ii. 139. Th. 264, 879, 903. XXIX. 1.
ἔργα E i. 46, 64, 119, 123, 229, 236, 252, 304. E ii. 11, 16, 72, 172. D. 3, 9. S. 34, 165, 244, 297, 313. Th. 89, 166, 172, 603. LXV.
ἐργάζεσθαι E i. 312, 380. E ii. 56, 240.
ἐργάζεν E i. 297. E ii. 15.
ἐργάζῃ E i. 310.
ἐργάζηται D. 63.
ἐργαζόμενος E i. 307.
ἐργάζονται Th. 440.
ἐργάζοντο E i. 150.
ἐργάσσαιο E i. 43.
ἔργματ' Th. 823.
ἔργματι D. 37.
ἔργοιο E i. 21. E ii. 196.
ἔργοις E ii. 167. Th. 146.
ἔργον E i. 20, 309, 314, 380. E ii. 27, 30, 40, 58. D. 15. S. 22, 38. Th. 171, 210, 677, 836, 954.
ἔργου E i. 28. E ii. 61, 197.
ἔργῳ E i. 380. E ii. 62. Th. 158.
ἔργων E i. 306, 332. E ii. *112, 259. Th. 595, 601, 710.
ἔρδειν E i. 35, 135, 334, 380. E ii. 378. XXXIII. 3.
ἔρδοις E i. 360.
ἔρδων Th. 417.
Ἐρέβει Th. 125.
ἐρεβεννὴ E i. 17. Th. 213.
† ἐρεβεννῆς Th. 744.
Ἐρέβεσφιν Th. 669.
Ἔρεβος Th. 123, 515.
ἐρειπομένης Th. 704.
ἐρεμνὴν S. 444.
ἐρεμνῆς Th. 334, 744, 758.
ἔρεξε LXIX.
† ἐρεύμενον E ii. 94.
ἐρέω E i. 200, 284. E ii. 279. S. 330.
ἐρήρισται LIII. 2.
ἐριβρύχεω Th. 832.
ἐριγδούποιο Th. 41.
ἔριδι Th. 705.
ἔριδος Th. 637, 710.
ἐρίδων E i. 11.
ἔριζε S. 5.
ἐρίζετο Th. 534.
ἐριζηλέος Th. 30.
ἔριθον E ii. 220.
ἔριθος E ii. 221.
ἐρίκτυπον Th. 456.
ἐρικτύπου Th. 930.
ἐρικτύπῳ Th. 441.
ἐρικυδέος Th. 988.
ἐρίμυπον D. 26.
ἔριν E i. 16. Th. 225.
ἐρινεὸς XIV. 1.
Ἐρινύας D. 39.
Ἐρινῦς Th. 185, 472.
ἔριπ' S. 423.
ἔρις E i. 24, 28. D. 40. S. 148 156. Th. 226, 782.
ἐρίσαντες E ii. 57.
ἐρισθενέος E ii. 34. Th. 4.
ἐρισμαράγοιο Th. 815.
ἐρίφους D. 22.
ἐρίφων E ii. 161, 210.
ἔρκος Th. 726.
Ἑρμάων IX. 1.
Ἑρμείην E i. 68.
Ἑρμῇ Th. 444.
Ἑρμῆν Th. 938.
Ἑρμιόνην XL. 1.
Ἕρμον Th. 343.
ἔρξας E ii. 328.
ἔρξει E i. 325.
ἔρξῃς E ii. 326.
ἐρόεσσα Th. 245, 251, 357.

ἔρος Th. 120, 201, 910.
ἔῤῥεον V. 3.
ἔῤῥηξε S. 140.
ἔῤῥηξεν S. 415.
ἐῤῥίγοντι S. 228.
ἔῤῥιψε Th. 181.
ἐῤῥώοντο S. 230.
Ἐρυθείη Th. 290, 983.
ἐρύκει Th. 616.
ἐρύκοι E i. 28.
ἔρυμα E ii. 154.
ἐρυμνήν XV. 1.
ἐρύσαι E ii. 242.
ἐρυσάρματας S. 369.
ἐρυσσάμενος S. 457.
ἔρυτ' Th. 304.
ἔρυτο S. 415.
ἔρχεται E ii. 37, 133. S. 439. Th. 751, 796.
† ἔρχετο S. 200.
ἐρχόμενοι Th. 272.
ἐρχόμενον Th. 91.
ἔρως LI.
ἔσαν Th. 829. XXXVII. 4.
ἔσεσθαι Th. 210.
ἔσθ' S. 85.
ἔσθειν E i. 276. E ii. 367.
† ἔσθεμεν E i. 276.
ἐσθῆτι Th. 574.
ἐσθλει Th. 773.
ἐσθλὰ E i. 116, 177, 284.
ἐσθλαὶ D. i. 10.
ἐσθλὴ D. 24, 30, 48. Th. 435, 439, 444.
ἐσθλῇ E ii. 258.
ἐσθλοὶ E i. 122.
ἐσθλοῖσιν E i. 119.
ἐσθλὸν E i. 364. E ii. 92. S. 14, 107. Th. 972.
ἐσθλὸς E i. 212, 296. Th. 225.
ἐσθλοῦ E i. 345. E ii. 252.
ἐσθλοὺς XXII. 9. XXXVIII.
ἐσθλῷ Th. 609.
ἐσθλῶν E ii. 334.
ἔσθοντες E i. 304.
ἐσίδῃ E ii. 228.
ἐσίδωσι Th. 82.
* ἐσκάτθετο Th. 890.
ἔσκε E i. 150.
ἐσκέδασ' E i. 95.
ἐσκίασαν Th. 716.
ἐσκομίσαι E ii. 224.
ἐσμαράγησεν Th. 679.
ἐσμαράγιξε Th. 693.
Ἑσπερίδας Th. 215.
Ἑσπερίδες Th. 275.
Ἑσπερίδων Th. 518.
ἕσπερον E ii. 170.
ἕσπετε Th. 114.
ἕσπετο Th. 201, 418.
ἕσπονθ' S. 26.
ἐσσαμένη E i. 221.
ἐσσάμενοι E i. 124, 253.
ἔσσασθαι E ii. 154.
ἔσσεαι E i. 308.
ἐσσεῖται E ii. 121.
ἔσσεται E i. 182, 188, 199. E ii. 263.
ἐσσόμενα Th. 32. 38.
ἐσσομένοισι E i. 56.
ἐσσυμένως S. 340, 411, 435. Th. 181.
ἔσσυτ' S. 458.
ἔσται E i. 34. 191. E ii. 21, 96.
ἐστάλατ' S. 288.
ἐσταότ' S. 61.
ἕστασαν S. 191, 196.
ἑστᾶσιν Th. 769.
ἕστειχεν XLII. 6.
ἕστειχε Th. 690.
ἐστεφάνωται Th. 382.
ἐστεφάνωτο S. 204.
ἕστη S. 361, 434.
ἕστηκεν Th. 745.
ἑστηὼς Th. 519, 747.
ἐστήρικται Th. 779.
ἐστήρικτο S. 218.
ἑστίῃ E ii. 352.
† ἑστίην Th. 454.

ἔστω E i. 304, 868.
ἐσφαράγιζον Th. 706.
† ἐσφράγιζον Th. 706.
ἔσχατα Th. 731.
ἐσχατιῇ Th. 275, 622. XXXIX. 5.
ἔσχεν Th. 608. † S. 457.
† ἔσχετ' Th. 608.
ἔσχον E i. 125. Th. 113.
ἔσω Th. 750.
ἑτ' E i. 156, 380. Th. 531, 666.
ἑταῖρον E ii. 325.
ἑταῖρος E i. 181.
ἑταίρῳ E i. 181.
ἐτανύσθη Th. 177.
ἔταρον E ii. 384.
ἕτεα E i. 129. Th. 803.
ἔτειρεν LI.
ἕτεκ' Th. 60, 295.
ἔτεκε Th. 211, 287.
ἐτέκνωσε XLIII.
ἐτελέσθη Th. 59.
† ἐτέλεσσε E i. 59.
ἑτέρῃ Th. 752. XLII. 5.
ἑτέρην E i. 17.
ἑτέρῃφι E i. 214.
ἑτεροζήλως Th. 544.
ἕτεροι Th. 367.
ἕτερον E i. 27, 106, 376. E ii. 52, bis. Th. 602.
ἕτερος E i. 187. Th. 762.
ἑτέρου E i. 187.
ἑτέρωθεν S. 184, 281. Th. 676.
ἔτευξε XXXI. 3.
ἐτέτυκτο S. 208.
ἑτέων E ii. 314.
ἐτήκετο Th. 862.
ἐτήτυμα E i. 10.
ἐτήτυμος XIV. 5.
ἔτι E ii. 81, 120. S. 176, 241. Th. 428, 687.
ἔτικτε Th. 212, 319, 922, 943, 1014. I. 1.
ἔτικτεν Th. 310, 934, 1008. VII. 1. XXI. 3.
ἔτικτον Th. 45.
ἐτινάσσετο Th. 680.
ἔτισας LVI. 3.
ἔτισε S. 10.
ἐτιταίνετο S. 229.
ἔτλη S. 73, 432.
ἕτοιμα LXII.
ἕτους E i. 171.
ἑτραπ' S. 456.
ἑτράπετον S. 301.
ἕτραπον Th. 58.
ἔτρεφε Th. 107, 1001. IV.
ἐτρέφετ' E i. 130.
ἐτρύγων S. 292.
ἐτύμοισιν Th. 27.
ἐτύχησε XXII. 11.
ἐτύχθη S. 366.
ἑτώσια E ii. 20. Th. 182.
ἑτωσιοεργὸς E ii. 29.
ἑτώσιον E ii. 58.
εὖ E i. 23, 107, 293, 347, bis. E ii. 109, 140, 218, 290, 324. D. 1, 42. S. 355. Th. 73.
ἐῦ Th. 885.
Εὐαγορὴ Th. 257.
εὐάεϊ E ii. 217.
Εὐάρνη Th. 259.
Εὔβοιαν XLVII. 3.
Εὐβοίην E ii. 269.
εὐδαίμων D. 62.
ἐϋδμήτοιο III. 4.
ἐϋδμήτων S. 242.
Εὐδώρη Th. 244, 360. LX. 3.
εὖει E ii. 323.
εὐειδὴς Th. 250, 354.
εὐειδῆ XXI. 4.
εὐεργὲς E ii. 247.
εὐεργεσιάων Th. 503.
εὐερκέος E ii. 350.
ἐϋζώνοιο S. 31.
ἐΰζωνος VII. 1.
Εὔηνον Th. 345.

εὐθετίσας Th. 541.
εὐθημοσύνη E ii. 89.
εὐκηλήτειρα E ii. 82.
εὔκηλος E ii. 289.
εὐκόσμως E ii. 246.
† εὐκραέος E ii. 212.
Εὐκράντη Th. 243.
† Εὐκράτη Th. 243.
εὐκρινέες E ii. 288.
ἐϋκτίμενον S. 81.
εὐλείμων XXXIX. 1.
ἐϋμμελίης S. 368.
εὐνάζῃ E i. 337.
Εὐνείκη Th. 247.
εὐνῇ S. 36.
εὐνηθεῖσα Th. 133, 380, 634.
εὐνηθεῖσαι S. 6. Th. 967, 1018.
εὐνὴν Th. 404.
εὐνῆς E i. 327. S. 40. XX. 2.
Εὐνομίην Th. 902.
εὔξῃ E ii. 356.
ἐΰξοον S. 352.
εὔορκος S. 207.
εὐόρκου E i. 188, 283.
† εὐοχέων E ii. 95.
* εὐοχθέων E ii. 95.
ἐΰπεπλον Th. 273.
εὐποίητα S. 64.
ἐϋπλεκέων S. 306.
εὐπλεκέων S. 370.
ἐϋπλόκαμοι L. 5.
† ἐϋπλόκαμος E i. 298.
Εὐπόμπη Th. 261.
εὔπυργος S. 270.
εὐράμενος III. 3.
εὖρε S. 58.
εὐρέα E ii. 268. Th. 762, 781, 790, 972.
εὐρέϊ E ii. 125.
εὐρεῖα S. 373. Th. 458.
εὐρείῃ Th. 480.
εὐρεῖος XII. 2.
εὔρῃς E i. 349. E ii. 45.
ἐϋῤῥείτην Th. 343.
Εὐρυάλη Th. 276.
Εὐρυβίη Th. 375.
Εὐρυβίην Th. 239.
Εὐρυβίης Th. 931.
Εὐρυγύης XLV.
εὐρυμετώπους Th. 291.
εὐρυμετώπων S. 382.
εὐρὺν E i. 244. Th. 373. 517. 746, 868.
Εὐρυνόμη Th. 358, 907.
εὐρυοδείης E i. 195. S. 464. Th. 119, 498, 620, 717, 787.
† εὐρυόδοντα Th. 119.
εὐρύοπα E i. 227, 237, 279. Th. 514, 884.
εὐρὺς Th. 45, 110, 679, 702, 840.
Εὐρυσθῆα S. 91.
εὐρύστερνος Th. 117.
Εὐρυτίωνα Th. 293.
Εὔρυτον XLI. 2.
εὐρώεντα E i. 152. Th. 739, 810.
εὐρώεντι Th. 731.
Εὐρώπη Th. 357.
ἐΰς E i. 50. S. 56. Th. 565.
ἐϋσσώτρου S. 273.
ἐϋστέφανον S. 80. Th. 196.
ἐϋστέφανος E i. 298. Th. 255, 1008. LX. 2.
ἐϋστεφάνῳ Th. 978.
ἐΰσφυρον Th. 961.
ἐϋσφύρου S. 16.
ἐϋσφύρῳ S. 86. Th. 254.
εὖτ' E i. 321. E ii. 48, 66, 76. 179, 182, 216, 227, 237, 264. D. 4. S. 255, 331. Th. 28.
εὖτε S. 164.
Εὐτέρπη Th. 77.
εὐτρήτου Th. 863.
ἐϋτροχάλῳ E ii. 217. D. 42.
ἐΰτροχον S. 463.
ἐΰτυκτον S. 136.
Εὔφημον XXXVI. 2.
εὔφρονα D. 11.
εὔφροναι E ii. 178.

† εὔφρονες E i. 118.
Εὐφροσύνην Th. 909.
εὐχαὶ LXV.
εὐχὰς Th. 419.
εὔχεσθαι E ii. 83.
εὐχέσθην XXIV.
εὔχονται Th. 441.
εὔχος Th. 628.
εὐχωλέων S. 68.
εὐώνυμον Th. 409.
ἐφ' E i. 102, 161. S. 406, 458.
ἔφαινον Th. 677.
ἔφασαν Th. 29.
ἔφατ' E i. 59, 69, 210. S. 368, 450. Th. 395.
ἐφεζομένη E ii. 365.
ἐφεζόμενος E ii. 201. S. 394.
ἐφέπουσαι Th. 220.
ἐφέπουσι Th. 366.
ἔφερε E i. 117.
ἔφερον S. 342.
ἐφέστασαν S. 258.
ἐφετμῆς E. i. 296.
ἐφήρμοσε E i. 76.
Ἐφιάλτην LXXIX.
ἐφίεσαν S. 307.
† ἐφίλησε XXXIX. 6.
ἐφίλησεν III. 1.
ἐφιμέρου S. 15. Th. 132.
† ἐφοίτων S. 212.
ἐφόρεις E i. 38.
ἐφόρευν S. 293, 296.
ἐφορμηθῆναι E ii. 77.
ἐφράσαθ' E i. 86.
ἐφρασάτην Th. 892.
ἔφρασεν XXIX. 5.
ἔχ' S. 95, 159.
ἐχάρασσον S. 235.
ἔχε S. 220, 352. Th. 467.
ἔχει E i. 205. S. 105. Th. 203, 262, 422, 425, 517, 765, 770. XIV. 1, 2.
ἔχειν E i. 44. E ii. 164, 240. S. 97. Th. 219, 413, 906.
ἐχέμεν E ii. 75. S. 369.
ἔχεν Th. 283, 466. XLVII. 7.
ἔχεσκεν Th. 533.
ἔχετ' Th. 746.
ἐχέτλης E ii. 85.
† ἐχέφρονα Th. 122.
ἐχέφρονες Th. 88.
ἔχῃ Th. 462, 893.
ἐχθαίρῃ E i. 298.
ἔχθος XLIII. 1.
ἐχθρὸν E i. 340.
ἐχθρὸς Th. 766.
Ἔχιδνα Th. 304.
Ἔχιδναν Th. 297.
ἐχόλωσε Th. 568.
ἔχον E i. 146. S. 247, 248, 251, 273, 305, 306.
ἔχοντ' Th. 988.
ἔχοντα Th. 898.
ἔχοντας Th. 139, 186.
ἔχοντε E ii. 56.
ἔχοντες E i. 81, 110, 112, 127, 132, 168. S. 183, 188, 238, 241, 292. Th. 621, 623, 629, 635, 670, 675, 963.
ἔχοντος Th. 833.
ἐχόντων Th. 783. XVI.
ἔχουσ' S. 199.
ἔχουσα S. 157, 227, 339, 444. Th. 755, 908. XXXV.
ἔχουσαι Th. 75, 114, 823.
ἐχούσαις Th. 61.
ἔχουσαν Th. 239. 896.
ἔχουσι E i. 42. E ii. 150. Th. 118, 373, 794, 804.
ἔχουσιν E i. 13, 138, 255. S. 79. Th. 2, 64, 101, 348, 758.
ἔχων E ii. 63, 88. S. 193. Th. 72, 98, 456, 611, 932.
ἔχωσιν E i. 338.
ἑῷ S. 385. Th. 464.
ἑὼν E ii. 132. S. 73, 101, 410. Th. 145. XIV. 2. XXII. 11. XXXVII. 3.
Ἑωσφόρον Th. 381.

Z.

ζαθέης Th. 300, 483.
ζαθέοιο Th. 6, 23.
ζαθέοις Th. 990.
ζαθέοισιν Th. 192.
ζάθεον Th. 2.
ζαθέων Th. 253.
ζαμένησε Th. 928.
ζείδωρος E i. 117, 171, 235.
Ζεῦ Th. 548.
ζεῦξαν XXXVII. 6.
Ζευξὼ Th. 352.
Ζεὺς E i. 8, 47, 53, 104, 137, 142, 157, 167, 178, 227, 237, 331, 377. E ii. 101, 183, 256, 279, 286. S. 33, 89, 328, 383. Th. 56, 399, 412, 428, 498, 514, 520, 545, 550, 558, 561, 601, 669, 687, 784, 820, 853, 886, 899, 904, 914. XI. 2. XXXIX. 6.
Ζεφύροιο Th. 870.
Ζέφυρον Th. 379.
ζηλοῖ E i. 23.
ζῆλον Th. 384.
ζῆλος E i. 193.
ζηλώσει E i. 310.
Ζῆν' Th. 568, 884.
Ζῆνα Th. 47, 457, 479.
Ζηνὶ S. 318. Th. 141, 388, 938.
Ζηνὸς E i. 87, 243, 251. E ii. 34, 101, 279. Th. 41, 285, 529.
ζητεύῃς E ii. 18.
ζοφεροῖο Th. 814.
ζόφον S. 227.
ζόφου Th. 653, 658.
ζόφῳ Th. 729.
ζυγὰ E ii. 199.
ζυγὸν D. 51.
ζῶε S. 86.
ζώει Th. 606, 611. L. 1.
ζώειν LVI. 5.
ζώεσκον E i. 90, 132, *112.
ζώῃ E i. 302.
† ζωὴν Th. 606.
ζωῆσιν S. 244.
ζώνῃσι S. 233.
ζωοὶ S. 189.
ζωοῖσιν Th. 584.
ζωὸν S. 157.
ζωοὺς S. 194.
ζώσαντο E i. 343.
ζῶσε E i. 72. Th. 573.

H.

ἢ E i. 136, 206, 218. E ii. 269. S. 85, 87. Th. 396.
ἦ E i. 173. bis. 244. bis. 245, 337. E ii. 46, 53, 286, 320, 328, 350. Th. 6. bis. 35, 631, 646, 666. S. 1, 9, 43, 253, 407, 421.
ἦ Th. 430.
Ἥβην Th. 17, 922, 950.
Ἥβης E i. 131. E ii. 56. Th. 988. XXXVII. 2.
† ἡβήσειε E i. 131.
ἡβῶοι E ii. 316.
ἡβώντων L. 2.
ἠγάγετ' Th. 266, 410.
ἠγάγετο Th. 508, 901.
ἠγαθέῃ Th. 499.
ἠγαθέην XXIX. 5.
ἠγάσθη LXIV. 2.
ἦγε Th. 994.
ἦγε Th. 1000.
ἠγείρετο S. 475.
ἡγεμονεύει Th. 387.
ἠγερέθοντο S. 184.
ἠγήσατο XI. 1.
ἠγῆτ' E ii. 330.
ἠγνοίησε Th. 551.
ἤγοντ' S. 274.
ἠὲ E i. 102, 316. D. 3. S. 190, 381, 475. Th. 72, 113, 120,

331, 395, 429, 431, 436, 474, 504, 586, 689, 701.
ἠδὲ E i. 22, 308. D. 48, bis. 49. S. 168, 352. Th. 15, 47, 131, 146, 200, 203, 385, 403, 427, 468, 457, 510, 582, 618, 619, 817, 847, 883, 1013.
ἤδε E i. 24, 203. S. 93. Th. 60, 509, 961.
ἠδεῖα Th. 40.
ἤδη E i. 37. E ii. 206. S. 172, 359.
ἠδὺ XLVI. LV.
ἠδυέπειαι Th. 965, 1020.
ἠὲ E i. 207. E ii. 328. S. 345. Th. 864.
ἠελίοιο E i. 154. E ii. 32, 97, 182, 281, 345. Th. 958.
ἠέλιον Th. 18, 371, 596.
ἠέλιος E ii. 144, 193. Th. 760.
ἠελίου Th. 1011.
ἠελίῳ E ii. 230. Th. 956.
ἦεν S. 15, 22. † XVIII.
ἠέρα E i. 124, 221, 253. Th. 697.
ἠέρι Th. 9.
ἠεροειδέα E ii. 238. Th. 873.
ἠεροειδεῖ Th. 757.
ἠεροειδέϊ Th. 252.
ἠερόεντα Th. 119, 682, 721.
ἠερόεντι Th. 294, 729.
ἠερόεντος Th. 653, 658, 736, 807.
ἤθε᾽ E i. 166.
ἤθεα E i. 136, 220. E ii. 317. Th. 66.
ἤθελον E i. 135.
ἤθεσι E ii. 143.
ἦθος E i. 67, 78.
ἠΐθεον XLV.
Ἠϊόνη Th. 255.
ἦϊσαν S. 170.
ἦκ᾽ Th. 547.
ἦκε S. 343. Th. 669. *XVIII.
ἦλασ᾽ S. 419.
ἤλασα S. 363.
ἤλασαν S. 464.
ἤλασεν Th. 291.
Ἠλέκτρη Th. 349.
Ἠλέκτρην Th. 266.
Ἠλεκτρύωνα S. 82.
Ἠλεκτρυώνη S. 86.
Ἠλεκτρυώνης S. 16, 35.
Ἠλεκτρύωνος S. 3.
ἠλέκτρῳ S. 142.
ἠλήλαντο S. 143.
ἦλθε E ii. 253. S. 81, 325. Th. 176, 397. XXIX. 1. XLII. 1.
ἦλθεν S. 444. Th. 404, 912.
ἦλθες E ii. 14.
ἠλιβάτοιο Th. 706.
ἠλίβατος S. 422.
ἠλιβάτους Th. 675.
ἠλιβάτῳ Th. 483.
ἤλιτεν S. 80.
ἦλυθεν S. 2, 435.
ἠλύθομεν Th. 660.
Ἠμαθίωνα Th. 985.
ἠμαθόεντος S. 360.
ἦμαρ E i. 174. D. 6, 23, 35, 46, 49, 55. Th. 525, 596.
ἤματα E ii. 3, 122, 180, 188, 230, 281. D. 1, 8. Th. 59, 305, 401, 647, 722, 724, 955.
ἤματι E i. 43. E ii. 106, 142. D. 28. Th. 291, 390, 667, 836. III. 4.
ἠμάτιαι Th. 597.
ἠμάτιος E ii. 37.
ἤματος D. 14.
ἤμελλε Th. 478, 888.
ἤμελλεν Th. 898.
ἤμενον E ii. 119.
ἥμενος E ii. 98.
ἡμέρα Th. 748.
ἡμέραι D. 5, 58.
ἡμέρῃ Th. 124.

ἠμέρῃ E i. 102. D. 61.
ἠμεροκοίτος E ii. 223.
ἡμετέρας Th. 653.
ἡμετέρῃς E i. 296.
ἡμετέρῃσι S. 367.
ἡμέτερον S. 109.
ἡμετέρου S. 360. Th. 172.
ἤμησε Th. 181.
ἠμίθεοι E i. 159.
ἡμιόνοισι D. 52.
ἡμιόνοισιν E ii. 225.
ἡμιόνων E i. 46.
ἥμισυ E i. 40. Th. 298, 299.
ἦμος E ii. 32, 38, 104, 200, 297. S. 398.
ἦμων S. 288.
ἦν E i. 149. S. 178, 201, 216, 260, 297. Th. 282, 637, 825.
ἦν E ii. 19.
ἦν S. 408. Th. 314, 394, 409, 913, 937, 977.
ἦν pro ἐὴν S. 93. Th. 819.
† ἠνεμόεντα Th. 119.
ἠνία S. 95.
ἠνιόχην S. 83.
ἡνίοχοι S. 307, 372.
ἡνιόχος S. 323.
ἠνορέην Th. 619.
ἠνορέης Th. 516.
ἤντινα E ii. 381.
ἤνωγε E i. 68.
ἤνωξ S. 479.
ἠοῦς E ii. 342. D. 57. Th. 451.
ἤπαρ Th. 523.
ἠπειγμένος XV.
ἤπειροι Th. 964.
ἠπείροιο Th. 189.
ἤπειρος Th. 582.
ἠπείρου E ii. 242.
ἤπειτα E i. 290. Th. 405, 562.
ἠπεροπεύσας E i. 55.
ἤπια Th. 236.
ἤπιον D. 23. Th. 407.
ἤπιος Th. 235.
ἤπου S. 92.
ἤπυον S. 316.
Ἡρακλέα S. 448.
Ἡρακλέης Th. 318, 527.
Ἡρακληείῃ S. 115, 349, 416. Th. 289, 982.
Ἡρακληείῃ S. 452. Th. 315.
Ἡρακληείην S. 52, 69. Th. 943.
Ἡρακληείης Th. 332.
Ἡρακληῒ S. 458.
Ἡρακλῆος S. 74, 138. Th. 530, 951.
ἤρειπον S. 287.
ἠρείσατο S. 362.
ἤρευν S. 302.
Ἥρη Th. 228, 314, 927.
Ἥρην Th. 454, 921.
Ἥρης Th. 952.
ἠριγένεια Th. 381.
Ἠριδανὸν Th. 338.
ἤριπε S. 421. Th. 958.
ἤριπεν S. 421.
ἤρισεν Th. 928.
ἤρπασεν Th. 914.
ἤρυον S. 301.
ἤρχε S. 26.
ἥρωες E i. 170.
ἥρωϊ Th. 970, 1009.
ἥρως S. 37, 78, 118. XX. 4.
ἠρώων E i. 158. S. 19.
ἧς S. 18, 40. Th. 894, 904, 914, 916.
ἦσαν E i. 111. S. 20, 135. Th. 142, 144, 146.
ἧσθα S. 119.
ἥσθιεν Th. 524.
ἥσθιον E i. 146.
ἧσιν E i. 47, 292, 379. Th. 607.
Ἡσίοδον Th. 22.
ἡσπάζοντο S. 84.
ἧσσον Th. 426.
† ἥσσωμ' LVI.
ἥστην S. 50.
ἧστο S. 214.

† ἡσυχῇ E i. 119.
ἥσυχοι E i. 119.
ἥσυχος Th. 763.
ἥσχαλλε XXXVII. 3.
ἦτ' E i. 316. E ii. 68, 322. S. 138.
ἦτε E ii. 138, 198.
ἥτις E ii. 24, 319.
ἦτοι E i. 165. S. 413. Th. 116, 1004. XI. 1. XXXVIII.
ἦτορ * E i. 358. E ii. 211. S. 429. Th. 139, 163, 456, 568, 764, 898.
ἠὐκόμοιο E i. 164. Th. 241.
ἠΰκομος Th. 625, 634.
ἠὐκόμου S. 216.
ἠὐκόμους Th. 267.
ἠΰν Th. 817.
ἤυξετο Th. 493.
ἠΰτε XLIX.
Ἡφαίστοιο S. 244, 297, 313.
Ἥφαιστος S. 319. Th. 945.
Ἥφαιστον E i. 60. Th. 927.
Ἡφαίστου S. 123. Th. 866.
ἧχεν Th. 835.
ἠχεῖ Th. 42.
ἠχέτα E ii. 200. S. 393.
ἠχὴ S. 438.
ἠχήεντες Th. 767.
ἤχθηρε Th. 138.
ἤχθοντο Th. 155.
ἠχὼ S. 279, 348.
Ἠὼ Th. 18, 372.
ἠῶ E ii. 192.
ἠῶος E ii. 166. S. 396.
ἠὼς E ii. 165, 196, 197, 198, 228. Th. 378, 984.

Θ.

Θαλαμήϊα D. 43.
Θάλασσα E i. 101. E ii. 284, 299. Th. 582, 847.
Θάλασσαν E ii. 294. Th. 872.
Θαλάσσης E i. 163. E ii. 6, 266. S. 207. Th. 413, 728, 762, 781, 790, 931, 972.
Θάλεια Th. 77.
Θαλείη E ii. 360.
Θαλείης E i. 229.
Θαλερὴν Th. 921, 946, 948, 999.
Θαλερὸν Th. 138.
Θαλίαι S. 284. Th. 917.
† Θαλίη Th. 245.
Θαλίην Th. 909.
Θαλίης Th. 65.
Θαλίῃσι E i. 115.
Θάλλοντα E i. 171.
Θάλλουσιν E i. 234.
Θαλφθείς Th. 864.
Θαμὰ E i. 360.
θανάτοιο E i. 354. S. 131, 357. Th. 756. XIV. 6.
Θάνατον S. 132. Th. 212.
Θάνατος E i. 153. Th. 759.
θανάτου E i. 165. LXVI.
θανεῖν E i. 178. E ii. 305.
Θάνοις E i. 376.
Θάπτεν S. 472.
Θαρσήσας Th. 168.
Θάρσος E i. 317. S. 96, 434.
Θαρσύνουσ' S. 326.
Θαρσύνουσα Th. 163.
Θᾶσσον S. 95.
Θαῦμα S. 140, 218, 224, 318. Th. 500, 575, 581, 588. XIV. 1. XXII. 4.
Θαύμαντα Th. 237.
Θαύμαντος Th. 780.
Θαύμας Th. 265.
θαυμασίη Th. 584.
Θαύματ' Th. 834.
* Θαυματὰ S. 165.
Θεὰ E i. 72. S. 325, 343. Th. 213, 314, 380, 405, 419, 426, 432, 436, 573, 900, 1006.
Θεαὶ E i. 73. S. 205. Th. 24, 48, 221. XIII. 1.

θεαῖς E i. 62.
θεὰν Th. 41, 196, 888.
θεάων S. 338. Th. 103, 240, 366, 376, 965, 969, 1004, 1016.
θέε S. 224. II. 1.
θεῖ S. 103.
θεῖα Th. 371.
θεῖαν Th. 135.
θείη E ii. 174.
θείην Th. 32, 297.
θεῖναι D. 51.
θείοιο S. 138.
θεῖον E i. 158. Th. 342, 345.
θεῖος E ii. 349.
θέλουσα Th. 446.
θεμέθλοις Th. 816.
θέμεν E i. 61, 670.
θέμιν Th. 16, 135, 901.
θέμις E i. 136. S. 22, 447. Th. 396.
θέμιστας E i. 9, 219. Th. 85.
θεμιστέων Th. 235.
Θεμιστονόην S. 356.
θεμιστοπόλοι XXVIII.
Θεμίστω Th. 261.
θεοειδὴς Th. 350.
θεοὶ E i. 42, 108, 112, 176, 287, 301, 323. E ii. 16, 354, 359. S. 20. Th. 46, 55, 108, 111, 197, 272, 303, 586, 624, 630, 633, 640, 648, 664, 668, 729, 739, 759, 942, 805, 810, 881. XIII. 3.
θεοῖο S. 415.
θεοῖς E i. 138, 255. Th. 128, 142, 373, 968, 987, 1019. XXXIII. 3.
θεοῖσι S. 246, 476. Th. 120, 204, 296, 394, 407, 415, 743, 831. VIII.
θεοῖσιν E i. 334. S. 28. Th. 424, 766, 792.
θεὸν Th. 91.
θεόντων S. 146.
θεὸς E ii. 374, 382. Th. 194, 387, 442, 775, 933.
θεόσδοτα E i. 318.
θεοῦ S. 71. Th. 405, 767, 824.
θεούς Th. 101, 391, 588.
θεόφιν Th. 871.
θεραπεύειν E i. 134.
θεράπων Th. 100.
θέρει E ii. 258. S. 399.
θέρεος E ii. 80, 202, 282.
θέρευς E ii. 120.
θερμὸς Th. 696.
θέρος E ii. 121, † 258. S. 394.
θέσθαι E i. 23, 369. E ii. 50, 75, 261.
θέσπελα S. 415.
θεσπεσίας Th. 856.
θεσπεσίῃ Th. 862.
θεσπεσίης Th. 827.
θεσπέσιον Th. 700.
θεσπεσίῳ S. 383.
θεσσάμενος XXIII.
θέσσαν XXXVII. 7.
θέσπιὸν LIV.
θέτ' Th. 937, 953.
Θέτις Th. 244, 1006.
θέτο Th. 886.
θεῷ S. 48.
θεῶν E i. 59, 80, 85, 135, 249. E ii. 360. S. 27, 56, 103, 203. Th. 44, 47, 49, 121, 129, 202, 220, 302, 380, 392, 400, 457, 468, 486, 542, 548, 643, 705, 777, 784, 801, 813, 838, 886, 887, 893, 897, 923, 960, 993.
Θηβαγενέος Th. 530.
Θήβας S. 2, 13.
Θήβῃ E i. 161. Th. 978. S. 49.
Θήβην S. 80.
Θήβης S. 105.
θήγει S. 388.
θηήσονται E ii. 100.

θηητὸν Th. 31.
θῆκαν S. 465.
θήκατο S. 128.
θῆκε E i. 18, 80. Th. 450, 601, 949.
θῆκεν Th. 447. † E ii. 328.
θήλειαι Th. 667.
θῆλυς S. 395.
θηλυτεράων S. 4, 10. Th. 590.
θῆρες E ii. 130.
θηρευκαὶ S. 303.
θηρευτῆς S. 388.
θηρσὶ E i. 275.
θηρῶ XXI, 4, 5.
θησαυρὸς E ii. 337.
θησέα S. 182.
θῆτα E ii. 220.
θνῆσκον E i. 116.
θνηταὶ S. 6.
θνητὴ Th. 277, 942.
θνητοὶ E i. 108, 140. Th. 535.
θνητοῖς E i. 199. E ii. 90, 283. S. 6. Th. 296, 552, 564, 871, 906.
θνητοῖσι E i. 88, 103. E ii. 76, 102. Th. 223, 500, 506, 592, 600, 837, 874, 967, 1018.
θνητὸς S. 73.
θνητοὺς Th. 588.
θνητῶν E i. 122, 251. Th. 302, 887. XXXIX. 4.
θοὴ Th. 245, 354.
θοὴν E ii. 249, 289. D. 53. Th. 481.
θοίνης S. 114.
θοὸν S. 97, 342.
θοὸς XLII. 1.
θόρε S. 321, 592.
θόρον S. 370.
θοῶς S. 418.
θρασείας S. 263.
θρασυκάρδιον S. 448.
θρεπτήρια E i. 186.
θρέφθη Th. 198.
θρέψασα Th. 228.
θρέψε Th. 814. XXXII. 2.
Θρηϊκίου E ii. 171.
Θρήκης E ii. 125.
θρηνοῦσιν I. 3.
Θρονίη IX. 2.
θυγατέρα Th. 819.
θυγατέρες Th. 76.
θυγατέρων Th. 346.
θυγάτηρ S. 3, 197. Th. 383, 776, 780, 975, 1011.
θύγατρα Th. 265. XXIX. 3.
θυγατρὶ Th. 474.
θῦε Th. 848.
* θύελλα Th. 742.
θυέλλη E ii. 169. Th. 742.
θυέλλῃ S. 345. † Th. 874.
θύεσσι E i. 336.
θυηέντων Th. 557.
θυμαλγέ' Th. 629, 635.
θυμήνασαι S. 262.
θυμοβορεῖν D. 85.
θυμολέοντα Th. 1007.
θυμὸν E i. 13, 28, 58, 112, 146, 168, 313, 333, 358, 336. E ii. 17, 63, 264. S. 9, 428, 450. Th. 61, 239, 554, 567, 838. XIV. 1. XXXI. 1. † Th. 890.
θυμὸς E i. 379. Th. 549, 641, 645, 665.
θυμοφθόρον E ii. 335.
θυμῷ E i. 27, 295, 364. E ii. 109, 117, 301. D. 33. S. 116, 387. Th. 98, 443, 446, 536, 551, 612, 617, 868.
θύναυσιν E ii. 239.
θῦον Th. 131.
θύουσιν E ii. 239. Th. 874.
θύραζε E i. 97.
θύραζεν Th. 750.
θύρῃφι E i. 363.
θύρῃσι S. 225.
θύων Th. 109.
θῶκον E ii. 111.

θώκους E ii. 192.
θώμισυ E ii. 177.
θώρηκα S. 124.
θωρήσσονται Th. 431.
† θωϋτὰ S. 165.

I.

ἴαλλον Th. 269.
Ἰάνειρα Th. 356.
Ἰάνθη Th. 349.
Ἰασίῳ Th. 970.
Ἰαπετιονίδη E i. 54. Th. 528, 543, 559.
Ἰαπετιονίδης Th. 614.
Ἰαπετοῖο E i. 50. Th. 565, 746.
Ἰαπετὸν Th. 19, 134.
Ἰαπετὸς Th. 507.
ἴαχε Th. 69.
ἰάχεσκε S. 232.
ἰαχὴ S. 404.
ἰαχῇ S. 441.
ἰαχὴν Th. 708.
ἴαχον S. 382.
ἰάχοντες S. 486.
ἰάχων S. 451.
Ἰαωλκὸν S. 474.
Ἰαωλκὸς S. 380.
ἴδ' S. 185.
ἰδαλίμου E ii. 38.
ἴδε S. 19, 397. Th. 19, 887.
ἰδεῖν S. 166, 318. Th. 701.
ἴδεν Th. 555, 569.
ἰδέσθαι S. 140, 224. Th. 575, 581.
ἴδης S. 335.
Ἴδης Th. 1010.
ἴδμεν Th. 27, 28, 656. LVI. 2.
ἰδμοσύνησιν Th. 377.
ἴδοντο Th. 451.
ἰδοῦσ' S. 445.
ἴδριες S. 351.
ἴδριϊ D. 14.
ἰδρῶτα E i. 287.
Ἰδυῖα Th. 352.
Ἰδυῖαν Th. 960.
ἰδὼν E i. 9, 21, 265. E ii. 391, 356. S. 432.
ἴει XLVII. 4.
ἰεῖσαι Th. 10, 43, 65, 67, 880.
ἰέμεν E ii. 214.
ἰέμεναι S. 231.
ἰέμενοι S. 23, 196, 304, bis.
ἰεμένων S. 65, 169.
ἰέναι S. 40, 353.
ἰεντὸ S. 251.
ἰὲς E i. 384.
ἱερὰ Th. 417. XXXIII. 3.
ἱεράων Th. 1014. XLV.
ἱερὴ Th. 93.
ἱερὴν Th. 292, 692.
ἱερῆς E ii. 271. Th. 469. XXIX. 3.
ἱεροῖς E i. 135.
ἱεροῖσιν E ii. 373.
ἱερὸν E i. 387. E ii. 184, 184, 215. D. 6, 41. 55. S. 99. Th. 21, 57, 105, 339, 346, 939.
ἱερὸς S. 201.
ἱεροῦ Th. 788.
ἱερούς XIX. 1.
ἵεσαν S. 278. Th. 684.
ἵησι Th. 806.
Ἰήσονα XXXII. 1.
Ἰήσονι Th. 1000.
ἰθεῖα LXIX.
ἰθεῖαν E i. 222.
ἰθείας E i. 224.
ἰθείην E ii. 61.
ἰθείησι E i. 36. Th. 86.
ἴθι E ii. 111.
ἰθύμηκας E i. 228.
ἴθυνε E i. 9.
ἰθύνει E i. 7.
ἰθύνετε E i. 261.
ἰθύνετο S. 324.
ἰθὺς S. 97.
ἵκανε Th. 681.
ἵκανεν Th. 697.

ἵκελαι S. 244.
ἰκέλη S. 198.
ἰκέλην XXI. 4.
ἵκελοι E ii. 153. S. 211, 345.
ἵκελον E i. 71. Th. 572.
ἵκελος E i. 302. S. 209, 392.
† ἵκεν Th. 725.
ἵκετ' Th. 285, 685.
ἱκέτευσε S. 18.
ἱκέτην E i. 325.
ἱκέτηαι S. 85.
ἵκετο S. 83. Th. 193, 554. XXXVII. 2.
ἵκηαι E ii. 86. * E i. 289.
ἵκηται † E i. 289. Th. 604, 754, 973.
ἵκοιτ' Th. 741.
ἵκοι Th. 725.
ἵκοιτο E i. 131, Th. 460, 723; † 725.
ἵκοντο S. 466, 469.
ἵκταρ Th. 691.
ἵκτο Th. 481.
Ἰλαδὸν E i. 285.
Ἴλαον E i. 338.
ἱλάσκεσθαι E i. 336.
ἱλάσκηται Th. 417.
ἱλάσκονται Th. 91.
Ἰλία III. 1.
Ἴλιον III. 3.
ἰμάσσας Th. 857.
ἰμείρων S. 31. Th. 177.
ἱμερόεν S. 202.
ἱμερόεντα S. 280. Th. 919.
ἱμερόεντας Th. 8.
ἱμερόεσσα Th. 359. LX. 3.
ἱμερόεσσαν Th. 104.
ἵμερος E ii. 236. Th. 64, 201.
ἱμερτοὺς Th. 577.
Ἶν LXVI.
ἶν' E ii. 164, 250. Th. 275.
ἵνα E ii. 79, 157, 195, 244. S. 107. Th. 127, 461, 892. XXVII.
Ἰνὼ Th. 976.
Ἶξε S. 32. XX. 4.
ἵξεαι E ii. 95.
ἰοειδέα Th. 3, 844.
Ἰόλαε S. 78, 118.
Ἰόλαον S. 77.
Ἰόλαος S. 102, 323, 340, 467.
Ἰολάου S. 74. XXI. 1.
Ἰολάῳ Th. 317.
Ἰόλειαν XLI. 5.
ἰόντα Th. 773.
ἰόντας Th. 770.
ἰοῦσαι S. 257. Th. 748.
ἰούσῃ Th. 202.
ἰούσης E ii. 338.
ἰοχέαιραν Th. 14, 918.
ἱππείου S. 321, 392.
ἵππῃς S. 305.
ἱππήεσσι Th. 439.
ἱππήλατα LXXII.
Ἱππημολγούς XVII.
ἱππιοχάρμην XXXVII. 1. LXXXVIII. 2.
ἱππιοχάρμης XXVIII.
ἱπποβότοιο XX. 3.
ἱπποδάμοιο XXI. 6.
ἱπποδάμοισι XXII. 11.
ἱππόδαμος S. 346.
Ἱπποθόη Th. 251.
ἵπποι S. 61, 191, 347.
ἵπποις D. 52. S. 470.
ἵπποισιν S. 341.
ἵππον S. 120.
Ἱππονόη Th. 251.
ἵππος Th. 281.
Ἱππόστρατος XXX. 1.
ἵππότα S. 216. XXII. 10.
† Ἱππόνη XXI. 3.
ἱπποτρόφου E ii. 125.
ἵππου Th. 6.
ἵππους S. 307, 337, 350, 369, 372, 465, 466.
Ἱππὼ Th. 351.
ἵππων S. 63, 65, 96, 97, 286.
ἶρηξ E i. 201, 210.
Ἶριν Th. 266, 784.

Ἶρις Th. 780.
Ἶς E ii. 136. Th. 332, 951.
Ἶσ' E i. 350.
Ἶσα LVI. 2.
Ἶσαν Th. 68.
Ἶσασι D. 50.
Ἶσασιν E i. 40. D. 60. Th. 370.
Ἶσοι E ii. 151.
Ἶσον E i. 325. E ii. 325, 370. Th. 126, 524, 638, 721, 896.
Ἰσοῦσθαι E ii. 180.
Ἰσοφαρίζει E ii. 108.
Ἰστεμένοιο E ii. 187.
Ἰσταμένου D. 16, 34.
Ἵστασ' S. 449.
Ἱστία XXXVII. 8.
Ἴστιην Th. 454.
Ἱστοβοῆες E ii. 53.
Ἱστοβοῆϊ E ii. 49.
Ἱστὸν E i. 64. D. 15.
Ἵστορα D. 28.
Ἴστρον Th. 339.
Ἰσχάνει E ii. 113.
Ἴσχει E i. 215. E ii. 133. S. 440.
Ἴσχεν Th. 687.
Ἰσχύϊ Th. 823.
Ἰσχὺς Th. 146, 153.
Ἴσχυς XXIX. 2.
Ἴσχωσ' E ii. 243.
Ἰσώσαντο S. 263.
* Ἴτην E i. 197.
Ἴτον E i. 197.
Ἴτυν S. 314.
Ἴφθιμοι LXXIII. 3.
Ἴφθιμον E ii. 322. Th. 455, 987.
Ἰφθίμου Th. 768, 774.
Ἰφθίμῳ S. 136.
Ἰφθίμων Th. 698.
Ἴφι E ii. 159. S. 11.
Ἰφικλείδην S. 111.
Ἰφικλῆα S. 54.
Ἴφικλος XLII. 4.
Ἰφιτος XLI. 4.
Ἰχθυάοντες S. 210.
Ἰχθύες S. 213, 217.
Ἰχθῦς S. 212.
Ἰχθύσι E i. 275.
Ἰχθύσιν S. 215.
Ἴχνος E ii. 298.
Ἰῷ S. 409.
Ἰωὴ Th. 682.
Ἰωλκὸν Th. 997.
Ἰωχμοῖο Th. 683.

K.

κάββαλ' Th. 189.
κάββαλε S. 462.
καββάλετ' S. 180.
κάδδ' S. 384.
καδδύναμιν E i. 334.
Καδμείῃ Th. 940.
Καδμείοισιν Th. 226.
Καδμείους S. 13.
Καδμηΐδι E ii. 161.
Κάδμος Th. 937.
Κάδμῳ Th. 975.
κακ' E ii. 78.
καθαπτόμενος E i. 350.
καθαρῶς E i. 335.
καθεζομένη E i. 257.
καθεζόμενος S. 34.
καθίζει Th. 434.
καθίζειν E ii. 368.
καίειν E i. 335.
καίετο Th. 828, 861.
Κάϊκον Th. 343.
Καινέα S. 179.
καιομένη Th. 694.
καίουσ' Th. 557.
καιρὸς E ii. 312.
κάκ' E ii. 122. Th. 26.
κακὰ E i. 103, 263. bis. 350. bis. E ii. 117. Th. 551.
κακὰς E ii. 263.
κάκειος E i. 293.
κακὴ E i. 212, 237, 264, 354. E ii. 379.

κακῇ E ii. 258. Th. 874.
κακὴν E ii. 256. Th. 160, 165, 222, 527, 770.
κακῆς E ii. 321.
κακίστη E i. 264. E ii. 90.
κακκρύπτων E ii. 89.
κακοθημοσύνη E ii. 90.
κακοῖσιν E i. 177.
κακὸν E i. 14, 57, 58, 88, 89, 221, 269, 325. E ii. 302, 326, 339. Th. 219, 512, 570, 585, 600, 602, 609, 612, 798, 900, 906.
κακὸς E i. 160, 191, 344, 346.
κακότητα E i. 285. S. 42.
κακότητι E i. 93. E ii. 358.
κακοῦ E i. 199, 238. E ii. 114. Th. 876.
κακόχαρτος E i. 28, 194.
κακτάμεναι S. 453.
κακῷ E i. 329. Th. 158.
κακῶν E i. 91, 101, 115, 189. E ii. 287, 334. Th. 55, 595.
κᾶλα E ii. 46.
καλὰ E ii. 356. S. 468. Th. 63, 216, 417. V. 3. XXXIII. 3.
καλέεσθαι E ii. 333.
καλέεσκεν Th. 207.
καλεῖν E i. 340, 341.
καλέονται E i. † 121, 140, 158. LXVIII. 1.
καλέουσ' Th. 187.
καλέουσι Th. 284. L 4. XLIV.
καλέουσιν Th. 271. LX. 4.
καλὴ Th. 194. XXXV. 2.
καλῇ Th. 68.
καλὴν Th. 17, 22. XXXI. 3.
καλιαὶ E i. 305.
καλιὰς E ii. 121.
καλιὴν E i. 299, 372. E ii. 29.
καλλιγυναῖκα E ii. 271.
καλλίζωνος XLI. 1.
καλλίκομοι E i. 75.
καλλικόμοιο Th. 915.
Καλλιόπη Th. 79.
καλλιπάρῃον Th. 238, 298, 960, 976.
καλλιπαρῄους Th. 270, 907.
καλλιρέεθρον Th. 339.
Καλλιρόη Th. 351, 981.
Καλλιρόη Th. 288.
καλλιῤῥόον E ii. 355. VI. 1.
† κάλλιστον Th. 981.
κάλλιστος Th. 120.
καλλίσφυρον Th. 384, 507.
καλλισφύρου Th. 526, 950.
καλλίτριχας S. 372.
† κάλλος XXXV. 1.
καλὸν E i. 63, 196. S. 125. Th. 437, 585, 911.
καλὸς Th. 201.
καλοὺς Th. 8.
καλύπτει Th. 798.
καλύπτοι Th. 127.
καλυπτόμενοι S. 134.
καλύπτρην Th. 574.
καλύψας Th. 539, 541.
καλυψαμένω E i. 196.
κάλυψε E i. 120, 139, 155. XIV. 6.
Καλυψὼ Th. 359, 1016.
Κάλχανθ' XIV. 6.
κάμαξι S. 298.
κάματον E i. 175.
καματώδεος E ii. 202, 282.
καμμὲν E ii. 57.
καμπύλα E ii. 45.
καμπύλον S. 324.
κᾶν E i. 355.
καναχὴ S. 164.
καναχηδὰ Th. 367.
καναχῇσι S. 160.
καναχίζε S. 373.
κάπνοῦ E i. 45. E ii. 247.
κάπροι S. 172.
κάπρον D. 26.
κάπρος S. 387.
κάρη E ii. 152. S. 138, 223. Th. 42, 118, 794.
καφήατι Th. 577.

κάρηνα S. 234. V. 3.
καρήνοις S. 236.
καρπαλίμως S. 452. Th. 492.
καρπὸν E i. 117, 170, 285. E ii. 181, 194. D. 11. Th. 216. II. 1, 3.
κάρτει Th. 49, 75, 437.
καρτερόθυμον Th. 225.
καρτεροθύμους Th. 378.
καρτεροθύμῳ Th. 476, 979.
κάρτιστον Th. 981.
κάρτος Th. 710.
κάρφει E i. 7. E ii. 193.
καρχαρόδοντα E ii. 222. D. 32. Th. 175, 180.
καρχαρόδοντε S. 303.
κασιγνήτοιο E i. 326.
κασίγνητον Th. 756.
κάσίγνητος E i. 182.
κασιγνήτω E i. 369. E ii. 325. S. 50.
κασιγνήτων S. 17.
κασσιτέροιο S. 208.
κασσίτερος Th. 862.
καταβαίνων Th. 761.
καταβεβρίθασι E i. 232.
καταβήσεται Th. 750.
καταγηράσκουσι E i. 93.
καταδευῇ E ii. 164.
καταδύμεναι S. 196.
καταδύντα Th. 596.
καταθεῖο E i. 45, 359.
κατάθηαι E ii. 219.
καταθνητοῖς LXVII. 2.
καταθνητοῖσι Th. 908.
κατακείμενον E i. 362.
κατάκειται E i. 31.
* κατακρῆθεν Th. 574.
καταλείβεται Th. 786.
καταλείπειν E ii. 364.
καταλέξεται E ii. 141.
καταμάρψῃ E ii. 114.
καταπεπτηυῖα S. 265.
καταπίνων Th. 497.
κατάσκιον E ii. 181.
κατασταφέλου Th. 806.
καταφθιμένοισιν Th. 850.
καταφλέξαι S. 18.
καταφράζεσθε E i. 246.
καταχεύετ' E ii. 201.
κατέθηκε Th. 539, 541.
κατεῖεν S. 254.
κατέκλα II. 1.
κατελεγχέτω E ii. 332.
κατέλεξε Th. 627.
κατεναντίον S. 73.
κατένασσε E i. 167. Th. 329, 620.
κατενήνοθεν S. 269.
κατέπαυσε Th. 87.
κατέπεμψε Th. 515.
κατέπινε Th. 459, 467, 473.
κατέσταθεν Th. 674.
κατέσχεθε Th. 675.
† κατέσχεν V. 2.
κάτεχεν Th. 700, 844.
κατέχευεν V. 1.
κατηρεφέ' Th. 778.
κατηρεφέεσσι Th. 594.
κατηωρεῦντό S. 225.
κατιὼν Th. 723, 725.
κατοπάζῃ E i. 322.
κάτω Th. 301.
κανάξαις E ii. 284, 311.
κῦμα Th. 700, 844.
κύματος E ii. 53, 206.
κέατο S. 241.
κέγχροισι S. 398.
κεδνὰ E ii. 317. Th. 66.
κεδνῇ E i. 129. † E ii. 518.
κεδνὴν Th. 169, 608.
κείατο S. 175.
κεῖθι XXXIX. 9.
κείμενον S. 253.
κείνοις Th. 387, 628.
κείνοισι Th. 639, 877.
κείνῳ Th. 667, 836.
κείνων S. 75.
κεῖτ' S. 227.
κεῖται S. 795, 797.

κεκαλυμμένα Th. 745.
κεκαλυμμέναι Th. 9.
κεκαλυμμένη Th. 757.
κεκάρητο S. 65.
κεκασμένον Th. 929.
κεκεύθει Th. 505.
κεκλήγοντες S. 379, 412.
κεκληγυίης E ii. 67.
κεκληγὼς S. 99, 442.
κεκλῆσθαι Th. 410.
κεκλομένων Th. 686.
κέκλυτε Th. 644.
κεκονιμένος E ii. 99.
κεκορημένον E ii. 211.
κεκριμένην S. 55.
κεκρύφαται E ii. 4. Th. 730.
κεκτῆσθαι E ii. 55.
κέλαδοι Th. 926.
κελάδοιο Th. 852.
κελαινεφεῖ S. 53.
κελαινῇ S. 153.
κελαινὸν S. 173, 429.
κελεύει Th. 645.
κελεύθου E ii. 198. S. 352.
κελεύω E i. 314. E ii. 154, 241, † 306.
κελεύων S. 193.
κέλομαι E ii. 221.
κέλονθ' Th. 33.
κεύεὴν E ii. 116.
Κένταυροι S. 184.
Κενταύροισιν XXXI. 5.
κεραμεῖ E i. 25.
κεραμεὺς E i. 25.
κεραοὶ E ii. 147.
κέρας Th. 789. LXXVIII.
κερασσοὶ Th. 690.
κερασσὸν Th. 72, 141, 504, 707, 854.
κερασσοῦ Th. 699, 846.
κερασσῷ S. 422. Th. 515. LIX. 2.
κερασσωθέντας Th. 859.
Κέρβερον Th. 311.
κερδαίνειν E i. 350.
κέρδεα E i. 350. † D. 24.
κέρδεϊ E ii. 262.
κέρδος E i. 321. E ii. 250, 262.
Κερκῆς Th. 355.
κέρσε S. 419.
κέρτομα D. 24.
κερτομέων Th. 545.
κεύθεσι Th. 300, 334, 483.
κευθμῶνας E ii. 150.
κευθμῶνι Th. 158.
κεφαλαὶ S. 161. Th. 151, 321, 672, 825.
κεφαλὰς Th. 856.
κεφαλέων Th. 828. V. 3.
κεφαλῇ E i. 65. Th. 519, 747.
κεφαλὴν E ii. 205. S. 104. Th. 280.
κεφαλῆς E ii. 36. Th. 924.
κεφαλῇσι Th. 829. V. 1.
κεφαλῇσιν Th. 827.
κεφαλῇφι E ii. 163.
κεφαλῇφιν Th. 578.
κεφάλῳ Th. 986.
κεχαρηότας XLIX.
κεχαρισμένος E ii. 301.
κεχρημένον E i. 315. E ii. 118.
κεχρημένος E ii. 96, 252.
κέχυται Th. 727.
κήδεα E i. 49, 95.
κήδει E i. 362.
κηδέων Th. 102.
κῆλα Th. 708.
κηλέῳ Th. 865.
κῆρ † E i. 358. S. 156, 435.
κῆρα Th. 211.
κῆρας Th. 217. * E i. 92.
κῆρες S. 249.
κηρία Th. 597.
κηρόθι S. 85.
κηροτρεφέων E ii. 36.
κήρυκ' Th. 939.
κήρυξ E i. 80. LXXII.
Κητοῦς Th. 336.
Κητὼ Th. 238, 270, 333.
Κήϋκα S. 354, 476.

Κήϋξ S. 472.
κηφῆνας Th. 595.
κηφήνεσσι E. i. 302.
κίβισις S. 224.
κιθάριζεν S. 202.
κιθαρισταὶ Th. 95. I. 2.
κικλήσκει Th. 418.
κίκλησκον XLVII. 2.
κικλήσκουσι D. 54. Th. 197.
κίον Th. 522.
κίοσιν Th. 779.
Κίρκη Th. 1011.
Κίρκην Th. 957.
κλάζοντε S. 406.
κλαίουσα E i. 220.
Κλεαδαίου XXIII.
κλεῖα Th. 100.
Κλέεια LX. 2.
κλείετε Th. 105.
* κλείομι Th. 32.
κλείουσαι E i. 1.
κλείουσιν Th. 44, 67.
κλειτὰς S. 479.
κλειτὴ S. 380.
κλειτὴν S. 474.
κλειτοὶ Th. 815.
κλειτοῦ S. 473. XXI. 1.
Κλειὼ Th. 77.
κλέος S. 107. Th. 530.
κλέψαι Th. 613.
κλέψας E i. 55. Th. 566.
κλῆρον E i. 37, 339.
κλονέοντος E ii. 171.
κλονέουσι Th. 935.
κλόνον S. 148.
κλυζομένῳ S. 209.
κλῦθι E i. 9.
Κλυμένη Th. 351.
Κλυμένην Th. 508.
† κλύοιμι Th. 32.
κλύον Th. 474.
κλύουσιν E ii. 344.
κλυτὰ S. 67, 123, 297, 313, 329, 337, 447. Th. 303, 777.
† κλυτὴ Th. 956.
Κλυτίη Th. 352.
Κλύτιος XLI. 3.
κλυτὸν E i. 84. Th. 927.
κλυτὸς E i. 70. S. 219. * Th. 956.
κλυτοῦ S. 244. Th. 215, 274, 288, 294.
Κλωθὼ S. 258. Th. 218, 905.
κνήμῃσιν S. 123.
κνημῖδας S. 122.
κνύος V. 1.
κνώδαλα Th. 582.
κοθούροις E i. 302.
κοίλῃ Th. 301.
κοίλην S. 129.
κοίλῃσι E ii. 307.
κοίλῳ E i. 52. Th. 567.
κοιμηθεῖσα Th. 213.
κοινοῦ E ii. 341.
Κοῖον Th. 134.
Κοίου Th. 404.
κοιρανέων Th. 331.
κοίρανος LIII.
κοῖτον E ii. 192.
κοκκύζει E ii. 104.
κόκκυξ E ii. 104.
κολλήεντ' S. 309.
κολοσυρτοῦ Th. 880.
κολωνοὺς XIX. 1.
κομεῖν E ii. 222.
κόμην E ii. 254.
κομίζει E i. 315. E ii. 118.
κομίζεσθαι E ii. 11.
κομίσασθαι E ii. 218.
κονάβησε Th. 840.
† κόναβος Th. 709.
κονῖῃσι S. 365.
κόνιν Th. 706.
κονίοντες S. 342.
κόνιος Th. 880.
† κόπτειν E ii. 41.
κοπτομένη S. 63.
κόρακας L. 4.
κόραξ XXIX. 1. L. 3.

κορέσασθαι E i. 366.
κορεσσάμενος E i. 33.
κορέσωνται XLVI.
κόρθυνεν Th. 853.
* κορυνιόεντα S. 289.
κορύσσουσα S. 148.
κορυφῆς S. 374. Th. 62.
κορυφῆσι Th. 1010.
κορώνη E ii. 297, 365. L. 1.
Κορωνὶν XXIX. 2.
† κορωνιόωντα S. 289.
Κορωνὶς LX. 2.
κοσμεῖν E i. 304.
κόσμησε E i. 72. Th. 573.
κόσμον E i. 76.
κόσμῳ Th. 587.
κοτέει E i. 25.
κοτέοντε S. 176, 403.
κοτεόντων S. 169.
κοτέουσα Th. 315.
κοτέων S. 454.
Κόττος Th. 149, 654, 714, 734, 817.
Κόττῳ Th. 618.
κοῦραι Th. 25, 29, 52, 81, 264, 363, 966, 1003, 1021.
κοῦρας Th. 60.
κούρη D. 19, 21, 30. S. 126, 443. Th. 191, 908, 979. VII. 2. IX. 2.
κούρῃ Th. 288, 307.
κούρην Th. 13, 507, 895, 948, 959, 992, 998. IV. IX. 1. XXI. 1.
κούρης Th. 242.
Κουρῆτες XIII. 3.
κουρίζουσιν Th. 347.
κοῦρος XLV.
κουρότερος E ii. 65.
κουροτρόφον Th. 450.
κουροτρόφος E i. 226. Th. 452.
κοῦφα S. 323.
κούφη E ii. 379.
κουφίζουσαν E ii. 81.
κράδῃ E ii. 229.
κραδίῃ Th. 764.
κραδίῃ Th. 612, 623.
κραδίην E i. 338. E ii. 69. S. 41. Th. 99.
† κράζοντε S. 406.
* Κραντὼ Th. 248.
κρατεῖ Th. 403.
κρατερὰς Th. 185, 681, 663, 712.
κρατεράων Th. 689.
κρατερῇ Th. 153.
κρατερὴν Th. 320.
κρατερῆς Th. 517.
κρατεροὶ Th. 670.
κρατεροῖο Th. 322.
κρατεροῖς S. 427.
κρατερὸν S. 52, 77, 106, 446. Th. 312, 1013. XXI. 6. XLVII. 4.
κρατερὸς S. 101, 323. Th. 647.
κρατεροῦ S. 43. Th. 824.
κρατερόφρον' Th. 297.
κρατερόφρονα E i. 146. Th. 306, 509.
κρατερόφρονι S. 458.
κρατερῷ Th. 465, 618.
κρατερῶι Th. 60.
κρατερώτατος Th. 864.
κρατὶ S. 136.
κράτος S. 328. Th. 385, 662. LIII. 2.
κρίας E ii. 209.
Κρεῖον Th. 134.
Κρείοντα S. 83.
Κρείουσα XLI. 6.
κρείσσονας E i. 208.
κρείσσων E i. 215.
Κρείω Th. 375.
κρεμάσασθαι E ii. 247.
κρήδεμνον. S. 105.
κρῆθεν S. 7. Th. 574.
Κρηθεὺς XXVIII.
κρηνάων E ii. 376.
κρήνην Th. 3.
κρήνης E ii. 213. Th. 6.

Κρήτῃ Th. 480.
κρητῆρος E ii. 362.
Κρήτης Th. 477, 974.
κρίναντο Th. 882.
κρίνας D. 37.
κρίνοντες D. 4.
κρίναν D. 54.
κρίνωσι E i. 219.
Κρισίη Th. 359.
κρόκα E ii. 186.
κροκόπεπλον Th. 273.
κροκόπεπλος Th. 358.
Κρονίδεω E i. 71. Th. 572.
Κρονίδη Th. 450.
Κρονίδη Th. 53.
Κρονίδης E i. 18, 137, 157, 167, 238, 245. Th. 412, 423, 624. XI. 2.
Κρονίων E i. 240, 274. Th. 949. XXVII.
Κρονίωνι E i. 69, 257. S. 53, 56. Th. 534.
Κρονίωνος Th. 4.
Κρόνον Th. 19, 73, 851.
Κρόνος Th. 137, 168, 469, 473, 495. † E i. 167.
Κρόνου E i. 111. Th. 395, 625, 630, 648, 660, 668.
Κρόνῳ Th. 453, 476, 684.
κροτάφοις S. 137.
κροτάφοισιν S. 226.
κρυεροῖο Th. 657.
κρυεροῦ E i. 152.
κρυόεντ' S. 255.
κρυόεντι Th. 936.
κρύος E ii. 112, 161.
κρυπταδίης E i. 327.
κρυφίους D. 25.
κρύψαι XXXI. 2.
κρύψαντες E i. 42.
κρύψασα Th. 174.
κρύψε E i. 50.
κρώζῃ E ii. 365.
κταμένης S. 402.
κταμένοιο E ii. 152.
κτεάνων E i. 313. XX. 5.
κτείναντα S. 448.
κτείνας S. 82. Th. 293. XX. 2.
κτεῖνε Th. 982. XXII. 9.
κτεινέμεναι S. 414.
κτήμασ' E i. 34.
κτῆσιν Th. 606.
κτητὴν E ii. 24.
κτίλον LXIII.
κτύπον S. 98.
κυάνεα S. 167.
κυάνεαι S. 249.
κυανεάων S. 7.
κυανέῃσι Th. 745.
κυανέων E ii. 145.
κυανόπεπλον Th. 406.
κυανόπτερος S. 393.
κυάνου S. 143.
κυανοχαίτην S. 130.
κυανοχαίτης Th. 278.
κυανῶπιν S. 356.
κυδαίνων E i. 38.
κυδαλίμοιο XXIII.
κυδάλιμος S. 467.
κυδαλίμου S. 74.
κύδιμον Th. 938.
κυδιόων S. 27.
κύδιστε Th. 548.
κύδνῃ E i. 255. Th. 328, 442.
κυδοιμὸς S. 156.
κῦδος E i. 311. S. 339. Th. 433, 438.
† *κυδρὴ* E i. 255.
Κυθέρεια Th. 934, 1008.
Κυθέρειαν Th. 196, 198.
Κυθήροις Th. 198.
Κυθήροισιν Th. 192.
κυκλοτερὴς S. 288. Th. 145.
κύκλῳ S. 141.
Κύκλωπας Th. 139.
Κύκλῶπες Th. 144.
Κύκνε S. 350.
κύκνοι S. 316.
Κύκνον S. 57, 329, 331, 468, 472.

Κύκνος S. 65, 346, 368, 418.
κυμαίνοντος E ii. 8.
κύμασι E ii. 309.
κύμασιν E ii. 305.
κύματ' Th. 252.
κύματα Th. 848.
Κυματολήγη Th. 258.
Κυμοδόκη Th. 252.
Κυμοθόη Th. 245.
Κυμοπόλειαν Th. 819.
Κυμὼ Th. 255.
κύνα E ii. 222. D. 32. Th. 309, 311.
κύνεον E i. 67.
Κυπρογένειαν Th. 199.
Κύπρον Th. 193.
Κύπρῳ Th. 199.
Κυρήνη XXXV. 2.
κυρήσας E ii. 373.
κύρσαι E ii. 309.
κυσσαμένη Th. 125, 405.
κύων Th. 769.
κῶμα Th. 798.
κώμῃ E ii. 357.
κωτίλλουσα E i. 372.

Λ.

λάβεσκεν LXI.
λάβῃσι Th. 778.
λάβῃσιν Th. 765.
λαβοῦσα Th. 482.
λαβὼν E ii. 86.
λαγὸς S. 302.
Λάδωνα Th. 334.
λάθεσθε E i. 262.
λαθιφθόγγοιο S. 181.
λαθὼν E i. 52.
† λάϊνος Th. 811.
λαῖτμα E i. 165.
† λαιψηροκέλευθον Th. 379.
λάκε Th. 694.
λακέρυζα E ii. 365. L. 1.
λάμπειν S. 71.
λαμπετόωντα Th. 110, 382.
λαμπετόωντι S. 390.
λαμπομένοισι S. 145.
λαμπόμενον S. 143.
λαμπομένους S. 60. Th. 186.
λαμπρὰν Th. 18, 371.
λαμπρὸν E i. 154.
λαοὶ E i. 225, 241. E ii. 382. D. 4. Th. 84.
λαοῖς Th. 88.
λαοῖσι S. 27. Th. 430.
Λαομέδεια Th. 257.
λαὸν E ii. 270. † Th. 974.
λαὸς S. 472, 475.
λαοσσόος S. 370.
λαοσσόου S. 8.
† λαοσσόῳ S. 54.
Λαπιθάων S. 178.
Λατῖνον Th. 1013.
Λάχεσιν Th. 218, 905.
Λάχεσις S. 258.
λάχνῃ E ii. 131.
λαῶν E i. 220. S. 41, 330. Th. 1000. XI. 1. XXXII. 1.
λέγειν Th. 27.
Ληταγόρη Th. 257.
λείβειν E ii. 342.
λείβεται S. 398.
* λείη E i. 286.
λειμῶνι Th. 279.
λείουσιν Th. 83.
λείπεθ' Th. 490.
λείπειν E ii. 308.
† Λειπεφίλην XXI. 2.
λειριοέσσῃ Th. 41.
λείψεται E. i. 198.
λεπτοὺς XI. 8.
λελάθοντο Th. 471.
† λέλακας E i. 205.
Λελέγων XI. 1.
λέλειπται E i. 282.
λελειγμότος Th. 826.
λέληκας E i. 205.
λέλογχε Th. 203.
† λέξω E ii. 266.
λέοντα Th. 227.

λέοντι S. 402.
λέοντες S. 177.
λέοντος Th. 321, 333.
λεόντων S. 168.
λέουσι S. 175.
λεπτῇ E ii. 115.
Λερναίην Th. 314.
λέσχῃ E ii. 119.
λέσχην E ii. 111.
λευγαλέῃ E ii. 372.
λευγαλέοισιν E ii. 143.
† λευγαλέων Th. 602.
λευκὰ S. 146. Th. 540, 555, 557, 597.
λευκὴν E ii. 163.
λευκοῖσιν E i. 196.
λευκὸν S. 388. Th. 553.
λευκὸς Th. 190.
λευκοὺς S. 249, 294.
λευκῷ E ii. 357. S. 141.
λευκώλενον Th. 918.
λευκώλενος Th. 314.
λεύσσουσιν E i. 248.
λεχέεσσι Th. 798.
λεχέων S. 16.
λέχος Th. 57, 508, 912, 939. LVII. 2.
λέων S. 426. Th. 823.
λήγει E ii. 32, 39.
λήγοντες I. 4.
λήγοντος E i. 366.
† λήγουσαι Th. 48.
λήγουσι Th. 48, 221.
λήθει E i. 266.
λήθεται Th. 236.
λήθετο Th. 547.
λήθην Th. 227.
λήθοι E ii. 109.
ληΐδ' Th. 444.
ληΐζετ' E ii. 320.
ληΐον S. 288.
ληΐσσεται E i. 320.
Ληναιῶνα E ii. 122.
λησμοσύνην Th. 55.
Λητοΐδην LIX. 3.
Λητοΐδης S. 479.
Λητοῦς S. 202.
Λητὼ D. 7. Th. 19, 406, 918. XXXIV. 3.
λιγέως S. 233.
λιγὺ S. 206.
λιγυρὴν E ii. 201.
λιγυρῆς E ii. 227.
λιγυρῶν S. 278.
† Λιγυστὶ XVII.
λιγύφωνοι Th. 275.
λιγυφώνων Th. 518.
λιθοῖσι E ii. 242.
λίθον Th. 485, 497.
λίθου Th. 489.
Λιλαίηθεν VI. 1.
Λιλαίῃσι VI.
λιλαιόμενοι S. 113.
λιμὴν S. 207.
λίμνης Th. 365. XIX. 3.
λιμὸν E i. 241, 361. E ii. 265.
λιμὸς E i. 228, 297, 300.
λιμοῦ E ii. 22.
λιμῷ S. 265.
Λίνδον I. 1, 4.
λίπ' ἐλαίῳ E ii. 140.
λιπαρὴν Th. 901.
λιπαροὶ Th. 63.
λιπαροῖς XXVI.
λιπέειν S. 332.
λίποιεν E ii. 58.
λιπὼν S. 12, 81, 367. LXII.
λῖς S. 172.
λιτάνευε Th. 469.
λίχμαζον S. 235.
λόγοισιν Th. 890.
λόγῳ E i. 106.
λόγους E i. 78. D. 25. Th. 229.
λόεσθαι E ii. 367.
λοεσσάμενοι Th. 5.
λοεσσαμένη E ii. 140.
λοιγὸν S. 240.
λοιμὸν E i. 241. Th. 227.
λοισθοτάτην Th. 921.
Λοκροὶ S. 25.

Λοκρὸς XI. 1.
† *λούσαντο* Th. 4.
λουτρῷ E ii. 371.
λοφιῇ S. 391.
λοχεοῖο Th. 178.
λόχῳ Th. 174.
Λυγκῆος S. 327.
λύγρ' Th. 313.
λυγρὰ E i. 49, 95, 100, 198, 259. Th. 276.
λυγρὴ Th. 304.
λύγρῃ Th. 650, 674.
λυγρὸν E ii. 148.
Λυκάονος X. 1.
Λύκτον Th. 477, 482.
λυπῆς E ii. 19.
λῦσαι E ii. 226.
λῦσε Th. 501.
Λυσιάνασσα Th. 258.
λυσιμελὴς Th. 121, 911.
λύσιν E ii. 22.
λύσις Th. 637.
λώβην Th. 165.
λωβητὸς S. 366.
λῴϊον E i. 348. E ii. 51, 377. D. 46.

M.

Μάγνητα LXXXVIII.
μᾶζα E ii. 208.
Μαίανδρον Th. 839.
Μαίη Th. 938.
μαιόμενοι E ii. 150.
μάκαρας S. 79. Th. 101.
μάκαρες E i. 140. Th. 881.
μακάρεσσι E i. 138. S. 247, 476. Th. 128. VIII.
μακάρεσσιν S. 328.
μακάρων E i. 135, 169. E ii. 167, 324, 336, 348. Th. 33.
μακέλην E ii. 88.
Μακηδόνα LXXXVIII. 2. conf. Hermesianax Athen. XIII. p. 598. D. Callimachi H. Del. 167.
μακρὰ S. 458. Th. 129, 835, 848.
μακραὶ E ii. 178.
μακρὴν Th. 180.
μακρῇσι Th. 778.
μακροὶ S. 266.
μακρὸν S. 466. Th. 391. LVI. 4.
μακρὸς E i. 288. Th. 680.
μακρῷ S. 417.
μᾶλ' E i. 202. S. 427.
μάλ' E ii. 319, 380. Th. 18, 19, 35, 42. Th. 419, 643.
μάλα E ii. 42, 79, 99, 314, 315, 376. S. † 92, 103, 116, 355. Th. 474, 646, 1014.
μαλακὴν E ii. 155.
μαλακοῖσί Th. 90.
μαλακῷ Th. 279.
μαλάχη E i. 41.
μαλέρῳ S. 18.
μαλθακὸς XLIII. 4.
μάλιστα E i. 341. E ii. 350, 318. Th. 414. † S. 428.
* *μαλκιόωντες* E ii. 148.
μαλλοῖς E i. 252.
μᾶλλον E i. 189. S. 85, 176. Th. 428, 666.
* *μαντεύματα* XXXIX. 8.
† *μαντήϊα* XXXIX. 8.
μάντις XLII. 3. LII.
μαπέειν S. 231, 304.
μάργος XLIII. 2.
Μάρης XLII.
μαρμαίρουσα Th. 699.
μαρμάρεαι Th. 811.
μαρνάμεθ' Th. 647.
μάρναμενοι Th. 663.
μαρναμένους E i. 162.
μάρνασθ' S. 242.
μάρναντο S. 401. Th. 629.
μαρνώμεσθ' S. 110.
† *μάρπτοιεν* S. 252.

μάρτυρα E i. 369.
μαρτυρίησιν E i. 280.
μαστεύων XXXI. 4.
μαστιέτην S. 466.
μαστιόων S. 431.
† μαστιχόων S. 431.
† μαστιχόωντι S. 389.
μαυροῦσι E i. 323.
μάχαι Th. 926.
μάχαιραν XXXI. 2.
μάχας Th. 228.
μαχέσασθαι S. 387.
μάχεσθαι S. 176, 432.
μαχέσθην S. 406.
μάχη Th. 711.
μάχην S. 198, 248, 261, 361, 411. Th. 635, 666, 713.
μάχης S. 449.
μαχλοσύνης V. 4.
μαχλόταται E ii. 204.
μάχοιτο S. 164. Th. 392.
† μάψ Th. 872.
μαψαῦραι Th. 872.
με E ii. 274, 277, 280. Th. 24, 33, 645.
μέγ' E i. 41, 240, 344. D. 12, 58. S. 51, 309. Th. 486, 558, 679, 740, 871.
μέγα E i. 38, 56, 94, 130, 163, 284, 316, 355, 360. E ii. 113, 251. S. 22, 38, 96, 218, 319, 330, 364, 379, 383, 420, 451, 461. Th. 2, 87, 162, 178, 209, 403, 410, 592, 623, 792, 874, 954. † D. 29.
μεγαθάρσεϊ S. 385.
μεγάθυμοι S. 25.
μεγάθυμον S. 57.
μεγάθυμος Th. 734.
μεγαθύμων S. 17.
μεγάλ' S. 316, 382. Th. 694.
μεγάλα S. 406.
μεγάλη E i. 147. S. 75, 259, 437.
μεγάλῃ E ii. 261. D. 28.
μεγάλην Th. 320, 649.
μεγάλης Th. 622.
μεγαλήτορα S. 450.
μεγαλήτορες E ii. 274.
μεγάλοι Th. 148.
μεγάλοιο E i. 4. S. 374. Th. 81, 708, 952.
μεγάλοις Th. 385.
μεγάλου E i. 121. S. 371. Th. 29, 76, 465, 1002.
μεγάλους S. 254. Th. 185.
μεγάλῳ S. 232, 455. Th. 153, 686.
μεγάλων S. 294.
μεγάλως Th. 429.
μέγαν E i. 319. S. 106, 120, 185, 471. Th. 18, 20, 37, 237, 299, 344, 371, 376, 400, 479, 485, 536, 749, 784, 799.
μεγάροισι E i. 375. Th. 384. XXI. 3. XLI. 2.
μεγάροις XX. 2. LVII. 2.
μέγας S. 172, 237, 312. Th. 168, 176, 208, 281, 459, 473, 495, 616, 842, 931, 995.
μεγέθει S. 5.
μέγεθος Th. 620.
μεγήρατα Th. 240.
† μεγήριτα Th. 240.
μέγιστε Th. 548.
μέγιστος Th. 49, 703.
μεδέουσα Th. 54.
μέδιμνος XIV. 3.
Μέδουσα Th. 276.
μέζε' E ii. 130.
μεθ' E ii. 62, 65. Th. 137.
μεθήσω E i. 207.
μειδήματα Th. 205.
μείδησεν S. 115.
μεῖζον E ii. 262, 339.
μείζω E i. 270.
μείζων E i. 378. E ii. 262.

μείλιχα Th. 84.
μειλιχίῃ Th. 92.
μειλιχίην Th. 206.
μείλιχον Th. 406, 408.
μείλιχος Th. 763.
μείναντες E ii. 270.
μείονα E ii. 308. Th. 447.
μεῖς E ii. 175.
μελαγχαίτην S. 186.
μέλαινα Th. 69.
μέλαιναν Th. 20, 211, 481, 788.
μελαίνῃ E ii. 254. † S. 153.
μέλαν S. 252.
μέλανας S. 294.
μελάνδετον S. 221.
μελάνθησαν S. 167, 300.
μέλας E i. 150, 154.
μελεδῶνας E i. 66.
μελέεσσιν E i. 148.
μελέοισι Th. 563.
μέλεσσιν S. 76. Th. 152, 673.
μελετᾷς E i. 314.
μελέτῃ E i. 378. E ii. 30.
μελέτην E ii. 75.
μελετῶν E ii. 61.
μελιᾶν E i. 144.
Μελιὰς Th. 187.
μελίῃ S. 420.
μελιηδέα E i. 170.
μέλισσαι Th. 594.
μελίσσας E i. 231.
μελισσάων E i. 303.
μελισσέων XXII. 5.
Μελίτῃ Th. 246.
μελίφρονα S. 425.
μέλουσι Th. 215.
μέλπομεν XXXIV. 1.
μελπομέναις S. 206.
μελπομένῃ Th. 77.
μέλπονται Th. 66.
μεμάποιεν S. 252.
μέμαρπον S. 245.
μεμαρπὼς E i. 202.
μεμαὼς S. 414, 453.
μεμαῶτες S. 240.
μέμβλεται Th. 61.
μέμηλε E i. 236.
μέμηλεν E ii. 149.
μεμηλότα E i. 229.
μεμίξεται E i. 177.
μεμνημένος E i. 296. E ii. 40, 234, 241, 259, 329, 346. Th. 562.
μέμνηται Th. 103.
Μέμνονα Th. 984.
μέμυκε E ii. 126.
μέμψονται E i. 184.
μενεαίνων S. 361.
μένει S. 235, 364.
μένειν E ii. 292.
Μενελάῳ XI. 1.
μένεος Th. 688.
Μενεσθῆ Th. 357.
Μενίππη Th. 260.
Μενοίτιον Th. 510, 514.
μένοντες Th. 598.
μένος E ii. 32, 243. S. 343, 446. XXI. 6. XLVII. 6. Th. 324, 492, 563, 687, 832, 853, 869, 896.
† μένουσι Th. 814.
μέντοι E i. 285, † 140.
μερίμνας E i. 176.
μέρμερα Th. 603.
μερμηράων Th. 55.
μερόπων E i. 109, 142, 178. LVI. 5.
μεσάβων E ii. 87.
μέσον E ii. 227. Th. 522, 709.
μέσση E i. 231. D. 18, 31, 46, 56. Th. 223.
μέσσῃ D. 41. S. 462.
μεσσηγὺς S. 417.
μεσσόθι E i. 367.
μέσσοι S. 133.
μέσσου E ii. 120.
μέσσῳ S. 144, 201. Th. 143.
μέσων LXV.
μετάδουποι D. 59.

μεταναιέτας Th. 401.
μεταξὺ E ii. 12.
μεταπρέπει Th. 480, † 120.
μετέπρεπεν Th. 377.
μετάτροπα Th. 89.
μετάφρενον S. 223.
* μεταφθόνιαι Th. 269.
† μετοφθόνιαι Th. 269.
μετέειπε Th. 643.
μετεῖναι E i. 172.
μετεστοναχίζετ' S. 92.
μετόπισθε E i. 282.
μετόπισθεν E i. 126, 283. Th. 210.
μετόπωρινὸν E ii. 33.
μέτρα E ii. 266, 312.
μετρεῖσθαι E i. 347.
μέτρια E i. 304.
μέτρον E i. 181. E ii. 56, 388. XXXVII. 2.
μέτρου XIV. 5.
μέτρῳ E i. 348. E ii. 218.
μετώπου S. 147. Th. 143, 145.
μευ Th. 644.
μήδεα E i. 54. Th. 180, 186, 398, 545, 550, 559, 561. LVI. 2.
Μήδειαν Th. 961.
Μηδεῖον Th. 1001.
μηδὲν E ii. 13. S. 98.
μήδετο S. 34.
μηδέων Th. 200.
μήθ' E i. 294. E ii. 110.
μηκέτ' E i. 172.
μηκέτι E ii. 62, 240.
Μηκιονίκη XXXVI. 1.
Μηκώνη Th. 536.
μῆλα D. 31. Th. 215, 535.
Μηλόβοσιν Th. 854.
μήλοισι XXXIX. 2. † E i. 110.
μήλων E i. 162. D. 22. Th. 284.
μὴν S. 11, 101.
μῆνα E ii. 122.
μῆνιν S. 21.
μηνὸς E 2, 8, 16, 26, 36, 50, 56.
μηνῶν Th. 59.
μήποτε E i. 86. E ii. 17.
μήπου E i. 88. E ii. 209.
μηρία E i. 336.
μηρὸν S. 363, 460.
μηρύσασθαι E ii. 155.
μήσατο Th. 166, 172.
μήτ' E i. 268, 269, 294. E ii. 107. bis. 110, 315, 347.
μήτε E ii. 314.
μητέρα Th. 169, 284.
μητέρι E i. 129. E ii. 138.
μήτηρ E ii. 181. D. 61.
μητίετα E i. 104. S. 33, 388. Th. 56, 520, 904, 914.
μῆτιν S. 28. Th. 471.
Μῆτιν Th. 886.
μήτιν' Th. 393.
μητιόεντα Th. 457. E i. 271.
μητιόεντι Th. 280.
μητιόεντος E i. 151. D. 5.
Μῆτις Th. 358.
μήτοι E ii. 365.
μητρὶ Th. 982.
μητρὸς Th. 448, 460, 914.
μήτρυιὴ D. 61.
μηχανάαται E i. 239.
μηχαναὶ Th. 146.
μί' Th. 792.
μία Th. 321.
μιγεῖσ' Th. 970, 1009, 1017.
μιγεῖσα S. 55. Th. 58, 126, 333, 375, 383, 920, 927.
μίγη S. 36.
μιγήμεναι Th. 306.
μιῇ Th. 278.
μικρὸς XIV. 2.
Μίμαντα S. 186.
μίμνει E ii. 138. Th. 754.
μίμνειν E ii. 248.
μίμνετε E ii. 116.
μιν E i. 18, 48, 222, 256, 328. E ii. 133, 300, 326. S. 84,

112, 117, 219, 221, 224, 271, 440, 478. Th. 127, 174, 423, 486, 490, 542, 554, 566, 568, 726, 857, 868, 899, 990, 999.
Μινυήϊον XX. 4.
μινύθει E i. 6.
μινύθη E ii. 27.
μινύθουσι E i. 242, 823.
Μίνως Th. 948.
μισήμενος Th. 238.
μισθὸς E i. 368.
μιχθεὶς Th. 283.
μιχθέντ' Th. 923, 941, 944, 980. XXXVI. 3.
μιχθεῖσα VII. 8.
Μνημοσύνη Th. 54.
Μνημοσύνη Th. 135.
Μνημοσύνης Th. 915.
μνησάμενοι Th. 651.
μνήσεσθαι LXXIII. 2.
μογήσας Th. 937.
μόθοι S. 158.
μοι Th. 30, 31, 35, 114.
μοῖρ' † E i. 120.
μοῖρα E ii. 363. Th. 607, 789.
Μοῖραι XLIII.
μοῖραν D. 1. Th. 204, 348, 413, 520, 544. XXI. 5. LVI. 6.
Μοίρας Th. 217, 904.
μολπῇ Th. 69.
Μόλυρον XX. 1.
μολὼν XXXIX. 9.
μόρον Th. 211.
μορφοῖ S. 184.
μούνη E i. 96.
μουνογενὴς E i. 374. Th. 426, 448.
μοῦνον E i. 11.
μοῦνος Th. 143. XXXVII. 3.
Μοῦσαι E i. 1. E ii. 280. S. 206. Th. 25, 52, 75, 96, 114, 916, 966, 1021.
Μουσέων Th. 1, 36, 93, 94, 100. LIV.
Μούσῃσ' E ii. 276.
μόχθον S. 306.
Μόψον S. 181.
μυδαλέη S. 270.
μυδαλέον E ii. 174.
μυθησαίμην E i. 10.
μυθήσασθαι Th. 28.
μύθοισι E i. 192. Th. 169.
μύθοισιν XLVI.
μῦθον E i. 204. Th. 24, 665.
μύθους E i. 261.
† *μύθῳ* S. 116.
μυλιόωντες E ii. 148.
μύξαι S. 267.
μύρετο E i. 204.
μυρία E i. 102.
† *μυρίαι* Th. 364.
μυρίοι E i. 250. XIV. 31.
μύσαντες XXXVII. 4.
μύρμηξ XXII. 5.
Μυρμιδόνων S. 380, 474.
μύρου S. 132.
μυχὸς E ii. 141.
* *μύχιον* Th. 991.
μυχῷ Th. 119.
μυχῶν Th. 1014.
μῶλον S. 257.
μωμεύειν E ii. 374.
Μῶμον Th. 214.

N.

ναίει E ii. 8, 286, 341. E ii. 318. Th. 285, 455, 771, 933, 955.
ναίειν Th. 303.
ναίεσκε XXXV. 2.
ναιετᾷ Th. 775.
ναιετάοντες Th. 621.
ναιετάουσ' E ii. 7.
ναιετάουσι Th. 564, 592, 816.
ναῖον S. 473. † XXXIX. 7.
ναίουσα XIX. 1.
ναίουσι Th. 274, 814. XXXIX. 3.

ναίουσιν E i. 168. E ii. 9. Th. 130, 735.
ναίων E i. 18.
νάρθηκι E i. 52. Th. 567.
νάσσατο E ii. 257.
Ναυβολίδαο XLI. 6.
Ναυσίθοον Th. 1016.
Ναυσίνοον Th. 1017.
ναύτας Th. 876.
ναυτιλίης E ii. 236, 260, 267.
νεαροῖς XXXIV. 2.
νέας E i. 245. XXXVII. 6.
νέεσθαι E ii. 172, 291.
νεῖ D. 13.
νείκε' E i. 29.
νείκεα E i. 33. Th. 229.
νεικείη E i. 330.
νεικείων Th. 208.
νεικεστῆρα E ii. 334.
νεικέων E i. 30.
† νεικητῆρα E ii. 334.
νεῖκος E i. 35. Th. 87, 782.
Νεῖλον Th. 338.
νείμῃς E ii. 319.
νειόθι Th. 567.
νεῖον E ii. 81.
νεῖος E ii. 82.
νείσσονται E i. 235.
νειῷ Th. 971.
νέκταρ Th. 640, 642.
νέκταρος Th. 796.
Νεμειαῖον Th. 327.
Νεμείης Th. 329, 331.
Νέμεσιν Th. 223.
Νέμεσις E i. 198.
νεμεσσᾷ E ii. 874.
νεμεσσῶσι E i. 301. E ii. 359.
νέμονται E i. 229.
νέμοντο E i. 119.
νεοθηλέας Th. 576.
νέοι S. 281.
νεοκηδέϊ Th. 98.
νέον E ii. 187, 292. Th. 988.
νεοτάτην S. 157, 253.
Νέσσον Th. 341.
Νέστορος VII. 2.
Νέστωρ XXII. 10, 12.
νεύοιεν E ii. 91.
νευρῆς S. 402.
νεύρῳ E ii. 162.
νέφεα E ii. 171.
νεφέεσσι E i. 202.
νεφέλη Th. 757.
νεφεληγερέτα E i. 53. Th. 538.
νεφεληγερέταο E i. 99. Th. 730, 944.
νεφέλῃς Th. 745.
νεφέων E ii. 67.
νέφος E ii. 173.
νεωμένη E ii. 80.
νέων LXV.
νεῶς XXXVII. 7.
νεώτερος E ii. 63.
νῆ' E ii. 261.
νῆα E ii. 242, 249, 283, 289. D. 53.
νῆας E ii. 240. D. 45. Th. 875.
νηδὺν Th. 487, 890, 899.
νηδύος Th. 460.
νήεσσιν E i. 163.
νῆϊ E ii. 254, 268.
νήϊα D. 44.
νήκεροι E ii. 147.
νήκεστον E i. 281.
νηλεὲς Th. 456, 765.
νηλεΐ Th. 316.
νηλεὴς Th. 770.
† νηλεοποίνους Th. 217.
Νηληϊάδαο VII. 2.
Νηλῆος XXII. 9.
* νηλιτοποίνους Th. 217.
νήματ' D. 13.
νημερτὴς Th. 235.
Νημερτὴς Th. 262.
νηοῖς Th. 990.
νηοπόλον Th. 991.
νηὸς E ii. 246. Th. 998.
νήπιε E i. 284. E ii. 15, 251.
νήπιοι E i. 40.

νήπιος E i. 130, 216. E ii. 74. LXII.
† νήποινον E i. 303.
† νήποτμος Th. 795.
Νηρέα Th. 233.
† Νηρηΐδες Th. 1003.
Νηρῆος Th. 240, 263, 1003.
νήριτος E ii. 129.
Νησαίη Th. 249.
νῆσοι Th. 964.
νήσοισι E i. 169.
νῆσον XXVII.
νήσου XXXVII. 4.
νήσῳ XLVII. 1.
Νησῶ Th. 261.
νήσων Th. 1014.
νηυσὶ E ii. 252. D. 44.
νηυσὶν E ii. 307.
* νήϋτμος Th. 795.
νηχομένοις S. 211.
νῆχον S. 317.
νηῶν E i. 234, 267, 278.
νικηθεὶς Th. 496.
νίκη S. 311.
νίκην S. 339. Th. 433, 628.
Νίκην Th. 384.
νίκης E i. 209. Th. 647.
νικήσαντα E ii. 275.
νικήσαντες Th. 719.
νικήσας Th. 73, 437.
Νικόστρατον XL. 2.
νισσομένων Th. 71.
νίσσονθ' S. 469.
† νίσσονται E i. 235.
νίφα E ii. 158.
νιφόεντι Th. 953.
νιφόεντος Th. 42, 62, 118, 794.
νιψάμενος E ii. 357.
νίψατο XIX. 3.
νοέῃ E i. 294.
νοεῦντες E ii. 259.
† νοέουσι E i. 200.
νοέων E i. 284.
νόημ' S. 222.
νόημα E i. 128. S. 88. Th. 656. LVI. 7.
νοῆσαι E ii. 102.
νοήσας E i. 12, 265.
νόησε Th. 838.
νοήσει E i. 291.
νομὸν E ii. 144.
νόμον E i. 274. Th. 417.
νομὸς E ii. 21.
νόμος E ii. 6.
νόμους Th. 66.
νόοιό E ii. 303.
νόον E i. 67, 105, 258, 371. E ii. 279, 332. D. 29. S. 5, 149. Th. 37, 51, 122, 262, 537, 613. XLI. 3. EH. 2. † E i. 62.
νόος E ii. 101. Th. 1002.
νόσφι Th. 870.
νόσφιν E i. 91, 113. S. 15. Th. 57, 777.
νότιοι E ii. 293.
νότον Th. 380.
νότου Th. 870.
νοῦν XLVIII. 2.
νοῦσοι E i. 102.
νοῦσον Th. 527, 799.
νούσου S. 43.
νούσων E i. 92.
νόῳ Th. 661.
νυ E i. 205, 266, 273. E ii. 42, 131, 302, 382. S. 116, 170, 336, 350. Th. 22, 84, 687, 836.
νύκτ' Th. 176.
νύκτα Th. 20, 481, 788.
νύκτας E ii. 3, 180, 230. Th. 56, 722, 724.
νύκτες E ii. 348.
νυκτὶ E i. 102. S. 35.
νυκτὸς E ii. 37. S. 227. Th. 107, 124, 275, 525, 744, 758.
νύκτωρ E i. 175.
νύμφαι XII. 1. L. 5. LX. 1.
νύμφας Th. 187.

ον Th. 130.
Th. 305.
ν Th. 298. III. 2.
i. 174, 200, 268. E ii.
S. 99, 120, 328. Th.
, 661, 942, 963, 965,
).
i. 17. Th. 123, 211, 213,
, 726, 748, 757.
τες S. 62.
ε ii. 141.
Th. 991.
. 286.
358.
. 350.
ις S. 462.
ιμοι E i. 153.
μνοι E i. 153.
LII. 4.
ε ii. 152. S. 167, † 333,
762, 781, 790, 972.
E ii. 86.
E ii. 162.

Ξ.

Th. 356.
ι Th. 947. XLI. 5.
ικω E i. 181.
ι E i. 223.
E i. 325.
E i. 181. XXII. 11.
S. 133.
; XXVIII. 2.
). 44.
να E i. 238.
. 347.
LXVII.
ας Th. 595, 601.
των Th. 705.
ν Th. 686.

O.

ους D. 25.
οὰρους Th. 205.
ὀβριμοεργὸς Th. 996.
ὄβριμοι Th. 148.
ὀβριμόθυμον Th. 140.
ὄβριμον E i. 114. E ii. 237. S. 135. Th. 839.
ὀβριμοπάτρης Th. 587.
ὄγ' E i. 204, 320. S. 21, 39. Th. 330, 523, 553.
ὄγε E i. 244, 349, 350, 355, 373. S. 12, 14. Th. 102, 466, 583, 837.
ὀγδοάτη D. 8.
ὀγδοάτῃ D. 26.
ὅδ' E i. 295, 361. Th. 605.
ὀδόντα S. 388.
ὀδόντας S. 235, 249.
ὀδόντων S. 146, 164, 404.
ὁδὸς E i. 214, 286. Th. 387.
ὁδοῦ E ii. 197, 347. Th. 754.
Ὀδυσῆϊ Th. 1015.
Ὀδυσσῆος Th. 1012.
ὁδῷ E ii. 347.
ὅζον S. 181. Th. 30. XL. 2.
ὅζος XXX. 1. XLI. 4.
ὅζῳ S. 394.
ὅθ' S. 360.
ὅθι Th. 748.
Ὄθρυός Th. 632.
οἷα E i. 320. S. 400. XLIII. 1.
οἵῃ' Th. 621.
οἵγε E i. 185. S. 288, 301. Th. 871.
οἶγε D. 55.
οἶδ' E ii. 74.
οἶδεν Th. 236.
Οἰδιπόδαο E i. 162.
οἴδματι Th. 109, 131.
ὄϊες E i. 232.
ὀϊζὺν Th. 214.
ὀϊζύος E i. 113, 175. S. 351.
ὀϊζυρῇ E ii. 257.
ὀϊζυροῖσιν E i. 193.
οἵῃ S. 1. *IV. 1. XIX. 1. XXXV. 1. XXXVI. 1.

οἴην E i. 267.
οἴην LVI. 6.
οἴκαδε E ii. 194, 229, 250.
οἰκείων Th. 330.
† οἴκεται Th. 733.
οἰκήϊα E ii. 75.
οἰκί' Th. 64, 758. XVI.
οἰκία Th. 744.
οἶκοι E i. 363.
οἶκοι E i. 149, 242, 323.
οἶκον E i. 23, 374. E ii. 23, 46, 50, 113, 313. D. 36. XX. 3.
οἰκόνδε E ii. 172, 291.
οἴκου E ii. 141, 219, 351. XLII. 1.
οἴκους E ii. 13.
οἴκῳ E i. 130, 362. E ii. 25, 143, 245.
† οἶμαι E i. 174.
οἶμος E i. 288.
οἶνα S. 292.
οἶνας E ii. 188.
οἰνέων E ii. 190.
οἶνον E ii. 210, 292, 342.
οἴνοπα D. 53.
οἰνοπι E ii. 240.
οἶνος E ii. 203, 207. XLIII. 2.
οἴνου E ii. 214.
οἰνοχόην E ii. 362.
οἷον S. 8, 106. Th. 26.
οἷος E i. 312. S. 386. XXII. 12.
οἷος XXXI. 4.
ὅϊς D. 11.
οἷς E i. 236. Th. 432, 439.
οἴσεις E ii. 100.
οἶσθα S. 355.
οἶσιν E i. 144.
ὀϊστοὶ S. 130.
οἵτινες S. 150, 163.
οἴω S. 111.
οἴων Th. 446.
οἰωνιστὴν S. 185.
οἰωνοῖς E i. 275. Th. 268. XXXIX. 10.
οἰωνοὺς D. 37.
ὀκτάβλωμον E ii. 60.
ὀκταπόδην E ii. 43.
ὄλβιε LVII. 1.
ὄλβιοι E i. 170.
ὄλβιον XXII. 2.
ὄλβιος D. 62. Th. 96, 954.
ὄλβον E ii. 255. E i. 279, 319, 377. Th. 420, 974.
ὄλβος E i. 324. S. 204.
ὄλβῳ E i. 317.
ὄλεθρον Th. 226.
ὀλέσει E i. 178.
ὀλέσσαι E ii. 286.
ὀλίγη † E i. 30, 286.
ὀλίγην E ii. 261.
ὀλιγίστη E ii. 341.
ὀλίγον E ii. 98.
ὀλίγων Th. 447.
Ὀλμειοῦ Th. 6.
ὅλμον E ii. 41.
ὀλοὴ E ii. 363. S. 156. Th. 224, 757.
ὀλοὴν Th. 226.
ὀλοὸν Th. 604.
ὀλοῶν Th. 501.
Ὀλύμπια E i. 81, 110, 127. Th. 75, 114, 783, 804, 963.
Ὀλυμπιάδες Th. 25, 52, 966, 1021.
Ὀλυμπιάδεσσιν XXI. 2.
Ὀλύμπιον Th. 884.
Ὀλύμπιος E ii. 92. Th. 390. XLVIII. 1.
Ὀλυμπίου E i. 24, 387. Th. 529.
Ὄλυμπον E i. 138, 195, 255. S. 79, 466. Th. 68, 101, 113, 391. LXXXVIII. 3.
Ὄλυμπος S. 203. Th. 680, 842.
Ὀλύμπου Th. 37, 42, 51, 62, 118, 408, 689, 794.
* ὀλύνθων XIV. 1.
ὀλώϊον Th. 591.
ὁμὰ S. 50.

ὅμαδον S. 257.
ὅμαδος S. 155.
ὁμαρτήσας E ii. 294.
ὁμάρτήσει E i. 194.
† ὀμβρηνοῦ E ii. 69.
* ὀμβρηροῦ E ii. 69.
ὀμβρήσαντος E ii. 33.
ὄμβρον E ii. 292.
ὄμβρος E ii. 110, 244.
ὄμβρῳ E ii. 294. S. 478.
ὁμεῖται E i. 192.
ὁμήλικας E ii. 62, 65.
ὁμηρεῦσαι Th. 89.
Ὅμηρος XXXIV. 1.
ὁμιλαδὸν S. 170.
ὀμιχεῖν E ii. 345.
ὄμμασι S. 262.
ὁμόθεν E i. 108.
ὁμοῖα Th. 27.
ὁμοῖαι LX. 1.
ὁμοίη XXI. 2.
ὁμοίϊος E i. 180.
ὁμοῖοι E i. 114.
ὁμοῖον E i. 148.
ὁμοκλῆς S. 341.
ὁμὸν Th. 508.
ὁμόσσας E i. 280.
ὁμόσσῃ Th. 232.
ὁμοῦ E i. 241.
ὁμόφρονας Th. 60.
ὄμφακες S. 399.
ὁμῶς E i. 3, 20, 370. E ii. 77, 287. Th. 74, 366, 672, 771.
ὄνδε S. 38.
ὄνειαρ E i. 41, 344. D. 58. Th. 871.
ὀνειδίζειν E ii. 336.
ὄνειδος E i. 309. bis.
ὀνείρων Th. 212.
ὀνίνησι E i. 316. Th. 429, 436.
ὄνομ' Th. 144, 369. III. 2.
ὀνομαστὰ XXII. 6.
ὀνόμαστοι Th. 148.
ὀνόμην' III. 2.
ὀνόμηναν LXXIII.
ὀνόμηνε E i. 80.
ὀνοτάζων E i. 256.
ὄντινα Th. 81, 96.
ὄνυχας S. 254, 268.
ὄνυχες S. 265.
ὀνύχεσσι E i. 202, 203. S. 127.
ὀξέα S. 233.
ὀξέϊ S. 335.
ὀξεῖα S. 348.
ὀξείῃσι S. 289.
ὀξέος E ii. 32.
ὀξὺ S. 243, 457. Th. 838.
ὅπ' Th. 830.
ὀπάζει Th. 438.
ὀπάζοι E ii. 92. Th. 420.
ὀπάσαι Th. 433.
ὀπάσσας E i. 166.
ὅπερ Th. 864.
ὀπηδεῖ E i. 141, 228, 311, 324. Th. 808.
ὀπὶ Th. 41, 681.
ὄπιν E i. 186, 249. E ii. 324. Th. 222.
ὀπίζετο S. 21.
ὀπιπτεύοντ' E i. 29.
ὀπιπτεύοντα D. 42.
ὄπισθεν E ii. 87, 92. S. 133. Th. 223. XLII. 4.
ὀπίσσω E ii. 359. S. 92, 256. Th. 488.
ὅπλα E ii. 245. Th. 853.
Ὁπλέα S. 180.
ὁπλὴν E ii. 107.
ὁπλοτάτῃ VII. 2.
ὁπλοτάτην Th. 946. XLI. 5.
ὁπλότατον Th. 333, 478, 821. XL. 1.
ὁπλότατος Th. 137.
ὁπότ' E ii. 256. Th. 431, 435, 594.
ὁπόταν E ii. 161, 189.
ὁπότε E ii. 112. S. 397.
ὅππη Th. 887.
ὁππότ' S. 126. Th. 478, 782.
ὁππότερην Th. 549.

ὀπυίειν Th. 819.
ὀπυίεις S. 356.
ὀπωρινὸν E ii. 292.
ὀπωρινῷ E ii. 295.
ὅπως Th. 156, 471.
ὁρᾶται E ii. 152.
* ὀργὴν E i. 302.
ὄρει Th. 484.
ὀρειχάλκοιο S. 122.
ὀρέξαι Th. 433.
ὀρεξαμένη S. 456.
† ὀρεξάμενος S. 457.
ὄρεος S. 374, 386.
ὀρεσκῴοισι XXXI. 5.
ὀρεσσινόμον S. 407.
ὄρηται Th. 782.
ὁρθαὶ E ii. 158.
ὀρθὰς S. 391.
ὄρθιος E i. 288.
† "Ορθιον Th. 293, 309.
ὀρθὸς E ii. 345.
† ὀρθρογόη E ii. 186.
ὀρθρογόη E ii. 186.
*"Ορθρον Th. 293, 309.
ὄρθρου E ii. 195.
*"Ορθρῳ Th. 327.
† "Ορθῳ Th. 327.
ὀρίνων LIX. 3.
ὅρκον E i. 192. D. 40. Th. 231, 400, 784, 805.
ὅρκος E i. 217.
ὁρμῇ S. 365.
ὁρμηθῆναι E ii. 144. S. 73.
ὁρμὴν † E i. 302. S. 456.
ὁρμήσωσι S. 403.
ὅρμους E i. 74.
ὄρνιθας D. 64.
ὀρνίθεσσι E ii. 88. XXII. 3.
ὄρνις E i. 210. Th. 525.
ὀρνυμένοιο Th. 843.
ὄρος E ii. 46. Th. 2.
ὀροῦσα S. 437.
ὀροῦσαν S. 412, 436.
ὄρπηκα E ii. 86.
ὀρυμαγδὸς S. 401.
ὀρυμαγδῷ S. 232.
ὀρφανὰ E i. 328.
ὄρχαμε XLVII. 8.
ὄρχαμος XXX. 2.
ὀρχεῦνται Th. 4.
ὀρχηθμῷ S. 282.
ὀρχηστῆρες XIII. 3.
'Ορχομενὸν XX. 4.
'Ορχομενοῦ XV. 1.
ὄρχος S. 296.
ὄρχων S. 294.
ὀρώμενον XLVII. 5.
ὀρώρει S. 274, 401. Th. 70, 703, 709, 849.
ὀρῶσι Th. 85.
ὅσα Th. 475. LV.
ὅσοι E i. 248. Th. 630, 648, 668. I. 2.
ὅσον E i. 41. E ii. 297. Th. 525, 720.
ὅσσ' E ii. 306. Th. 424, 582.
ὅσσα Th. 651.
ὅσσαι Th. 183, 967.
ὅσσαν Th. 10, 43, 65, 67, 701, 832.
ὅσσε S. 390. Th. 698.
ὅσσετο Th. 551.
ὅσσοι Th. 154, 421. XXXVII. 4.
ὅσσοις S. 430.
ὄσσοισι S. 426.
ὅσσοισιν S. 145.
ὅσσον E i. 344. Th. 49. * XIV. 1.
ὅσσων Th. 826.
ὀστέα S. 152. Th. 540, 555, 557.
ὅστις E i. 239, 341. S. 480. Th. 222, 395, 459, 783.
ὅτευ E i. 40.
ὅτ' E i. 111, * 131, 337. E ii. 45, 142, 369. S. 42, 80, 374, 399, 437. Th. 282, 535.
ὅταν † E i. 131, 337. E ii. 85.

ὅτε E i. 89. E ii. 193. D. 14. S. 421. bis. Th. 58, 232, 280, 291, 390, 416, 468, 639, 702, 888.
ὅτι E i. 81. S. 479. Th. 115, 198, 199, 200, 426, 656.
ὅτοβος Th. 709.
ὀτραλέως S. 410.
ὅττι E i. 48.
ὅττι τάχιστα E i. 60. E ii. 291. S. 21, 428.
οὐ E ii. 152. S. 318, 450. Th. 823, 973.
οὔασιν Th. 701, 771.
οὔατα E ii. 164.
οὐδ' E ii. 15, 30. E i. 40, 41, 85, 134, 135, 229, 234, 346. S. 39, 111, 368, 415. Th. 296, 387, 426, 488, 551, 687, 761, 802.
οὐδαμῇ S. 218.
οὐδέτεροι S. 171.
οὐδετέροις Th. 638.
οὐδας E ii. 152. Th. 741.
οὐδὲ E i. 97, 113, 145, 174, 175, 180. bis. 181, 182, 185. bis. 188, 212, 226, 228, 242, 266, 362. E ii. 74, 95, 183, 255. D. 21. S. 139, 170, 310, 431, 432. Th. 102, 235, 386, 428, 613, 637. bis. 740, 751, 759, 796, 802.
οὐδὲν E i. 143, 309. Th. 295.
οὐδέποτ' E ii. 258.
οὐδέποτε Th. 221.
οὐδὸν Th. 749.
οὐδὸς Th. 811.
οὐδῷ E i. 329.
οὔδ' S. 317, 337.
οὐκέτι E i. 34. E ii. 190. S. 118.
οὔλιος S. 192, 441.
οὐλομένην E ii. 335.
οὐλομένης Th. 593.
οὐλόμενον Th. 225.
Οὐλύμποιο S. 30. Th. 633, 855.
Οὔλυμπον S. 471.
Οὐλυμπόνδε Th. 397.
Οὐλύμπῳ Th. 953.
οὖν Th. 853. S. 299.
οὕνεκ' E ii. 135. Th. 144, 197, 534.
οὕνεκα E i. 137. Th. 88, 285, 464. III. 2. LXVIII. 2.
οὔποτε D. 49.
οὔπω E i. 271. E ii. 139. S. 10.
Οὐρανίδας Th. 502.
Οὐρανίδῃ Th. 486.
Οὐρανίη Th. 78, 350. I. 1.
οὐρανιώνων Th. 461, 919, 929.
οὐρανόθεν E i. 240. E ii. 173. S. 384. Th. 723, 761.
οὐρανὸν E ii. 228. Th. 127, 378, 470, 517, 685, 746, 761, 779.
οὐρανὸς Th. 45, 110, 159, 176, 208, 382, 679, 702, 720, 840, 847.
οὐρανοῦ E ii. 166. Th. 106, 147, 154, 414, 421, 463, 644, 689, 737, 808, 820, 891.
οὐρανῷ E i. 111. Th. 71, 183, 427.
οὐρὰς E ii. 130.
οὔρεα Th. 129, 130, 835.
οὔρειαι XIII.
οὐρεῖν E ii. 376.
Οὔρειον S. 186.
οὔρεος E ii. 128. Th. 860, 865.
οὔρεσι E i. 230.
οὔρεσιν Th. 1001.
οὐρῇ S. 431. Th. 771.
οὐρῆας D. 27, 32.
οὐρήσης E ii. 347.
οὔτ' E i. 189. E ii. 284. D. 20. S. 140. bis. 217.
οὐτάμεν S. 335.
οὐταμένου S. 363.
οὔτασ' S. 461.
οὔτε E i. 128. bis. 188, 267.

bis. 283. D. 20. S. 88. bis. 259, 337.
οὔτι E i. 105. E ii. 63, 184. D. 59, S. 110, 144, 161. Th. 182, 310.
οὐτιδανῶν XIII. 2.
οὔτις E i. 15, 353. E ii. 381. S. 5.
οὗτοι E ii. 377.
οὗτος E i. 291. E ii. 6, 175, 800, 815. XIV. 2.
οὕτω E ii. 42, 108. Th. 448.
οὕτως E i. 105. E ii. 51. Th. 452.
ὄφελε E i. 211.
ὀφέλλει E i. 14. E ii. 30, 113.
ὀφέλλοις E i. 33.
ὀφθαλμοῖσιν S. 335. Th. 451, 701. XLVII. 5.
ὀφθαλμὸς E i. 265. Th. 143, 145.
ὀφθαλμῶν S. 72.
ὄφιν Th. 229, 334.
ὄφιος Th. 322, 825.
ὄφις XXII. 6.
ὀφίων S. 161.
ὕφῃ E i. 258, 339. E ii. 162, 243. Th. 128, 530, 645.
ὄφρα E i. 297. E ii. 224. S. 28, 108.
ὀφρύσι Th. 827, 911.
ὀχθήσας Th. 558.
ὄχθος XII.
† ὄχθῃ III. 3.
ὀχυρώτατος E ii. 47.
ὄψ E ii. 103.
ὀψαρότης E ii. 108.

II.

Παγασαίου S. 70.
πάγκακον D. 49.
πάγος S. 439.
παγχρύσεα Th. 335.
πάγχυ E i. 262.
πάθοι LXIX.
παθόντες Th. 651, 660.
παθοῦσα Th. 276.
παθὼν E i. 216.
παῖδ' E i. 376. Th. 989.
παῖδα E ii. 369. S. 356. Th. 472, 509, 821, 897, 952, 981, 1001.
παίδας S. 112. Th. 208, 401, 467.
παῖδε S. 49.
παῖδες E i. 180. E ii. 274. Th. 148, 164, 758.
παίδεσσι E ii. 17. Th. 398.
παίδεσσιν E i. 180.
παιδὶ S. 385. Th. 464.
παιδὸς S. 454. Th. 496.
παίδων E ii. 82. Th. 138, 155, 234, 473, 478.
παίζονται S. 299.
παίζοντες S. 277, 282.
παιπαλοέσσης Th. 860.
παῖς E i. 129. S. 371.
πάϊς E i. 50, 374. S. 26. Th. 178, 565, 746.
παισὶ Th. 162.
παλαίει E ii. 81.
παλάμαις S. 219.
παλάμῃσι S. 320. Th. 580.
παλάμῃσιν Th. 866.
πάλιν E ii. 291. Th. 181, 772.
παλινάγρετος S. 93.
παλίωξις S. 154.
Πάλλαντα Th. 376.
Πάλλαντι Th. 383.
Πάλλας E i. 76. S. 126. Th. 577.
πάλλεν S. 321.
πάλλων S. 451.
πάμπαν E i. 273, 300, 333. E ii. 381.
παμφαίνων E ii. 185.
πᾶν S. 70, 141, 223, 315.
παναίολον S. 139.
παναπήμων D. 47.

πανάριστος E i. 291.
Πανδιονὶς E ii. 186.
Πανδώρην E i. 81.
Πανελλήνεσσι E ii. 146.
πανέφθου S. 288.
πανημέριος S. 396.
παννύχιος S. 46.
Πανόπη Th. 250.
Πανοπηΐδος LI.
Πανοπῆα XV. 1.
πάντ' E ii. 10, 25. Th. 803.
πάντα E i. 76, 116, 265. bis. 291. E ii. 109, 122, 219, 245, 290, 306, 319. D. 62. S. 84. Th. 127, 175, 305, 401, 639, 647, 740, 955. XXXIX. 8.
πάντας E ii. 229. Th. 157, 167, 390.
πάντες E i. 81. Th. 85, 667. I. 3.
πάντεσσι Th. 402.
πάντεσσιν Th. 372.
πάντη E i. 124, 253. S. 121. Th. 178, 366, 778.
παντὶ S. 364.
πάντοθεν E ii. 243.
παντοῖ' XXII. 3, 7.
παντοίην Th. 830.
παντοίων E ii. 239.
παντὸς E i. 40.
πάντων E i. 54. E ii. 181, 260. D. 55. S. 56, 78. Th. 66, 117, 121. bis. 369, 411, 543, 559, 641, 738, 809, 919, 929.
παπταίνων E ii. 62.
παραγίνεται Th. 429, 432, 436.
παραιβασίας Th. 220.
παραιφάμενοι Th. 90.
παρακαίρια E i. 327.
παρακοίτῃ Th. 928.
παράκοιτι S. 14, 46.
παράκοιτις Th. 228.
παραμείβηται E ii. 27.
παρασχεῖν E ii. 330.
παραφαινέμεν E ii. 352.
παρέθηκε Th. 577.
παρειὰς S. 243.
παρεῖχον S. 84.
παρειῶν S. 267.
παρεκβαίνουσι E i. 224.
παρελαύνω S. 353.
παρελέξατο Th. 278.
παρελθεῖν E i. 214. Th. 613.
πάρεξ S. 352, 353.
παρεόντος E i. 364.
παρεστάμεν Th. 439.
πάρεστιν Th. 420.
παρέσχεθεν Th. 639.
παρέτραπε Th. 103.
† παρθενικαῖς E i. 63.
παρθενικὴν E ii. 317.
παρθενικῆς E ii. 137. * E i. 63.
παρθένιον Th. 344.
παρθενίους Th. 205.
παρθένον Th. 514.
παρθένος E i. 254. XIX. 3.
παρθένῳ E i. 71. Th. 572.
παρκλίνουσι E i. 260.
Παρνησσοῖο Th. 499.
πάρος E i. 182. S. 119.
πᾶσα E ii. 129. S. 380. Th. 695, 847.
πᾶσαι S. 251, 261.
πᾶσαν S. 284. Th. 688, 973.
πάσας Th. 184, 855.
πασέων Th. 828.
πάσῃσιν Th. 829.
πᾶσι Th. 377, 449.
Πασιθέη Th. 247.
Πασιθόη Th. 352.
πᾶσιν E ii. 149, 312. Th. 672, 1015.
πάσχει E i. 209.
πατέρ' E i. 2. S. 11, 59. Th. 47, 71, 457, 468.
πατέρα Th. 73.
πατέρος Th. 165.
πατὴρ E i. 59, 84, 142, 167,

180. E ii. 251. S. 27, 89, 103. Th. 207, 502, 542, 617, 643, 838. XXXVII. 3.
πάτρης LXVIII. 2.
πατρὶ E i. 257. Th. 36, 53, 580, 896, 932.
πατρίδα S. 1, 12.
πατροκασιγνήτους Th. 501.
πατρὸς S. 322, 471. Th. 40, 164, 171, 189, 262, 398, 472.
πατρώϊον E i. 374.
παῦε S. 449.
παύθη Th. 533.
παῦρα Th. 780.
παυρίδιον E i. 132.
παῦροι E ii. 100. D. 50, 54, 56, 60.
παῦρον E i. 324.
παύρῳ E ii. 156.
παύσονται E i. 175.
παχείας E ii. 127.
παχὺν E ii. 115.
πέδιλα E ii. 169. S. 220.
πεδίλοις Th. 12.
πεδίοιο S. 342.
πεδίονδ' S. 378.
πεδίῳ XIX. 2.
πεδίων E ii. 6.
πεδόθεν Th. 680.
πεῖθ' S. 450.
πείθει LXXXVII.
πείθεσθαι Th. 165.
Πειθὼ E i. 73. Th. 349.
πείκειν D. 11.
πείρασί Th. 622.
πείρασιν Th. 385, 518.
πείρατ' Th. 738, 809.
πείρατα E i. 167.
πειρηθῆναι S. 359.
Πειρίθοον S. 179.
Πείροιο XII. 2.
πέλαγος Th. 131.
πελάσας E ii. 49, 350.
Πελασγὸς X. 2.
Πελασγῶν XVIII.
πέλει E i. 290. D. 61.
Πελειάδας XLIV.
Πελειάδες XLIV.
πελεμίζετ' Th. 842.
πελεμίζεται Th. 458.
πέλεν S. 164, 259.
πελέσκετο XXII. 4.
πέλεται E i. 30. E ii. 6, 38, 165, 283, 296, 300, 304, 379.
Πελίης Th. 996.
πέλονται D. 44.
πελώρη Th. 159, 173, 479, 505, 821, 858, 861.
πελώρης Th. 731.
πελώριον Th. 179.
πέλωρον Th. 295, 299.
πελώρου S. 223. Th. 845, 856.
πέμπε E i. 84.
πέμπον Th. 716.
πέμπτας D. 38.
πέμπτῃ D. 39.
πέμπτῃσι E i. 172.
πέμπτῳ E ii. 316.
πέμψαν Th. 477, 718.
πένεσθαι D. 9.
πένθος Th. 98, 467, 623.
πενίῃ E ii. 115.
πενίην E ii. 256, 335.
πενίης Th. 593.
πέπτε E ii. 231.
πεπτήκοντα E ii. 284. Th. 151, 264, 672.
πεντηκονταπάρῃνον Th. 312.
† πεντηκοντακέφαλον Th. 312.
πεντόζοιο E ii. 360.
πεπαλαγμένος E ii. 351.
πεπαρμένη E i. 203.
πεπείραμαι E ii. 278.
πεπνυμένα E ii. 349.
† πεπνυμένος D. 29.
πέποιθ' E i. 373.
πέποιθε E i. 378.
πεπόλισται XXXIX. 5.

πέπον S. 350, 357. Th. 544, 560.
πεπότητο S. 148.
πέπρωτο Th. 464, 475.
πεπυκασμένος D. 29.
πεπυκασμένῳ Th. 484.
περᾶν E ii. 356.
πέρην Th. 215, 274, 294, 814.
περίεχε Th. 678.
† περιγλῶχες S. 398.
περιέσσασθαι E ii. 157.
Περιήρης XXVIII. 5.
περικαλλέα Th. 10.
περίκειται Th. 783.
Περικλύμενον XXII. 1.
περικλυτὸν E i. 60.
περικλυτὸς Th. 571, 579. XXXI. 3.
περιμαίνεται S. 99.
Περιμήδεα S. 187.
περιμήκεες S. 133.
περιναιετάωσι Th. 370.
περιπλομένου E ii. 4.
περιπλομένων Th. 184.
περιῤῥύτου Th. 193.
περιῤῥύτῳ Th. 290.
περισσὰ Th. 399.
περισσεύει XIV. 4.
† περισσευάχησε S. 344.
περιταμνέμεν E ii. 188.
† περιτεμνέμεν E ii. 188.
περίφρονα Th. 894.
περίφρονος S. 297, 313.
περιστοναχίζε S. 344.
Περμησσοῖο Th. 5.
* περοίχεται Th. 733.
Περσέπολιν VII. 3.
Περσεὺς S. 216, 229. Th. 280.
Περσεφονείης Th. 768, 774.
Περσεφόνην Th. 913.
Πέρση E i. 27, 211, 272, 284, 297. E ii. 15, 229, 251, 259.
Πέρσῃ E i. 10.
Περσῆς Th. 356, 957.
Πέρσην Th. 377.
Πέρσης Th. 409.
πέσεν S. 365.
πέσον S. 379.
πεσόντος E ii. 165.
πεσοῦσα XXI. 5.
πέσωσι S. 375.
πέταλ' E ii. 298.
πετάλοισι E ii. 104.
† πετεεινοῖς E i. 275.
* πετεηνοῖς E i. 275.
πέτηλα S. 289.
πέτοντο S. 308.
πέτραι S. 375.
Πετραίη Th. 357.
πετραίη E ii. 207.
πετραῖον S. 185.
πέτρη S. 421, 437.
πέτρῃ Th. 301.
πετρῆεν E ii. 151.
πέτρην XII.
πέτρης Th. 786, 792.
πέτρῃσι Th. 778.
πεύθετο Th. 465.
πεῦκαι S. 376.
πευκαλίμοισι XXXIII. 1.
Πευκείδας S. 187.
πεφραδέμεν D. 2.
πεφραδέτην Th. 475.
Πεφρηδὼ Th. 273.
πεφύασι Th. 728.
† πεφύκασιν E i. 148. Th. 728.
πεφύλαξο D. 33.
πεφυλαγμένος E ii. 324. D. 1.
* πῇ E i. 105.
πηγάδας E ii. 125.
πηγαὶ Th. 738, 809.
πηγὰς Th. 282.
Πήγασος Th. 281, 325.
πήγνυσθαι D. 45.
πηδάλιον E i. 45. E ii. 247.
πηκτὸν E ii. 51.
Πηλεῖ Th. 1006.
Πηλεῦ LVII. 1.
Πήλιον XXXI. 4.
Πηλίῳ XXXII. 2.
πῆμ' E i. 82. D. 40. Th. 329.

πῆμα E i. 56, 240, 344, 364, Th. 223, 592, 792, 874.
πημαίνει Th. 232.
πήματι E ii. 309.
Πηνειὸν Th. 343.
Πηνειοῦ XXXV. 2.
πήξας E ii. 48.
πήξασθαι E ii. 73.
πηοὶ E i. 343.
πιέειν S. 252.
πιέζοις E ii. 115.
† πίμεν E ii. 210.
Πιερίδες S. 206.
Πιερίη Th. 53.
Πιερίηθεν E i. 1.
Πιερίην LXXXVIII.
πιθήσας E i. 357. E ii. 289.
πίθηται E i. 293.
πίθοιο E i. 98.
πίθον D. 55.
πίθου E i. 94, 97, 366, D. 51.
πιλνᾷ E ii. 128.
πίλνατο Th. 703.
πίλοις E ii. 100.
πῖλον E ii. 164.
πίμπλαται S. 429.
πιμπλεῦσαι Th. 880.
πίμπλησι E i. 299. E ii. 29.
πίνει XLIII. 2.
πινέμεν E ii. 210.
πινόντων E ii. 368.
πίονα E ii. 8. Th. 477.
πίονι Th. 538, 971.
πίονος S. 408.
πιόταται E ii. 203.
πίπτει Th. 791.
πίπτεν XLVII. 7.
πίπτοντα S. 253.
πιπτόντων S. 251.
πίπτουσαι S. 873.
πίπτωσιν E ii. 238.
πίστεις E i. 370.
πιστοὶ Th. 785.
πίσυνος Th. 506.
πιφάσκειν Th. 655.
πλάσσε E i. 70.
πλαστὴν Th. 513.
πλατέ' Th. 445.
πλείη E i. 101, bis.
πλεῖον E ii. 37. Th. 531.
πλείου D. 14.
πλεῖστα Th. 887.
πλείστη E ii. 338, 341.
πλείστην Th. 904.
πλεῖστοι LXXIII.
πλεῖστον Th. 231.
πλείους Th. 636.
πλείων E i. 377, 378. E ii. 235
πλεκτοῖσιν S. 63.
πλέον E i. 40. E ii. 177.
πλέονες S. 241.
πλεόνων E i. 378.
πλευρὰς S. 430.
πλέω E ii. 308. D. 28.
πλημελεῖσα S. 422.
πλημέντος Th. 861.
πλημμῆσιν Th. 857.
πλήθοντι S. 314.
πλήθων S. 478.
πλήθωσι E i. 305.
πλήθωσιν E ii. 79.
Πληϊάδας E ii. 190.
Πληϊάδες E ii. 233, 237.
Πληϊάδων E ii. 1.
πλῆμναι S. 309.
πλὴν S. 74.
πλῆντο Th. 688.
Πληξαύρη Th. 353.
πλῆξεν Th. 855.
πληξίππου S. 24.
πλήσας XLII. 2.
πλήσμησι XXV.
πλῆτο S. 146.
πλόον E ii. 248.
πλόος E ii. 283, 296, 300.
πλούσιον E i. 22.
πλουτεῦντα E i. 311.
πλουτοδότας E i. 125.
πλοῦτον E ii. 255. XLVIII.
Πλοῦτου Th. 969.

ος E i. 375.
ου E i. 379.
ὼ Th. 855.
ο E i. 311.
σκεν E ii. 252.
τες S. 24.
ταν Th. 319.
ντας E ii. 124.
Th. 253.
ος Th. 268.
E ii. 115, 142. XIX. 3.
E i. 114. Th. 780.
Th. 824.
ι II. 2.
ν S. 158.
εα Th. 320.
εις S. 191.
ης LXX.
Th. 70, 682.
h. 22.
E i. 66.
S. 41.
ii. 369.
θαι E ii. 220, 325.
θε E ii. 121.
ι E ii. 332.
h. 194.
σα S. 381.
Th. 576.
E i. 143.
αν E i. 110, 127.
ισα Th. 161.
σθαι E ii. 25.
τ' Th. 921, 946, 948.
το Th. 991.
E i. 157. S. 319. Th.
, 818. III. 5. XXXVII.
ν S. 477. LVIII.
ις E ii. 396.
μαι E i. 207.
ι S. 428.
ίβουλον Th. 521.
ιλάγηρον E i. 201.
ιλόδειρον E i. 201.
ποικίλον Th. 300, 511.
ποιμαίνονθ' Th. 23.
ποιμένα S. 41. XXXII. 2.
ποιμένας S. 39.
ποιμένες Th. 26.
ποιμένι Th. 1000.
ποίμνας Th. 146.
ποιμνήϊον D. 23.
ποινὴ E ii. 307, 373.
ποιῶν E ii. 364.
πολέας E ii. 198.
πολέεσσιν E i. 119.
πολεῖν E ii. 80.
πολεμήϊα S. 238.
πόλεμοι Th. 926.
πολέμοιο S. 23, 59, 101, 118, 385. Th. 714.
πόλεμον E ii. 14, 227. S. 150, 163, 196. Th. 431.
πόλεμος E i. 160.
πολέμου Th. 665.
πολέμῳ Th. 936. XLIX.
πόληα S. 105.
πόληος S. 285. III. 4.
πολιὰς Th. 271.
πόλιν E i. 187, 220. E ii. 145. S. 284, 469, 474.
πολιοκρόταφοι E i. 179.
πολιὸν E ii. 95, 110.
πόλιος S. 239, 473.
πολιοῦ Th. 161.
πόλις E i. 225, 238, 267. S. 270, 380.
πόλλ' E ii. 20, 45, 314. Th. 59, 583.
πολλὰ E i. 37, 320. E ii. 116, 273, 315. D. 44. S. 92. Th. 27, 581, 997.
πολλαὶ S. 376. bis. Th. 363.
πολλάκι E i. 238.
πολλὰς E ii. 127.
πολλὴ S. 269. Th. 418, 583, 861.
πολλὴν E ii. 156. Th. 442.

πολλοὶ E i. 381. S. 130, 209, 241, 316.
πολλοῖσι E ii. 199.
πολλὸν E i. 19, 118, 205, 277, 318. E ii. 55. S. 48. Th. 787.
πολλὸς S. 475.
πολλοὺς Th. 995.
πολλῷ E ii. 295. Th. 9.
πολλῶν Th. 447.
πολὺ E i. 126, 307. E ii. 51. S. 78, 114. Th. 428.
πολυβότρυος XIX. 2.
πολυβοῦται XXXIX. 3.
πολυγηθέα Th. 941.
πολυγηθὲς E ii. 232.
πολυγόμφων E ii. 278.
πολυδαίδαλον E i. 64. S. 125, 315, 466.
πολυδερκέος Th. 451.
πολυδερκὲς Th. 755.
Πολυδώρη Th. 354.
Πολύδωρον Th. 978.
πολυήρατον Th. 404, 908. I. 1.
πολυηράτου XXXVII. 2.
πολυηράτῳ E ii. 367.
πολύϊδριν Th. 616.
Πολυκάστη VII. 1.
πολυκλήϊδα D. 63.
πολυκλύστῳ Th. 189, 199.
πολυλήϊος XXXIX.
πολύμηλοι E i. 306.
Πολύμνια Th. 78.
πολὺν E i. 230. E ii. 253, 270. Th. 974.
πολύξεινον E ii. 338.
πολυξείνου E ii. 340.
† πολυόμβριμον Th. 785.
πολύπτυχὸν Th. 118.
πολυπτύχου Th. 1010.
πολύῤῥηνες XXXIX. 3.
πολὺς S. 274, 401.
πολυσπερέες Th. 365.
πολυφλοίσβοιο E ii. 266.
πολυφόρβης Th. 912.
πολυφραδέεσσι Th. 494.
πολυφραδέοντα LIV.
πολυχρύσεα Th. 885.
πολυχρύσου E ii. 139. S. 8, 47. Th. 980. XXXVI. 3.
πολυώνυμον Th. 785.
πονηρότατον XLIII.
πονησάμενος E ii. 50.
πόνοιο E i. 91.
πόνον E ii. 88. S. 44, 305, 310. Th. 226, 629, 881.
πόνου S. 351.
πόντον E ii. 238, 253, 268, 290, 295. D. 53. Th. 132, 844, 873, 877.
Ποντοπόρεια Th. 256.
ποντοπόροιο E ii. 246. XXXVII. 7.
πόντος E ii. 288. Th. 107, 109, 233, 678, 696, 841, 964.
πόντου E ii. 8, 309. Th. 737, 808.
πόντῳ E i. 245. E ii. 125, 240. Th. 189, 241, 252.
πόνων E i. 118.
πόρε Th. 904. XI. 3. XXII. 2. [XLVIII. 2. ex Reiskii emend.]
πόρεν Th. 412, 602. XX. 5.
πόροι E i. 377.
πόρον Th. 292.
πόσ' S. 373.
Ποσειδάων E ii. 285. III. 5. XXII. 2.
Ποσειδάωνα Th. 15.
Ποσειδῶν Th. 732.
ποσὶ XXVI.
πόσιν S. 63, 217.
πόσις S. 395.
πόσσ' Th. 3.
ποσσὶ E ii. 159, 356. S. 431. Th. 842.
ποσσὶν S. 220. Th. 8, 195.
ποτ' E i. 174, 226, 228. E ii. 269, 335, 342, 365, 362,

375. Th. 751, 759, 796, 802.
ποταμοὶ Th. 109, 367.
ποταμοῖο Th. 242, 788, 959. XII. XXV.
ποταμοῖς Th. 348.
ποταμὸν E ii. 358.
ποταμοὺς Th. 337.
ποταμῶν E ii. 168, 355, 375.
† ποτᾶτο S. 222.
ποτε E ii. 17, 173, 223, 253. S. 310. Th. 409. X. 2.
ποτέοντο Th. 691.
ποτὶ E ii. 170, 313. S. 80.
πότνια E i. 73. Th. 368.
πότνιαν Th. 11, 926.
που † E i. 105. Th. 416.
πουλυβότειραν Th. 531.
πουλυβοτείρῃ E i. 156, 250. E ii. 128.
πουλὺν Th. 190.
Πουλυνόμῃ Th. 258.
πραθέειν S. 240.
πραπίδες Th. 656.
πραπίδεσσι Th. 608.
πρέπει Th. 92.
πρεσβῆες S. 245.
πρεσβύταται Th. 363.
πρεσβυτάτῃ S. 260. Th. 777.
πρεσβύτατον Th. 234.
πρηνὴς S. 365.
πρήξεις E ii. 20.
πρηστήρων Th. 846.
πρηΰνει Th. 254.
πρηΰνειν D. 33.
πρηῶνος S. 437.
πρὶν E i. 90. E ii. 356. S. 16, 17, 40. Th. 222, 533, 711.
πρίνινον E ii. 47.
πρίνου E ii. 54.
πρὸ S. 303. Th. 32, 38.
προβάδην E ii. 347.
προβάλοιτο D. 15.
προβάτοις E ii. 176.
προβέβηκε S. 355.
προγένονθ' S. 345.
† προθέειν S. 240.
† προθύελλα Th. 742.
προϊδέσθαι S. 386.
προΐει VI.
προΐωξις S. 154.
προλιπόντ' E i. 197.
προλιποῦσα S. 1.
προλιπὼν E ii. 184, 254. S. 90. Th. 284.
πρόλοχον S. 180.
Προμηθέα Th. 510.
Προμηθεὺς E i. 48, 86. Th. 546, 614.
Προνόη Th. 261.
πρόπαν Th. 525, 596.
πρόπαρ Th. 518.
προπάροιθε S. 285. Th. 769.
προπάροιθεν E i. 287.
* προπεφασμένα E ii. 273.
προπεφραδμένα E ii. 273.
προρέει Th. 792.
προρεόντων E ii. 375.
προσαρήρεται E ii. 49.
προσεβήσατο S. 33.
προσέειπε S. 349. Th. 542, 546.
προσέειπεν E i. 201. S. 102.
προσέειπον Th. 749.
προσεῖναι E i. 351.
προσέκυρσε Th. 198.
προσελέξατο E ii. 117.
προσέφη E i. 53. S. 77. Th. 558.
προσηύδα S. 117, 326, 445. Th. 169.
πρόσθ' S. 277, 284, 746.
πρόσθε E i. 173. Th. 323.
πρόσθεν E ii. 75. S. 132. Th. 767, 813, 899. E i. 98.
† προσίδέσθαι S. 386.
προσιδοῦσα LXIV. 2.
† προσιὸντα S. 425.
προσιόντι E i. 351.
πρόσωπον E ii. 212.
† προσώπου S. 147.

προτέρη E i. 159.
προτέρην E i. 17.
προτέροισι Th. 424.
πρότερον S. 349.
πρότερος E ii. 326.
προτέρῳ Th. 486.
προτέρων Th. 100.
προύθηκε Th. 537.
προύκειτο S. 312.
προφέρει E ii. 197. bis. † Th. 792.
προφερεστάτη Th. 79, 361.
προφερὴς S. 260.
προφρονέως Th. 433, 677.
πρόφρονι Th. 536.
πρόφρων E ii. 285. Th. 419.
πραφυγεῖν E ii. 265.
προχέει VI. 1.
προχέειν E ii. 214.
† προχέουσιν Th. 83.
προχοῇ E ii. 375.
προχόῳ Th. 785.
πρυλέεσσι S. 193.
Πρυμνὼ Th. 350.
πρωΐ E ii. 79. XLV.
πρῶϊ D. 20.
πρῶτα E ii. 216. Th. 156, 617, 741, 765.
πρώτη D. 21. Th. 397.
πρώτην Th. 886, 895.
πρωτηρότη E ii. 108.
πρώτιστ' E ii. 76.
πρώτιστα E i. 109. E ii. 23. D. 47. Th. 24, 116.
πρωτογόνων E ii. 161, 210.
πρῶτοι XXXVII. 8.
πρώτοισι Th. 713.
Πρωτομέδεια Th. 249.
πρῶτον E i. 289. E ii. 185, 277. D. 5. S. 252. Th. 34, 44, 115, 126, 192, 309, 482, 497. XXXIII. 2. XXXIV. 1.
πρῶτος Th. 513.
Πρωτὼ Th. 243, 248.
πτελέης E ii. 53.
πτερὰ E ii. 246. XXXVII. 7.
πτερόεντα S. 117, 220, 326, 445.
πτερύγεσσι S. 134. Th. 269.
πτερύγων E ii. 202.
πτολεμίζειν S. 358.
πτολέμοιο Th. 638.
πτολίεθρον S. 81.
πτολιπόρθῳ Th. 936.
πτόρθοιο E ii. 39.
πτύχες S. 143.
πτώσσῃς E ii. 13.
πτωχὸς E i. 126.
πτωχῷ E i. 126.
πυγοστόλος E i. 371.
πυθέσθαι LV.
πύθεται S. 153.
πύθῃ E ii. 244.
πυθμέν' Th. 932.
πυθμένι E i. 367. XXXIX. 7.
Πυθοῖ Th. 499.
Πυθοῖδε S. 480.
Πυθὼ XXIX. 5.
πυκάσαι E ii. 242.
πυκάσσας E ii. 160.
πυκινὰς Th. 935.
πυκινοὺς E ii. 150.
πυκινόφρων XXXVI. 1.
πυκνὰ E ii. 171.
πυκνὸν E ii. 202.
πύλαι S. 272. Th. 811.
πύλας Th. 732.
πυλέων S. 246. Th. 773.
Πύλον S. 360.
πύλων Th. 741.
Πύλωνος XLI. 6.
πύματον Th. 497.
πυξ S. 302.
πῦρ E i. 50, 55. S. 72. Th. 319, 827, 828.
πύργων S. 242.
πυραμίνων II. 2.
πυρὶ S. 18, 145, 345, 390. Th. 694, 865.
πυρὸς E i. 57. S. 60. Th. 224,

563, 566, 569, 570, 845, 867.
πυροφόρος E ii. 167.
πώ Th. 560.
πώεα E ii. 134. D. 22.
πωλεῖται Th. 781.
πῶμ' E i. 94.
πῶμα E i. 98.
πώποτε E ii. 268.
πως E ii. 12.

P.

ῥαδινοῖσιν Th. 195.
ῥαθάμιγγες Th. 183.
ῥάψαντες XXXIV. 2.
ῥέα E i. 5. bis.
ῥέεθρα E ii. 356. Th. 695.
ῥέει Th. 39, 97, 788.
ῥέεν S. 314.
ῥέξαυσιν E ii. 303.
ῥέξων E i. 327. † Th. 417.
Ῥέην Th. 467.
ῥεῖ Th. 84.
ῥεῖα E i, 6, 7, 323, 377. E ii. 380. Th. 254, 419, 438, 443.
Ῥεῖαν Th. 135.
Ῥείη Th. 453, 625, 634.
ῥεκτῆρα E i. 189.
ῥέξαι Th. 209.
ῥέον S 267.
ῥέοντες Th. 367.
ῥήγνυνται S. 377.
ῥηϊδίη E i, 290.
ῥηΐδιον E ii. 71, 72.
ῥηϊδίως E i. 43, 213, 286. Th. 90, 442.
ῥηξήνορα Th. 1007.
Ῥῆσον Th. 340.
ῥητοὶ E i. 4.
ῥιγηλοὶ S. 131.
ῥίγιον E ii. 321.
ῥίζαι Th. 728.
ῥίζῃσι E i. 19. Th. 812.
ῥίμφ' S. 342.
ῥίμφα S. 378.
ῥινοῖο S. 152.
ῥινὸν S. 427.
ῥινοτόρῳ Th. 984.
ῥίνου E ii. 133.
ῥινῷ Th. 539.
ῥινῶν S. 267.
ῥιπῇ Th. 681, 849.
ῥίπτασκον S. 256.
ῥίψε Th. 868.
ῥοαὶ Th. 841.
Ῥοδία Th. 351.
Ῥόδιον Th. 341.
ῥοδοδάκτυλος E ii. 228.
ῥοδόπηχυς Th. 247, 251.
ῥοῇσι LXXVIII.
ῥόθος E i. 218.
ῥοίζασχ' Th. 835.
ῥόον E ii. 184.
ῥύεται S. 105.
ῥυσόμεθα Th. 662.
ῥυτὰ S. 308.

Σ.

σ' E i. 28, 206. E ii. 21, 80, 173, 305.
Σαγγάριον Th. 344.
σαίνει Th. 771.
σάκει S. 414, 455.
σάκεος S. 217, 363.
σάκευς S. 334, 460.
σακέων S. 24.
σάκος S. 139, 232, 315, 319, 364, 461.
Σαλμωνεὺς XXVIII. 5.
σαπείσης S. 152.
σάρκας Th. 538.
σὰς S. 107.
Σατύρων XIII. 2.
Σάω Th. 243.
σβεννυμενάων E ii. 208.
σὲ E i. 44, 205, 297, 310, 314, 365, 371. E ii. 93, 100, 109,

114, 154, 223, 236, 241, 332. Th. 549.
σέθεν E i. 341. E ii. 318.
σειόμενος S. 298. Th. 680.
Σείριος E ii. 35, 205, 227. S. 397.
Σειρίου S. 153.
σέλᾳ Th. 867.
σέλας S. 60, 275.
Σελήνην Th. 18, 371.
σελήνης XXI. 4.
Σεμέλη Th. 940.
Σεμέλην Th. 976.
σέο E ii. 96.
σεσαρυῖα S. 268.
σεσοφισμένος E ii. 267.
σηκὸν D. 23.
σῆμ' S. 477. Th. 500.
σῆμα E ii. 68. S. 385.
σημάντορι S. 56.
σὴν S. 104.
Σῆρον XXXVIII.
σῆς Th. 658.
σῆσιν E i. 107, 272.
σθένος E i. 62. E ii. 55, 216, 233, 237. S. 97, 420.
σιγῇ E i. 104.
σιδηρέη Th. 764.
σιδήρεον E i. 174.
σίδηρος E i. 150. S. 128. Th. 864.
σιδήρου E ii. 5.
σιδήρῳ E ii. 38, 361.
* σίμβλοισι Th. 594.
σίμβλους Th. 598.
Σιμοῦντα Th. 342.
σινέσκετο II. 3.
σίνεται E i. 316.
Σίσυφος XXVIII. 4.
σῖτον E i. 145.
σίτου E ii. 222.
σκαιῇ Th. 179.
Σκάμανδρον Th. 345.
σκάφος E ii. 190.
σκέπα E ii. 150.
σκῆπτρον Th. 30. XLII. 5.
σκιδναμένῃ Th. 42.
σκιερούς E ii. 190.
σκιῇ E ii. 207, 211.
σκληρὸν Th. 889.
σκολιαῖς E i. 219.
σκολιῇσι E i. 217, 248.
σκολιοῖς E i. 192.
σκολιὸν E i. 7.
σκολιῶν E i. 262.
σκολιῶς E i. 256, 260.
σκόλυμος E ii. 200.
σκοτόεν E ii. 173.
Σκύθας XVII.
σκυλάκεσσιν Th. 834.
σκυλεύσαντες S. 468.
σκύπφον XLII. 2, 6.
σμερδαλέης Th. 710.
σμερδαλέον S. 341. Th. 840.
† σμήνεσσι Th. 594.
σμικρὸν E i. 358, 359. bis.
σοὶ E i. 34, 56, 284, 304, 379. E ii. 14. S. 330.
σὸς E ii. 251. S. 89.
σπαργανίσασα Th. 485.
σπείρειν E ii. 9, 81.
σπείρουσιν S. 399.
Σπειὼ Th. 245.
σπέος Th. 301.
σπερμαίνειν E ii. 354.
σπέρματα E ii. 64, 89.
σπέρματος D. 17.
σπερχνὸν S. 454.
σπεύδει E i. 22.
σπεύδειν E ii. 194, 291.
σπεύδοντ' E i. 24.
σπεύδοντι S. 228.
σπεύδουσι Th. 597.
σπεύδων E ii. 79. S. 364.
σπῆϊ Th. 297.
σπονδῇσι E i. 336.
σταφυλῇσι S. 300.
στάχυες E ii. 91.
σταχύων S. 290.
σταθμοῖσι Th. 444.

σταθμῷ Th. 294.
στεινομένη Th. 160.
στεῖχον Th. 10.
στενάχιζε Th. 858.
† στεναχίζετο Th. 159.
στέρεται E i. 209.
Στεροπὴν Th. 140.
στεροπὴν Th. 286, 505, 707, 854.
στεροπῆς Th. 699, 845.
στεφάνην Th. 578.
στεφάνους Th. 576.
στέφον E i. 75.
στήθεσσι E i. 77. S. 129. Th. 122, 645.
στήθεσσιν S. 124. Th. 61, 611, 641, 765.
† στήθεσφι E i. 77.
στήμονι E ii. 156.
στήριξε Th. 498.
στήσαιτο D. 15.
στήσειν S. 114.
στιβαρῆς Th. 692.
στιβαρῇς Th. 675.
στιβαροῖς E i. 148.
στιβαροῖσι S. 76. Th. 152, 673.
στιβαρὸν S. 319.
στιβαρῶν Th. 715.
* στιγμαὶ S. 167.
στίγματα S. 166.
στίχες S. 170.
στολίσας E ii. 246.
στόμα S. 146, 389. Th. 65.
στόματος Th. 84, 97.
στομάτων S. 279. Th. 40.
† στονάχιζε Th. 858.
στοναχίζετο Th. 159.
στονόεντα E i. 145. Th. 684.
στονόεντας S. 127. Th. 951, 994.
στρατὸν E i. 244.
Στρατονίκη XLI. 1.
Στρυμόνα Th. 339.
στρωτοῖς Th. 798.
στρωφᾶται E ii. 146.
στυγέουσι Th. 739, 810.
στυγέουσιν E i. 308.
στυγερὴ Th. 226, 775.
στυγερῆς V. 4.
στυγερὸν Th. 211.
στυγερώπης E i. 194.
† στυγερῶπις E i. 194.
Στυγὸς Th. 805.
Στὺξ Th. 361, 383, 389, 397, 776.
σὺ E i. 27, 107, 211, 272, 296, 333. E ii. 20, 26. bis. S. 95, 119, 355.
σύες S. 177.
† συλήσαντες S. 468.
σύμμικτον E ii. 181.
σύμπλασσε Th. 571.
σύμφορος E i. 300. D. 19.
† συμφράσσαιτο Th. 900.
συμφράσσασθαι Th. 471.
* συναΐγδην S. 189.
† συναΐκτὴν S. 189.
† συναντῶνται Th. 877.
συναντῶσιν Th. 877.
συνεῖχε S. 315.
συνενείκεται S. 440.
συνεχέως Th. 636.
συνηθεας Th. 230.
συνιέμεν Th. 331.
σύνισαν S. 383.
συνοισόμεθα S. 358.
συνωχαδὸν Th. 690.
συρίγγων S. 278.
συῤῥάπτειν E ii. 162.
συῤῥετὸν E ii. 224.
συσκιάσαι E ii. 231.
σύῶν S. 168.
σφ' S. 62, 225, 404.
σφᾶς Th. 84.
σφέας S. 169, 326, 403. Th. 624.
σφετέρην Th. 599.
σφετέρης S. 239.
σφετέρῃσι E i. 151.
σφετέροισι S. 247.
σφέτερον E i. 2. S. 90.

σφετέρους S. 90.
σφετέρῳ Th. 155.
σφετέρων S. 239.
σφέων Th. 144, 361.
σφι S. 113, 152, 173.
† Σφίγγ' Th. 326.
σφιν S. 114, 172, 258, 310, 348. Th. 63, 627. † E i. 56.
σφίσιν S. 279, 296, 348.
σφοῖσιν Th. 398.
σφύραν E ii. 43.
σχεδὸν S. 113, 432, 435.
σχέσθαι XXXI. 2.
σχέτλια E i. 123, 236, 252.
σχετλίη E i. 15. S. 149.
σχέτλιοι E i. 185.
σχέτλιος S. 92. Th. 488.
σχίσσας S. 428.
† σώζοι E i. 374.
σῶμα E ii. 158.
σώματ' S. 426.
σωρὸν D. 14.

T.

τάγ' E i. 271.
τάδ' E i. 266.
τάδε E ii. 306. D. 62.
ταὶ S. 162, 229, 276. Th. 36.
ταλαεργοὺς D. 27, 32.
ταλαεργῶν E i. 46.
ταλακάρδιος S. 424.
ταλάρους S. 293, 296.
ταλασίφρονος Th. 1012. XXII. 9.
ταμεῖν D. 43.
ταμίης LXVI.
τάμνειν E ii. 41, 44, 361. D. 22.
ταμνέμεν D. 27.
τάμοιο E ii. 43.
τανύπεπλον S. 83.
τανύπεπλος LX. 3.
τανύπτερον Th. 523.
τανύῤῥιζοι S. 377.
τανυσίπτερος E ii. 210. Th. 525.
τανύσφυροι Th. 364.
τανυσφύρου S. 35.
τανύτριχα E ii. 134.
τὰ πρῶτ' E ii. 85.
τὰ πρῶτα E ii. 5. Th. 108, 113, 202.
Τάρταρα Th. 119, 841.
Τάρταρον S. 255. Th. 682, 721, 725, 868.
Ταρτάρου Th. 736, 807, 822.
ταρφέες Th. 693.
τὰς Th. 53, 271.
τάτ' E ii. 16. Th. 382.
ταύρεος S. 104.
ταύρου Th. 832.
ταῦτ' Th. 75, 532.
ταῦτα E i. 27, 261, 272. E ii. 179. Th. 35, 114.
ταύτην Th. 203, 348, 520.
Ταφίων S. 19.
τάφον S. 477.
τάφου E ii. 353.
τάχ' Th. 490.
τάχα E i. 310, 360. E ii. 19, 339. S. 82, 87.
ταχέως Th. 103.
τάχιστα E i. 60. E ii. 291. S. 21, 108.
ταχὺν E i. 85.
τάων D. 62. S. 6.
τεὴν E i. 299. 372.
τεθαλυῖαι S. 276.
τεθαλυῖαν Th. 902.
τεθαλυίῃ XLVI.
τέθηλε E i. 225.
τεθνειῶτα S. 158.
τεθνειῶτος S. 454.
τεθνηῶτες S. 175.
τεῖχος E i. 244. Th. 733. III. 4.
τέκ' Th. 138, 383.
τέκε D. 40. Th. 53, 125, 212, 213, 224, 225, 226. bis. 270, 337. bis. 378, 411, 455, 821, 907, 913, 938, 949,

956, 981, 984, 1001, 1004. XXXIV. 8.
τέκεθ' XXXII. 1. XL. 1.
τέκεν Th. 131, 208, 266, 375, 625, 634, 901. XXXVI. 2. XXXVII. 1.
τεκέσθαι Th. 478.
τέκεσσι S. 247.
τέκετο Th. 308.
τεκμαίρεται E i. 227, 237.
τέκμαρ LV. 2.
τέκνα E i. 233, 328. Th. 104, 149, 240, 308, 366, 385, 453, 644, 894, 968, 1019.
τέκνον XLIII.
τέκον S. 6.
τέκος S. 216.
τεκοῦσα Th. 471.
τέκτονι E i. 25.
τέκτων E i. 25.
τελαμῶνος S. 222.
τελέεσθαι Th. 552.
τελέθουσιν E ii. 124. †E i. 121.
τελέθωσιν E i. 179. S. 398.
τελεῖν E i. 271.
τελέσαιμι Th. 170.
τελέσας E ii. 172. Th. 951, 994, 997.
τέλεσεν S. 36.
τελέσῃ Th. 799.
Τελεσθῶ Th. 358.
τελεσφόρον Th. 740.
τελεῦσι Th. 89.
τελευτὴ Th. 637.
τελευτὴν E i. 331. S. 357.
τελήεντος Th. 242, 959.
τέλος E i 65, 216, 292. E ii. 92, 282, 287. Th. 638.
τεμένει S. 58.
† τέμνει E ii. 142.
† τέμνῃ Th. 610.
τένδει E ii. 142.
τένοντε S. 419.
τεὸν E i. 339. E ii. 313.
τέξασθαι Th. 889.
τέξεσθαι Th. 469, 898.
τέρας Th. 744.
τέρεν Th. 988. V. 4.
τέρενα E ii. 140. Th. 5.
τερμιόεντα E ii. 155.
τέρπει E ii. 105.
τέρπεσθαι XLVI.
τέρπεται E i. 356. LVI. 6.
τερπικέραυνον E i. 52, 271.
τερπικεραύνῳ LXXXVIII.
τερπόμενος S. 47.
τέρποντ' E i. 115.
τέρπουσα LVI. 7.
τέρπουσι Th. 37, 51.
τέρπωνται E i. 58.
τέρψιν S. 273. Th. 206.
τέρψις Th. 917.
Τερψιχόρη Th. 78.
τεσσαράκοντα E ii. 3.
τεσσαρακονταετὴς E ii. 59.
τετάρτῃ D. 36.
τέταρτον E i. 156.
τέταται E ii. 167.
τέτατο Th. 608.
τετελεσμένον E ii. 179. D. 35. Th. 795.
τετεύχατο Th. 581.
τετιημένῃ Th. 163.
τετιμένῃ Th. 419.
τετίμηται Th. 449.
τέτλαθ' E ii. 336.
τέτμῃ Th. 610.
τετοκυίης E ii. 209.
τέτορ' E ii. 316.
τετρὰδ' D. 34.
τετράδι D. 45, 55.
τετράκις LVII. 1.
τετρακόρωνος L. 2.
τετραμμένος E ii. 345.
τετρὰς D. 6, 30.
τέτρασιν XLVII. 5.
τέτρατον E ii. 214. S. 363.
τετράτρυφον E ii. 60.
τέττιξ E ii. 200. S. 393.
τέτυκται E ii. 363, 370.

τέτυκτο S. 154.
τευ E i. 328.
τεῦξαν Th. 141. XXXVII.
τεῦξε E i. 79. S. 219. Th. 162, 585.
τεύξεαι E ii. 19.
τεῦξεν Th. 570.
τεύχε᾽ S. 108, 183, 238.
τεύχεα E i. 149. S. 67, 329, 332, 337, 423, 447, 451, 460.
τεύχει E i. 263.
τεύχεσι S. 60. Th. 186.
τευχέων S. 71.
τέχνῃ Th. 540, 555, 863.
τέχνην Th. 160, 770.
τέχνης Th. 547, 560.
τέχνησι Th. 496, 929.
τεῷ E i. 27. E ii. 245.
τῇδ᾽ E ii. 253.
τῇδε D. 31.
Τηθὺν Th. 136.
Τηθύος Th. 362.
Τηθὺς Th. 337, 368.
τήκεται Th. 866.
τήκετο Th. 867.
τῆλε S. 275. Th. 1014.
Τηλεβοάων S. 19.
Τηλέγονον Th. 1014.
τηλεκλειτοῖο S. 327.
Τηλεμάχῳ VII. 1.
τηλέσκοπον Th. 566, 599.
τηλόθεν Th. 785.
τηλοῦ S. 118. Th. 302. † E i. 167.
τῆμος E ii. 40, 106, 177, 203, 288. S. 398. XLIV.
τημοῦτος E ii. 194.
τήνγε E i. 15, 74.
τήνδ᾽ E i. 17.
τήνδε E i. 39, 80, 247, 267.
τητᾷ E ii. 26.
τίεσκεν S. 9.
τίεται Th. 428.
τίη Th. 35.
τιθείη E ii. 88.
τιθεὶς D. 33. S. 385.
τιθεῖσαι LIV.
τιθεῖσι Th. 597.
τιθέμεν E ii. 362.
τίθεσθαι E ii. 290, 307.
τίθεσκεν LXI.
τίθησι E ii. 136.
τίθησιν E ii. 199.
Τιθωνῷ Th. 984.
τίκτε Th. 223, 346, 510. X. 2.
τίκτεν Th. 381.
τίκτουσιν E i. 233, 242.
τιμᾷ S. 104. Th. 532.
τιμαὶ Th. 452.
τιμὰς E i. 137. Th. 74, 112, 885.
τιμάων Th. 882.
τίμη E i. 141. Th. 418.
τιμὴν Th. 203, 393, 422, 462, 892, 904.
τιμῆς E i. 345. Th. 396, 414, 426, 491.
τίμησε Th. 399, 412.
τιμήσουσι E i. 190. Th. 81.
τιμήσων S. 91.
τίμιον XXXIX. 7.
τιμῶντες S. 476.
τιμῶσι E i. 16.
τινυμένας D. 40.
τίννυσθαι E ii. 329.
τίον S. 85.
Τίρυνθ᾽ Th. 292.
Τίρυνθος S. 81.
τισαίμεθα Th. 165.
τίσαιτο S. 17. Th. 472.
τίσιν Th. 210.
τιταίνοντας Th. 209.
τιτάνῳ S. 141.
Τιταρήσιον S. 181.
Τιτῆνας Th. 207, 697, 717, 820.
Τιτῆνες Th. 630, 632, 648, 668, 676, 729, 814, 851.
Τιτήνεσσι Th. 674, 882.

Τιτήνεσσιν Th. 650.
Τιτῆσι Th. 392, 424.
Τιτῆσιν Th. 663.
τμηθεῖσα E ii. 38.
τόγ' E i. 362. E ii. 74.
τόδε E ii. 103.
τόθ' S. 77. Th. 487.
τόθεν S. 32.
τοίγε E ii. 344. S. 282, 283.
τοίη Th. 93.
τοῖον S. 8. Th. 805.
τοῖος S. 41, 433. Th. 703.
τοῖσδ' E i. 57.
τοῖχον E ii. 350.
τοκεῦσιν E i. 186, † 233. Th. 438.
τοκῆα Th. 138.
τοκῆας E i. 183. S. 90. Th. 469.
τοκῆϊ Th. 155.
τοκήων S. 239.
τόνδε E i. 274. E ii. 186. S. 106. Th. 24.
Τοξεὺς XLI. 4.
τὸ πάροιθε Th. 666.
τὸ πάροιθεν Th. 531.
τὸ πάρος Th. 394.
τὸ πρὶν Th. 505.
τὸ πρῶτον E ii. 105, 277, 297. S. 127. Th. 188, 425.
τόσα E ii. 329.
τόσση S. 441.
τόσσοι Th. 367.
τόσσον E ii. 278, 298.
τόσσος Th. 705.
τότ' E i. 358. E ii. 77, 183, 206, 234. S. 44, 370. Th. 68, 469, 536, 635, 883, 889.
τότε E i. 195. E ii. 35, 70, 74, 129, 147, 151, 154, 190, 229, 239, 240, 249, 289, 299. S. 340. Th. 542, 643, 674. XIV. 6.
τοῦγε Th. 687.
τοῦδ' E ii. 63.
τοῦδε E i. 282.
τοῦθ' E i. 360.
τοὔνεκ' E i. 49.
τοὔνεκα Th. 88.
τοῦτο E i. 120, 125, 139, 149, 155, 178. E ii. 370. Th. 170, 336, 744.
τοῦτον E ii. 123.
τούτου Th. 562.
τούτῳ D. 37.
τούτων Th. 422.
τραφέμεν Th. 480.
τρεέτην S. 171.
τρεῖς Th. 148, 321, 907.
τρέον S. 213.
τρέπεται E ii. 34.
τρέσσ' Th. 850.
τρέφει Th. 582.
τρέχει E i. 217.
τρέψαντα E ii. 212.
τρέψας E i. 314. E ii. 264.
Τρητοῖο Th. 331.
τρηχεῖα S. 119.
Τρηχῖνα S. 353.
Τρηχῖνος S. 355, 469.
τρηχὺς E i. 289.
τρίβουσι E i. 249.
τριηκάδα D. 2.
* *τριήκοντα* E ii. 314.
τριηκόντων E ii. 314.
τριηκοσίας Th. 715.
τρικάρηνον Th. 287.
† *τρικέφαλον* Th. 287.
τρίπηχυν E ii. 41.
τρίποδ' E ii. 275.
τριπόδην E ii. 41.
τρίποδι E ii. 151.
τριπόλῳ Th. 971.
τρίπος S. 312.
τρὶς E i. 171, 250. E ii. 19, 214. S. 362. Th. 364.
τρισεινάδα D. 50.
τρισκαιδεκάτην D. 16.
τρισπίθαμον E ii. 44.
τρισσὴν LXVIII. 2.
τριστοιχεὶ Th. 727.

τρίτην E ii. 196.
Τριτογένεια S. 197.
Τριτογένειαν Th. 895, 924.
τρίτον E i. 142. Th. 313.
τρίτῳ E ii. 106.
Τρίτων Th. 931.
τριχάϊκες LXVIII. 1.
τρίχας S. 391.
τρίχες E ii. 135, 157.
Τροίην E i. 164. E ii. 271.
τροπαῖς E ii. 97.
τροπὰς E ii. 182, 281.
τροχαλὸν E ii. 136.
τρυγητήρων S. 293.
τρυφάλειαν S. 199.
τρύχουσιν E i. 303.
τύνή E i. 10. E ii. 259. Th. 86.
τυπεὶς S. 362.
Τυρσηνοῖσιν Th. 1015.
τυτθὸν Th. 62. LVI. 3.
τυτθὸς E ii. 87.
Τυφαόνιον S. 32.
Τυφάονα Th. 306.
Τυφώεα Th. 821.
Τυφώεος Th. 869.
τύχη Th. 360.
τυχόντι Th. 973.
τώγε S. 170, 235.
τῶδε E ii. 359.
τῶμισυ E ii. 177.
τὼς S. 219, 478.

Υ.

Ὑάδας LX. 4.
Ὑάδες E ii. 233.
ὕβριες E i. 145.
ὕβριν E i. 133, 189, 211.
ὕβριος E i. 215.
ὕβρις E i. 212, 237.
ὑβριστὴν Th. 307, 514.
ὑβριστὴς Th. 996.
ὑγρὸν E ii. 243. Th. 869.
ὕδατι E ii. 357.
ὕδατος E ii. 214.
ὕδει E i. 61.
Ὕδρην Th. 313.
ὕδωρ E ii. 355. S. 317. Th. 785, 805. VI. XXXV. 2. LXXVIII.
ὗει E ii. 170.
ὑετοῦ E ii. 163.
υἱὲ Th. 660.
υἱέας XXII. 9. XXXVIII.
υἱεῖ Th. 476.
υἱεῖς X. 1. XLI. 3.
υἱέες Th. 368.
Ὑηττος XX. 1.
υἷϊ S. 150, 163.
υἱὸν S. 66, 110, 413, 424, 448. Th. 532, 940, 986. I. 1. XX. 1. XXI. 3. XXXII. 1.
υἱὸς E i. 269. S. 202, 320, 392, 467. XXX. 2.
ὕλη E ii. 39, 126, 129. Th. 694.
ὑλήεντι Th. 484. XXXII. 2.
ὑληέσσης Th. 1010.
ὑληκοῖται E ii. 147.
ὑλοτομεῖν E ii. 40.
ὑλοτόμον D. 43.
ὑλοφάγοιο E ii. 209.
ὑμεῖς E i. 246. Th. 649, 963.
ὑμέναιος S. 274.
ὑμετέρου Th. 166.
ὕμμι S. 328.
ὑμνεῖν Th. 33.
ὑμνείομαι E i. 2.
ὑμνεῦσαι Th. 11, 37, 51.
ὑμνεύσαις Th. 70.
ὑμνεῦσι Th. 48.
ὑμνήσῃ Th. 101.
ὕμνοις XXXIV. 2.
ὕμνον E ii. 280.
ὕμνῳ E ii. 275.
ὑμὸν Th. 662.
ὗοι E ii. 106.
ὑπαὶ S. 71, 278.
ὑπαλεύασθαι E ii. 175.
ὑπαλεύεο E ii. 378.

ὑπαλύξαι S. 304.
ὑπέδεκτο S. 442. Th. 513.
ὑπεθήκατο Th. 171.
ὑπεκπροφύγῃ S. 42.
ὑπεναντίοι S. 347.
ὑπένερθε S. 418.
ὑπεξήλυξε Th. 615.
ὑπερβάλλων E ii. 107.
ὑπερβασίαι n. ad D. ult. Phocylid. 64.
ὑπερβασίας D. 64.
ὑπέρβιον E ii. 310. Th. 139, 898.
ὑπερήνωρ Th. 995.
ὑπερήφανα Th. 149.
ὕπερθεν E ii. 163, 362. Th. 110, 702, 727, 840.
ὑπέρθυμος Th. 937. XXVIII. 5.
ὑπερθύμους Th. 719.
ὑπερθυρίοις S. 271.
Ὑπερίονα Th. 134.
Ὑπεριονίδαο Th. 1011.
Ὑπερίονος Th. 374.
ὑπερκύδαντα Th. 510.
ὑπερμενέϊ Th. 534.
ὑπερμενέος S. 418.
ὕπερον E ii. 41.
ὑπέροπλον Th. 619, 670.
ὑπερόπλου Th. 516.
† ὑπερπροφύγῃ Th. 42.
ὑπέρτατα E i. 8.
ὑπέστη Th. 402.
† ὑπεστονάχιζε Th. 843.
ὑπευνηθεῖσ' Th. 374.
ὑπῆσαν S. 266.
ὕπνον Th. 212, 756.
ὕπνος Th. 759. XIV. 6. XLIII. 4. XLVII. 6.
ὕπνῳ E i. 116.
ὑποδδείσας S. 98.
ὑποδέξεται Th. 419.
* ὑποδμηθεῖσ' Th. 374.
ὑποδμηθεῖσα S. 53. Th. 327, * 453.
ὑπόδρα S. 445.
ὑποκυσσαμένη Th. 308, 411. XXXVII. 1. XLI. 1. LXXVIII. 1.
ὑπολαμπὲς S. 142.
ὑπόπορτις E ii. 221.
† ὑποσευομένων S. 373.
ὑποσχόμενος Th. 170.
ὑποταρτάριοι Th. 851.
ὑποφραδμοσύνησιν Th. 658.
ὑποχθόνιοι † E i. 140.
Ὑρίῃ IV. XXXVI. 1.
ὑσμίνας Th. 228, 631, 663, 712.
ὑσμίνῃ S. 119, 178.
ὕστερον E i. 349. Th. 34.
ὕφαινε S. 28.
ὑφαίνειν E i. 64.
ὑφήσσων S. 258.
ὑψηλῇ S. 406.
ὑψηλῆς S. 374. Th. 632, 787.
ὑψηλὸν III. 5.
ὑψηλὸς S. 440.
ὕψι E i. 202.
ὑψιβρεμέτην Th. 668.
ὑψιβρεμέτης E i. 8. Th. 601.
ὑψίζυγος E i. 18.
ὑψίκομοι S. 376.
ὑψικόμους E ii. 127.
ὑψιμέδοντι XXIV.
ὑψιμέδοντος Th. 529.
ὑψόθεν E ii. 67. Th. 704.
ὑψοῦ E ii. 169.

Φ.

φαέεσσι XXI. 4.
φαειναὶ S. 225.
φαείνει E ii. 146. Th. 372.
φαεινοῦ S. 122.
φαεινῷ S. 142.
Φαέθοντα Th. 987.
φαέθων Th. 760.
φαεσιμβρότου Th. 958.
φαίδιμα Th. 453, 492.
φαίδιμον Th. 940, 986.

φαιδρύνεσθαι E ii. 171.
φαῖνε Th. 689.
φαίνετε Th. 650.
φαίνετο XXXI. 1.
φαινομένην Th. 443.
φαίνονται E ii. 6.
Φαισύλη LX. 2.
Φαιὼ LX. 3.
φάλαγγας Th. 676, 935.
φάληρον S. 180.
φανείη E ii. 76, 298.
φανεῖσα E ii. 198.
φάνεσκεν XXII. 3.
φανῇ E ii. 216.
φάος E i. 154, 187, 337. Th. 157, 451, 626, 652, 755.
φαρέεσσι E i. 196.
φαρέτρην S. 129.
φάρμακον E ii. 103.
φασὶ Th. 306.
Φᾶσιν Th. 340.
φασὶν D. 39.
φάσκε Th. 209.
φάτ' Th. 664.
φαταὶ S. 230.
φατειὸν Th. 310.
φατειὸς S. 144.
φατειῶν S. 161.
φάτο S. 115. Th. 167, 173, 545, 561, 664. XIV. 5.
φατοὶ E i. 3.
φείδεο E ii. 222.
φείδεσθαι E i. 367.
φειδὼ E i. 367.
φειδωλῆς E ii. 338.
φερβέμεν E i. 375.
φέρε XLII. 2.
φέρει E i. 32, 171, 230, 231, 235, 361. E ii. 68. Th. 438, 742.
φέρειν E ii. 45, 275, 380. † E i. 290.
φερέμεν E ii. 213.
φερέοικος E ii. 189.
φερέσβιος Th. 693.
φέρεσθαι Th. 181.
φερεσσακέας S. 13.
φέρετ' Th. 190.
φέροιεν S. 150, 163.
φέρον Th. 708.
φέροντα Th. 216.
φέρονται XXXIX. 8.
φέρουσα E i. 221. Th. 248, 481.
φέρουσαι E i. 103. D. 59.
φέρτατε S. 330.
φέρτατος Th. 49.
† φέρτερα S. 114.
† φέρτερος Th. 49.
φέρων E i. 202. Th. 286. XXXIX. 10.
φεῦ' XX. 3.
φεύγειν E ii. 192.
φεύγουσαι E ii. 238.
φεύγουσιν E ii. 149.
φεύγων E ii. 190, 255. Th. 603.
φεύξεσθαι S. 112.
φῇ Th. 650.
φηγὸν XVIII.
φηγοῦ XXXIX. 7.
* φηλήτησι E i. 373.
φήμη E ii. 379, 381.
φήμην E ii. 378. LXIV. 2.
φημὶ E ii. 274. S. 359.
φημίξουσι E ii. 382.
φησὶ E ii. 73.
φθάμενος E ii. 172, 188.
φθέγγονθ' Th. 831.
φθέγξατο Th. 168.
φθειρόμενοι E i. 176.
φθείρουσι Th. 876, 879.
φθίνοντος D. 34.
φθινόντων Th. 59.
φθισήνορα Th. 431.
φθονέει E i. 26.
* Φῖκ' Th. 326.
Φίκιον S. 33.
φίλ' E i. 304.
φίλα E ii. 226.
φιλέει D. 24.
φιλέῃ E i. 298.

φιλεῖ E i. 15. XLIII. 4.
φιλεῖν E i. 351.
φιλέοντ' E i. 340.
φιλέοντα E i. 351.
φιλεῦνται Th. 97.
φίλῃ E ii. 138. Th. 474, 932.
φίλην Th. 410.
φίλησι Th. 283.
† φιλήτησι E i. 373.
Φιλλυρίδης Th. 1002.
φίλοισιν Th. 162.
φιλομμειδὴς Th. 259, 989. LXIV. 1.
φιλομμηδέα Th. 200.
φίλον E i. 358. E ii. 331. S. 476. Th. 163, 472, 568. VIII. XX.
φιλοπαίγμονες XIII. 3.
φίλου Th. 180, 398.
φίλος E i. 182. S. 95.
φιλότητα E ii. 330. Th. 206, 224.
φιλότητι S. 36. Th. 125, 306, 333, 374, 375, 380, 405, 625, 822, 920, 923, 927, 941, 944, 961, 970, 980, 1005, 1009, 1012, 1017. XXXVI. 3.
φιλότητος S. 15, 31. Th. 132, 177, 651.
φίλους Th. 469.
φίλτατε S. 78.
φίλτατον XLI. 2.
φίλτερα S. 114.
φίλτερος E i. 307.
φίλῳ E i. 368.
φίλως S. 45.
* φιτύσατο Th. 986.
φλεγέθοντος Th. 846.
φλεγύαο S. 134.
Φλεγύαο XXIX. 3.
φλόγα Th. 692.
φλογὶ S. 451.
φλὸξ Th. 697, 859.
φοβέεσκον S. 162.
φόβον Th. 934.
φόβος S. 144, 155, 195, 237, 463.
† φόβους Th. 228.
Φοίβη Th. 404.
Φοίβην Th. 136.
Φοῖβον Th. 14. XXXIV. 3. LXXVIII.
Φοῖβος S. 68.
Φοίβου S. 100.
Φοίβῳ XXIX. 2.
φοίνικας L. 4.
φοινικόεις S. 194.
φοινικόεντα S. 95.
φοῖνιξ L. 3.
† φοίτασκε II. 2.
φοιτῶντες E i. 124, 253.
φοιτῶσι E i. 103.
φοιτῶσιν E ii. 153.
φόνον S. 17.
† φόνος S. 155.
φόνους Th. 228.
Φόρκυι Th. 270, 333.
Φόρκυν Th. 237.
Φόρκυνος Th. 336.
φόρμιγγι S. 203.
φορμίγγων S. 280.
φορμῷ E ii. 100.
φορτὶ E ii. 311.
φορτία E ii. 261.
φορτίζεσθαι E ii. 308.
φόρτον E ii. 249, 290.
φόρτος E ii. 262.
φραδμοσύνῃσι Th. 891.
φραδμοσύνῃσιν E i. 243. Th. 626, 884.
φράζεσθαι E i. 365. E ii. 22, 66, 306. XXXIII. 2.
† φράζονται E i. 248.
φράσσαιτο Th. 900.
φρασσάμενος E i. 292.
φράσσασθ' S. 218.
φράσσεν XXIX. 1.
φρένας E i. 55. E ii. 78. S. 89, 149, 255. Th. 554, 889.

φρένες Th. 688.
φρεαὶ E i. 107, 272. E ii. 149. S. 30, 34, 96, 434. Th. 173, 239, 549. XXXIII. 1.
φρεσὶν E i. 47, 379. E ii. 306. S. 28. Th. 488.
φρίσσει S. 391.
φρίσσον S. 171.
φρίσσουσ' E ii. 130.
φρίσσωσιν E ii. 158.
φρονέει S. 387.
φρονέοντα Th. 989.
φρονέοντε S. 50.
φρονέουσι E i. 200.
φρονέων Th. 461.
φύγοις E ii. 302.
φυὴν E i. 128. S. 88. Th. 259, 355.
Φυκτέως XXX. 2.
φῦλ' E i. 90. S. 162. Th. 330, 556. LX. 4.
φῦλα Th. 591. XXII. 5. XXXIX. 4.
φύλακες E i. 122, 251. Th. 735.
φυλακὴ XLVII. 7.
Φύλακος XLII. 6.
Φύλας XXI. 1.
φυλάσσει Th. 335, 769.
φυλάσσεο E ii. 109.
φυλάσσεσθαι E ii. 312.
φυλασσόμενοι E i. 261.
φυλασσόμενος E ii. 179.
φυλάσσουσιν E i. 128, 252.
Φύλεα VIII.
φύλλα E ii. 39.
φύλλοισι S. 295, 298.
φῦλον E i. 197. S. 4. Th. 202, 212, 965, 1020.
φυλόπιδα S. 114.
φυλόπιδος S. 23.
φύλοπιν S. 200.
φύλοπις E i. 160.
φύρειν E i. 61.
φυτὰ E ii. 189. D. 17.
φυτεύειν E i. 22.
φυτευέμεν D. 48.
φυτεύσῃ S. 29.
† φυτήσατο Th. 986.
φυτοῖσιν D. 18.
Φωκῆες S. 25.
Φῶκον Th. 1004.
φωναὶ Th. 829.
φωνὴ Th. 685.
φωνῇ S. 382. Th. 89.
φωνήεσσιν Th. 584.
φωνὴν E i. 79, 104. E ii. 66.
† φωνήσασ' S. 326.
φῶτα E i. 191. D. 28. S. 51.
φωτὶ S. 261.
φωτὸς S. 420.
φωτῶν S. 149, 159.

X.

Χάεος Th. 123, 814.
χαίρει E i. 356.
χαίρεις E i. 55.
χαίρετ' Th. 963.
χαίρετε S. 327. Th. 104.
χαίρων E ii. 99. Th. 438.
Χαίρωνος XXI. 6.
χαῖται V. 2.
χαλαίνοντες S. 308.
χαλεπαὶ D. 38.
χαλεπὰς E i. 176.
χαλεπὴ E i. 290. E ii. 221, 380.
χαλεπὴν E i. 332.
χαλεπῆς Th. 637.
χαλεποῖο E i. 91.
χαλεποῖς E i. 184.
χαλεποῖσι E i. 330.
χαλεπὸν E ii. 295. S. 44.
χαλεπὸς E ii. 176. bis. S. 386.
χαλεποὺς S. 94.
χαλέπτει E i. 5.
χαλεπῶς E ii. 302.
χαλεπώτατος E ii. 175. Th. 800.
χάλκεα E i. 149.
χαλκείας Th. 733.

χάλκεισι S. 213.
χάλκειον E i. 143. E ii. 111.
χάλκεοι E i. 149.
χάλκεον S. 222, 243, 414, 453. Th. 726, 750, 764.
χάλκεος Th. 722, 724, 811.
Χαλκίδα E ii. 273.
χαλκεόφωνον Th. 811.
χαλκοκορυστὴν Th. 984.
χαλκὸν S. 415.
χαλκῷ E i. 150. S. 67, 135, 335, 423. Th. 316.
χαμαὶ S. 365. Th. 272.
χαμαιγενέων Th. 879.
χάος Th. 116, 700.
χαρασσόμεναι E ii. 191.
χαρασσομένοιο E ii. 5.
χαρίεντας Th. 129.
χαρίεσσα Th. 246, 260.
χαριζόμενος Th. 580.
χάριν E i. 65. E ii. 327. Th. 503.
χάρις E i. 188. E ii. 328, 341. Th. 588.
χάριτας Th. 907.
Χάριτες E i. 73. Th. 64.
Χαρίτεσσιν LX. 1.
Χαρίτων Th. 946. XXXV.
χάρμα S. 400. XLIII. 1.
χάρματα E ii. 319.
χαροποὶ S. 177.
χαροποῖο Th. 321.
χάσμα Th. 740.
χατίζων E i. 21. E ii. 12.
χαυλιόδων S. 387.
χέει E ii. 39. S. 396.
χείλεσιν E i. 97.
χεῖμα E ii. 258.
χείμαρον E ii. 244.
χείματος E ii. 68.
χειμέρι E ii. 183.
χειμέριαι XLIV.
χειμερίῃ E ii. 112.
χειμέριος E ii. 176.
χειμερίῳ E ii. 142. S. 478.
χειμῶν E ii. 293.
χειμῶνα E ii. 270.
χειμῶνος E ii. 114.
χεῖρα D. 38.
χεῖρας E i. 114. E ii. 357, 358. S. 107, 247, 263, 446. Th. 649, 973.
χεῖρες E i. 147. S. 75. Th. 150, 671, 823.
χείρεσσι E i. 94. Th. 575.
χείρεσσιν E i. 151. S. 193, 266. Th. 487.
χειρὶ E ii. 86, 115. Th. 174, 178.
χειρόδικαι E i. 187.
χειρὸς E ii. 98. Th. 182, 692.
χειρότερον E i. 126. S. 51.
Χείρων Th. 1001. XXXII. 2.
χειρῶν Th. 677, 715.
χελιδὼν E ii. 186.
χερείων D. 57.
χέρεσσι Th. 519.
χέρεσσιν Th. 747.
χερσὶ E i. 190, 319. S. 139, 199. Th. 283, 482, 490, 553, 756.
χερσὶν E ii. 343. S. 188, 214, 276, 292, 339, 367. Th. 186, 675, 719. XLII. 3.
χθόνα E ii. 97. S. 61, 151, 287. Th. 95, 284, 304, 531.
χθονὶ E i. 90, 156, 250. E ii. 128. S. 162, 462. Th. 455, 556, 564, 621, 866.
χθόνιοι † E i. 140.
χθονίου Th. 767.
χθονίους Th. 697.
χθονίῳ E ii. 83.
χθονὸς E ii. 189, 195, 235. S. 464. Th. 119, 498, 620, 669, 717, 787.
χθὼν S. 373. Th. 458, 695, 847.
χίλιαι Th. 364.
χίμαιρα Th. 323.

χίμαιραν Th. 319.
χιμαίρης Th. 322.
χιτῶνα E ii. 155.
χιτῶνας S. 287.
χλαῖναν E ii. 155.
χλοερῷ S. 393.
χλοῦναι S. 177.
χλούνων S. 168.
χλωρὴ S. 265.
χλωροῦ E ii. 361. S. 281.
χοάνοιο Th. 863.
χόλοιο Th. 221.
χόλον Th. 615.
χόλος Th. 554.
χόλου Th. 533.
χολούμενος E i. 137.
χολωσάμενος E i. 47, 53.
χορτάζειν E ii. 70.
χόρτον E ii. 224.
χοροὶ S. 277, 284. Th. 63.
χοροῖς S. 272. I. 3.
χορὸν S. 280.
χορὸς S. 201.
χορυὺς Th. 7.
χρέα E ii. 265.
χρειῶν E ii. 22.
χρέμισαν S. 348.
χρηΐζειν E i. 365.
χρηΐζων E i. 349. E ii. 117.
χρῆ' E i. 342.
χρῆμα E ii. 20.
χρήμαθ' E ii. 223.
χρήματα E i. 318. E ii. 25, 304.
χρηστήριον XXXIX. 6.
χρισαμένη E ii. 141.
χρόα E i. 196. E ii. 140, 193, 371. S. 397. Th. 5.
χροΐ E i. 74, 76. S. 183.
χρόνον E. i. 132, 324. E ii. 372. Th. 190.
χρόος E ii. 154. Th. 191.
χρυσάμπυκες Th. 916.
χρυσάορα D. 7.
χρυσάορον XXXIV. 3.
χρυσάορι Th. 979.
Χρυσάωρ Th. 281, 287.
χρύσεα Th. 216, 933.
χρυσέας S. 188.
χρυσέῃ Th. 785.
χρυσέην Th. 578.
χρύσεια S. 183.
χρύσειαι S. 271.
χρυσείῃ S. 203.
χρυσείην S. 199.
χρύσειοι S. 226.
χρύσειον S. 125. Th. 283.
χρύσειος S. 313.
χρυσείους E i. 74.
χρύσεοι S. 192.
χρυσέοισι Th. 12.
χρύσεον E i. 109. S. 220.
χρύσεος S. 297.
χρυσέῳ E i. 128.
* Χρυσηΐς Th. 359.
χρυσῆν E i. 65. Th. 822, 962, 1005, 1014. VII. 3.
χρυσῆς Th. 975.
χροσοκόμης Th. 947.
χρυσοπέδιλὸν Th. 454.
χρυσοπεδίλου Th. 952.
χρυσοστέφανον Th. 17, 136.
χρυσῷ S. 142.
χρὼς E ii. 34, 206.
χρῶτα E ii. 174.
χυτροπόδων E ii. 366.
χωόμενος Th. 533, 561.
χῶρον E ii. 8.
χώρου S. 410. Th. 806.
χώρῳ E ii. 217. Th. 731.
χωσάμενος S. 12.
χώσατ' LIX. 2.
χώσατο Th. 554.

Ψ.

Ψαμάθῃ Th. 260, 1004.
ψεύδεα E i. 78. D. 25. Th. 27.
ψευδέας Th. 229.
ψεύδεσθαι E ii. 327.
ψεύδηται Th. 783.

σεται E i. 281.
λας S. 384.
ντο V. 8.
όεντι S. 422. Th. 415. LIX. 2.
αὶ S. 151.
ὶς S. 173.
ῇ E ii. 304. S. 254.
γῇ E ii. 165.
ρον Th. 786.
ρὸς E ii. 132.
τήριον XLVII. 8.

Ω.

i. 57, 180. S. 395. Th. 419,
29, 607, 928.
γιον Th. 806.
E i. 35, 201, 380. E ii. 378.
E ii. 91.
σατο Th. 617.
ι Th. 780.
κεανίδες Th. 364.
ανῖναι Th. 364.
ανίνη Th. 389, 956.
ανίνην Th. 507.
ανοῖο E ii. 184. Th. 215,
42, 265, 274, 288, 292,
94, 695, 776, 789, 816,
59, 979. LXXVIII.
ανὸν E i. 169. Th. 20, 133.
ανὸς S. 314.
ανοῦ Th. 282, 362, 368, 383,
41, 908.
ανῷ Th. 337.
ις S. 307, 350.
XII.
ς S. 61.
αν Th. 266.
ης Th. 269.
πέτην Th. 267.
πέτης E i. 210.
ποδας S. 302.
πόδεσσιν D. 52. S. 470.
πόδων S. 96, 97.
νρόη Th. 360.
ινίην XII.
ιαν E i. 370. V. 4.
ὤλεσε E i. 162.
ὡμάρτησε Th. 201.
ὠμηστὴν Th. 300, 311.
ὤμοις S. 200.
ὤμοισι S. 159.
ὤμοισιν S. 128, 221.
ὤμους S. 269, 430.
† ὤμω E ii. 162.
ὤμῳ E ii. 323.
ὤμων E i. 148. S. 76, 468. Th. 150, 152, 671, 673, 824.
ὠνῇ E i. 339.
ὠνόμασεν XLVII. 3.
ὦπα E i. 62.
ὤπασε Th. 442.
ὤπασεν Th. 974.
ὤπυιεν XXI. 1.
ὧραι E i. 75. Th. 58.
ὡραῖον E ii. 248.
ὡραῖος E i. 32. E ii. 283, 313.
ὡραίου E i. 305. E ii. 235.
† ὡραίουσι Th. 903.
ὡραίων E ii. 260.
ὥρας Th. 901.
ὠρέξατο Th. 178.
* ὠρεύουσι Th. 903.
ὥρη E i. 30. E ii. 27.
ὥρῃ E ii. 112, 193, 202.
ὥρην E ii. 68, 78. S. 401. Th. 754.
ὥρης E ii. 282.
ὥρι' E ii. 12.
ὥρια E ii. 10.
ὠριγνῶντο S. 190.
ὥρινε E ii. 126, 294.
ὥριον E ii. 40, 161.
ὥριος E ii. 110, 315.
Ὠρίων E ii. 227. Historia Orionis LXIII.
Ὠρίωνος E ii. 216, 233, 237.
ὤρνυντο Th. 191.
ὦρσε Th. 523. XLVII. 6.
ὦρτ' S. 40. Th. 990.
ὦρτο E ii. 186. S. 30.
ὡσεὶ S. 189, 194, 198, 298.

T

ὥσπερ E ii. 251. Th. 402.
ὥστε S. 222 Th. 32, 831.
ὥτινι E i. 31.
ὥτρυνον Th. 883.
ὠτώεντα E ii. 275.
ὦφειλες LVI. 2.
ὤφελον E i. 172.
ὤχετο S. 91, 200.

P. 60. in annotatione ad v. 31. l. 3. a fin. pro *ὑπαραχρῆμα* lege *παραχρῆμα*, tum *δεξιώτατον* pro *δεξιώτατα τον*.

P. 169. Ex Addendis haec addas: Hemsterhusius in exempl ed. Clerici p. 350. haec scripsit: Eustath. ad Od. *Δ*. p. 1494 v. 11. Paeonem ab Apolline diversum esse *καὶ Ἡσίοδος δηλοῖ. Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐκ θανάτου σώσει ἢ Παιήων ὃς πάντων φάρμακα οἶδε.* In ed. Paris. parvi Scholiastae legitur, *ὑπεκθανάτου σάωσεν, ἢ αὐτὸς παιήων, ὃς πάντων φάρμακα εἶδεν·* ex quibus inter se comparatis, sponte nascitur haec emendatio: *Εἰ μὴ Ἀ Φοῖβος ὑπὲκ θανάτοιο σαώσῃ Ἢ Παιήων, ὃς περὶ πάντων φ. εἰδώς.* Paulo aliter Barnesius ad Od. *Δ*. 232. [Scholia Mediolanensia MSS. Ang. Maii opera nuper evulgata sic habent: *Εἰ μ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπ' ἐκ θανάτοιο σαώσει, Ἢ αὐτὸς Παιήων ὃ πάντα τε φάρμακα οἶδεν.* Leg. *πάντα γε.*]